

Sborník vybraných rozhodnutí
Úřadu pro ochranu hospodářské
soutěže

veřejné zakázky z oblasti IT
(01/2021 – 06/2025)

Seznam použitých zkratk

ČSÚ	Český statistický úřad
DNS	dynamický nákupní systém
IS	informační systém
JŘBU	jednací řízení bez uveřejnění
KS	Krajský soud v Brně
MNNC	mimořádně nízká nabídková cena
nařízení vlády o finančních limitech	nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů
NS	Nejvyšší soud
NSS	Nejvyšší správní soud
NÚKIB	Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost
NÚKIB	Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost
OZ	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
SDEU	Soudní dvůr Evropské unie
SŘ	zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
ÚOHS, Úřad	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
VKB	vyhláška č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (vyhláška o kybernetické bezpečnosti)
vyhláška č. 170/2016 Sb.	vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek
vyhláška č. 520/2005 Sb.	vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku

vyhláška č. 168/2016 Sb.	vyhláška č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele
VZ	veřejná zakázka
VZMR	veřejná zakázka malého rozsahu
ZD	zadávací dokumentace
ZEÚ	zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů
ZISVS	zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZKB	zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZOP	zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
ZOVS	zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
ZŘ	zadávací řízení
ZVZ	zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
ZZVZ, zákon	zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů

Obsah

Úvod	5
1. Druhy a režimy veřejných zakázek	6
2. Zadávací podmínky	34
3. Vysvětlení, změna nebo doplnění zadávací dokumentace	85
4. Hodnocení nabídek	87
5. Posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení	94
6. Vyloučení dodavatele z účasti v zadávacím řízení	117
7. Zrušení zadávacího řízení	146
8. Změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku	158
9. Zákaz plnění smlouvy	161
10. Podmínky řízení	163

Úvod

Cílem sborníku je shromáždit věcně zajímavá meritorní rozhodnutí ÚOHS vydaná v rámci správních řízení, která byla zahájena na návrh či z moci úřední v období od 01/2021 do 06/2025 a která se týkají veřejných zakázek v oblasti IT technologií. Sborník nabízí čtenářům stručné shrnutí merita projednávané věci a zároveň prezentuje klíčové úvahy obsažené v citovaných rozhodnutích. Jeho účelem je přispět k rozvoji dobré praxe v oblasti veřejných zakázek.

Jednotlívým prvkem případů zahrnutých do sborníku je tedy zaměření předmětů plnění veřejných zakázek přezkoumávaných Úřadem v rámci jím vedených správních řízení. Jedná se o zakázky z oblasti IT technologií, mezi které řadíme zakázky na dodávky a služby související s poskytnutím hardware a software (zejm. budování, provoz a rozvoj informačních systémů, licence, nástroje elektronické komunikace aj.). Současně platí, že mnohé z uváděných závěrů mají univerzální platnost, a lze je tak aplikovat i mimo sféru IT zakázek.

Jednotlivé případy jsou řazeny do samostatných kapitol podle hlavního předmětu správního řízení, čímž se usnadňuje orientace čtenáře v textu. Každé rozhodnutí ÚOHS a předsedy ÚOHS uvedené v tomto sborníku obsahuje hypertextový odkaz na jeho plné znění, které je zveřejněno ve [Sbírce rozhodnutí ÚOHS](#).

1. Druhy a režimy veřejných zakázek

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0081/2021/VZ¹

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0117/2021/VZ](#) (žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu zamítnuta [rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2023, č. j. 29 Af 75/2021-490](#))

[! zrušující [rozsudek NSS č. j. 10 As 17/2024-86 ze dne 23. 5. 2025](#) a poté navazující [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0117/2021/VZ](#), které ruší prvostupňové rozhodnutí Úřadu a správní řízení zastavuje]

- Název VZ: Dočasné zajištění podpory OKaplikací
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 63 odst. 3 písm. b), § 63 odst. 5 ZZVZ
- Klíčová slova: jednací řízení bez uveřejnění, JŘBU, krajně naléhavá okolnost, nepředvídatelnost, časová tíseň
- Prejudikatura: SDEU C-385/02; NSS 5 Afs 42/2012-53, 1 Afs 23/2012-102, 5 Afs 43/2012-54, 8 As 149/2014-68; KS 62 Af 30/2018-101, 62 Af 68/2017-209

V uvedeném rozhodnutí byly podrobně rozebrány podmínky pro použití jednacího řízení bez uveřejnění na základě ustanovení § 63 odst. 5 ZZVZ. Podle tohoto ustanovení může zadavatel použít jednací řízení bez uveřejnění, pokud (1) je to nezbytné v důsledku krajně naléhavé okolnosti, (2) kterou zadavatel nemohl předvídat (3) a ani ji nezpůsobil, (4) a nelze dodržet lhůty pro otevřené řízení, užší řízení nebo jednací řízení s uveřejněním.

Úřad úvodem citovaného rozhodnutí provedl právní analýzu předmětného ustanovení, kdy podrobně rozebral jednotlivé podmínky v něm uvedené. Úřad konstatoval, že bezpodmínečným předpokladem aplikace uvedeného ustanovení je, že se jedná o události výjimečné povahy, které ve svém důsledku vyvolají objektivní nutnost mimořádného řešení vzniklé situace odchylovajícího se od obecných či standardních postupů souvisejících se zadáním veřejné zakázky. Dle Úřadu je smyslem ustanovení § 63

¹ Ke shodným závěrům pak Úřad, potažmo jeho předseda dospěli rovněž ve správním řízení vedeném pod sp. zn. [S0089/2021/VZ](#) (potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0126/2021/VZ](#); žaloba proti rozhodnutí následně zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 74/2021-526, nicméně NSS rozsudkem č. j. 1 As 8/2024-143 ze dne 17. 4. 2025 obdobně jako ve výše popisovaném případě zrušil rozsudek KS i rozhodnutí předsedy Úřadu). Toto správní řízení se týkalo jednacího řízení bez uveřejnění, které bylo na stejný předmět plnění zahájeno Ministerstvem práce a sociálních věcí dříve a ve vztahu k němuž uložil Úřad ministerstvu předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu do pravomocného skončení věci. Tato situace, tj. nemožnost uzavřít smlouvu, společně s časovou tísní následně vyústila v zahájení dalšího jednacího řízení bez uveřejnění a okamžitý podpis smlouvy, přičemž tento postup byl dodavatelem rovněž napaden u ÚOHS a byl předmětem správního řízení vedeného pod sp. zn. S0081/2021 (R0117/2021). Původní jednací řízení bez uveřejnění, které bylo napadeno návrhem sp. zn. [S0089/2021/VZ](#) (potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0126/2021/VZ](#)), jenž byl Úřadem zamítnut, vyústilo v uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, jež byla rovněž napadena, a to návrhem na uložení zákazu plnění smlouvy (sp. zn. [S0584/2021/VZ](#); potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0043/2022/VZ](#); žaloba proti rozhodnutí následně zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 42/2022-578, avšak i v tomto případě byly rozsudek KS i rozhodnutí předsedy Úřadu zrušeny rozsudkem NSS č. j. 2 As 50/2024-113 ze dne 14. 5. 2025). Veškeré zde uvedené návrhy napadající postup zadavatele v JŘBU byly tedy Úřadem zamítnuty, nicméně NSS následně dospěl k opačnému závěru.

Postup Ministerstva práce a sociálních věcí při obstarávání služeb, jejichž účelem bylo zajištění funkčnosti IT systému ministerstva na výplatu dávek, byl dále předmětem přezkumu ve správním řízení vedeném pod sp. zn. [S0040/2021/VZ](#) (potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0157/2021/VZ](#)).

odst. 5 ZZVZ umožnit, aby si zadavatel byl schopen v co nejkratší době zajistit plnění, které nezbytně nutně potřebuje k řešení určitého závažného problému. Obecně se jedná o situace, které v sobě zahrnují prvek naléhavosti, tzn. situace, jež jsou svou povahou akutní, havarijní či přímo krizové (tedy zejména případy, kdy může dojít k ohrožení lidského zdraví či života, dochází k možnosti vzniku ekologických katastrof, havárií či hrozí závažné škody), přičemž prvek naléhavosti objektivně dosahuje značné (krajní) intenzity. Úřad doplnil, že dodávky či služby mohou být prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění dle § 63 odst. 5 zákona zajištěny pouze po nezbytně nutnou dobu, tedy po dobu, kdy trvá krajně naléhavá situace, resp. než bude zadavatel schopen příslušný předmět plnění zajistit jiným způsobem v souladu se zákonem. Trvání smluvního vztahu jen po nezbytně nutnou dobu je možno zabezpečit např. uzavřením smlouvy na dobu neurčitou s rozvazovací podmínkou navázanou na úspěšné dokončení zadávacího řízení a se stanovenou krátkou výpovědní lhůtou.

Dalším předpokladem užití jednacího řízení bez uveřejnění dle § 63 odst. 5 zákona pak je, že zadavatel krajně naléhavou okolnost svým jednáním sám nezpůsobil. Stanovená podmínka předpokládá, že jednání či opomenutí zadavatele není v příčinné souvislosti s existencí krajně naléhavé okolnosti, přičemž vznik této okolnosti musí být pro zadavatele nepředvídatelný (tuto objektivní nepředvídatelnost musí být zadavatel současně schopen prokázat). Při výkladu pojmu naléhavost je pak třeba přihlídnout k tomu, zda zadavatel měl či neměl možnost se na takový stav připravit. Pokud tato možnost byla u zadavatele dána, nelze o naléhavosti v uvedeném smyslu hovořit.

Posledním předpokladem, který musí být kumulativně splněn k tomu, aby mohl zadavatel JŘBU využít, je časová tíseň, tedy nemožnost zadat zakázku v jiném (transparentnějším) druhu zadávacího řízení. Z povahy věci se tak jedná o okamžité řešení naléhavé situace, kdy nelze čekat na provedení „standardního“ zadávacího řízení.

V posuzovaném případě se jednalo o veřejnou zakázku Ministerstva práce a sociálních věcí, jejímž účelem bylo zajištění řádného provozu IT aplikací, prostřednictvím kterých provádělo ministerstvo výplatu dávek oprávněným příjemcům. Ministerstvo práce a sociálních věcí pořídilo předmětné aplikace v 90. letech 20. století, nedisponovalo však licenčními oprávněními, zdrojovými kódy a nezbytnou dokumentací, aby mohlo soutěžit následnou podporu aplikací v otevřeném řízení. Ministerstvo si bylo tohoto nežádoucího stavu dlouhodobě vědomo a od r. 2014 konzistentně usilovalo o získání nového systému. I přes uskutečněné kroky se ministerstvu nepodařilo záměr realizovat včas, a bylo tedy nuceno ošetřit zachování funkčnosti stávajících systémů. Při jednání se stávajícím dodavatelem bylo dohodnuto, že dodavatel sestaví dokumentaci nezbytnou pro realizaci otevřeného řízení. Dokumentaci způsobilou k použití však ministerstvo obdrželo se značným časovým zpožděním, přičemž bylo zřejmé, že ani zadávací řízení na provoz stávajícího systému se za těchto okolností nepodaří uskutečnit včas. Z uvedeného důvodu zahájilo ministerstvo přímé jednání se stávajícím dodavatelem, neboť bylo nezbytné zachovat funkčnost systému pro výplatu dávek. Výsledkem jednání byl podpis smlouvy uzavřené v jednacím řízení bez uveřejnění; smlouva byla uzavřena pouze na dobu, dokud z důvodu běžících blokačních lhůt a předběžných opatření nařízených Úřadem v souvisejících správních řízeních nebude možné uzavřít smlouvu na předmět plnění transparentnějším způsobem.

Co se týká časových průtahů, Úřad konstatoval, že tyto byly vyvolány jednak průběhem jednání o technické dokumentaci se stávajícím dodavatelem a také postupem dodavatelů, kteří průběh zadávacího řízení napadli u Úřadu několika konsekutivně podanými návrhy. Tímto způsobem vyvolané zdržení bylo přitom značné a šlo nad rámec toho, co mohl zadavatel při zahájení zadávacího řízení předpokládat.

Úřad na základě provedeného šetření dospěl k závěru, že zadavatel se snažil výše nastíněnou situaci dlouhodobě řešit, přičemž postupoval konzistentně a bez průtahů. V okamžiku, kdy zadavatel zjistil, že nový systém nestihne v požadovaném termínu vysoutěžit, zahájil jednání se stávajícím dodavatelem,

přičemž výsledkem bylo získání dokumentace nezbytné pro uskutečnění otevřeného řízení na provoz stávajícího systému. Až když bylo zřejmé, že z důvodů stojících v zásadě vně zadavatele (doba, kdy zadavatel od stávajícího dodavatele obdržel technickou dokumentaci a kdy tato byla způsobilá užití, nezbytné navazující schvalovací procesy a průtahy vyvolané zahájením několika správních řízení) nebude možno ani tuto zakázku zadat včas, zahájil zadavatel přímé jednání s dodavatelem.

Ve vztahu k podmínce krajní naléhavosti Úřad konstatoval, že informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí, jehož účelem je výplata dávek oprávněným příjemcům, představuje prvek kritické infrastruktury státu, přičemž z důvodu blížícího se konce doby platnosti stávající smlouvy se ministerstvo dostalo do de facto bezvýchodné situace. Znak krajní naléhavosti byl tedy v daném případě rovněž naplněn.

Co se týká podmínky, že zadavatel uvedenou situaci nezpůsobil, uvedl Úřad, že zadavatel vytrvale a po dlouhou dobu činil kroky směřující k přípravě otevřeného zadávacího řízení, přičemž přípravu dokumentace nezbytné k realizaci otevřeného zadávacího řízení nebyl objektivně schopen urychlit. Zadavatel postupoval konzistentně a mezi jednotlivými kroky nevznikaly bezdůvodné časové prodlevy, z uvedeného důvodu je třeba mít za to, že zadavatel situaci sám nezpůsobil.

Úřad na základě všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že zadavatel zvolil jednací řízení bez uveřejnění oprávněně, a návrh na uložení zákazu plnění ze smlouvy tedy zamítl. Rozhodnutí ÚOHS bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu, který se s argumenty prvního stupně plně ztotožnil.

Rozsudek NSS č. j. 10 As 17/2024-86 ze dne 23. 5. 2025

NSS shrnul, že v projednávané věci se vyskytla řada na sebe navazujících okolností – nedostatečné letité smlouvy týkající se OKaplikací, neúspěšná snaha zadavatele je nahradit v roce 2014 novými systémy a následné průtahy a násobná řízení při zadávání IS DAV II (otevřené řízení zahájené zadavatelem v roce 2017 na nový IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II, který měl OKaplikace částečně nahradit). V jejich důsledku bylo nutné dodatečně zajišťovat systémovou dokumentaci OKaplikací pro vysoutěžení navazující externí podpory v otevřeném řízení, což opět trvalo dlouho. Situace nakonec vyústila do bodu, kdy hrozila absence podpory OKaplikací bez existence náhradního systému.

NSS uvedl, že v šetřené věci správní řízení týkající se zadávacího řízení na veřejnou zakázku IS DAV II trvala dohromady cca 23 měsíců. Zahájení daného zadávacího řízení více než 3 roky před uplynutím smlouvy zajišťující externí podporu OKaplikací sice považuje NSS obdobně jako KS za dostatečné. S ohledem na množství a celkovou délku správních řízení je ale nutné se zaměřit i na jejich výsledek, neboť dle názoru NSS je relevantní i zákonnost postupu zadavatele v předcházejících zadávacích řízeních. Takové hodnocení je i projevem právní zásady, že nikdo nemůže mít prospěch z vlastního protiprávního jednání („*nemo turpitudinem suam allegare potest*“), což je obecná právní zásada i ve veřejném právu.

S přihlédnutím k výjimečnosti JŘBU a s tím souvisejících přísných podmínek nelze dle NSS poptání dočasné externí podpory v posuzovaném JŘBU akceptovat. Postup zadavatele v zadávacím řízení na IS DAV II nebyl dle NSS pouze „nešikovný“, nýbrž opakovaně nezákonný. To nakonec dokreslil i trestní rozsudek, který shrnul mj. snahu zaměstnanců zadavatele za každou cenu vyloučit navrhovatele ze zadávacích řízení souvisejících s IS DAV II a OKaplikacemi.

Zároveň dle NSS nelze přijmout ani téměř tříletou tvorbu kompletní systémové dokumentace. To zejm. za situace, kdy na jejím dokončení záviselo zajištění externí podpory pro klíčový systém státu. Původně měl tento proces na základě návrhu dodavatele, akceptovaného zadavatelem, trvat 9 měsíců, ovšem trval téměř 3 roky. Taková doba byla dle NSS nepřiměřeně dlouhá a ničím neopodstatněná. Tak dlouho nemělo dle návrhu smlouvy trvat ani dokončení celé veřejné zakázky na IS DAV II. V tomto ohledu není dle NSS rozhodné, zda zadavatel postupoval při obstarávání dokumentace aktivně, či nikoli, a že nejde o jeho jedinou agendu, nicméně v této věci bylo namíste prioritní řešení hrozící situace ukončení externí podpory, jejíž okamžik byl s ohledem na existující smluvní závazek dostatečně předvídatelný. Nelze odhlédnout ani od toho, že jde o klíčový systém v rámci dávkové agendy, kterému hrozilo ukončení externí podpory. Dle NSS je to zadavatel, který nechal věc dospět až do této situace.

Za takových okolností jsou dle NSS závěry KS i Úřadu o nezpůsobení krajně naléhavé okolnosti ze strany zadavatele neudržitelné, proto NSS zrušil rozsudek KS i rozhodnutí předsedy Úřadu.

Po vrácení věci předseda Úřadu v navazujícím řízení konstatoval, že správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0081/2021/VZ bylo zahájeno na návrh navrhovatele, kterým se domáhal uložení zákazu plnění krátkodobé smlouvy. Z vyjádření zadavatele vyplývá, že dotčená smlouva byla splněna a pozbyla účinnosti dne 25. 10. 2021. Taktéž navrhovatel ve svém vyjádření uvedl, že si je vědom skutečnosti, že návrhem napadená smlouva byla splněna. Mezi zadavatelem a navrhovatelem je tak nesporné, že došlo ke splnění závazku z krátkodobé smlouvy a byla ve smyslu § 257 písm. l) ZZVZ splněna podmínka pro zastavení správního řízení. S ohledem na to, že navrhovatel, který má primární zájem na meritorním projednání věci, se shodně se zadavatelem vyjádřil tak, že považuje smlouvu za splněnou, lze mít dle předsedy tuto skutečnost za nespornou. Za daného stavu věci tak předseda Úřadu svým rozhodnutím zrušil prvostupňové rozhodnutí Úřadu a správní řízení zastavil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0224/2021/VZ

[Pozor: změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 122 odst. 3 ZZVZ]

- Název VZ: *Nákup výpočetní techniky 2018*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 53 odst. 1, § 122 odst. 3 písm. a), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ, § 90 odst. 1 ZOP*
- Dotčená ustanovení: *§ 53 odst. 1, § 53 odst. 4, § 53 odst. 6, § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, výzva k podání nabídek, výzva minimálního počtu dodavatelů, výzva k předložení dokladů o kvalifikaci, doklady o kvalifikaci vybraného dodavatele, pravidla zjednodušeného podlimitního řízení*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno spáchání dvou přestupků obviněným. Prvního přestupku se obviněný dopustil tím, že ve zjednodušeném podlimitním řízení adresně informoval o zveřejnění zadávací dokumentace na profilu zadavatele pouze tři dodavatele, nikoli minimálně pět dodavatelů, jak ukládá zákon, a druhého přestupku pak tím, že vybraného dodavatele nevyzval k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů o jeho kvalifikaci.

Zadavatel šetřenou veřejnou zakázku zadával ve zjednodušeném podlimitním řízení, které se zahajuje uveřejněním výzvy na profilu zadavatele, přičemž po jejím uveřejnění může zadavatel předmětnou výzvu odeslat také konkrétním dodavatelům. Úřad v předmětné věci zjistil, že dopis, kterým obviněný

informoval obesané dodavatele o zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, postrádá náležitosti dle přílohy č. 6 ZZVZ, a nelze jej tedy považovat za výzvu k podání nabídek ve smyslu zákona. Avšak vzhledem k tomu, že v dopise byl uveden přímý odkaz na profil zadavatele, kde byla výzva k podání nabídky i zadávací dokumentace dostupná bez dalšího, měl daný postup obviněného stejný dopad na konkurenční prostředí jako v případě, kdy by obviněný obesaným dodavatelům zaslal již přímo výzvu k podání nabídky ve smyslu § 53 odst. 1 ZZVZ. Dle názoru Úřadu měl tudíž obviněný v případě, kdy se dobrovolně rozhodl odeslat dopis konkrétním dodavatelům postupovat obdobně jako v případě odesílání výzvy k podání nabídek dle § 53 odst. 1 ZZVZ, a tedy odeslat dopis alespoň pěti různým dodavatelům, což však neučinil. Obviněný tedy tím, že dopis odeslal pouze třem konkrétním dodavatelům, neoprávněně obesané dodavatele zvýhodnil.

O druhém přestupku zadavatele je ve stručnosti pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0238/2021/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0199/2021/VZ

- Název VZ: *Dodávka diskového pole a SAN switche; Dodávka HW serverů; Dodávka licencí VMware Software a jejich podpora; Podpora a servis technologií Geutebrück v Městském kamerovém systému hl. m. Prahy; Podpora a servis systému Camview v Městském kamerovém systému hl. m. Prahy; Podpora a servis systému Portál MKS v Městském kamerovém systému hl. m. Prahy; Podpora a servis Městského kamerového systému hlavního města Prahy – správa sítě Ethernet*
- Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 3, § 14 odst. 2, § 25, § 257 písm. f), § 268, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 2 odst. 3, § 14 odst. 2, § 18 odst. 2, § 24 ZZVZ
- Klíčová slova: *funkční celek, časová souvislost plnění, místní souvislost plnění, věcná souvislost plnění, předpokládaná hodnota veřejné zakázky, stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, režim veřejné zakázky, určení režimu veřejné zakázky, nadlimitní veřejná zakázka, rozdělení veřejné zakázky, veřejná zakázka na služby, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zadání veřejné zakázky mimo režim zákona, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- Prejudikatura: KS 29 Af 141/2016-56, 62 Af 63/2019-88, 62 Af 68/2011-50

Šetřené správní řízení zahájené z moci úřední bylo v části týkající se veřejných zakázek „Dodávka diskového pole a SAN switche“ (VZ 1), „Dodávka HW serverů“ (VZ 2) a „Dodávka licencí VMware Software a jejich podpora“ (VZ 3) zastaveno, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce; v části týkající se ostatních veřejných zakázek (VZ 4 až 7) bylo Úřadem konstatováno spáchání přestupku, neboť je obviněný zadal bez provedení zadávacího řízení, ačkoliv pro postup mimo režim zákona nebyly splněny podmínky.

V rámci posouzení, zda VZ 1 až 3 tvoří jeden funkční celek, Úřad mj. uvedl, že je nutné zabývat se nejenom tím, zda plnění spolu souvisí z hlediska místního a věcného, ale také tím, zda mezi těmito plněními existuje funkční souvislost, jež se dovozuje na základě účelu, pro který jsou veřejné zakázky zadávány. Úřad dospěl k závěru, že vzhledem ke skutečnosti, že účel použití plnění poptávaných v rámci VZ 1 až 3 nebyl v době zadávání předmětných veřejných zakázek znám, neboť tato byla pořizována „pouze“ do zásoby (k uskladnění), nebylo možno dovodit funkční souvislost předmětných plnění.

Úřad rovněž posoudil, zda plnění poskytovaná na základě smluv na VZ 4 až 7 tvoří jeden funkční celek a byla zadávána v časové souvislosti. S ohledem na skutečnost, že smlouvy na VZ 4 až 7 byly uzavřeny ve stejný den a doby realizací předmětů plnění jednotlivých smluv se překrývaly, Úřad konstatoval, že

předmětné smlouvy spolu z hlediska časového souvisí. Úřad rovněž dospěl k závěru, že je dána i místní souvislost, když místem plnění těchto smluv je hlavní město Praha, přičemž Úřad nezjistil žádné prostorově relevantní překážky mezi místy plnění a ani obviněný žádné takové neuvedl. V souvislosti s věcnou souvislostí Úřad poukázal na skutečnost, že předmětem plnění u všech posuzovaných veřejných zakázek, tj. VZ 4 až 7, byl servis a podpora (popř. správa) technologií/systémů městského kamerového systému (dále též jen „MKS“).

Úřad přisvědčil složitosti situace, v níž se obviněný při zadávání příslušných veřejných zakázek nacházel (nedostatečná či absentující dokumentace k MKS, nejasné vazby mezi částmi MKS apod.), považoval nicméně za podstatné, že to byl obviněný, kdo se zavázal k zajištění provozuschopnosti MKS jako takového, a měl tedy být i přes zmíněné okolnosti schopen dovodit, že předměty VZ č. 4 až 7 tvoří jeden funkční celek. Na základě daného zjištění/posouzení pak měl obviněný zvolit příslušný postup dle zákona. V šetřeném případě nebylo dle Úřadu pochyb, že poptávaná podpora a servis (popř. správa) se vážou k technologiím/systémům, které jsou součástí MKS, jímž se v jeho obecném významu rozumí nástroj k monitorování veřejného prostranství s cílem zvýšení bezpečnosti občanů a návštěvníků hlavního města Prahy, tj. systém určený pro pracovníky bezpečnosti a krizového řízení, prostředek ke sběru souvisejících dat, nástroj pro složky integrovaného záchranného systému a pro složky záchranného bezpečnostního systému. Stejně tak nebylo dle Úřadu pochyb, že plnění poptávaná v rámci VZ 4 až 7 se vždy určitým způsobem vztahují k technologiím/systémům pracujícím s kamerami MKS, resp. s daty jejich prostřednictvím získanými, tj. jedná se o plnění obdobného charakteru. Úřad dále konstatoval, že za situace, kdy je MKS definován majetkem, který je vložen do celku (jedná se o souhrn aktiv), jenž poskytuje funkce kamerového systému, avšak sám o sobě není funkční, je zřejmé, že k naplnění funkce MKS dochází (správným) fungováním jeho jednotlivých částí/subsystémů ve svém souhrnu, tj. včetně těch technologií/systémů, jejichž podpora a servis byly poptávány v rámci šetřených veřejných zakázek. Jinak řečeno, plnění poptávaná v rámci VZ 4 až 7 nemají sama o sobě „hospodářský“ význam, teprve až jejich „spojením“ dojde ke vzniku funkčního celku (zde MKS), který je schopen plnit požadovanou funkci.

Úřad shrnul, že hledisko funkční souvislosti bylo tedy v šetřeném případě naplněno, neboť účelem zadání VZ 4 až 7 bylo shodně zajištění podpory a servisu (popř. správy) částí MKS (v jeho obecném významu). Vzhledem ke skutečnosti, že celková předpokládaná hodnoty VZ 4 až 7 činila osm milionů korun bez DPH, jednalo se v daném případě o nadlimitní veřejnou zakázku.

Úřad uzavřel, že obviněný nepostupoval v souladu se zákonem, když nadlimitní veřejnou zakázku nezadával s ohledem na její celkovou předpokládanou hodnotu v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení dle § 3 zákona, nýbrž jednotlivě jako veřejné zakázky malého rozsahu. Postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit možnost, že pokud by obviněný postupoval při zadávání předmětné veřejné zakázky dle zákona, mohl obdržet další nabídky od jiných dodavatelů, kteří mohli obviněnému nabídnout výhodnější plnění.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry rozhodnutí prvního stupně a mj. upozornil, že skutečnost, že odlišnost jednotlivých systémů, které jsou součástí městského kamerového systému, neznamená, že dohromady nemohou tvořit funkční celek ve smyslu zákona. Městský kamerový systém byl v daném případě složen ze souboru systémů, které ve svém souhrnu zajišťovaly účel požadovaný zadavatelem veřejné zakázky, a tedy i požadovanou funkci.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0635/2021/VZ

➡ potvrzeno **rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0069/2022/VZ** (žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu zamítnuta **rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2023, č. j. 62 Af 38/2022-265**; kasační stížnost zamítnuta **rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2024, č. j. 4 As 322/2023-48**)

- Název VZ: *Architektonická studie a projektová dokumentace rekonstrukce haly č. 24 v areálu Pražské tržnice v Holešovicích; Realizace vývoje implementace a provozu portálu Praha.eu*
- Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 79 odst. 5 SŘ; § 95 odst. 1 ZOP; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 2 odst. 3, § 16 odst. 1, § 18 odst. 2, § 24 ZZVZ
- Klíčová slova: *funkční celek, časová souvislost plnění, funkční souvislost plnění, místní souvislost plnění, omezení okruhu dodavatelů, vliv na výběr dodavatele, předmět plnění, předmět veřejné zakázky, rozdělení veřejné zakázky, stanovení předpokládané hodnoty, věcná souvislost plnění, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- Prejudikatura: *NSS 2 Afs 55/2010-173, 7 As 211/2015-31, 4 As 61/2016-34, 9 As 63/2016-43, 1 Afs 106/2012-45, 1 As 28/2009-62, 1 As 27/2008-67; KS 62 Af 123/2013-85, 62 Af 68/2011-50, 62 Ca 72/2008-113, 29 Af 50/2015-53, 30 Af 53/2015-184*

Předmětem správního řízení bylo jednak uzavření smluv na zhotovení architektonické studie a dokumentace pro ohlášení stavby a dále smluv týkajících se vývoje, implementace a provozu portálu „Praha.eu“. Zadavatel hlavní město Praha uzavřel na jednotlivá plnění samostatné smlouvy, přičemž je nesprávně kvalifikoval jako na sobě nezávislé veřejné zakázky malého rozsahu, jež netvoří funkční celek ve smyslu § 18 odst. 2 ZZVZ.

Úřad ve třech samostatných výrocích rozhodl, že smlouvy na zpracování architektonické studie a dokumentace pro ohlášení stavby a dále smlouvy týkající se vývoje, implementace a provozu portálu „Praha.eu“ tvořily jeden funkční celek a měly být tudíž zadávány v režimu odpovídajícím součtu předpokládaných hodnot uvedených plnění (samostatně ve vztahu ke smlouvám o projektové dokumentaci a ve vztahu k IT smlouvám).

Pokud jde o IT smlouvy, Úřad shledal, že o jednu veřejnou zakázku se jednalo v případě IT smluv č. 1 a IT č. 4 a o další jednu veřejnou zakázku se jednalo v případě IT smluv č. 2, č. 3 a č. 5.

Předmětem IT smlouvy č. 1 byl „vývoj, implementace a provoz portálu Praha.eu“. Předmětem IT smlouvy č. 4 bylo „zajištění návrhu architektury, business analýza a vytvoření textového obsahu projektu implementace portálu Praha.eu“. Předmětem IT smlouvy č. 2 byly „programátorské a kodérské práce v redakčním systému jNet Publish“. Jednalo se rovněž o dílčí obsahovou úpravu portálu Praha.eu. Předmětem IT smlouvy č. 3 byly práce „spočívající v komplexních činnostech (službách), které jsou nezbytné pro zajištění řádného provozu portálu hl. m. Prahy www.praha.eu“. Předmětem IT smlouvy č. 5 byly rovněž „programátorské a kodérské práce v redakčním systému jNet Publish“. Předmět plnění spočíval v úpravách obsahu publikovaného na webovém portále Praha.eu.

Úřad seznal, že plnění vyplývající ze smluv č. 1 a č. 4 vykazují časovou souvislost, jelikož jednotlivé služby byly obviněným poptávány a následně korespondující smlouvy byly uzavírány v průběhu první poloviny roku 2021, zároveň plnění vykazovala souvislost místní, jelikož, jakožto IT služby, byla poskytována v prostorech obviněného, a zároveň vykazovala i souvislost věcnou a funkční, neboť se jednalo o IT služby týkající se nového portálu Praha.eu, přičemž jejich cílem byl návrh, vývoj, implementace a provoz tohoto portálu, to vše za účelem poskytování informací a doplňkových služeb veřejnosti ze strany obviněného. Jinými slovy Úřad dospěl k závěru, že u zkoumaných plnění lze

v důsledku existence místní, věcné a funkční souvislosti dovodit, že tvoří funkční celek a současně vykazují časovou souvislost a že se tedy v šetřeném případě jednalo o jednu veřejnou zakázku, jejímž předmětem je poskytování IT služeb spočívajících konkrétně ve vývoji, implementaci a provozu nového portálu Praha.eu. Obdobné závěry pak Úřad učinil rovněž i ve vztahu ke smlouvám č. 2, č. 3 a č. 5.

Co se týká části rozhodnutí, v jejímž rámci se Úřad zabýval smlouvami na zpracování architektonické studie a dokumentace pro ohlášení stavby, nespadá tato svým předmětem do věcného vymezení sborníku, neboť se jedná o smlouvy z oblasti stavebnictví. Lze nicméně obecně konstatovat, že i ve vztahu k této části předmětu správního řízení dospěl Úřad k závěru, že se zadavatel dopustil přestupku, jelikož nesprávně stanovil předpokládanou hodnotu a postupoval mimo režim zákona, ačkoliv byl povinen uzavřít smlouvy v zadávacím řízení.²

Rozhodnutí I. stupně bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. V rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že ačkoliv plnění vyplývající z jednotlivých smluv nebyla zcela totožná, vždy vykazovala takovou míru věcné, funkční, místní a časové shody a takovou míru zacílení na stejný okruh dodavatelů, že bylo možné určit a definovat funkční celky tak, jak to Úřad v rozhodnutí učinil. Nelze akceptovat přístup, že se v případě funkčního celku musí jednat jen o plnění zcela shodná, neboť dokonce i plnění jiného druhu vyžadující jinou kvalifikaci a jiný druh výstupu mohou tvořit s jiným plněním funkční celek, jenž je přesto třeba chápat jako jednu veřejnou zakázku.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0127/2022/VZ](#)

Rozhodnutí předcházelo [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0070/2022/VZ](#), kterým bylo zrušeno první prvostupňové rozhodnutí Úřadu

 rozklad podaný proti novému rozhodnutí Úřadu byl zamítnut [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0172/2022/VZ](#)

- *Název VZ: Smlouva o poskytování služeb provozu a rozvoje Informačního systému datových schránek pro období 2018–2022*
- *Výrok rozhodnutí: § 29 odst. q, § 131 odst. 1, § 131 odst. 2, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 95 odst. 1 ZOP; § 79 odst. 5 SR; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.*
- *Dotčená ustanovení: § 29, § 29 písm. q) ZZVZ*
- *Klíčová slova: výjimky z působnosti zákona, správce informačního systému, provozovatel informačního systému, rozvoj informačního systému, správa informačního systému, provoz informačního systému, informační systém datových schránek, národní bod pro identifikaci a autentizaci, mobilní klíč eGovernmentu, výhradní právo*
- *Prejudikatura: SDEU C-157/06, C-553/15, C-15/13; NSS 9 Afs 78/2012-28, 9 As 63/2016-43, 3 As 18/2015-32, 1 Afs 106/2012-45, 1 Afs 20/2008-152, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33, 1 As 27/2008-67; KS 62 Af 63/2019-88, 62 Af 123/2013-85*

Podstata uvedeného případu spočívala v tom, zda Ministerstvo vnitra jakožto veřejný zadavatel bylo oprávněno přímo bez provedení zadávacího řízení pověřit na základě § 29 písm. q) zákona Českou poštu, s. p., poskytnutím služeb spočívajících v rozvoji funkcionalit mobilního elektronického prostředku sloužícího původně výhradně k přihlašování do informačního systému datových schránek (dále také „ISDS“). Účelem nových funkcionalit bylo využití uvedeného elektronického prostředku

² Tato část rozhodnutí byla zpracována v rámci Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti stavebnictví (publ. 3. 10. 2023).

identifikace nejen pro potřeby informačního systému datových schránek, ale i v rámci tzv. Národního bodu pro identifikaci a autentizaci (tzv. Mobilní klíč eGovernmentu).

Jelikož § 14 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZEÚ“) umožňuje provozovat systém datových schránek pouze držiteli poštovní licence a jediným držitelem poštovní licence byla t. č. Česká pošta, s. p., byl zadavatel s ohledem na § 29 písm. q) zákona oprávněn uzavřít smlouvu o provozu informačního systému datových schránek s tímto státním podnikem mimo zadávací řízení. Úřad nicméně při opakovaném posouzení věci (po zrušujícím rozhodnutí předsedy Úřadu) dospěl k závěru, že zadavatel překročil rámec uvedené zákonné výjimky, neboť z § 14 odst. 2 ZEÚ vyplývá výhradní právo toliko ve vztahu k provozu informačního systému, nikoliv však k jeho rozvoji. Předmětem smlouvy přitom kromě samotného provozu ISDS byl rovněž i rozvoj vybraných funkcionalit.³

Dále se Úřad musel zabývat otázkou, zda plnění týkající se Mobilního klíče eGovernmentu, původně sloužícího výhradně k přihlašování do ISDS a dodatečně rozšířené i na oblast národní identitní autority, bylo či nebylo objektivně oddělitelné. Úřad dospěl k závěru, že použití Mobilního klíče eGovernmentu jako prostředku v rámci národní identitní autority je nezávislé na jeho použití v rámci informačního systému datových schránek, přičemž zákonné požadavky na systémy kritické informační infrastruktury nebrání, aby provozovatelem a správcem informačního systému byly dvě odlišné osoby.

Předseda Úřadu úvodem svého právního posouzení uvedl, že čistě z praktické perspektivy může být soustředění provozování informačního systému a jeho rozvoje v rukou jednoho subjektu postupem efektivním a žádoucím. To nicméně neznamená, že by tohoto cíle mělo být dosaženo na úkor postupu předvídaného zákonem o zadávání veřejných zakázek.

V případě aplikace výjimky podle § 29 písm. q) zákona je nezbytné, aby byly kumulativně naplněny následující podmínky: a) jedná se o veřejnou zakázku na služby, b) veřejnou zakázku zadává jeden veřejný zadavatel jinému veřejnému zadavateli, c) existuje výhradní právo tohoto zadavatele k poskytování dané služby, a to buď přiznané právním předpisem nebo udělené na základě právního předpisu. O naplnění prvních dvou podmínek nebylo v daném případě pochyb, sporné bylo pouze naplnění podmínky uvedené pod písm. c).

Jelikož je z ustanovení § 14 odst. 2 ZEÚ možno dovodit, že výhradní právo České pošty, s. p., se vztahuje toliko k provozu informačního systému datových schránek, zabýval se dále předseda Úřadu výkladem pojmu „provoz informačního systému“. ZEÚ samotný uvedený pojem nikterak nedefinuje, zákonná definice je však obsažena v § 2 písm. d) ZISVS. Podle tohoto ustanovení se provozovatelem informačního systému rozumí osoba nebo její součást, která zajišťuje funkčnost technických a programových prostředků tvořících informační systém veřejné správy. ZISVS pak dále definuje také pojmy „rozvoj informačního systému“ a „správce informačního systému“⁴.

Pojmy „provoz“, „rozvoj“ a „správa“ informačního systému je tak třeba interpretovat jako pojmy od sebe vzájemně odlišné, přičemž rozsah činností svěřených provozovateli systému je vymezen úzce a nelze dovodit, že by do něj spadal i rozvoj informačního systému. Ve světle uvedeného pak lze z § 14 odst. 2 ZEÚ dovodit toliko výhradní oprávnění v rozsahu zajištění funkčnosti technických a programových prostředků tvořících informační systém, nikoli rozvoj jeho funkcionalit.

Předseda Úřadu uzavřel, že zákonodárce při koncipování zákonného oprávnění týkajícího se provozu informačního systému zjevně omezil jeho rozsah na prosté zajištění funkčnosti systému, zatímco případný rozvoj či úpravy ponechal v kompetenci správce systému. Předseda Úřadu odmítl námitku

³ Bližší podrobnosti jsou uvedeny níže v textu.

⁴ § 2 písm. c) a § 2 písm. g) ZISVS

zadavatele, že z důvodu ochrany kybernetického prostoru je nezbytné, aby provoz i rozvoj informačního systému datových schránek zajišťoval tentýž subjekt. Dle předsedy Úřadu uvedené pravidlo z právních předpisů nevyplývá, přičemž nelze pominout ani fakt, že fakticky informační systém datových schránek neprovozuje Česká pošta, s. p., ale společnost O2 IT Services, s. r. o., tj. i za současného stavu dochází k decentralizaci výkonu předmětné činnosti na další subjekt.

Zadavatel pochybil, když veřejnou zakázku na rozvoj funkcionalit uvedeného mobilního elektronického prostředku udělil České poště, s. p., bez provedení zadávacího řízení dle zákona. Uvedené jednání zadavatele naplnilo definiční znaky přestupku, a Úřad tedy zadavateli uložil pokutu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0282/2022/VZ

[Pozor: změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 30 písm. j) ZZVZ]

- Název VZ: *Nákup komponent CISCO IV*
- Výrok rozhodnutí: *§ 2 odst. 3, § 30 písm. j), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 90 odst. 1 ZOP*
- Dotčená ustanovení: *§ 28 odst. 1 písm. n), § 30 písm. j) ZZVZ*
- Klíčová slova: *vojenský materiál, výjimky z působnosti zákona, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 106/2012-45, 1 Afs 20/2008-152*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že nedodržel § 2 odst. 3 ZZVZ, když veřejnou zakázku nezadal v zadávacím řízení, nýbrž s odkazem na výjimku podle § 30 písm. j) ZZVZ postupoval mimo režim zákona, aniž by pro aplikaci uvedené výjimky byly splněny zákonem stanovené podmínky.

Předmětem veřejné zakázky bylo plnění spočívající v poskytnutí dodávek označených jako „Nákup komponent CISCO IV“. Podle zadavatele se jednalo o podlimitní veřejnou zakázku na dodávky v oblasti obrany a bezpečnosti, neboť předmětem veřejné zakázky byly dodávky vojenského materiálu ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) ZZVZ (uveden v příloze č. 1 k ZZVZ, určen pro vojenské účely a zároveň hromadně používán Armádou ČR k zabezpečení úkolů obrany a bezpečnosti státu). Vzhledem k uvedenému byly podle zadavatele podmínky pro využití výjimky podle § 30 písm. j) ZZVZ naplněny.

Při výkladu pojmu „vojenský materiál“ vyšel Úřad z § 28 odst. 1 písm. n) ZZVZ a rovněž z rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. [R0099/2019/VZ](#). Z uvedeného rozhodnutí mj. plyne, že pokud se jedná o materiál, jenž je určen, zkonstruován nebo přizpůsoben jak pro vojenské účely, tak civilní účely zároveň, nejedná se o vojenský materiál ve smyslu ZZVZ.

Úřad uvedl, že k oprávněnosti postupu zadavatele zadat veřejnou zakázku mimo zadávací řízení podle výjimky dle § 30 písm. j) ZZVZ je nutné, aby došlo ke splnění obou podmínek stanovených v § 30 písm. j) ZZVZ současně. Musí tedy být naplněna podmínka, že plnění je určeno pro ozbrojené složky České republiky a předmětem plnění je vojenský materiál ve smyslu § 28 písm. n) ZZVZ, a to buď jeho výroba, koupě nebo oprava. Úřad zároveň zdůraznil, že zadavatel musí také využití výjimky ze ZZVZ řádně odůvodnit. Odpovědnost za volbu způsobu zadání veřejné zakázky leží vždy na zadavateli, přičemž zadavatele tíží důkazní břemeno ohledně naplnění podmínek pro uplatnění příslušné výjimky. Pokud zadavatel není schopen v řízení před Úřadem svůj postup obhájit, je zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení nutné považovat za postup rozporný se ZZVZ.

V šetřeném případě nebylo sporné, že je plnění určeno pro potřeby Armády České republiky, bylo však třeba prokázat, že toto plnění současně naplňuje definici „vojenského materiálu“ ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Vzhledem k tomu, že předmětem plnění musí být výroba, koupě nebo oprava vojenského materiálu ve smyslu ustanovení § 28 písm. n) ZZVZ, přičemž v šetřeném případě byla předmětem dodávka hardwarové vybavení (nikoli dodávka zbraní nebo střeliva), muselo by toto hardwarové vybavení naplňovat definici materiálu, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely.

Z předložené dokumentace neplynula jednoznačná odpověď a ani zadavatel nepředložil Úřadu žádný relevantní doklad, který by prokazoval, že předmětem plnění veřejné zakázky byla dodávka vojenského materiálu. Úřad tedy vyšel z Úřadem opatřeného vyjádření, ze kterého vyplynulo, že poptávané vybavení není materiálem, který by byl speciálně určen pro vojenské účely, nýbrž byl určen k širšímu použití.

Úřad tedy dospěl k závěru, že předmětem příslušné dodávky nebyla výroba, koupě ani oprava vojenského materiálu a zadavatel tudíž nebyl oprávněn za účelem pořízení předmětného plnění využít výjimku dle § 30 písm. j) ZZVZ.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0326/2022/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0003/2023/VZ

- Název VZ: *Zajištění servisu světelných signalizačních zařízení výrobce Siemens/Yunex v úrovních SL2-SL4*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 63 odst. 3 písm. b), § 63 odst. 4 ZZVZ*
- Klíčová slova: *jednací řízení bez uveřejnění, technické důvody neexistence hospodářské soutěže, koncentrace řízení, materiální podmínka použití JŘBU, formální podmínka použití JŘBU, přičitatelnost zadavateli, zavinění zadavatele, vendor lock-in, exkluzivita dodavatele*
- Prejudikatura: *SDEU C-57/94, C-385/02; NSS 8 As 149/2014-68, 1 As 256/2015-95, 1 As 242/2017-48, 2 As 292/2017-34, 5 As 26/2017-22, 5 Afs 42/2012-53, 5 Afs 43/2012-54, 1 As 84/2009-77, 3 As 62/2021-55*

Předmětem příslušné veřejné zakázky byl servis světelných signalizačních zařízení (semaforů) na území hlavního města Prahy (zakázka zahrnovala jak servis „hardware“ – samotných signalizačních zařízení, tak i softwarové služby). Zadavatel zadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, neboť originální náhradní díly do signalizačních zařízení nebylo možno pořídit od nikoho jiného než samotného výrobce – společnosti Yunex, přičemž současně neexistoval dodavatel autorizovaný k poskytování potřebných servisních služeb.

Úřad nejprve obecně shrnul podmínky pro postup v jednacím řízení bez uveřejnění, když zopakoval, že postup v jednacím řízení bez uveřejnění by měl být spíše výjimečným, krajním řešením situace, kdy požadované plnění nelze zajistit v některém z hospodářské soutěži otevřených druhů zadávacích řízení.

Úřad dospěl k závěru, že v daném případě byly naplněny podmínky postupu dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, tj. veřejná zakázka mohla být splněna pouze výrobcem signalizačních zařízení, neboť z technických důvodů neexistovala hospodářská soutěž. Zadavatel přitom neměl jinou reálnou alternativu postupu a současně nestanovil zadávací podmínky s cílem vyloučit hospodářskou soutěž (§ 63 odst. 4 zákona).

Úřad konstatoval, že charakter technických důvodů opravňujících zadavatele zadat zakázku v JŘBU musí být takový, aby tyto důvody ve svém důsledku znamenaly jednoznačnou a nezpochybnitelnou nezbytnost zadání veřejné zakázky jedinému dodavateli. Musí se přitom jednat o skutečný a prokazatelný stav technické neslučitelnosti či provozních problémů, které by vznikly z důvodu změny dodavatele.

Kromě existence výše uvedených technických důvodů je nezbytné, aby původcem těchto technických důvodů nebyl sám zadavatel (tzv. „materiální podmínka použití jednacího řízení bez uveřejnění“).

Předmět veřejné zakázky zahrnoval v daném případě jak fyzický vstup do zařízení a manipulaci s ním, tak softwarovou úpravu a údržbu, diagnostiku apod. Jako klíčové činnosti zadavatel označil mj. práci se software a firmware řadičů, tj. činnosti, které přímo souvisí se zabezpečením včetně zajištění kybernetické bezpečnosti zařízení.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že dodat autorizované a homologované náhradní díly je schopen toliko jejich výrobce, tj. společnost Yunex. Současně bylo prokázáno, že společnost Yunex neposkytovala t. č. potřebná školení, která by externí subjekty opravňovala k poskytování servisních činností.

Úřad v návaznosti na výše uvedené konstatoval, že jelikož se předmět plnění týká zařízení, která řídí provoz na křižovatkách pozemních komunikací, jsou důvody spočívající v zajištění bezpečnosti řízení dopravy a případně kybernetické bezpečnosti natolik intenzivní, že je požadavek zadavatele na dodávku originálních náhradních dílů a poskytování servisu autorizovanou osobou zcela legitimní.

Co se týká materiální podmínky postupu v JŘBU, tj. že se zadavatel v uvedené situaci neocitl v důsledku vlastního zavinění, Úřad konstatoval, že zadavatel v době zadávání původní veřejné zakázky nemohl předvídat, že v budoucnu dojde k situaci, kdy mu bude poskytnuto prohlášení dodavatele, že dodavatel neposkytuje originální náhradní díly ani školení žádnému jinému subjektu. Za stěžejní pak Úřad pokládal i výsledky předběžných tržních konzultací, z nichž vyplynulo, že součástí obchodních strategií společností působících na předmětném trhu je vždy jisté omezení ve vztahu k servisním činnostem, a to buď výhradně na jednu společnost, nebo na několik partnerů výrobce; vždy však záleží na obchodním rozhodnutí dané společnosti, které je na vůli zadavatele nezávislé.

Úřad dospěl k závěru, že zadavatel prokázal naplnění jak materiálních, tak formálních podmínek pro postup v JŘBU na základě § 63 odst. 3 písm. b) zákona a návrh navrhovatele zamítl.

Uvedené rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu konstatoval, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rámci jednacího řízení bez uveřejnění v souladu se zákonem, neboť prokázal, že z technických důvodů aktuálně neexistuje jiný dodavatel veřejné zakázky než vybraný dodavatel a že vznik stavu závislosti na vybraném dodavateli nevytvořil. Zadavatel za účelem posouzení této skutečnosti mj. realizoval předběžné tržní konzultace a zadal vypracování znaleckých posudků, tedy ji podložil relevantními podklady.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0350/2022/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0165/2022/VZ

- Název VZ: Zajištění ICT odborné role 36
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 131, § 138 ZZVZ
- Klíčová slova: dynamický nákupní systém, rámcová dohoda
- Prejudikatura: NSS 4 As 1/2008-220; II. ÚS 574/15

V podaném návrhu navrhovatel napadal zadávací podmínky VZ, jelikož dle něj vedly k uzavření rámcové dohody ve smyslu § 131 odst. 1 ZZVZ, přičemž tuto nelze v souladu se ZZVZ uzavřít v DNS.

Podle navrhovatele lze institut DNS využít výhradně pro zadávání VZ, jak jsou definovány v § 2 ZZVZ. Podle navrhovatele není možné uzavřít rámcovou dohodu v DNS právě proto, že se nejedná o VZ. Za zásadní navrhovatel považoval také skutečnost, že smlouva obsahovala pouze rámcové podmínky pro poskytování služeb, nikoliv konkrétní závazek, který měl vzniknout až na základě požadavku dle smlouvy. Tím zadavatel na navrhovatele přenesl nezanedbatelné riziko, že vůbec nedojde k odběru služeb, nicméně navrhovatel byl i tak povinen po celou dobu účinnosti smlouvy alokovat (a tedy i platit) příslušného IT specialistu.

Předmětem VZ bylo zajištění odborných kapacit z oblasti informačních a komunikačních technologií (dále jen „ICT“), a to osoby – „Odborná role ID 36 s názvem DB vývojář“.

Úřad dospěl k závěru, že pokud je DNS v souladu se ZZVZ zaveden prostřednictvím zadávacího řízení a následně v rámci zavedeného DNS je uzavřena smlouva s rámcovým charakterem, resp. rámcová dohoda, je podmínka provedení zadávacího řízení ve smyslu § 131 odst. 2 ZZVZ splněna, jelikož uzavření rámcové dohody předchází zadávací řízení, kterým byl zaveden DNS, na jehož základě pak dochází k uzavření rámcové dohody.

Úřad souhlasil s názorem zadavatele, že povinnost alokace příslušného IT experta (a s tím spojená potřeba jeho financování) není nepřiměřená a jedná se o běžné obchodní riziko. Finanční náročnost takto alokovaného vysoce kvalifikovaného pracovníka je faktor, který si dodavatelé musí vyhodnotit na základě vlastní obchodní strategie před podáním nabídky. Navrhovatel není povinen na výzvu v DNS reagovat, tedy ani podávat nabídku, a tedy toto riziko není nucen nést, pokud dojde k závěru, že z hlediska jeho obchodní strategie se jedná o riziko nepřiměřené. Úřad proto uvedenou podmínku neshledal problematickou. Dané riziko si ostatně dodavatel mohl promítnout do výše nabídkové ceny.

Úřad ve vztahu k tvrzenému riziku poukázal též i na časové hledisko VZ – smlouva měla být uzavřena na striktně ohraničený (a poměrně krátký) časový úsek, což rovněž zásadně snížilo riziko na straně dodavatelů, a Úřad tedy neshledal negativní vliv na hospodářskou soutěž.

Nad rámec uvedeného Úřad ve vztahu k možnosti využití DNS pro uzavření smlouvy vykazující znaky rámcové dohody konstatoval, že možnost využití kombinace těchto dvou typů zvláštních postupů připustil i v rámci jím vydaného metodického materiálu, který je uveřejněn na stránkách Úřadu („Metodické doporučení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pro nákup léčivých přípravků v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek“), jelikož má za to, že daným postupem nedochází k negativním dopadům do soutěže o VZ.

Předseda Úřadu v potvrzujícím rozhodnutí mj. uvedl, že rámcové dohody, jejichž uzavření nepředstavuje zadání VZ ve smyslu § 2 odst. 1 ZZVZ a které toliko vymezují podmínky, za nichž budou následně jednotlivé VZ zadány (např. technické podmínky předmětu plnění, obchodní či jiné smluvní podmínky apod.), lze obecně v DNS uzavírat. Uvedené lze dovodit z absence zákazu uzavírání

rámcových dohod v DNS v ZZVZ oproti právní úpravě dle předchozího zákona (ZVZ). Právní základ pro legální postup mimo zadávací řízení přitom představuje už samotný DNS.

Nutno dále dodat, že v daném případě nepředstavovala posuzovaná smlouva typickou rámcovou dohodu, nýbrž se jednalo spíše o realizační smlouvu s odkládací podmínkou. Fakt, že nebyl přesně stanoven objem plnění, který měl být s jistotou poskytnut, ani nebyl stanoven závazek plnění skutečně odebrat, představoval pouze určitý rámcový prvek.

Předseda Úřadu v potvrzujícím rozhodnutí shrnul, že uzavření rámcové smlouvy, případně smlouvy s určitým rámcovým prvkem, v DNS zákon nezakazuje. Fakt, že jde o rámcovou smlouvu, jejíž uzavření se nepovažuje za zadání VZ, sám o sobě neomezuje hospodářskou soutěž o VZ. Při takto zvolené koncepci DNS však musí zadavatel dbát, aby omezení hospodářské soutěže nezpůsobily podmínky obsažené v rámcové smlouvě. Jmenovitě je třeba zmínit dobu, na kterou se rámcová smlouva uzavírá. Ta by měla být přiměřeně dlouhá, spíše tedy kratší, a to z důvodu, aby zůstal zachován charakter DNS, který má být systémem otevřeným a má umožňovat průběžné přistupování nových dodavatelů. Pokud by tedy byla doba trvání rámcové smlouvy nepřiměřeně dlouhá, způsobilo by to faktické uzavření soutěže o VZ novým dodavatelům. To však v šetřeném případě nenastalo. Nadto Úřad doplnil, že plnění poptávané v šetřeném případě se nejevilo v rámci oblasti IT služeb jako výjimečné plnění.

S ohledem na výše uvedené Úřad návrh zamítl, přičemž rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno též rozhodnutím předsedy Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0356/2022/VZ⁵

- Název VZ: *PC_Dell_3070, PC Dell 3070, Pracovní stanice NIS a Pracovní stanice PC NIS*
- Výrok rozhodnutí: *§ 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 79 odst. 5 SŘ; § 95 odst. 1 ZOP; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 2, § 2 odst. 3, § 3, § 6, § 14 odst. 1, § 18 odst. 3, § 19, § 19 odst. 1 ZZVZ; § 1745 OZ*
- Klíčová slova: *předpokládaná hodnota, režim veřejné zakázky, stanovení předpokládané hodnoty, rozdělení veřejné zakázky, veřejná zakázka malého rozsahu, zadání veřejné zakázky mimo režim zákona*
- Prejudikatura: *NSS 8 As 66/2011-74, 1 As 49/2012-33, 4 Ads 123/2013-23, 6 Tdo 1314/2003, 3 Tdo 1134/2010, 1 Afs 106/2012-45, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33; KS 62 Af 120/2013-156, 62 Af 123/2013-85*

V šetřené věci zahájené Úřadem z moci úřední obviněný v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 realizovanými jako VZMR vystavil dvěma dodavatelům objednávky na dodávky osobních počítačů. Úřad uvedl, že byt v případě těchto veřejných zakázek nedošlo mezi zadavatelem a dodavatelem k uzavření smlouvy, vystavením předmětných objednávek nepochybně došlo k založení závazkového vztahu mezi zadavatelem a objednatelem, neboť z nich jednoznačně vyplýval úmysl zadavatele získat od dodavatele plnění, za něž poskytne dodavateli úplatu. Obviněný tedy v souvislosti s šetřenými veřejnými zakázkami za úplatu získával od dodavatelů jím poptávané plnění, za něž jim zaplatil sjednanou cenu.

Dle Úřadu tak nebylo sporu, že v případě každé z jednotlivých dodávek osobních počítačů na základě objednávek vystavených v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 byly naplněny znaky zadání

⁵ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví.

veřejné zakázky ve smyslu § 2 ZZVZ. Dnem zadání každé jednotlivé veřejné zakázky (nebyla-li uzavřena smlouva) je s odkazem na § 1745 OZ datum vystavení příslušné objednávky, neboť tímto dnem fakticky došlo ze strany obviněného k akceptaci nabídky dodavatele podané v poptávkovém řízení. Z charakteru předmětného plnění (tj. osobních počítačů) bylo přitom zřejmé, že jde o veřejné zakázky na dodávky ve smyslu § 14 odst. 1 ZZVZ. Obviněný tedy měl s ohledem na § 19 odst. 1 písm. a) ZZVZ při výpočtu předpokládané hodnoty u jednotlivých veřejných zakázek vycházet z celkové ceny, kterou reálně uhradil za dodávky stejného druhu, tj. za dodávky osobních počítačů během 12 měsíců předcházejících datu zadání konkrétní veřejné zakázky.

Ke každé z těchto veřejných zakázek byl obviněný povinen postupovat v souladu s § 2 odst. 3 zákona, tj. zadat ji v zadávacím řízení dle § 3 zákona nebo postupovat jiným zákonem aprobovaným postupem (např. nejprve uzavřít rámcovou dohodu nebo zavést dynamický nákupní systém a následně zadávat veřejné zakázky v jejich rámci). Toto však obviněný neučinil.

Úřad byl toho názoru, že shora popsáný postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť pořízením osobních počítačů na základě veřejných zakázek č. 1 až 4 zadávaných jako VZMR (tj. bez provedení zadávacího řízení) obviněný zamezil účasti jiných v úvahu přicházejících dodavatelů. Úřad dodal, že i za situace, kdy obviněný uveřejnil výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele, čímž fakticky mohl oslovit některé potenciální dodavatele poptávaného plnění, nelze tento postup hodnotit jako postup naplňující znaky účinné soutěže v mezích ZZVZ, tedy formalizovaný proces naplňující požadavky dle § 6 ZZVZ. Za situace, kdy obviněný poptávané plnění vymezené veřejnými zakázkami č. 1 až 4, jež naplňovaly znaky nadlimitních veřejných zakázek, nezadal v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení, se tak vyhnul obsáhlejší povinností pro zadání veřejné zakázky dle ZZVZ, čímž narušil hospodářskou soutěž (ať již potenciálně či reálně).

Úřad doplnil, že aplikace ustanovení § 18 odst. 3 ZZVZ je především možná pouze v situaci, kdy dílčí veřejná zakázka je jednotlivou funkční částí „hlavní“ veřejné zakázky, tzn. je zřejmá vzájemná funkční a časová souvislost mezi těmito plněními. Ve zde šetřeném případě však bylo dovozeno, že jednotlivé objednávky vystavené v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 až 4 byly samostatnými veřejnými zakázkami pravidelné povahy dle § 19 zákona, a tedy u nich již nelze z podstaty dovodit, že by mohly tvořit s novou veřejnou zakázkou funkční celek.

V šetřené věci Úřad také nepřisvědčil argumentaci obviněného, že nutnost nákupu počítačů byla vyvolána pandemií covid-19. Obviněný předložil Úřadu doklady související s nákupem osobních počítačů, nicméně z nich nebylo možné spolehlivě dovodit, že předmětné počítače byly pořízeny za účelem vybavení covidových oddělení (pouze u 24 z 403 bylo možné dovodit určitou souvislost s opatřeními vztahujícími se k pandemii covid-19), tj. že by potřeba jejich nákupu byla v plném rozsahu vyvolána mimořádnou nepředvídatelnou okolností spočívající v existenci pandemie. Naopak i s přihlédnutím k předchozí praxi obviněného (předchozí dodávky PC sestav) bylo zjevné, že tento pravidelně odebírá shodné či obdobné počítače kontinuálně a šetřené veřejné zakázky nevybočovaly z běžného pořizování výpočetní techniky.

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0050/2023/VZ](#)

- Název VZ: smlouva o dílo Pořízení technologie PCO 1Box® pro připojování ZDP
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 16 odst. 5, § 31, § 51 odst. 4, § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: veřejná zakázka malého rozsahu, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, zákaz plnění smlouvy, veřejná zakázka na dodávky, opakovaná veřejná zakázka, předmět veřejné zakázky, předpokládaná hodnota, stanovení předpokládané hodnoty, režim veřejné zakázky, koncese, pluralita zadavatelů, blokační lhůta, zákaz uzavření smlouvy, mezera v zákoně
- Prejudikatura: KS 31 Af 14/2017-75

Ministerstvo vnitra jako centrální zadavatel zahájilo zadávací řízení za účelem uzavření rámcové dohody, které bylo následně zrušeno. V mezidobí uzavřel zadavatel (ČR – Hasičský záchranný sbor) smlouvu o dílo na technologie PCO 1Box pro připojování zařízení dálkového přenosu. Smlouva o dílo byla uzavřena na základě výjimky dle § 31 ZZVZ platné pro veřejné zakázky malého rozsahu. Navrhovatel podal návrh na zákaz plnění této smlouvy.

Dle navrhovatele předmět plnění, jenž měl být zadán na základě rámcové dohody Ministerstvem vnitra, byl totožný s předmětem plnění smlouvy o dílo uzavřené zadavatelem, a proto měl být dodán dodavatelem vybraným na základě rámcové dohody. Dále dle navrhovatele zadavatel uzavřel smlouvu o dílo přes zákaz vyplývající z § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ, neboť v zadávacím řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody neuběhla lhůta pro podání žádosti o účast, tudíž nemohlo dojít k uplynutí lhůty podle § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

Ve vztahu k uzavření smlouvy o dílo v době, kdy probíhalo zadávací řízení zahájené za účelem uzavření rámcové dohody, Úřad mj. uvedl, že zadávací řízení zahájené za účelem uzavření rámcové dohody bylo zahájeno Ministerstvem vnitra, nikoliv zadavatelem jakožto osobou z hlediska ZZVZ na Ministerstvu vnitra nezávislou. V případě veřejné zakázky zadané Hasičským záchranným sborem na straně jedné a zadávacího řízení zahájeného za účelem uzavření rámcové dohody Ministerstvem vnitra na straně druhé se tak jednalo o dva různé postupy dvou různých zadavatelů, kdy ani případná totožnost či obdobnost předmětů plnění nezakládala právo či povinnost dodavatele, který byl v příslušném zadávacím řízení vybrán, dodat i předmět plnění poptávaný jiným zadavatelem v jiném zadávacím řízení.

Dle Úřadu nelze směřovat dva různé postupy, kdy jeden z nich (zadávací řízení zahájené za účelem uzavření rámcové dohody) je zadávacím postupem, zatímco druhý (uzavření smlouvy o dílo) jím není, a kdy procesní úkony učiněné v rámci jednoho postupu nedopadají na postup druhý. S ohledem na nemožnost aplikace § 51 odst. 4 ZZVZ na šetřený případ se tak Úřad neztotožnil s tvrzením navrhovatele, že zadavatel při uzavření smlouvy o dílo postupoval v rozporu se ZZVZ v tom smyslu, že smlouvu o dílo uzavřel v době, kdy probíhalo jiné zadávací řízení s totožným či obdobným předmětem plnění. Z logiky věci pak na postup zadavatele nedopadal ani zákaz uzavření smlouvy vyplývající z ustanovení § 246 odst. 1 písm. a) ZZVZ, jak neúspěšně tvrdil navrhovatel.

Navrhovatel dále namítal, že zadavatel uzavřel smlouvu o dílo bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení nebo výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, ačkoliv tak byl povinen učinit, a to z důvodu, že do předpokládané hodnoty veřejné zakázky nezahrnul další poskytovaná plnění. Zadavatel podle navrhovatele záměrně rozdělil veřejnou zakázku na jednotlivé části, aby celková hodnota jednotlivých smluv nepřesáhla hranici stanovenou ZZVZ pro zakázky malého rozsahu, případně, aby se nejednalo o koncesi, a tato nemusela být zadávána v zadávacím řízení podle příslušných ustanovení ZZVZ. Dle Úřadu však předpokládaná hodnota veřejné

zakázky zůstala hluboko pod limitem pro veřejné zakázky malého rozsahu, a z tohoto důvodu neměl zadavatel povinnost postupovat v režimu zákona. Úřad dále doplnil, že o koncesi se v daném případě jednat nemohlo, neboť předmětem plnění byly dodávky. O koncesi by se jednalo v případě, kdyby součástí smlouvy o dílo bylo i řešení spolupráce s dodavateli zajišťujícími dálkový přenos, resp. přenosové cesty. Takové řešení však součástí smlouvy o dílo nebylo.

Předseda Úřadu nad rámec výše uvedeného v potvrzujícím rozhodnutí doplnil, že § 51 odst. 4 ZZVZ obsahuje mezeru představovanou právě veřejnými zakázkami nezadávanými v zadávacích řízeních, ovšem tuto mezeru není Úřad oprávněn doplnit výkladem.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S1091/2014, S0354/2015/VZ

➡ v části potvrzeno, v části změněno, v části zrušeno a SŘ zastaveno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0277/2015/VZ

[Přezkoumávaná veřejná zakázka podléhala režimu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, který byl zrušen a s účinností od 1. 10. 2016 nahrazen ZZVZ; vydání rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0277/2015/VZ předcházela rozsudek KS v Brně ze dne 26. 9. 2018, č. j. 31 Af 80/2016-85, dále rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2022, č. j. 5 As 340/2018-64, rozsudek KS v Brně ze dne 2. 11. 2022, č. j. 31 Af 80/2016-164 a rozsudek NSS ze dne 11. 5. 2023, č. j. 9 As 220/2022-33. Výsledkem soudního přezkumu bylo zrušení původního rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 6. 9. 2016]

- Název VZ: CZVV – zajištění informační infrastruktury a souvisejících služeb pro řízení a kontrolu společné části maturitní zkoušky (MZ) – JŘBU
- Výrok rozhodnutí: § 21 odst. 2, § 23 odst. 4 písm. b), § 118 odst. 3, § 118 odst. 5 písm. b), § 120 odst. 1 písm. a), § 120 odst. 1 písm. c), § 120 odst. 2 písm. a), § 146 odst. 1 ZVZ
- Dotčená ustanovení: § 23 odst. 4 písm. b), § 118 odst. 3, § 121 odst. 2 ZVZ
- Klíčová slova: harmonogram zadávacího řízení, doba zahájení zadávacího řízení, jednací řízení bez uveřejnění, krajně naléhavý případ, nepředvídatelnost, zavinění, jednočinný souběh, stejnorodý souběh, změna právní úpravy, příznivější právní úprava, zánik trestnosti, zánik odpovědnosti za přestupek, odpovědnost zadavatele, odpovědnost zřizovatele, interní rozhodovací procesy, příspěvková organizace
- Prejudikatura: NSS 8 As 230/2021-47, 3 As 140/2018-64; KS 62 Af 123/2013-85, 29 Af 91/2013-83

Zadavatel byl zřízen MŠMT jakožto příspěvková organizace za účelem zajištění úkolů souvisejících s přípravou a realizací maturitní zkoušky. Zadavatel za tuto přípravu a realizaci odpovídal, přičemž svěřené činnosti bylo nezbytné vykonávat prostřednictvím informačního systému zajišťujícího komunikaci mezi zadavatelem a jednotlivými školami, dále digitalizaci záznamových archů a správu a ukládání dokumentace apod.

Vzhledem ke skutečnosti, že se blížil konec platnosti smlouvy, na základě které byly zadavateli poskytovány uvedené IT služby, zahájil zadavatel zadávací řízení na nového poskytovatele informačního systému. Zadavatel nicméně k zahájení zadávacího řízení přistoupil pozdě, pouhé tři měsíce před datem konce účinnosti původní smlouvy. Dle Úřadu muselo být zadavateli již při zahájení zadávacího řízení zřejmé, že s ohledem na zákonné lhůty nemůže zadávací řízení ukončit řádně, v souladu se zákonem. V návaznosti na tuto skutečnost Úřad konstatoval, že zadavatel způsobil krajně naléhavost ve veřejné zakázce svým vlastním jednáním tím, že zadávací řízení nezačal včas, při stanovení harmonogramu zadávacího řízení nebral ohled na zákonné lhůty a nevytvořil rozumnou časovou rezervu pro případná zdržení. Nebyla tedy splněna podmínka krajně naléhavého případu, který zadavatel svým jednáním nezpůsobil, jakožto jedna z obligatorních podmínek pro následný postup v JŘBU [§ 23 odst. 4 písm. b) ZVZ].

Zadavatel dále argumentoval, že existovaly okolnosti mimo sféru jeho vlivu, jež vyvolaly krajní naléhavost. Uvedené okolnosti zadavatel spatřoval ve změnách a rozhodovacích procesech na straně MŠMT, jakožto zřizovatele zadavatele. Předseda Úřadu k dané námitce uvedl, že zadavatel byl sice zřízen MŠMT, ale disponuje vlastní právní osobností a o právních jednáních směřujících k naplnění svého účelu rozhoduje sám. Z tohoto důvodu to byl pouze zadavatel, kdo byl zodpovědný za dodržování zákona při zadávání předmětné veřejné zakázky (včetně výběru odpovídajícího druhu zadávacího řízení). Úřad dále rozvedl, že ačkoliv byly změny v parametrech původní veřejné zakázky způsobeny zřizovatelem zadavatele (změna pokynů), nejedná se o okolnost mimo sféru vlivu zadavatele, která by ho zprošťovala povinnosti zadat veřejnou zakázku v řízení, které zajišťuje otevřenou a transparentní soutěž. Prodlení v původní veřejné zakázce vzniklo z důvodu změn parametrů formálně učiněných ze strany zadavatele, přičemž zadavatel nemůže přenášet odpovědnost za své vlastní rozhodnutí na svého zřizovatele, jelikož je na něm při svém jednání formálně nezávislý. Vnitřní postupy zadavatele (popřípadě i zřizovatele zadavatele) nemohou mít vliv na povinnost zadavatele postupovat podle zákona.

Dle Krajského soudu v Brně je v podobných situacích nezbytné posoudit, zda zásahy zřizovatele měly charakter pouhého „prostého“ aktu řízení, tj. působily pouze vůči zadavateli, nebo se naopak jednalo o zásahy působící vůči neurčité skupině adresátů, tedy o normativní právní akty. Pokud by se jednalo o normativní právní akt (zde v podobě změny vyhlášky MŠMT), měl by zadavatel stejné postavení jako jakákoli jiná osoba, která by své poměry mohla upravit až na základě normativního aktu, a za prodlení by tedy neodpovídal.

Soud nicméně dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by MŠMT v době relevantní z hlediska zadání veřejné zakázky podnikalo kroky směřující ke změně vyhlášky, jež by mohly ovlivnit podobu státních maturit v rozhodné době. Neexistoval tedy relevantní důvod, který by zadavatele opravňoval posečkat s realizací veřejné zakázky do doby přijetí změny uvedené vyhlášky. Skutečnost, že zadavatel byl dle interní směrnice povinen vyčkat udělení souhlasu ministra, byla pouze interní záležitostí zadavatele a neopravňovala jej k postupu v JŘBU.

Co se týká adekvátního časového rámce zadávacího řízení, Úřad ve shodě se svým předsedou konstatoval, že zadavatel musí brát v potaz lhůty, během kterých nelze ze zákona uzavřít smlouvu, tj. lhůty dle § 110 odst. 5 a § 111 odst. 6 ZVZ, není však naopak povinen zohlednit případné zdržení vzniklé v důsledku vedení správního řízení, které by překračovalo uvedené zákonné lhůty.

Vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel zahájil zadávací řízení na provozovatele informačního systému až v době, kdy již nebylo možno dodržet minimální lhůty stanovené zákonem, byla krajní naléhavost situace zadavateli přičitatelná a podmínky pro postup v JŘBU dle § 23 odst. 4 písm. b) ZVZ tudíž nebyly naplněny. Jelikož došlo k uzavření smlouvy, naplnil zadavatel skutkovou podstatu správního deliktu (nynější terminologií přestupku), za což mu byla uložena pokuta.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0106/2023/VZ⁶

 rozhodnutí změněno a rozklad zamítnut [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0140/2023/VZ](#)

[uvedené rozhodnutí Úřadu následuje po vydání zrušujícího [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0056/2023/VZ](#), kterým bylo zrušeno první usnesení Úřadu ve věci]

- Název VZ: *Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ

⁶ Správní řízení se týká veřejné zakázky, která byla předmětem přezkumu také ve správním řízení vedeném Úřadem pod sp. zn. S0105/2023/VZ (R0060/2023/VZ) a S0249/2023/VZ (R0139/2023/VZ) – viz níže

- Dotčená ustanovení: § 55, § 60 odst. 1 písm. a), § 68 odst. 1, § 241 odst. 1, § 242 odst. 1, § 251 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *aktivní legitimace, lhůta pro podání námitek, námitky proti volbě druhu zadávacího řízení, řízení se soutěžním dialogem, podmínky použití řízení se soutěžním dialogem, podmínky použití jednacího řízení s uveřejněním, volba druhu zadávacího řízení*
- Prejudikatura: NSS 3 As 139/2019-40

Návrh vyloučeného dodavatele směřoval proti volbě druhu zadávacího řízení – navrhovatel se domníval, že nebyly splněny podmínky pro postup v řízení se soutěžním dialogem. Dle navrhovatele bylo možné uspokojit potřeby zadavatele prostřednictvím na trhu dostupných plnění, pouze s dílčími customizacemi již vyvinutých informačních systémů, tj. nemohla být splněna zákonná podmínka pro použití řízení se soutěžním dialogem dle § 60 odst. 1 písm. a) zákona (ve spojení s § 68 odst. 1 ZZVZ) a zadavatel měl zvolit jiný druh zadávacího řízení.

Úřad ve svém prvním prvostupňovém rozhodnutí ve věci konstatoval, že lhůta pro podání námitek proti volbě druhu zadávacího řízení marně uplynula a z tohoto důvodu správní řízení usnesením zastavil. Předseda Úřadu se v rámci rozkladového řízení ztotožnil s tvrzením Úřadu, že se v případě námitek proti volbě druhu zadávacího řízení uplatní subjektivní lhůta 15 dní (podle § 242 odst. 1 ZZVZ je rozhodným okamžikem pro počátek běhu lhůty den, kdy se navrhovatel dozvěděl o domnělém porušení zákona zadavatelem), měl však odlišný názor na termín, kdy v případě řízení se soutěžním dialogem začíná tato lhůta plynout. Předseda Úřadu uvedl, že před započítáním běhu lhůty musí dojít k jednoznačnému deklarování požadavků zadavatele, tj. jednoznačnému úkonu zadavatele, z něhož bude patrné, že předmět plnění a požadavky zadavatele nebudou již v určitém směru (či zcela) měněny. Tímto jednoznačným úkonem může být především výzva k podání nabídek, v níž zadavatel již uvádí konkrétní požadavky na řešení, které vyplynuly v průběhu jednací fáze, případně jiná závazná deklarace konečného postoje zadavatele. Stejným jednoznačným úkonem, jehož prostřednictvím se dodavateli sděluje, že daná otázka je již definitivně vyřešena, pak může být i rozhodnutí o vyloučení, pokud v něm zadavatel uvede konkrétní důvody pro odmítnutí řešení dodavatele a pokud z něj plynou nepřekročitelné požadavky zadavatele. Až v okamžiku, kdy je rozhodnutí zadavatele o vlastnostech předmětu plnění neměnné, počíná tedy běžet lhůta pro podání námitek proti použití řízení se soutěžním dialogem. Pokud Úřad dovozoval okamžik započetí běhu lhůty již k prvotní fázi jednání o navržených řešeních, nepostupoval správně, neboť v dané době nemusely být požadavky zadavatele týkající se předmětu plnění stanoveny s konečnou platností.

Po zrušujícím rozhodnutí předsedy Úřadu přistoupil Úřad k meritornímu projednání věci, tj. posuzoval, zda v daném případě byly splněny podmínky pro postup v řízení se soutěžním dialogem.

Navrhovatel zastával názor, že nebyla splněna podmínka dle ust. § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ, tj. nejednalo se o situaci, kdy by potřeby zadavatele nebylo možno uspokojit bez úpravy na trhu dostupných plnění. Tento závěr navrhovatel vyvozoval ze skutečnosti, že zadavatel v rozhodnutí o vyloučení odmítl navrhovatelovo řešení s odůvodněním, že na trhu již existuje řada řešení, která obsahují všechny či většinu zadavatelem požadovaných funkcionalit. Dále poukázal na formulaci zadavatele obsaženou v rozhodnutí o vyloučení, že „*řešení dodávané dodavatelem pouze na míru (formou zakázkového vývoje) je pro MU nevhodné*“.

Dle Úřadu však ze zadavatelem použitých formulací i celkového kontextu rozhodnutí o vyloučení jednoznačně vyplývalo, že zadavatel neodmítl zakázkový vývoj a nepožadoval již existující „hotový“ a na trhu dostupný informační systém. Formulace zadavatele bylo nutné posuzovat v kontextu proběhlých jednání, kdy se zadavatel vyjadřoval k jednotlivým funkcionalitám a parametrům budoucího informačního systému (předně rozhraní API) a odmítl, aby následně po pořízení informačního systému musel své další požadavky na případné nové funkce zadávat vybranému dodavateli k zakázkovému vývoji. Zadavatel tak deklaroval svou potřebu otevřenosti systému, resp. požadavek, aby mohl některé další nové funkce v budoucnu vyvinout a implementovat do

informačního systému sám. Dle Úřadu byla tedy podmínka pro postup v řízení se soutěžním dialogem dle § 60 odst. 1 písm. a) ZZVZ naplněna a zadavatel postupoval při volbě druhu zadávacího řízení v souladu se zákonem.

Dalšími důvody/námitkami navrhovatele pro použití řízení se soutěžním dialogem podle § 60 odst. 1 písm. b) až d) ZZVZ se Úřad nezabýval, jelikož zákonodárce formuloval uvedený výčet alternativně, a zcela tudíž dostačuje naplnění jediného důvodu.

S ohledem na výše uvedené Úřad návrh navrhovatele zamítl.

Rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu nejprve obecně konstatoval, že soutěžní dialog může být využit v případech, kdy je sice zadavatel schopen identifikovat své potřeby a cíle, ale neumí určit ideální způsob řešení vedoucí k naplnění těchto potřeb z důvodu, že žádné takové řešení dosud na trhu neexistuje. Po přezkoumání dokumentace o zadávacím řízení předseda Úřadu dospěl k závěru, že předmětem veřejné zakázky skutečně nebylo standardní plnění běžně dostupné na trhu, nýbrž bylo nezbytné existující řešení modifikovat způsobem, aby uspokojilo zadavatelem formulované potřeby. Předseda Úřadu se ztotožnil s názorem I. stupně, že podmínky pro použití řízení se soutěžním dialogem byly v daném případě naplněny, a rozklad tedy zamítl.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0120/2023/VZ⁷

- *Název VZ: Supervizní péče pro nemocniční informační systém*
- *Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- *Klíčová slova: exkluzivita, ochrana výhradních práv, pokračující přestupek, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, výhradní právo, zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*
- *Prejudikatura: NSS 3 As 60/2020-64, 10 As 120/2021-48; KS 62 Af 95/2013-74, 30 Af 19/2019-115*

V šetřeném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno spáchání přestupku tím, že obviněný v období od 5. 4. 2017 do 11. 7. 2022 opakovaně pořizoval prostřednictvím objednávek služby supervizní péče o nemocniční informační systém přímo u konkrétního dodavatele, tj. bez provedení zadávacího řízení.

Ve vztahu k posouzení povahy pořizovaného předmětu plnění Úřad uvedl, že obviněný je významným poskytovatelem zdravotních služeb v České republice, který poskytuje základní, specializovanou a vysoce specializovanou zdravotní péči a služby v lékařských oborech, a to formou ambulantní a lůžkové péče pro děti i dospělé pacienty. Sám obviněný sdělil, že za účelem zajištění poskytování zdravotní péče (tj. jeho základního poslání) musí zajistit kontinuitu a funkčnost svého nemocničního informačního systému (a tedy i zajistit služby péče o jeho řádné fungování). S ohledem na charakter plnění a předmět činnosti obviněného (poskytovatel zdravotních služeb) bylo dle Úřadu nepochybné, že se v případě plnění supervizní péče o nemocniční informační systém jedná o plnění nedílně spjaté s každodenním výkonem činnosti obviněného. Z podkladů bylo zřejmé, že obviněný služby supervizní péče o nemocniční informační systém pořizoval v letech 2017–2022 (a i v předchozím období) pravidelně a kontinuálně. Úřad tedy konstatoval, že obviněný měl při výpočtu předpokládané hodnoty u jednotlivých zakázek vycházet z celkové ceny, kterou reálně uhradil za služby stejného druhu za 12 měsíců předcházejících datu zadání konkrétní veřejné zakázky, přičemž takto vypočtená předpokládaná hodnota přesáhla dva miliony korun bez DPH.

Úřad se zabýval také argumentem obviněného, že ve vztahu k šetřeným veřejným zakázkám byly splněny podmínky pro užití jednacích řízení bez uveřejnění. Pokud by tomu tak bylo a obviněný by byl

⁷ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví.

oprávněn zadat dané zakázky přímo tomuto jednomu konkrétnímu dodavateli, pak by nebylo v šetřeném případě možné reálně dovozovat potencialitu vlivu na výběr dodavatele.

Úřad však konstatoval, že podmínky pro použití jednacího řízení bez uveřejnění v šetřeném případě nebyly naplněny, neboť důvod ochrany výhradních práv jednoho konkrétního dodavatele způsobil sám obviněný v důsledku svého předchozího vědomého postupu při uzavření smlouvy v roce 1996 na dodávku nemocničního informačního systému, přičemž obviněný negativní následky stavu exkluzivity dodavatele dále prohluboval prostřednictvím všech navazujících smluv uzavřených na rozšíření či jinou úpravu nemocničního systému a zajištění supervizní péče o předmětný nemocniční informační systém.

Rozhodnutí Úřadu S0348/2024/VZ

- Název VZ: *Zajištění služby internetové konektivity pro Národní filmový archiv*
- Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 2 odst. 3, § 19 odst. 1, § 19 odst. 2, § 21 odst. 1 písm. b) ZZVZ
- Klíčová slova: *veřejná zakázka pravidelné povahy, smlouva na dobu neurčitou, stanovení předpokládané hodnoty, vliv na výběr nejvhodnější nabídky*
- Prejudikatura: *KS 55 Af 33/2022-205*

Příkaz vydaný v rámci přestupkového řízení postihuje pochybení zadavatele při zadávání veřejné zakázky na služby internetové konektivity. Obviněný bez provedení zadávacího řízení uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na poskytování služeb internetové konektivity, Úřad však v rámci svého šetření zjistil, že obdobné služby byly zadavatelem pořizovány již v předchozím období na základě jiné smlouvy. Jednalo se přitom co do předmětu plnění o služby stejného druhu a provozně-technického charakteru.

Obviněný měl při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky postupovat podle § 19 a § 21 ZZVZ. Měl tedy zohlednit skutečnou cenu uhrazenou za dané služby během předcházejících 12 měsíců a upravit ji o očekávané změny v množství nebo cenách v následujících 12 měsících. Jelikož se jednalo o smlouvu na dobu neurčitou, měla předpokládaná hodnota veřejné zakázky činit čtyřnásobek takto stanovené částky [§ 21 odst. 1 písm. b) ZZVZ].

Jelikož předpokládaná hodnota přesáhla limit pro veřejnou zakázku malého rozsahu, měl obviněný povinnost zadat zakázku v některém z druhů zadávacích řízení stanovených zákonem. Tím, že obviněný zadal zakázku mimo zadávací řízení, postupoval v rozporu s § 2 odst. 3 zákona, čímž ostatním potenciálním dodavatelům znemožnil zakázku získat.

Úřad shledal, že obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku, když zadal podlimitní veřejnou zakázku na poskytování služeb internetové konektivity mimo zadávací řízení. Za spáchaný přestupek byla obviněnému uložena pokuta.

Rozhodnutí předsedy Úřadu R0207/2017/VZ

[Ruší rozhodnutí Úřadu S0356/2017/VZ a zastavuje správní řízení; navazuje na čtyři rozsudky správních soudů, jejichž výsledkem bylo zrušení původního rozhodnutí předsedy Úřadu]

Vztahuje se k předchozí právní úpravě – zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách

- Název VZ: *Zajištění podpory a provozu IS ARES*
- Výrok rozhodnutí: § 90 odst. 1 písm. a), § 152 odst. 3, § 152 odst. 6 písm. a) SŘ; § 23 odst. 4 písm. a), § 117a písm. f) ZVZ
- Dotčená ustanovení: § 23 odst. 4 písm. b) ZVZ
- Klíčová slova: *časová tíseň, jednací řízení bez uveřejnění, krajně naléhavý případ, právní kvalifikace skutkového stavu*
- Prejudikatura: *NSS 2 As 47/2013-30, 9 Afs 70/2008-130*

Přestupkové řízení se týkalo postupu zadavatele při zadání veřejné zakázky, jejímž předmětem bylo zajištění podpory a provozu informačního systému ARES. Obviněný s poukazem na existenci technických důvodů ve smyslu § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ zadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, a to poté, co předtím na předmět plnění dvakrát neúspěšně vyhlásil otevřené řízení.

Předseda Úřadu v návaznosti na rozsudky správních soudů zrušil prvostupňové rozhodnutí, v němž Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku [zadal veřejnou zakázku z technických důvodů v JŘBU, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ].

Předseda Úřadu se s ohledem na právní názor soudu zabýval možností, zda lze na odstíhaný skutek pohlížet jako na postup zadavatele dle § 23 odst. 4 písm. b) ZVZ [tj. nikoli dle písm. a)]. K tomu uvedl následující. Podle § 23 odst. 4 písm. b) ZVZ je zadavatel oprávněn použít JŘBU jen při naplnění taxativních podmínek – musí jít o krajně naléhavý případ, který zadavatel svým jednáním nezpůsobil a nemohl jej předvídat, a z časových důvodů není možné zadat VZ v jiném druhu ZŘ. Krajně naléhavým případem jsou objektivně vzato výjimečné situace, které dosahují vysokého stupně intenzity ohrožení a současně se u nich vyskytuje prvek naléhavosti, tzn. časové tísně (situace akutní, havarijní, krizové), kdy taková situace vyžaduje mimořádné, urgentní řešení. Časová tíseň je obecně odůvodněna v případě ohrožení životů nebo zdraví, v případě havárii, přírodních katastrof nebo hrozby nebezpečí škody velkého rozsahu či v případě, že zadání veřejné zakázky nesnese odklad a současně hrozí vznik škody na majetku.

Předseda Úřadu s ohledem na charakter předmětu veřejné zakázky konstatoval, že bez zajištění informačního systému by zadavatel nemohl vykonávat své zákonné povinnosti související se zajištěním podpory a provozu významného IS veřejné správy; pokud by nebyl zajištěn provoz IS, mohlo by dojít ke značnému omezení důležitých zájmů společnosti. Co se týče materiální podmínky postupu v JŘBU, uvedl předseda Úřadu, že krajní naléhavost zadavatel nezpůsobil sám, nýbrž byla důsledkem iracionální právní úpravy. Bylo by nepřiměřené zadavatele nutit, aby v situaci, v níž se v rozhodném období nacházel, musel opětovně zahájit neefektivní otevřené zadávací řízení a riskovat, že se opět přihlásí pouze jediný uchazeč (zadavatel se opakovaně snažil zadávat veřejnou zakázku v otevřeném zadávacím řízení, nicméně přihlásil se vždy buď jeden nebo dva uchazeči, z nichž jeden byl vyloučen pro nesplnění zadávacích podmínek, přičemž zadavatel byl dle ZVZ za těchto okolností povinen zrušit zadávací řízení, což bylo iracionální, neboť to mohlo nastolit situaci, kdy by byl zadavatel nucen zadávací řízení vyhlašovat donekonečna).

Co se týče podmínky časové tísně, předseda Úřadu konstatoval, že mj. s ohledem na délku předchozích i následných otevřených zadávacích řízení, kterými se zadavatel pokoušel zajistit předmět plnění, a s ohledem na počet účastníků, kteří se do nich hlásili, a koncepci tehdy účinné právní úpravy zrušení zadávacího řízení, měl zadavatel v době zahájení JŘBU nedostatečný prostor na realizaci otevřeného zadávacího řízení, resp. nastala časová tíseň, kterou nezpůsobil. Předseda Úřadu zohlednil, že zadavatel vyvinul adekvátní úsilí k zadání veřejné zakázky v otevřeném zadávacím řízení, než přistoupil k JŘBU. Po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby akceptoval provozování IS po dobu několika měsíců bez podpory a s nejistým výsledkem, pokud již absolvoval dvě zrušená otevřená zadávací řízení.

Předseda Úřadu tedy uzavřel, že ačkoli byl závěr Úřadu, že zadavateli nesvědčil důvod pro zadání veřejné zakázky v JŘBU dle § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ (což byl důvod, který zadavatel uváděl jako hlavní) závěrem správným, nevylučuje to naplnění podmínek pro jiné postupy dle ZVZ, přičemž zjištěný skutkový stav naplňuje podmínky § 23 odst. 4 písm. b) ZVZ. S ohledem na uvedené tedy daný skutek není přestupkem. Předseda ÚOHS tedy rozhodnutí ÚOHS o přestupku zrušil a správní řízení zastavil.

Rozhodnutí Úřadu S0257/2023/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0121/2023/VZ

- Název VZ: *Automatizace ověření petice pro přímou volbu prezidenta 2023*
- Výrok rozhodnutí: § 2 odst. 3, § 29 písm. a), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.; § 79 odst. 5 SŘ; § 95 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 2 odst. 3, § 29 odst. 1 písm. a), § 36 odst. 8, § 37 odst. 2, § 63 odst. 5, § 96 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: *bezpečnostní zájmy České republiky, výjimky z působnosti zákona, opatření k ochraně důvěrné povahy informací, zpřístupnění zadávací dokumentace, dostupnost zadávací dokumentace, důkazní břemeno, geopolitické hrozby, kybernetická bezpečnost, vyloučení hospodářské soutěže, omezení hospodářské soutěže, rozsah požadavků zadavatele na kvalifikaci*
- Prejudikatura: SDEU C-157/06, C-553/15, C-15/13, C-187/16; NSS 1 Afs 2/2013-46, 9 Afs 78/2012-28, 9 As 63/2016-43; KS 62 Af 63/2019-88

Předmět správního řízení spočíval v posouzení, zda zadavatel s odvoláním na ochranu základních bezpečnostních zájmů České republiky mohl zadat veřejnou zakázku mimo režim zákona, aniž by musel provést zadávací řízení [§ 29 odst. 1 písm. a) zákona].

Předseda ÚOHS v rámci rozkladového řízení konstatoval, že v důsledku případného narušení či zmaření provedení kontroly petic pro přímou volbu prezidenta republiky může nastat následek v podobě zpochybnění či zmaření prezidentských voleb. Zájem na řádném průběhu volby prezidenta republiky patří přitom mezi základní bezpečnostní zájmy ČR. V dané otázce se předseda ÚOHS neztotožnil s názorem samotného ÚOHS, který v rámci prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že případné komplikace spojené s registračním řízením by nemohly představovat ohrožení základních bezpečnostních zájmů státu.

Jako jeden z důvodů pro postup mimo režim zákona uváděl obviněný časovou naléhavost. Obviněný tvrdil, že pevné časové zakotvení registračního řízení a krátká lhůta znemožňovala provedení otevřeného zadávacího řízení. ÚOHS při posuzování uvedené námitky vyšel ze skutečnosti, že lhůta, ve které je obviněný povinen přezkoumat podané kandidátní listiny, je pevně stanovena zákonem o volbě prezidenta republiky. Současně i termín konání prezidentských voleb je explicitně regulován právními předpisy, kdy Ústava ČR jednoznačně stanoví, že volba prezidenta republiky se koná v posledních šedesáti dnech volebního období úřadujícího prezidenta republiky, nejpozději však třicet dnů před

uplynutím volebního období úřadujícího prezidenta republiky. Časové aspekty tak v šetřeném případě nemohly představovat důvod pro postup mimo zadávací řízení, kterého lze obecně při splnění dalších zákonných požadavků užít k řešení mimořádné situace, resp. k zajištění operativní akutní potřeby, kvůli níž nelze podstoupit formalizovaný proces zadávacího řízení. V posuzovaném případě však obviněný dlouho dopředu věděl, v jakém časovém rámci volby prezidenta, potažmo registrační řízení proběhne.

Předseda ÚOHS k dané problematice doplnil, že pokud chtěl obviněný zajistit, aby byl vybraný dodavatel po delší dobu kvalifikován, mohl zadávací řízení načasovat tak, aby bylo ukončeno například půl roku před zahájením řízení o registraci kandidátů a do smlouvy vtělit podmínky, které by v období mezi jejím uzavřením a zahájením plnění umožnily kontrolovat schopnost/způsobilost dodavatele provést veřejnou zakázku řádně a včas. Teprve pokud by průběh zadávacího řízení nasvědčoval, že smlouva nebude uzavřena včas, nebo že vybraný dodavatel nesplňuje kvalifikaci, mohl zadavatel zadat veřejnou zakázku jinak, a to zejména v JŘBU dle § 63 odst. 5 ZZVZ (ve spojení s § 51 odst. 4 ZZVZ).

Obviněný se dále bránil poukazem na potřebu ochrany informací o předmětu plnění veřejné zakázky a bezpečnostního zajištění registračního řízení. Předseda ÚOHS uvedl, že zadavatel mohl zpřístupnit veřejnosti pouze základní informace o předmětu veřejné zakázky a část zadávací dokumentace obsahující citlivé informace mohl poskytovat v režimu § 36 odst. 8 ve spojení s § 96 odst. 2 ZZVZ, tj. individuálně, až po přijetí obviněným stanovených ochranných opatření ze strany příslušného dodavatele.

K námitce, že provedením zadávacího řízení by byla nepřiměřeně zvýšena rizika kybernetických útoků, ÚOHS a jeho předseda uvedli, že obviněný přijal a uplatňuje opatření proti hrozbě kybernetických útoků spočívající ve využití vlastního chráněného virtuálního prostředí. Kromě toho hrozba kybernetických útoků namířených proti IS veřejné správy, na něž je kontrola petic napojena, existuje nezávisle na provedení zadávacího řízení. Ani tento argument obviněného tedy neobstál.

Předseda ÚOHS vedle toho uvedl, že tvrzená rizika zadání veřejné zakázky v zadávacím řízení mohly eliminovat vhodně nastavené kvalifikační požadavky. Zákon umožňuje zadavatelům stanovit i přísné požadavky, přičemž nebylo zřejmé, proč by potřebnými zkušenostmi, znalostmi a technickým zázemím nemohl kromě vybrané společnosti disponovat jiný dodavatel. Předseda ÚOHS též podotkl, že skutečnost, že se na plnění VZ měly skrze vybraného dodavatele podílet další tři subjekty, zpochybňuje věrohodnost argumentace stran výlučnosti vybrané společnosti i ohledně nutnosti vyloučení hospodářské soutěže.

Ani existence současných geopolitických hrozeb pak dle ÚOHS a jeho předsedy neodůvodňovala přímé zadání zakázky, jelikož zadavatel nepředložil důkazy, které by svědčily o existenci příčinné souvislosti mezi neprovedením zadávacího řízení a nižší intenzitou útoků na řízení o registraci kandidátů. I v zadávacím řízení přitom bylo možno učinit opatření eliminující hrozby geopolitického původu, a postup mimo režim zákona tak nebyl nezbytný.

Ačkoli se tedy dle názoru předsedy ÚOHS veřejná zakázka dotýkala základních bezpečnostních zájmů České republiky, bylo v zadávacím řízení možno učinit nezbytná opatření, aby k jejich ohrožení nedošlo. Důvody pro postup mimo režim zákona na základě § 29 odst. 1 písm. a) ZZVZ tak nebyly naplněny a ze strany obviněného se jednalo o přestupek, za který mu byla uložena pokuta.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0491/2024/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0152/2024/VZ

- Název VZ: Softwarové prostředí pro sdílení informací a dat
- Výrok rozhodnutí: § 55, § 63 odst. 5, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 95 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 63 odst. 1, § 63 odst. 3, § 63 odst. 5, § 65 odst. 1, § 66, § 143 ZZVZ
- Klíčová slova: jednací řízení bez uveřejnění, krajně naléhavý případ
- Prejudikatura: 62 Af 68/2017-209, 29 Af 75/2021-490, 1 Afs 50/2009-233, 29 Af 42/2022-578, 62 Af 58/2010-159, 4 As 61/2016-34

Úřad v šetřeném případě ve správním řízení zahájeném z moci úřední vydal příkaz, v němž konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 55 ZZVZ, když veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by pro její zadání byly splněny podmínky k použití tohoto druhu zadávacího řízení stanovené v ZZVZ, když zadavatel použil pro zadání veřejné zakázky jednací řízení bez uveřejnění s odkazem na § 63 odst. 5 ZZVZ, tj. že postup v jednacím řízení bez uveřejnění byl nezbytný v důsledku krajně naléhavé okolnosti, kterou zadavatel nezpůsobil, ačkoliv zadavatel vznik krajně naléhavé okolnosti způsobil sám tím, že v předchozím zadávacím řízení na dřívější veřejnou zakázku postupoval v rozporu se zákonem, a proto bylo předchozí zadávací řízení na danou veřejnou zakázku zadávanou v otevřeném řízení zrušeno. Úřad zadavateli za spáchání uvedeného přestupku uložil pokutu.

Proti uvedenému příkazu podal zadavatel odpor, přičemž Úřad následně ve správním řízení vydal rozhodnutí, kterým opětovně konstatoval spáchání výše uvedeného přestupku ze strany zadavatele.

Úřad v odůvodnění svého rozhodnutí dovodil, že zadavatel vznik krajně naléhavé okolnosti způsobil sám tím, že v předchozím otevřeném řízení pro dříve zadávanou veřejnou zakázku a při jeho přípravě postupoval v rozporu se zákonem. Tento rozpor lze dle Úřadu shledat ve vztahu k nesplnění požadavku na postup s péčí řádného hospodáře, kdy zadavatel nezahájil toto otevřené zadávací řízení včas a rovněž ve vztahu k nastavení zadávacích podmínek dotčeného otevřeného řízení.

Zbavit své odpovědnosti za řádné a zákonné postupy v zadávacím řízení se zadavatel dle názoru Úřadu nemůže ani z důvodu povinnosti zajištění provedení digitalizace stavebního řízení v napjatém časovém harmonogramu daném stavebním zákonem a podmínkami financování z Národního plánu obnovy (jakkoli se může jednat o lidsky pochopitelné důvody postupu zadavatele). Zadavatel sám zná nejlépe vlastní potřeby a své možnosti a oprávněně se od něj očekává, že jako gestor legislativy v oblasti veřejného zadávání je také jistě srozuměn s povinnostmi, které na něj klade zákon. Nepříznivé okolnosti, které jej nakonec dovedly k realizaci jednacího řízení bez uveřejnění, však zadavatel způsobil sám, jak bylo vyloženo shora.

Úřad současně vyslovil závěr, že je odpovědností zadavatele, aby při stanovení zadávacích podmínek bral v potaz, že v zadávacím řízení může docházet k podávání námitek a návrhů, jejichž pravomocné vyřešení zabere určitý čas a oddálí úspěšné dokončení veřejné zakázky. Bez ohledu na to, zda jsou tyto námitky oprávněné, nebo nikoli.

Zadavatel podal proti rozhodnutí Úřadu rozklad, který byl zamítnut druhostupňovým rozhodnutím předsedy Úřadu a prvostupňové rozhodnutí Úřadu bylo potvrzeno.

Předseda Úřadu ve svém rozhodnutí konstatoval, že zákon umožňuje zadavateli užít jednací řízení bez uveřejnění jen za předpokladu naplnění zákonných podmínek. V případě postupu dle § 63 odst. 5 ZZVZ, který ve věci veřejné zakázky deklaroval zadavatel, je nutné kumulativní naplnění následujících podmínek: (i) je to nezbytné v důsledku krajně naléhavé okolnosti, (ii) kterou zadavatel nemohl předvídat a ani ji nezpůsobil, a (iii) nelze dodržet lhůty pro otevřené řízení, užší řízení nebo jednací řízení s uveřejněním. Rozhodným tedy je posouzení, zda byly (všechny) tyto podmínky splněny, přičemž v nynějším případě je třeba dle předsedy Úřadu uzavřít, že nikoliv.

Zadavatel dle předsedy Úřadu vznik krajně naléhavé okolnosti způsobil sám tím, že v předchozím otevřeném řízení a při jeho přípravě postupoval v rozporu se zákonem. Tento rozpor se zákonem spočíval v nezákonném nastavení zadávacích podmínek otevřeného řízení. V kontextu pozdního zahájení šetřeného zadávacího řízení pak vedl ke vzniku naléhavé situace, s odkazem na níž zadavatel obhajoval použití jednacího řízení bez uveřejnění.

Zadavatel dále namítal, že svým jednáním nemohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť vybraný dodavatel byl osloven na základě výsledku otevřeného řízení. K tomu předseda Úřadu uvedl, že otevřené řízení mělo předem stanovené podmínky, na jejichž základě se právě potenciální zájemci rozhodovali, zda se za daných okolností (technických, časových, ekonomických, personálních atd.) a jejich konfigurace budou o veřejnou zakázku ucházet, či nikoliv, přičemž podmínky šetřené veřejné zakázky jsou odlišné. Nelze tedy utvořit závěr, že na základě úvahy o podmínkách jiné veřejné zakázky, by neměli jiní, nebo i titíž potenciální dodavatelé zájem o účast v zakázce s jiným (upraveným) předmětem plnění, za jiných okolností. Za druhé nelze opomenout, že dle rozhodnutí Úřadu nastavil zadavatel předmětné zadávací podmínky otevřeného řízení v rozporu se zákonem. Tato skutečnost mohla taktéž nepochybně ovlivnit účast potenciálních dodavatelů v otevřeném řízení, resp. je odradit, a s pravděpodobností hraničící s jistotou se tak i stalo, neboť tito dodavatelé v rámci předběžných tržních konzultací dali zadavateli najevo, že jsou zadávací podmínky v několika bodech problematické. Nadto dle předsedy Úřadu na trh v tak dynamickém odvětví mohli v uplynulém čase přibýt i další možní uchazeči.

Rozsudek KS č. j. 62 Af 26/2024-177 ze dne 3. 4. 2025

Výše uvedená věc byla následně řešena i v rámci soudního řízení před KS v důsledku správní žaloby podané zadavatelem. KS však dospěl ke stejným závěrům jako Úřad a jeho předseda a žalobu zadavatele zamítl.

Co se týče otázky splnění zákonných podmínek pro postup v jednacím řízení bez uveřejnění, KS uvedl, že situace, do níž se zadavatel dostal a jež jej donutila k postupu v jednacím řízení bez uveřejnění, byla vyvolána tím, že zadavatel si na otevřené řízení vyčlenil časový úsek kratší než tři měsíce, avšak uvedené řízení bylo napadeno námitkami a následně i návrhem na zahájení správního řízení k Úřadu, což o několik měsíců později vyústilo ve zrušení zadávacího řízení Úřadem z důvodu nezákonně nastavených zadávacích podmínek. Časový běh událostí, který zadavatele nakonec vedl k použití jednacího řízení bez uveřejnění, dle KS poměrně zřetelně potvrzuje časovou tíseň, v níž se zadavatel v průběhu snahy o včasnou implementaci IS ocitl. Pokud to však byla již samotná skutečnost, že dodavatel brojil proti postupu zadavatele námitkami, resp. posléze návrhem k Úřadu, která měla způsobit, že zadavatel se ocitl v situaci, kdy si uvědomil, že nebude schopen poptávané plnění „zasmluvnit“ (a zrealizovat) včas, pak nemůže jít dle KS o objektivní skutečnost nezávislou na vůli zadavatele, nýbrž jednoduše o podhodnocení časového horizontu pro ukončení a realizaci výsledku „otevřenějšího“ ZŘ.

V posuzované věci tedy dle názoru KS nebyla naplněna druhá podmínka pro oprávněné využití aplikace § 63 odst. 5 ZZVZ spočívající v tom, že zadavatel krajně naléhavou okolnost nemohl předvídat

(zadavateli byla časová tíseň od počátku dobře známa) a ani ji nezpůsobil (zadavatel časové tísní nepřizpůsobil svůj navazující postup).

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0255/2025/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0075/2025/VZ

- Název VZ: *Hardwarové a softwarové prostředí pro sdílení informací a dat územního plánování*
- Výrok rozhodnutí: § 55, § 63 odst. 5, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 95 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 55, § 63 odst. 1, § 63 odst. 5 ZZVZ
- Klíčová slova: *časová tíseň, jednací řízení bez uveřejnění, krajně naléhavý případ, objektivně nepředvídané okolnosti, polehčující okolnosti, souběh správních deliktů, stavební zákon, vliv na výběr dodavatele*
- Prejudikatura: 62 Af 26/2024-177, 1 Afs 106/2012-45, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33

Úřad v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední rozhodl, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 55 ZZVZ, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v JŘBU, aniž by byly splněny podmínky k použití tohoto druhu zadávacího řízení stanovené v ZZVZ, když zadavatel použil pro zadání dané veřejné zakázky JŘBU s odkazem na § 63 odst. 5 ZZVZ, tj. z důvodu, že postup v JŘBU byl nezbytný v důsledku krajně naléhavé okolnosti, kterou zadavatel nezpůsobil, ačkoliv zadavatel vznik krajně naléhavé okolnosti způsobil sám tím, že v předchozím zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Národní geoportál územního plánování“ zadávanou v řízení se soutěžním dialogem činil časové prodlevy, jejichž důvodnost zadavatel neprokázal a které ve svém důsledku zapříčinily, že zadavatel nebyl schopný v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Národní geoportál územního plánování“ uzavřít smlouvy, které by zajišťovaly dodání a zprovoznění Národního geoportálu územního plánování k datu 1. 7. 2024, jak předpokládá stavební zákon, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a dne 15. 2. 2024 uzavřel s vybraným dodavatelem tři smlouvy – smlouvu o dílo, smlouvu na HW a servisní smlouvu.

Úřad v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že pokud zadavatel činí v zadávacím řízení prodlevy, ke kterým nejsou důvody a které zapříčiní, že zadavatel nestihne uzavřít smlouvy v původním zadávacím řízení včas, nemůže následně poptávané plnění pořídit bez provedení řádné soutěže v JŘBU s odůvodněním, že v původním zadávacím řízení neporušil žádné ustanovení zákona. Podmínkou pro možnost použití JŘBU z důvodu existence krajně naléhavé okolnosti totiž není, že zadavatel v předchozím zadávacím řízení neporušil zákon, ale že zadavatel vznik krajně naléhavé okolnosti nezpůsobil, přičemž právě tato podmínka nebyla v šetřeném případě splněna.

Pro úplnost se Úřad zabýval i otázkou, zda mohly být v šetřeném případě splněny podmínky pro postup zadavatele v JŘBU podle dalších ustanovení ZZVZ, tj. zda bylo možno zadat veřejnou zakázku v JŘBU i na základě jiného ustanovení zákona než podle § 63 odst. 5 ZZVZ (tedy zejména na základě § 63 odst. 1 a 3, § 65 odst. 1 a § 66 ZZVZ).

Úřad však dospěl k závěru, že žádná z podmínek dle § 63 odst. 3 ZZVZ pro užití JŘBU nebyla v šetřeném případě naplněna, a jelikož šetřená veřejná zakázka nenavazuje na soutěž o návrh, nemohly být v daném případě splněny ani podmínky pro JŘBU dle § 65 odst. 1 ZZVZ. Stejně tak nelze uvažovat o oprávněnosti použití JŘBU z důvodů zakotvených v § 66 ZZVZ, jelikož toto ustanovení se týká nových služeb, které spočívají v opakování obdobných služeb jako v původní veřejné zakázce (na níž tyto nové

služby navazují); jedná se tedy o služby, jež navazují na veřejnou zakázku, na kterou již byla uzavřena smlouva a služby, jež byly jejím předmětem, byly realizovány. V šetřeném případě však předchozí zakázka nebyla v době zadání šetřené veřejné zakázky v JŘBU zadána (a logicky tedy ani realizována).

Uvedená věc byla následně podrobena přezkumu předsedou Úřadu v důsledku zadavatelem podaného rozkladu. Předseda Úřadu však potvrdil závěry prvostupňového rozhodnutí, přičemž stejně jako Úřad dospěl k závěru, že zadavatel porušil podmínky § 63 odst. 5 ZZVZ a zadal veřejnou zakázku v JŘBU, ačkoliv svými průtahy v zadávacím řízení se soutěžním dialogem způsobil, že již nebylo z časových důvodů možné zadat veřejnou zakázku v jiném druhu zadávacího řízení.

2. Zadávací podmínky

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0162/2021/VZ

- Název VZ: *Rybářský informační systém*
- Výrok rozhodnutí: § 79 odst. 2 písm. b), § 116 odst. 1, § 245 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 5, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 79 odst. 2 písm. b), § 116 odst. 1, § 116 odst. 2 písm. e), § 245 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *ekonomická výhodnost nabídek, kritéria kvality, rozhodnutí o námitkách, odůvodnění rozhodnutí o námitkách, vyřízení námitek, zkušenost osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné zakázky, hodnocení kritérií technické kvalifikace*
- Prejudikatura: NSS 5 As 227/2021-102

Ústřední otázkou předmětného správního řízení bylo, zda byl zadavatel oprávněn stanovit předchozí zkušenosti dodavatele s realizací určitých typů plnění jako kritérium kvality dle § 116 odst. 1 ZZVZ. Z ustanovení § 116 odst. 1 ZZVZ vyplývá, že zadavatel je při hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky na základě kvality povinen zohledňovat výlučně kritéria, která vyjadřují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky. Přestože je spektrum možných kritérií kvality poměrně široké, je nezbytné, aby zadavatelem stanovená kritéria kvality se vždy vztahovala k předmětu konkrétní veřejné zakázky. Souvislost, resp. provázanost kritéria kvality s předmětem plnění je stěžejní podmínkou pro využitelnost konkrétního kritéria kvality při hodnocení nabídek, neboť jedině tak se efekt daného kritéria může skutečně projevit při realizaci veřejné zakázky.

V šetřeném případě zadavatel stanovil jako jedno z kritérií hodnocení nabídek kritérium předchozích zkušeností dodavatele s realizací plnění s obdobným předmětem, jako byl předmět přezkoumávané veřejné zakázky. Dle zadávacích podmínek mělo být hodnoceno až deset referenčních zakázek o finančním objemu každé alespoň ve výši 100 tisíc korun bez DPH, přičemž hodnoceny měly být pouze referenční zakázky, které dodavatel uvedl nad rámec minimálních požadavků zadavatele na technickou kvalifikaci [seznam významných dodávek dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ].

Úřad dospěl k závěru, že výše uvedeným způsobem formulované kritérium hodnocení zohledňovalo toliko obecnou zkušenost dodavatele jako takového, nikoliv individuální zkušenosti a erudici jednotlivých osob, např. zaměstnanců dodavatele. Za daného skutkového stavu, kdy předmětná veřejná zakázka byla zadávána v otevřeném řízení, nebylo dle Úřadu možné hovořit o tom, že by se požadované kritérium vztahovalo k předmětu veřejné zakázky. Obecná zkušenost dodavatele s realizací určitého typu veřejných zakázek nemá ve vztahu ke kvalitě nabízeného plnění výpovědní hodnotu a nemůže tedy sloužit jako kritérium pro hodnocení nabídek. Pokud zadavatel zamýšlel zohlednit zkušenosti dodavatelů, mohl za tímto účelem využít kritérium kvality definované v § 116 odst. 2 písm. e) ZZVZ, tj. zohlednit zkušenosti získané např. konkrétním týmem zaměstnanců dodavatele a ve vztahu k tomuto týmu prostřednictvím závazného návrhu smlouvy zajistit, že se na plnění veřejné zakázky bude skutečně podílet.⁸

Vzhledem k tomu, že zadavatelem stanovené kritérium hodnocení nemělo bezprostřední vazbu na předmět veřejné zakázky a nevyjadřovalo kvalitativní, environmentální ani sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky, uložil Úřad zadavateli nápravné opatření spočívající ve zrušení části zadávacího řízení, v rámci které bylo předmětné kritérium stanoveno.

⁸ Nezbytnou podmínkou aplikace uvedeného kritéria kvality je, že zkušenosti uvedených osob mají na úroveň plnění významný dopad.

Další část správního řízení se týkala způsobu vypořádání námitek dodavatele zadavatelem v rozhodnutí o námitkách. Jelikož Úřad dospěl k závěru, že zadavatel nevypořádal veškerou argumentaci navrhovatele, když na část jeho námitek reagoval toliko obecnými, povšechnými tvrzeními, rozhodnutí zadavatele o námitkách zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0221/2021/VZ

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0175/2021/VZ](#) (žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu zamítnuta [rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2023, č. j. 62 Af 6/2022-62](#); kasační stížnost zamítnuta [rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2024, č. j. 7 As 71/2023-38](#))

- Název VZ: *Zvýšení kybernetické bezpečnosti Klaudiánovy nemocnice - operační systém - opakovaná*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 79 odst. 5 SR; § 95 odst. 1 ZOP; § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 2, § 35, § 36 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *předmět veřejné zakázky, vymezení předmětu veřejné zakázky, rozdělení veřejné zakázky, veřejné zakázky rozdělené na části, zásada zákazu diskriminace, skrytá diskriminace*
- Prejudikatura: NSS 9 Afs 30/2010-182, 2 Afs 59/2010-183, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33; KS 62 Af 7/2010-135, 30 Af 37/2020-720, 62 Af 46/2011-78

Správní řízení bylo zahájeno pro podezření ze spáchání přestupku při stanovení zadávacích podmínek. Zadavatel se měl přestupku dopustit tím, že předmět veřejné zakázky vymezil natolik široce, že v důsledku toho mohlo dojít k věcně neopodstatněnému omezení okruhu potenciálních dodavatelů, a tedy k neodůvodněnému omezení hospodářské soutěže.

Předmětem veřejné zakázky bylo jednak poskytnutí 800 kusů licencí Windows 10 Professional (trvalá licence Windows Pro Dev UpLic v rámci multilicenčního programu Microsoft Product and Service Agreement; „MPSA“) a dále rovněž poskytování doplňkových služeb spojených s užíváním software.⁹

Úřad úvodem svého rozhodnutí konstatoval, že zadavatel je při vymezení předmětu veřejné zakázky vázán zásadami uvedenými v ustanovení § 6 zákona, mj. tedy i zásadou zákazu diskriminace. O diskriminaci se přitom nejedná výlučně pouze v situacích, kdy zadavatel bez věcného opodstatnění zachází s dodavatelem rozdílným způsobem, ale za určitých okolností může k diskriminaci docházet i v případech, kdy je postup zadavatele vůči všem dodatelům formálně jednotný (tzv. „skrytá diskriminace“ – vizte např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 9 Afs 30/2010–182).

Při posuzování, zda prostřednictvím vymezení předmětu veřejné zakázky nedochází ke skryté diskriminaci dodavatelů, je třeba pečlivě zkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V prvé řadě je nezbytné zabývat se dopadem zvoleného vymezení předmětu veřejné zakázky na konkurenční prostředí a přezkoumat důvody, které zadavatele k danému vymezení vedly (zejména technické a ekonomické). Zjištěné skutečnosti je následně nezbytné posoudit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti.

⁹ Tyto doplňkové služby měly spočívat v licenční podpoře produktů Software Asset Management, poskytování poradenství v oblasti nejvhodnějšího modelu licencování v rámci Volume Licensing programů, konzultačních a poradenských služeb souvisejících s uplatněním produktů v prostředí zadavatele a poskytování migračních a konfiguračních služeb.

Obecně lze uvést, že zadavatel má povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části za splnění následujících předpokladů:

- 1) předmět veřejné zakázky je vymezen natolik široce (byť se stále jedná o jednu veřejnou zakázku), že ho může dodávat pouze omezený počet dodavatelů, zatímco jeho jednotlivé části by bylo schopno dodat dodavatelů více a
- 2) plnění není nutno z technických a ekonomických důvodů poptávat jako plnění jediné (společné).

Rozdělení veřejné zakázky na části tedy přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části nebude vhodné zejména tehdy, pokud bude předmět zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují.¹⁰

Úřad v rámci správního řízení oslovil společnost Microsoft, aby mu poskytla vyjádření týkající se charakteru plnění, která tvořila předmět přezkoumávané veřejné zakázky. Z vyjádření společnosti Microsoft vyplynulo, že poskytování software na základě smlouvy MPSA je unikátní a nelze jej zcela zaměnit s jinými licenčními programy, byť některé licenční programy se mohou částečně prolínat. Doplnkové služby tak, jak je specifikoval zadavatel, nejsou součástí smlouvy MPSA, a pokud jsou poskytovány, dodavatel tak činí nad rámec smlouvy MPSA.

Šetřením na trhu Úřad dále zjistil, že na relevantním trhu existuje skupina dodavatelů, která je schopna plnit předmět veřejné zakázky v celé jeho šíři, současně však existují i skupiny dodavatelů, které jsou způsobilé poskytnout buď pouze licenci MPSA, nebo zadavatelem poptávané doplňkové služby (tato druhá skupina dodavatelů je rozsáhlá). Pokud by přitom zadavatel v zadávacích podmínkách umožnil dodavatelům podávat nabídky pouze na část veřejné zakázky, byla by soutěž o veřejnou zakázku nepochybně otevřena širšímu okruhu dodavatelů. Za nepodstatný přitom označil Úřad argument, že z pohledu zadavatele je snazší komunikovat v rámci realizace smlouvy toliko s jedním dodavatelem než s dodavateli dvěma a rovněž také argument, že trh v této oblasti je nepřehledný a zadavateli obtížně srozumitelný. Zadavateli dle Úřadu nic nebránilo v tom, aby před zahájením zadávacího řízení provedl šetření trhu a jeho výsledkům následně podobu zadávacího řízení přizpůsobil.

Co se týká potřeby zadavatele, aby fungování IT provozu bylo bezproblémové, uvedl k tomu Úřad, že zadavatelem takto formulovanou potřebu je sice nutno považovat za legitimní, ZZVZ mu však umožňuje ji uspokojit prostřednictvím adekvátního nastavení požadavků na kvalifikaci dodavatelů, což se v daném případě jeví jako plně postačující.

Za čistě spekulativní pak Úřad označil argument zadavatele, že pokud by každou část plnění poskytoval jiný dodavatel, byla by výsledná cena vyšší. Zadavatel by se rozdělením veřejné zakázky na části o nabídky dodavatelů schopných splnit celý předmět veřejné zakázky nepřipravil, přičemž pokud by byly nabídky dodavatelů nezpůsobilých splnit obě části veřejné zakázky současně cenově nevýhodné, neumístily by se první v pořadí.

Co se dále týká námitky zadavatele, že se jednalo o zakázku související s provozem nemocničního informačního systému, kdy každý přístup třetí osoby představuje bezpečnostní riziko, uvedl Úřad, že uvedené bezpečnostní riziko lze minimalizovat jinými prostředky, než je omezení hospodářské soutěže, přičemž poukázal na fakt, že zadavatel umožnil plnit zakázku prostřednictvím subdodavatele. Z hlediska posuzování bezpečnostního rizika přitom dle Úřadu lze mezi plnění veřejné zakázky dvěma dodavateli a připsutím plnění zakázky subdodavatelem dát rovnítko.

¹⁰ Vizte rovněž rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2010, sp. zn. 62 Af 7/2010.

Vzhledem k výše uvedenému Úřad shledal, že zadavatel při stanovení zadávacích podmínek postupoval v rozporu se zákonem, a tím se dopustil přestupku, za což mu byla uložena pokuta.

Uvedené rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu, který se ztotožnil se závěry Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0226/2021/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0180/2021/VZ

- Název VZ: *Výkon činnosti správce stavby při přípravě a realizaci akce „Rámcová dohoda - Nákup SW licencí navigace pro platformu Android včetně technické podpory a konzultačních a konfiguračních prací“*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 36 odst. 1, § 89 odst. 5, § 89 odst. 6 ZZVZ
- Klíčová slova: odkazy na výrobky, omezení hospodářské soutěže, omezení okruhu dodavatelů, technické podmínky, zadávací podmínky, stanovení technických podmínek, přiměřenost zadávacích podmínek, zdůvodnění zadávacích podmínek
- Prejudikatura: NSS 9 Afs 30/2010-182; KS 31 Af 14/2014-48, 62 Ca 51/2007-134

Správní řízení bylo zahájeno na návrh směřující proti zadávacím podmínkám, v rámci kterých zadavatel dle navrhovatele nezákonně stanovil, že požaduje dodání pouze určité konkrétní značky navigačních dat a zároveň vyloučil použití nástroje „OpenStreetMap“.

Co se týká uvádění odkazu na konkrétní výrobky v zadávacích, potažmo v technických podmínkách, je toto zadavatelům obecně zapovězeno, z uvedeného pravidla však existují dvě výjimky.

Podle § 89 odst. 5 ZZVZ lze odkaz na konkrétní výrobek použít, pokud je to odůvodněno předmětem veřejné zakázky.

Podle § 89 odst. 6 ZZVZ pak lze odkaz na konkrétní výrobek použít také v situacích, kdy stanovení technických podmínek, tj. stanovení požadavků na vlastnosti předmětu plnění, nemůže být dostatečně přesné nebo srozumitelné. U každého takového odkazu je zadavatel povinen připustit předkládání rovnocenných řešení.

Předmětem veřejné zakázky bylo mj. pořízení licencí navigace pro koncová zařízení s OS Android. V technických podmínkách zadavatel uvedl, že „*součástí dodávky navigační aplikace musí být i navigační data (mapy) od renomovaného komerčního poskytovatele (TomTom, Google, Here nebo Ceda).*“

Skutečnost, že v technických podmínkách byli vyjmenováni konkrétní poskytovatelé mapových podkladů, odůvodnil zadavatel tím, že dle jeho názoru nešlo obecným způsobem požadavky na vlastnosti navigačních dat dostatečně specifikovat. Navrhovatel byl však opačného názoru a tvrdil, že obecná specifikace byla možná.

V rámci posuzování zákonnosti postupu zadavatele se Úřad obrátil na nezávislé odborné instituce a požádal je o vyjádření, zda existují popsitelné technické parametry, pomocí nichž by bylo možno vymezit požadavky zadavatele na navigační data (mapové podklady), aby dosahovaly kvalitativního standardu odpovídajícímu např. komerčním produktům TomTom, Here, Google nebo CEDA.

Z odborných vyjádření MENDELU a Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního vyplynulo, že požadavky na navigační data lze charakterizovat výčtem objektů databáze (včetně jejich atributů), přesností jejich polohového nebo prostorového určení a požadavkem na jejich aktuálnost, polohová data však budou vždy proměnlivá v čase. Zároveň bylo zdůrazněno, že soupis požadavků by byl poměrně obsáhlý a bylo by obtížné jej vůbec vyhotovit.

Úřad konstatoval, že při stanovení zadávacích podmínek nelze akceptovat libovůli na straně zadavatele, vždy je však nutno hledat za požadavkem zadavatele relevantní důvody, které jej k jeho nastavení vedly. Platí přitom, že zdůvodnění nastavené podmínky má být přiměřené její složitosti, specifičnosti či přísnosti, tedy nelze nutit zadavatele, aby každou stanovenou podmínku zadávací dokumentace vyčerpávajícím způsobem obhajoval, a klást na něj v tomto směru přehnané požadavky. Zdůvodnění zadávací podmínky musí být nicméně natolik přesvědčivé, aby s ohledem na její charakter bylo možno konstatovat, že případné omezení hospodářské soutěže je věcně opodstatněné. Lze shrnout, že konkrétní podoba zadávacích podmínek musí ve všech aspektech odrážet potřebu zadavatele, musí být této potřebě přiměřená a být danou potřebou odůvodněná.

Vzhledem ke skutkovému zjištění, že vymezení obecných požadavků na navigační data by bylo v daném případě mimořádně obtížné, dospěl Úřad k závěru, že podmínky pro použití odkazu na konkrétní produkty dle § 89 odst. 6 ZZVZ byly v daném případě naplněny.

V návaznosti na výše uvedené odmítl Úřad rovněž argument navrhovatele, že navrhovatelem nabízené řešení (data „openstreetmap“) bylo rovnocenné zadavatelem specifikovanému řešení v technických podmínkách. Ve správním řízení bylo prokázáno, že produkt „openstreetmap“ je tvořen živelně amatérskými uživateli, přičemž není garantována jeho kvalita a ani náležitá aktualizace. Vzhledem k této skutečnosti nelze o rovnocennosti produktu hovořit.

Úřad návrh navrhovatele zamítl, přičemž uvedené rozhodnutí bylo následně v navazujícím řízení potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

Nad rámec skutečností uvedených v prvostupňovém rozhodnutí předseda Úřadu k rozkladové námitce navrhovatele, že jsou doložitelné veřejné zakázky, v rámci nichž zadavatelé v minulosti stanovili technické požadavky na navigační data bez odkazu na konkrétní značky, konstatoval, že samotná skutečnost, že existuje určitá zadavatelská praxe, neznamena, že daná praxe je správná či z pohledu zákona nezbytná. Předseda Úřadu rovněž zdůraznil, že není rozhodné, že požadavky na navigační data bylo možno stanovit obecně, rozhodující tu byly rozsah, složitost a úskalí uvedeného postupu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0410/2021/VZ

- *Název VZ: Vytvoření eHealth platformy pro komunikaci, výměnu a sdílení informací mezi poskytovateli zdravotních služeb v nemocnicích Zlínského kraje, pacienti a informačními systémy¹¹*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 3 ZZVZ*
- *Klíčová slova: jednoznačnost zadávacích podmínek, předmět plnění, předmět veřejné zakázky, újma, zadávací podmínky, zásada přiměřenosti, zásada zákazu diskriminace*

¹¹ Stejně veřejné zakázky se týká také rozhodnutí Úřadu vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. [S0459/2021](#); rozhodnutí je rovněž součástí tohoto sborníku.

- Prejudikatura: NSS 7 As 7/2016-44, 9 Afs 87/2008-81; KS 30 Af 81/2013-77, 31 Af 3/2015-29, 62 Af 76/2018-226, 31 Af 54/2012-443

V podaném návrhu navrhovatel napadal zadávací podmínky.

Zadavatel (nemocnice) prováděl zadávací řízení na svůj účet a dále v postavení centrálního zadavatele podle § 9 odst. 1 písm. b) ZZVZ na účet dalších dvou nemocnic. Dle navrhovatele technické požadavky na poptávaný nemocniční informační systém (dále jen „NIS“) vytvářely překážky hospodářské soutěže a zvýhodňovaly některé z účastníků zadávacího řízení. Dle názoru navrhovatele byly požadavky kladené na architekturu informační platformy (dále jen „IP“) bezúčelné, nepřínosné a činily zadávací řízení neférové a diskriminační. Totožného výsledku, ke kterému veřejná zakázka směřovala, bylo dle navrhovatele možné dosáhnout pomocí řady technických řešení.

Předmětem veřejné zakázky bylo vybudování (tj. navržení, implementace, integrace a customizace) komunikační a integrační platformy a poskytování souvisejících služeb podpory a rozvoje.

Zadavatel stanovil, že požaduje dodání a realizaci jednotného řešení a jeho implementaci do tří technicky a provozně samostatných informačních systémů v každé z nemocnic, realizovaných na technické infrastruktuře každé nemocnice. Všechny tři nemocnice měly disponovat samostatnou integrační platformou, jež měla umožňovat autonomní práci i bez komunikace s dalšími nemocnicemi a externími partnery.

Dle Úřadu zadavatel jednoznačně stanovil, že požaduje dodat jednotné řešení, které bude implementováno do tří technicky a provozně samostatných informačních systémů, a pro každou nemocnici požaduje samostatnou IP, jež umožní nezávislou práci i bez komunikace s dalšími nemocnicemi a externími partnery. Úřad uvedl, že je to právě zadavatel, kdo prostřednictvím zadávacích podmínek reaguje na svoji potřebu. Požadavky zadavatele nelze interpretovat v tom smyslu, že zadavatel pro svoji „osobní“ potřebu poptává tři informační systémy, jelikož zadavatel v předmětném zadávacím řízení figuroval v pozici centrálního zadavatele, který poptává informační systém pro sebe a pro další dvě nemocnice v daném kraji. Z předložených listinných dokumentů vyplynulo, že každá z nemocnic funguje samostatně a tomu má také uzpůsobené nastavení interních procesů. Nemocnice jsou provozovány nezávisle na sobě, a to jak po ekonomické, administrativní, tak i „odborné“ stránce. Jednotlivé nemocnice nespolečně spolupracují natolik intenzivně, aby bylo důvodné sdílet jeden informační systém nebo jeho dílčí komponentu.

Dle Úřadu zadavatel srozumitelně a racionálně odůvodnil, proč požadoval samostatný NIS a IP pro každou z nemocnic; daný požadavek tedy nebylo možno považovat za bezúčelný či diskriminační. Na tomto závěru přitom nezměnila nic ani skutečnost, že cílem veřejné zakázky byla mj. integrace nemocničních systémů a že všechny systémy měly odpovídat společné strategii rozvoje nemocnic.

Úřad tedy dospěl k závěru, že zadávací podmínky nebyly stanoveny v rozporu s ustanovením § 36 odst. 1 ZZVZ. Úřad dodal, že je na každém dodavateli, zda akceptuje zadavatelem stanovené zadávací podmínky a bude se účastnit zadávacího řízení či nikoliv. Skutečnost, že má některý dodavatel odlišnou představu o možném technickém řešení, nelze přičítat k tíži zadavatele a automaticky v tom spatřovat formu skryté diskriminace. Úřad uzavřel, že ani základní zásady zadávacího řízení nelze vykládat způsobem, že v rámci plnění předmětu veřejné zakázky musí být dosažen naprosto vyvážený vztah mezi zadavatelem a dodavatelem. Pokud zadavatel takového zcela vyváženého vztahu docílí, nepochybně to může vést k širšímu zájmu o veřejnou zakázku. Na druhé straně ale nelze odhlížet od skutečnosti, že oprávněné zájmy zadavatele mnohdy takovému řešení brání, resp. nelze trvat na tom, aby zadavatel jako tvůrce zadávacích podmínek upozadil své potřeby pouze s ohledem na zájmy dodavatelů.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0459/2021/VZ

[vydáno po zrušujícím [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0015/2022/VZ](#)]

- Název VZ: Vytvoření eHealth platformy pro komunikaci, výměnu a sdílení informací mezi poskytovateli zdravotních služeb v nemocnicích Zlínského kraje, pacienti a informačními systémy¹²
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 78 odst. 1, § 78 odst. 2, § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d), § 115 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: aktivní legitimace, doba plnění veřejné zakázky, termín plnění, omezení hospodářské soutěže, omezení okruhu dodavatelů, přiměřenost požadavků na ekonomickou kvalifikaci, přiměřenost požadavků na technickou kvalifikaci, technická kvalifikace, újma, vymezení minimální úrovně požadavků na kvalifikaci, vymezení předmětu veřejné zakázky, ekonomická kvalifikace, zásada zákazu diskriminace, zásada přiměřenosti, zásada rovného zacházení, rozdělení veřejné zakázky na části, kritéria hodnocení, váha kritérií hodnocení
- Prejudikatura: NSS 5 As 74/2019-39; KS 62 Af 57/2011-96, 62 Af 76/2018-226

Předmětem veřejné zakázky bylo vybudování (tj. navržení, implementace, integrace a customizace) komunikační a integrační platformy a poskytování souvisejících služeb podpory a rozvoje.

Zadavatelem veřejné zakázky byla Uherskohradištská nemocnice a.s., jež vystupovala v pozici centrálního zadavatele dle § 9 odst. 1 písm. b) ZZVZ a plnění obstarávala jednak pro sebe a jednak pro Kroměřížskou nemocnici a.s. a Vsetínskou nemocnici a.s.

Deklarovaným cílem veřejné zakázky byla inovace a integrace prostředí informačních systémů tří uvedených nemocnic. Předmět veřejné zakázky pak v obecné rovině tvořila za prvé integrační datová a aplikační platforma (dále „IP“) a za druhé Nemocniční informační systém (dále „NIS“). Zadavatel požadoval dodání a realizaci jednotného řešení a jeho implementaci do tří technicky a provozně samostatných informačních systémů v jednotlivých nemocnicích, realizovaných na technické infrastruktuře každé z nemocnic.

Navrhovatel brojil proti nastavení zadávacích podmínek.

Úřad při prvním projednání věci provedl průzkum trhu, v jehož rámci oslovil dodavatele specializující se na oblast IT služeb v oblasti zdravotnictví. Úřad ve svém prvním rozhodnutí dospěl k závěru, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ, když předmět veřejné zakázky vymezil natolik široce, že došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže. Dle Úřadu postupoval zadavatel také v rozporu se zásadou přiměřenosti, když termín plnění veřejné zakázky neodpovídal rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Předseda Úřadu nicméně v řízení o rozkladu rozhodnutí Úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry Úřadu v otázce aktivní legitimace navrhovatele, ovšem nikoli se závěry týkajícími se spojení plnění do jedné veřejné zakázky a se závěry týkajícími se nepřiměřenosti termínu realizace veřejné zakázky.

V navazujícím prvostupňovém rozhodnutí se Úřad nejprve opětovně vypořádal s otázkou aktivní legitimace navrhovatele, jelikož dle zadavatele nebyl navrhovatel schopen splnit předmět plnění

¹² Stejně veřejné zakázky se týká také rozhodnutí Úřadu vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0410/2021; rozhodnutí je rovněž součástí tohoto sborníku.

v celém rozsahu ani nedisponoval produktem, který by naplnil potřeby zadavatele. Úřad ve shodě se závěrem předsedy Úřadu přesto aktivní legitimaci navrhovatele shledal.

Navrhovatel v návrhu namítal, že zadavatel nedodržel zásadu zákazu diskriminace a omezil okruh potenciálních dodavatelů tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, ačkoliv to povaha předmětu veřejné zakázky připouštěla. V této souvislosti navrhovatel poukazoval mj. na to, že zadavatel mohl předmět veřejné zakázky rozdělit na tři samostatná plnění, a to integrační datovou a aplikační platformu, nemocniční informační systém a řešení pro telemetrii.

Úřad na základě skutečností zjištěných prostřednictvím průzkumu trhu konstatoval, že v poslední době jsou vypisována zadávací řízení, ve kterých je poptáván NIS s IP v rámci jedné veřejné zakázky, ale stejně tak jsou tyto komponenty poptávány i v samostatných zadávacích řízeních.

Předpoklad domluvy dodavatelů na vytvoření společenství nebo poddodavatelského vztahu je dle předsedy Úřadu obecně problematický, v posuzovaném případě je však možno jej vzhledem k poměrům panujícím na relevantním trhu považovat za oprávněný. Předseda Úřadu na základě skutkových zjištění shledal, že plnění, jež byla předmětem veřejné zakázky, jsou na relevantním trhu standardně poskytována množinou několika společně zavázaných dodavatelů. Relevantní trh je tedy v současnosti nastaven tak, že spolu dodavatelé běžně kooperují a dohromady poskytují celistvé a funkčně propojené plnění.

Legitimnost zvoleného postupu byla v šetřeném případě umocněna také odpovědností zadavatele za funkčnost plnění jako systémového celku. Ačkoliv Úřad v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že obavy zadavatele, že by musel zastávat roli nechtěného systémového integrátora, nelze upřednostňovat na úkor základních zásad zadávání veřejných zakázek, dle názoru předsedy Úřadu je nutno předmětný požadavek zadavatele považovat za oprávněný, neboť plnění veřejné zakázky sice nejsou provázána natolik úzce, aby bylo možno pouze touto souvislostí odůvodnit jejich společnou poptávku, současně však nelze popřít, že obě části plnění spolu mají na velmi specifické bázi spolupracovat a vzájemná kooperace jejich dodavatelů je pro splnění zadavatelem sledovaného účelu zcela zásadní. Uvedené platí tím spíše, že samotné vybudování systémů, vzhledem k ponechání jisté míry volnosti ze strany zadavatele (architektonická neutralita), vnáší další požadavky na spolupráci dodavatelů. Snaha zadavatele, aby nebyl nucen sám či prostřednictvím třetí osoby vykonávat funkci integrátora a mediátora, byla tedy v šetřeném případě dle Úřadu důvodná a oprávněná. Při posuzování dané otázky přihlédl Úřad ke skutečnosti, že realizace veřejné zakázky měla probíhat v nemocničním prostředí, ve kterém je nezbytné vyloučit rizika možného selhání systému v maximální možné míře a také minimalizovat náklady na nápravu nežádoucích situací.

Navrhovatel ve svém návrhu dále poukazoval na nepřiměřenost kritéria ekonomické kvalifikace, konkrétně požadavku zadavatele na celkový obrat dodavatele za tři bezprostředně předcházející uzavřená účetní období, který musel dosahovat min. výše 60 milionů korun v každém z těchto účetních období. Navrhovatel v této souvislosti konstatoval, že předimenzovanost kritéria ekonomické kvalifikace úzce souvisí s nerozdělením zakázky na části. Dle Úřadu však zadavatel nepostupoval při stanovení minimální výše obrátového kritéria ve vztahu k předmětu veřejné zakázky excesivně a v tomto ohledu je nutno považovat postup zadavatele za souladný se zákonem.

Navrhovatel dále namítal nepřiměřenost kritérií technické kvalifikace, konkrétně požadavků na členy realizačního týmu a jejich zkušenosti, přičemž svoji argumentaci opět rozvíjel zejména ve smyslu, že tato nepřiměřenost úzce souvisí s nerozdělením veřejné zakázky na části. Navrhovatel v této souvislosti také uvedl, že na trhu existuje minimum osob schopných splnit kritérium minimálně pěti let praxe za období posledních osmi let před zahájením zadávacího řízení v oblasti zavádění informačních systémů, neboť v posledních letech se vypisovalo a realizovalo minimum veřejných zakázek na dodávku a

implementaci NIS. Zadavatel požadoval po dodavateli sestavit realizační tým devíti osob, přičemž vymezil minimální požadovanou zkušenost těchto osob. Zadavatel rovněž požadoval, aby každá pozice byla obsazena jiným členem týmu. Úřad neshledal, že by zadavatel stanovil kritéria technické kvalifikace v rozporu se zákonem.

Navrhovatel považoval za diskriminační rovněž požadavek zadavatele na umožnění práce všech systémů, jsou-li řešeny jako webové aplikace, v aktuálně podporovaných prohlížečích jak na platformě MS Windows, tak na platformě Linux. Podle navrhovatele je v dnešní době poměrně neobvyklé provozovat koncové klientské stanice na OS LINUX. Dle navrhovatele došlo ke zvýhodnění dodavatelů WEB aplikací. Navrhovatel dále brojil proti požadavku na časově neomezenou licenci IP. Ani tyto požadavky nepovažoval Úřad za diskriminační.

Navrhovatel v návrhu dále namítal nepřiměřenost lhůty pro plnění veřejné zakázky. Termín dle navrhovatele reálně znamenal, že uchazeč měl mít na dodávku maximálně sedm měsíců, přičemž za takto krátkou dobu nebylo dle navrhovatele možno předmět plnění realizovat.

Podle předsedy Úřadu byly zadávací podmínky formulovány jednoznačně a dodavatelé věděli, že termín plnění činí dvacet měsíců, přičemž měli být současně připraveni na variantu, že dojde ke zkrácení této lhůty. Transparentní mechanismus stanovený v zadávacích podmínkách jednoznačně určil, že pokud dojde k prodloužení lhůty dotačním orgánem, bude platit lhůta do dvacet měsíců od účinnosti smlouvy. Pokud by ke schválení prodloužení nedošlo, měli dodavatelé možnost prohlásit, že v kratším termínu nejsou schopni zakázku realizovat, přičemž by nepřišli o složenou jistotu.

Přestože Úřad ve zrušeném prvostupňovém rozhodnutí vyslovil pochybnost v tom směru, zda zadavatel zahájil předmětné zadávací řízení s dostatečným časovým předstihem, aby byl schopen dodržet termíny stanovené poskytovatelem dotace, aniž by přitom narušil soutěžní prostředí, předseda Úřadu, jehož názorem byl následně Úřad vázán, byl přesvědčen, že časový předstih dostatečný byl. Tento názor založil předseda Úřadu na výše zmíněných specifických zadávacích řízeních a rovněž i specifických zakázek hrazených prostřednictvím dotačních programů. Stěžejním faktorem byl pak rovněž zadavatelem zvolený transparentní mechanismus „akcelerační“ lhůty plnění, který svou podstatou představoval výhradu zrušení zadávacího řízení a jeho případného provedení v souladu se zákonem. Podstatným aspektem byla také skutečnost, že při neschopnosti dodavatele poskytnout plnění v kratším termínu měla být dodavateli vrácena složená jistota.

Navrhovatel dále namítal netransparentnost hodnotících kritérií, přičemž zejména zmiňoval, že zadavatel požadoval v rámci kritérií technické kvalifikace devět členů realizačního týmu, ačkoliv hodnotil zkušenosti pouze tří z nich. Zadavatel dle navrhovatele zcela nepochopitelně nehodnotil zkušenosti specialisty pro oblast integrace a zavádění ESB, který by měl být klíčovou osobou pro celou veřejnou zakázku. V hodnocení dle navrhovatele chybělo bodování kvality a funkcionalit nabízeného řešení. Navrhovatel následně uváděl, že ani samotné bodové hodnocení nebylo transparentní, neboť dle názoru navrhovatele měl získat vyšší hodnocení hlavní architekt řešení NIS, který působil přímo jako architekt informačního systému v projektu spočívajícím v implementaci NIS, než hlavní architekt řešení NIS, který působil pouze na pozici experta s odpovědností za zajištění dostupnosti a provozních parametrů systému při poskytování podpory NIS. Dle navrhovatele by neměla být podpora stávajícího NIS hodnocena stejně jako jeho implementace, která je ze své podstaty náročnějším procesem.

Úřad považoval za legitimní, že zadavatel v poměru s rozsáhlejšími kritérii technické kvalifikace v rámci hodnocení nabídek zvolil mírnější přístup, kdy hodnotil pouze zkušenosti některých osob z realizačního týmu, které považoval za nejdůležitější. Dle názoru Úřadu zadavatel jasně a srozumitelně stanovil, co bude předmětem hodnocení, resp. co preferuje, a také způsob, jakým bude hodnocení probíhat. Navrhovatel dále namítal, že zadavatel nedůvodně v rozporu s metodickým pokynem k čerpání

prostředků z výzvy IROP 26 namísto integrace nových funkcionalit do stávajících funkčních nemocničních informačních systémů zadal veřejnou zakázku na kompletní změnu NIS, čímž navýšil hodnotu veřejné zakázky a postupoval v rozporu s jedním z hlavních cílů zákona, kterým je hospodárné, efektivní a účelné nakládání s veřejnými prostředky. K tomu Úřad uvedl, že cílem zákona bezesporu je hospodárné, efektivní a účelné nakládání s veřejnými prostředky. V kompetenci Úřadu však není přezkum toho, zda zadavatel postupoval při vymezení svých potřeb v souladu se zásadou hospodárnosti, neboť výše uvedeného cíle zákona je nepřímě dosahováno zajištěním toho, aby byly smlouvy na veřejné zakázky uzavírány v co nejširší hospodářské soutěži, tedy ve formalizovaném a férovém zadávacím řízení.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0534/2021/VZ

Rozhodnutí Úřadu předcházelo [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0037/2022/VZ](#), kterým bylo zrušeno první rozhodnutí Úřadu ve věci

➡ rozklad podaný proti novému rozhodnutí Úřadu byl zamítnut [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0132/2022/VZ](#) (rozsudkem KS č. j. 31 Af 3/2023-164 ze dne 17. 12. 2024 však bylo uvedené rozhodnutí předsedy Úřadu zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení; v navazujícím řízení bylo [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0132/2022/VZ](#) zrušeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu a správní řízení zastaveno)

- Název VZ: Podpora a rozvoj ASPE
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6, § 79 odst. 2 písm. d), § 104 písm. a) § 138 ZZVZ
- Klíčová slova: autorská práva, autorskoprávní ochrana, dynamický nákupní systém, zásada transparentnosti, zásada zákazu diskriminace; vendor lock-in, zdrojový kód, běžné, obecně dostupné zboží, služby nebo stavební práce, podmínky pro zavedení dynamického nákupního systému, údržba a podpora IT systému, rozvoj IT systému, další podmínky pro uzavření smlouvy, požadavky na kvalifikaci, doklady vztahující se k předmětu plnění veřejné zakázky, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, specifika dynamického nákupního systému
- Prejudikatura: SDEU C-158/03; KS 62 Af 43/2013-106

Dle navrhovatele zapříčil zadavatel svým předchozím jednáním nezákonný stav závislosti na konkrétním dodavateli programového vybavení (situace vendor-lock-in), když nevyužil možnosti získat zdrojové kódy k produktům ASPE, ačkoliv tuto možnost dle původní smlouvy na dodávku příslušného softwarového nástroje měl. V důsledku situace vendor lock-in stanovil zadavatel zadávací podmínky v rámci veřejné zakázky na podporu a rozvoj ASPE tak, že jim dle navrhovatele mohl vyhovět jediný dodavatel.

Dále navrhovatel namítal, že zadavatel nebyl oprávněn využít k zadání veřejné zakázky DNS, neboť podpora a údržba programového vybavení ASPE zahrnující činnosti, jako jsou certifikace, partnerské podmínky a oprávnění prodávat produkty ASPE, nepředstavuje běžné, obecně dostupné činnosti ve smyslu § 138 odst. 1 ZZVZ.

V prvním rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým bylo zrušeno první rozhodnutí Úřadu, předseda Úřadu konstatoval, že údržba a servis programového vybavení může představovat běžné, obecně dostupné služby ve smyslu § 138 odst. 1 ZZVZ. Rozvoj systému je však dle předsedy Úřadu výrazně složitější než samotná podpora či správa systému, neboť se jedná o komplexní kreativní činnost, která není opakovaná ve smyslu zaměnitelnosti.

Předseda Úřadu dále ve svém prvním rozhodnutí uvedl, že DNS může být v oblasti IT služeb zaveden, musí se však týkat jednoduchých, obecně dostupných plnění.

Dle předsedy Úřadu je obtížné určit dělící linii, co je obecně dostupné plnění. Programové vybavení ASPE, které tvořilo předmět napadené veřejné zakázky, představuje specifické plnění bezprostředně navázané na společnost IBR, přičemž poskytovat příslušnou službu byli oprávněni pouze dodavatelé zapojení v partnerském programu společnosti IBR, což mohlo potenciálně vylučovat obecnou dostupnost. Předseda Úřadu tak Úřad zavázal, aby znovu posoudil skutkové okolnosti (zda se v daném případě skutečně v celém rozsahu smlouvy jednalo o běžné, obecně dostupné plnění) a na základě toho učinil závěr, zda byly splněny podmínky pro zadávání veřejné zakázky prostřednictvím DNS.

Úřad v navazující části správního řízení přezkoumal podmínky pro vstup do partnerského programu ASPE, přičemž zjistil, že uvedený partnerský program je otevřený všem právnickým osobám s minimálně třemi zaměstnanci a podnikajícím v oblasti IT/SW. Zaměstnanci zájemce musí absolvovat školení a zájemce musí následně získat certifikaci k prodeji a podpoře produktů ASPE, přičemž se v partnerské smlouvě následně zavazuje, že ve vztahu k produktům ASPE nebude vykonávat konkurenční činnost. Jak Úřad zjistil, nebyla touto konkurenční činností fakticky myšlena jakákoli konkurenční činnost, ale toliko nekalosoutěžní jednání spočívající ve zneužití zdrojového kódu ASPE k vývoji vlastních produktů. Úřad dále zjistil, že do partnerské sítě bylo t. č. zapojeno šest samostatných a na společnosti IBR nezávislých subjektů, přičemž společnost IBR sama žádost o zařazení do dynamického nákupního systému nepodala. V návaznosti na výše uvedené Úřad uzavřel, že předmětný partnerský program nevykazuje rysy uzavřenosti, neboť vstup je umožněn každému zájemci, který splní jasně stanovené a nediskriminační podmínky.

Dodavatelé, kteří měli zájem účastnit se předmětného zadávacího řízení (resp. DNS), tedy měli možnost stát se členy partnerského programu IBR, přičemž tato možnost jim zůstala otevřená i do budoucna po celou dobu trvání DNS. K samotné skutečnosti, že výrobce ASPE (společnost IBR) je v daném případě tím, kdo „rozhoduje“, zda oprávnění poskytne, Úřad konstatoval, že tato forma možného zvýhodnění nemá původ v zadávacích podmínkách, ale je vyvolána samotným charakterem předmětu plnění, kdy v DNS měly být poptávány činnosti spojené se zásahy do programových produktů ASPE, k jejichž plnění je nezbytné autorskoprávní oprávnění jejich výrobce. Zásadní je tudíž skutečnost, zda zadávací podmínky nastavené zadavatelem nenarušovaly zásadu zákazu diskriminace v tom ohledu, že by dosavadního dodavatele zvýhodňovaly způsobem, který by překračoval běžné podnikatelské zvýhodnění plynoucí ze skutečnosti, že daný dodavatel je původcem původního produktu, ke kterému zadavatel poptává podporu. Jestliže přitom existuje běžně dostupná možnost, jak získat oprávnění k poskytování softwarové podpory a dalších souvisejících plnění, nelze takové zadávací podmínky považovat za diskriminační, popř. v rozporu se zákonem znevýhodňující ostatní subjekty působící na daném trhu.

Skutečnost, že společnost IBR nevedla t. č. s navrhovatelem jednání o jeho zařazení do svého partnerského programu, neboť vztahy mezi oběma subjekty byly napjaté z důvodu sporu, zda navrhovatel v minulosti nezákonně nezneužil zdrojové kódy při vývoji vlastního produktu, představovala pak skutkovou okolnost natolik specifickou, že na jejím základě nebylo možno na uzavřenost předmětného programu usuzovat.

Úřad se dále musel vypořádat se skutečností, že zadavatel neoprávněně vyžadoval předložení dokladu o účasti v partnerském programu ASPE již v rámci prokazování kvalifikace, přestože uvedený požadavek nelze podřadit pod žádný z dokladů, jenž je zadavatel v nadlimitním režimu v rámci prokazování kvalifikace oprávněn vyžadovat. Ačkoliv cíl, který zadavatel prostřednictvím tohoto požadavku sledoval, byl zcela legitimní, neboť v souladu s původní smlouvou uzavřenou se společností

ASPE usiloval o zajištění ochrany autorských práv společnosti IBR, zvolil nelegitimní prostředek. Zákon dává zadavateli možnost uvedený požadavek vznést, v souladu s § 104 písm. a) ZZVZ tak však lze činit pouze ve vztahu k vybranému dodavateli, tj. nikoli ve fázi prokazování kvalifikace všemi účastníky zadávacího řízení.

Úřad konstatoval, že pokud by zadavatel postupoval jinak než v DNS, mohla by mít tato nezákonnost patrně vliv na výběr nejvhodnější nabídky. V daném případě, kdy je však DNS po dobu celé své existence trvale otevřený systém a dodavatelé do něj mohou přistupovat dodatečně, nelze vliv na výběr nejvhodnější nabídky ani újmu žádného z potenciálních dodavatelů dovodit. Vzhledem k této specifické okolnosti Úřad důvody pro uložení nápravného opatření neshledal.

Co se pak týká samotných podmínek pro použití DNS, dospěl Úřad k závěru, že předmět plnění veřejné zakázky lze považovat za plnění běžné, neboť fakticky se jednalo spíše o služby podpory a aktualizace systému, přičemž rozvoj samotný spočíval de facto v implementaci aktualizací vyvíjených a poskytovaných společností IBR a jejich navázání na zadavatelem používané systémy třetích stran, nikoliv v rozvoji systému samostatným dodavatelem.

Úřad neshledal důvody pro uložení nápravného opatření a návrh v celém rozsahu zamítl. Předseda Úřadu následně druhé rozhodnutí Úřadu potvrdil, přičemž se ve svém rozhodnutí blíže vyjádřil k problematice situace „vendor lock-in“ a opětovně také k podmínkám postupu v DNS. Předseda Úřadu uvedl, že samotný stav vendor lock-in není nezákonným, nezákonný je pouze případný navazující postup, kdy by zadavatel zadal dodavateli navazující veřejnou zakázku bez otevřené soutěže, pokud by k tomu nebyly splněny podmínky.

Fakt, že by byla společnost IBR za běžných okolností jediným oprávněným subjektem pro poskytnutí navazujících služeb, vyplývá z vlastnictví autorských práv k danému programovému vybavení. Na základě rozhodnutí zadavatele a společnosti IBR zde však byli v daném případě dodavatelé, kteří mohli tyto služby poskytovat, a společnost IBR se soutěže neúčastnila. Pokud by byl zadavatel vlastníkem zdrojového kódu, byl by to skutečně pouze on, kdo by stanovil podmínky zařazení do DNS. Zákon však po zadavateli nepožaduje, aby tak činil, a nelze ani obecně souhlasit, že možnost neomezené dispozice se zdrojovým kódem je pro zadavatele vždy výhodnější a umožňuje mu realizovat širší hospodářskou soutěž (především s ohledem na složitost zdrojového kódu a neochotu dodavatelů se zdrojovým kódem jiné společnosti pracovat, případně finanční náročnost daného postupu).

V rámci svého druhého rozhodnutí předseda Úřadu neshledal žádné důvody pro zrušení rozhodnutí prvního stupně a rozhodnutí potvrdil.

Rozsudek KS č. j. 31 Af 3/2023-164 ze dne 17. 12. 2024

KS konstatoval, že ZZVZ v návaznosti na evropskou úpravu stanoví dvě podmínky, za nichž lze zavést DNS. První podmínka spočívá v tom, že jeho předmětem musí být zboží, služby či stavební práce pro běžnou potřebu. Tuto – subjektivní – podmínku je třeba posuzovat z pohledu zadavatele: musí jít o zboží či služby, které konkrétní zadavatel běžně potřebuje ke své činnosti a které musí pořizovat prostřednictvím VZ. S ohledem na širší zadavatelů a rozsah jimi zajišťovaných činností se předmět DNS může u jednotlivých zadavatelů značně lišit. Zadavatel by však měl být schopen vysvětlit a doložit, že jde skutečně o zboží či služby, které potřebuje a opakovaně poptává. „Běžnost“ v sobě zároveň obsahuje požadavek, aby se nejednalo o zboží či služby, které se vymykají každodennímu chodu zadavatele.

Druhá – objektivní – podmínka dle KS spočívá v tom, že se jedná o zboží či služby obecně dostupné. Tuto podmínku je třeba posuzovat z pohledu relevantního trhu, tj. zda dané zboží či služba jsou na trhu

běžně k dispozici, resp. jsou nabízeny množstvím dodavatelů. Předpokladem zavedení DNS je rozsáhlá HS dodavatelů ohledně daných produktů. Obecně dostupné zboží či služba jsou proto dle KS takové, jejichž dodání nabízí stovky či alespoň desítky dodavatelů. „Dostupnost“ v sobě zároveň zahrnuje předpoklad, že dodání zboží či služby není v zásadě ničím podmíněno a dodavatelé jsou schopni se DNS účastnit bez dalšího (aniž by museli plnit specifické podmínky).

Subjektivní ani objektivní podmínku pak v případě služeb nelze dle KS vykládat tak, že vylučují služby vyžadující kreativitu. Zadavatelé jistě mohou běžně potřebovat ke své činnosti služby vyžadující kreativní přístup dodavatele a současně se může jednat o služby nabízené celou škálou dodavatelů. Příkladem mohou být služby reklamní, marketingové nebo též právní. Je-li splněna podmínka, že se jedná o uspokojování často se opakujících potřeb zadavatele, mohou být i tyto služby poptávány prostřednictvím DNS. V šetřené věci se Úřad ani předseda na posouzení splnění obou podmínek dle názoru KS příliš nesoustředili. Z postoje zadavatele je nicméně zjevné, že jeho běžnou činností je administrace stavebních projektů, k níž je potřebný relevantní SW. Jelikož za tímto účelem zadavatel využívá léta právě Aspe, lze údržbu a rozvoj tohoto SW z pohledu zadavatele považovat za běžnou potřebu. Subjektivní podmínku tedy lze dle KS považovat za splněnou.

Jiná je však dle KS situace u druhé podmínky. Z rozhodnutí Úřadu plyne, že se partnerské síť IBR účastní 6 subjektů, kteří se tak též jako jediní mohou účastnit DNS. Požadované služby tedy na relevantním trhu poskytují jen jednotky dodavatelů, a nelze tudíž dle KS hovořit o rozsáhlé HS. Za zásadní pak KS považuje roli IBR, neboť poskytování poptávaných služeb je přímo vázáno na uzavření smlouvy o partnerství s IBR. Uzavření této smlouvy přitom není nárokové a je na vůli IBR, zda s potenciálním dodavatelem takovou smlouvu uzavře či nikoliv. Za této situace tak dle KS nelze požadované služby považovat za obecně dostupné na relevantním trhu. Objektivní podmínka pro zavedení DNS tedy nebyla splněna. Dospěl-li předseda Úřadu k opačnému závěru, je jeho rozhodnutí nezákonné pro rozpor s § 138 odst. 1 ZZVZ.

Popsaný postup zadavatele vedl k tomu, že o podstatném elementu způsobilosti dodavatelů k zařazení do DNS rozhodoval výrobce IBR. Kritéria, na jejichž základě tak činí, jakkoliv jsou popsána v pravidlech partnerského programu, jsou dle KS dosti obecná a nevedou automaticky k zařazení dodavatele do partnerské sítě a k uzavření partnerské smlouvy. Tento systém tak ponechává IBR neomezenou úvahu, zda s konkrétním dodavatelem uzavře partnerskou smlouvu. KS se proto shodl s navrhovatelem v tom, že IBR má podstatný vliv na rozhodnutí, kdo se bude moci účastnit DNS. Zařazení dodavatele do DNS však dle názoru soudu nemůže být ponecháno na libovůli třetí osoby odlišné od zadavatele. Jednání IBR je přitom v tomto ohledu zcela nekontrolovatelné a nic na tom dle KS nemění ani její tvrzení, že dosud všem zájemcům o partnerství vyhověla. ZP jsou proto v této části v rozporu se zásadou transparentnosti.

Současně KS připomenul, že smyslem zadávání VZ je mj. prostřednictvím konkurence jednotlivých dodavatelů docílit pro zadavatele co nejvýhodnější nabídky. S tím se ovšem nesrovnává jedna z podmínek partnerského programu, podle níž zájemce nesmí současně vyvíjet, nabízet a/nebo prodávat svůj vlastní nebo jiný vůči produktům Aspe konkurenční produkt. Tato podmínka přímo diskriminuje konkurenty IBR z možnosti uzavřít s ní partnerskou smlouvu a ve svém důsledku též vylučuje tyto dodavatele ze zařazení do DNS. Zadavatel tak požadavkem na účast dodavatelů v partnerském programu IBR porušil zásadu zákazu diskriminace.

V daném případě přitom dle KS neobstojí ani argumentace předsedy a Úřadu, že zadávací podmínky vyplývají z předmětu DNS (jde o důsledek autorských práv), že partnerská síť je postavena na principu otevřenosti a že navrhovatel nadto nebyl ze strany IBR odmítnut. Jak uvedl sám předseda Úřadu ve svém rozhodnutí, zadavatel mohl celý systém v potřebnou dobu přesoutěžit, ale rozhodl se domluvit s aktuálním dodavatelem na faktickém otevření soutěže pro zajištění údržby stávajícího systému.

Nutnost respektovat autorská práva k Aspe si tedy zadavatel dle KS přivodil sám svým postupem, ačkoliv mohl postupovat jinak, transparentně a nediskriminačně.

Po vrácení věci od KS předseda Úřadu v navazujícím řízení konstatoval, že v daném případě KS vyjádřil závazný právní názor, podle něhož zadavatel porušil při samotném zavádění DNS relevantní ustanovení ZZVZ (nebyla splněna objektivní podmínka, když nebylo prokázáno, že předmětem DNS budou služby běžně dostupné). V mezidobí mezi vydáním rozhodnutí předsedy a zrušujícím rozsudkem KS však došlo k zavedení DNS ze strany zadavatele. To sice není výsledek, ke kterému návrh navrhovatele směřoval, ale z výše uvedených důvodů již není možné naplnit cíl návrhu navrhovatele požadující zrušení zadávacího řízení Úřadem. Zadávací řízení, v rámci něhož již byl zaveden DNS, totiž již nelze v tomto správním řízení zrušit. Stejně tak nelze v tomto správním řízení uložit navrhovatelem nově požadované nápravné opatření dle aktuálně účinného ZZVZ, a to ze shora uvedených důvodů. Jediným možným výsledkem je tedy zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení pro bezpředmětnost, neboť v tomto správním řízení nelze uložit žádné nápravné opatření (stejně jako je tomu například v případě uzavření smlouvy zadavatelem). Na základě výše uvedeného tak předseda svým rozhodnutím zrušil prvostupňové rozhodnutí Úřadu a předmětné správní řízení zastavil.

Příkaz Úřadu sp. zn. S0581/2021/VZ

- Název VZ: *Dodávka počítačů a mobilních zařízení*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 89 ZZVZ*
- Klíčová slova: *překážky hospodářské soutěže, technické podmínky, přiměřenost technických podmínek, zásada zákazu diskriminace, skrytá diskriminace, servisní podmínky, jediný výrobce, dodávka hardware, porušení rozpočtové kázně, odvod za porušení rozpočtové kázně, ne bis in idem*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 20/2008-152; KS 62 Af 10/2017-63*

Zadavatel v technických podmínkách veřejné zakázky na dodávku hardware požadoval, aby klávesnice a myš byla vyrobena stejným výrobcem jako dodávané PC.

Úřad úvodem svého rozhodnutí obecně konstatoval, že zadavatel je oprávněn vymezit předmět plnění veřejné zakázky tak, aby sloužil jeho potřebám a zamýšlenému účelu použití, na druhou stranu však při stanovení zadávacích podmínek nesmí volit pravidla, která by vedla k neoprávněné diskriminaci dodavatelů (zjevné i skryté).

Dle Úřadu technická podmínka, že PC, klávesnice i myš musí mít stejného výrobce, bezdůvodně omezuje hospodářskou soutěž, neboť dodavatelům znemožňuje zvolit sestavu libovolně, přičemž zamýšleného účelu může být jednoduše dosaženo nediskriminačním požadavkem na kompatibilitu zařízení. Klávesnice a myš jsou funkčně samostatné položky, které jsou do PC sestavy snadno zapojitelné; požadavek zadavatele na jednoho výrobce tak nebyl založen na reálných technických důvodech a potenciálním dodavatelům znemožnil uplatnit vlastní cenotvorbu.

Za relevantní důvod výše uvedené technické podmínky nelze přitom považovat snahu zadavatele získat servisní podmínky garantované výrobcem PC, neboť funkčnost PC sestavy má povinnost zajistit sám dodavatel, přičemž závazné požadavky na servisní podmínky mohl zadavatel vůči dodavatelům vznést prostřednictvím obligatorního návrhu smlouvy.

Závěrem se Úřad věnoval rozdílu mezi institutem odvodu za porušení rozpočtové kázně a institutem pokuty. Úřad konstatoval, že oba instituty mají odlišný účel a nelze je zaměňovat či usuzovat, že byl-li

již jedním správním orgánem uložen odvod za porušení rozpočtové kázně, není důvodné ukládat pokutu. Úřad konstatoval, že porušení rozpočtové kázně není přestupkem a stejně tak není uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně trestní sankcí; jedná se tedy o instituty na sobě zcela nezávislé.

Úřad uzavřel, že zadavatel se při zadávání výše specifikované veřejné zakázky dopustil přestupku, když při stanovení technických podmínek vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, za což mu byla uložena pokuta.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0041/2022/VZ¹³

- Název VZ: *Národní geoportál územního plánování*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 3, § 265 písm. a), § 265 písm. b) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 3, § 68 odst. 4, § 79 odst. 2 písm. b), § 81, § 111 odst. 3, § 115 odst. 1, § 241 odst. 1, § 271 odst. 2 ZZVZ*
- Klíčová slova: *aktivní legitimace, kvalifikace, referenční zakázka, zahraniční referenční zakázka, seznam významných služeb, srovnatelnost právních úprav, doklady k prokázání technické kvalifikace, seznam významných služeb, soutěžní dialog, pravidla soutěžního dialogu, technická kvalifikace, přiměřenost požadavků na technickou kvalifikaci, zahraniční dodavatel, zásada zákazu diskriminace, obchodní tajemství, povinnost sdělit Úřadu údaje naplňující definici obchodního tajemství, diskriminace na základě státní příslušnosti, újma, kritéria pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení, prokazování kvalifikace získané v zahraničí, pravidla pro hodnocení nabídek, kritéria hodnocení*
- Prejudikatura: *NSS 2 As 20/2006; KS 29 Af 53/2019, 31 Af 6/2022*

V první části návrhu navrhovatel namítal, že zadavatel stanovil zadávací podmínky dané veřejné zakázky diskriminačním způsobem, neboť došlo k omezení účasti zahraničních dodavatelů sídlících mimo území Evropské unie v zadávacím řízení. Toto omezení mělo být důsledkem požadavku na technickou kvalifikaci § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, kdy zadavatel mj. stanovil, že v případě předložení zahraničních významných služeb je třeba doložit srovnatelnost právního předpisu státu Evropské unie s českou právní úpravou, čímž byly zcela vyloučeny referenční zakázky poskytované dle právních předpisů jiných států.

Jelikož se sídlo navrhovatele nacházelo v České republice, vyzval Úřad navrhovatele, aby doložil konkrétní referenci, kterou realizoval v zahraničí mimo území EU, popřípadě sdělil, s jakými zahraničními dodavateli sídlícími mimo území EU zvažuje v rámci zadávacího řízení spolupracovat.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel žádnou z uvedených skutečností nedoložil, dospěl Úřad k závěru, že na straně navrhovatele nebylo možno dovodit ani potenciální újmu, a navrhovatel tedy nebyl k podání dané části návrhu aktivně legitimován.

Pokud navrhovatel argumentoval povinností zachovávat důvěrnost obsahu jednání se svými obchodními partnery, Úřad konstatoval, že mu nic nebránilo požadované informace sdělit Úřadu a současně je označit za své obchodní tajemství, čímž by byla dána povinnost Úřadu učinit opatření na jejich ochranu (srov. § 271 odst. 2 ZZVZ).

Dále se navrhovatel vymezil proti požadavku zadavatele, aby alespoň jedna z významných referenčních služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ spočívala v zajištění dodávky nebo rozvoje informačního systému,

¹³ Ke shodným závěrům dospěl Úřad rovněž ve svém rozhodnutí sp. zn. [S0040/2022/VZ](#), které se týkalo obdobného návrhu téhož navrhovatele ve věci obdobné veřejné zakázky téhož zadavatele.

který byl vysoce *dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách*. Navrhoval uvedený požadavek označil za nepřiměřeně restriktivní, neboť dle jeho názoru zkušenosti získané při dodávce či rozvoji IS napojeného na dvě datová centra v odlišných lokalitách a v jedné lokalitě jsou vzájemně zastupitelné.

Úřad oslovil pět dodavatelů působících na relevantním trhu, přičemž čtyři z pěti oslovených dodavatelů poskytli vyjádření, že mezi provozem IS z jedné či více lokalit existují významné rozdíly, přičemž provoz IS ze dvou různých lokalit je podstatně komplikovanější než provoz z jedné lokality. Pokud přitom potenciální dodavatel nemá zkušenosti s provozem dvou datových center v odlišných lokalitách, bude pro něj propojení dvou datových center mnohem náročnější než pro dodavatele, který relevantními zkušenostmi již disponuje. V návaznosti na uvedená vyjádření Úřad dospěl k dílčímu závěru, že mezi oběma koncepcemi provozu datového centra/center existují významné rozdíly.

Co se týká samotných technických podmínek a požadavku na umístění serverů do dvou různých lokalit, Úřad konstatoval, že se jedná o požadavek přiměřený, úzce související s předmětem veřejné zakázky, a současně jeho vlivem nedochází k zásadnímu omezení hospodářské soutěže (zadavatel argumentoval potřebou minimalizovat hrozbu nedostupnosti systému, tj. potřebou eliminovat důsledky výpadku dané služby např. z důvodu dlouhodobých výpadků energií či telekomunikačních sítí, zatopení lokality nebo přírodní katastrofy).

Dále navrhovatel brojil proti požadavku, že se musí jednat o referenční zakázku realizovanou pro veřejnou správu. Dodání informačního systému v oblasti veřejné správy není podle názoru navrhovatele vhodným rozlišovacím kritériem, neboť tyto nejsou zásadně odlišné od systému používaných v soukromém sektoru. Úřad konstatoval, že v případě informačních systémů veřejné správy je zadavatel (a potažmo tedy i dodavatel takového IS) vázán řadou pravidel, která upravují jejich vytváření, správu, provoz, užívání a rozvoj. Jedná se především o zákonné a podzákoné právní přepisy (např. zákon o kybernetické bezpečnosti a s ním spojené prováděcí předpisy či zákon o informačních systémech veřejné správy), stranou však nezůstává ani řada doporučení a metodik, včetně národní architektury eGovernmentu.

Dodavatel, který dosud legislativní či metodické požadavky na informační systém veřejné správy neimplementoval či nebyl povinen se jimi řídit, tak pro orgán veřejné moci představuje rizikovějšího partnera. Vyšší riziko například představuje, že dodavatel se s těmito požadavky bude seznamovat až v průběhu realizace veřejné zakázky, což může v důsledku znamenat nedodržení některého požadavku či nedodržení termínu dodání. Podstatná byla rovněž okolnost, že předmět dané veřejné zakázky bezprostředně souvisel s přijetím nového stavebního zákona. Termín, ve kterém měl být informační systém plně funkční a dostupný pro orgány veřejné správy i pro občany, byl tedy dán přímo zákonem. Vzhledem k tomu, že předmětný informační systém měl být zcela nový, doba od zadání veřejné zakázky do zákonem určeného termínu zahájení provozu informačního systému byla relativně krátká a jakékoli zdržení nežádoucí.

Požadavek zadavatele na zkušenost s dodávkou informačního systému pro subjekty veřejné správy tak Úřad s ohledem na výše uvedené považoval za souladný se zákonem.

Dále Úřad aproboval zadávací podmínku, dle které zadavatel připustil doložení zahraniční reference při současném předložení právního stanoviska ke srovnatelnosti právních předpisů; dle Úřadu zadavatel uvedeným postupem rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, což je žádoucí situace.

Navrhovatel dále brojil rovněž proti požadavku na doložení předchozích zkušeností s informačním systémem obsahujícím konkrétní integrační vazby (jednalo se mj. o vazby na Informační systém základních registrů). Úřad dospěl k závěru, že požadavek zadavatele byl přiměřený předmětu veřejné

zakázky a nezapříčinil neoprávněné omezení hospodářské soutěže. Úřad konstatoval, že cílem daného požadavku je minimalizovat potřebu opakovaného zadávání totožných informací uživateli a orgány státní správy, a tedy usnadnit výkon státní správy a zrychlit komunikaci mezi adresáty veřejné správy a orgány veřejné správy. Dané informační systémy mají navíc přesně definované komunikační protokoly, schémata výměny dat i požadavky na kybernetickou bezpečnost, a zkušenosti s propojením dvou informačních systémů toliko v soukromoprávní oblasti nejsou tedy ekvivalentní.

Další námitka navrhovatele se týkala skutečnosti, že zadavatel stanovil některé požadavky technické kvalifikace prostřednictvím odkazu na právní předpisy. Úřad dospěl k závěru, že za daných okolností byl požadavek zadavatele určitý, transparentní a současně byla dána přímá technická souvislost s předmětem veřejné zakázky. Specifikaci požadavků na technickou kvalifikaci formou odkazu na právní předpis přitom zákon nezakazuje.

Jako neopodstatněný pak Úřadu odmítl rovněž argument navrhovatele, že došlo k netransparentnímu rozšíření referenčního období ze tří na osm let. Dle Úřadu lze rozšíření referenčního období na osm let jediné kvitovat, neboť tím dochází k rozšíření hospodářské soutěže. Za souladnou se zákonem pak Úřad označil rovněž zadávací podmínku, dle které měli dodavatelé doložit referenci spočívající v kontinuálním poskytování služeb podpory a rozvoje informačního systému po dobu minimálně 24 měsíců, neboť se opět jednalo o podmínku, která byla dle Úřadu věcně opodstatněná a přiměřená.

Kromě nastavení požadavků na technickou kvalifikaci brojl navrhovatel rovněž proti nastavení kritérií pro snižování počtu účastníků soutěžního dialogu. Zadavatel jako kritéria pro snížení počtu účastníků soutěžního dialogu stanovil kritéria technické kvalifikace, kdy měly být kladně hodnoceny předchozí zkušenosti dodavatelů s tvorbou IS pro veřejný sektor a zkušenosti s napojením na základní registry jdoucí nad rámec minimálních kvalifikačních požadavků. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem veřejné zakázky byl informační systém veřejné správy, bylo dle Úřadu zcela opodstatněné, že zadavatel upřednostnil účastníky ZŘ, kteří se oproti ostatním na základě uvedených referencí nebo členů realizačního týmu jevíli jako zkušenější.

Co se týká námitek navrhovatele vztahujících se k absenci pravidel pro hodnocení nabídek, Úřad akcentoval, že zadavatel v daném případě postupoval formou soutěžního dialogu. Soutěžní dialog představuje specifický druh zadávacího řízení, v jehož rámci dochází do určité míry k prolomení obecných zásad platných pro ostatní druhy zadávacího řízení, podle kterých je zadavatel povinen ještě před zahájením zadávacího řízení podrobně specifikovat své požadavky a vymezit tak předmět plnění veřejné zakázky. Zadavatel před zahájením soutěžního dialogu disponuje pouze obecnou představou o plnění, které poptává, a nemá tak zcela jasno o detailnějších podmínkách realizace předmětu plnění, přičemž podoba plnění se zpřesňuje a upravuje podle časového vývoje hledání řešení. S ohledem na právě uvedené Úřad dospěl k názoru, že nemůže být povinností zadavatele stanovit pravidla pro hodnocení nabídek dle § 115 zákona již na samém počátku soutěžního dialogu, resp. v jeho první fázi. Uvedený závěr přitom podporuje rovněž znění přílohy č. 6 zákona, dle které má v případě soutěžního dialogu obsahovat kritéria hodnocení až výzva k účasti v soutěžním dialogu, resp. pravidla pro hodnocení nabídek podle § 115 zákona až výzva k podání nabídek v soutěžním dialogu. Na uvedeném závěru nezměnila nic ani skutečnost, že zadavatel na počátku stanovil předpokládaná kritéria hodnocení a současně určil, že tato mohou být v průběhu soutěžního dialogu zcela změněna.

Pokud pak šlo o námitky navrhovatele týkající se nezákonnosti požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů, uvedl Úřad, že se v daném případě jednalo pouze o určité doplnění, resp. upřesnění seznamu významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, jež mělo zadavateli poskytnout rozšiřující věcnou informaci o předmětu plnění zahraniční referenční zakázky dodavatele, a nikoliv o zcela „izolovaný“ doklad k prokázání technické kvalifikace. Daný požadavek přitom dle Úřadu

nebylo možno považovat za nepřiměřený, neboť postačovalo pouze stručné, v základních rysech nastíněné srovnání příslušných právních předpisů.

Přes množství navrhovatelem tvrzených údajných pochybení zadavatele při stanovení zadávacích podmínek neshledal Úřad důvody pro uložení nápravného opatření a příslušnou část návrhu navrhovatele zamítl.

Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0044/2022/VZ

[Ruší rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0406/2021/VZ a věc vrací k novému projednání; správní řízení následně z procesních důvodů zastaveno]

- Název VZ: *Technologie pro běh NIS a zajištění funkční systémové integrace*
- Výrok rozhodnutí: *§ 90 odst. 1 písm. b), § 152 odst. 3, § 152 odst. 6 písm. a) SŘ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 2, § 12, § 18 odst. 2 ZZVZ*
- Klíčová slova: *vendor lock-in, exkluzivita, předmět veřejné zakázky, stanovení předmětu veřejné zakázky, horizontální spolupráce, funkční celek, překážky hospodářské soutěže, zásada zákazu diskriminace, omezení hospodářské soutěže, licence*
- Prejudikatura: *NSS 9 Afs 87/2008-81; KS 62 Af 63/2019-88; SDEU C-796/18*

Zadavatel hodlal pořídit nový nemocniční informační systém, nepostupoval však formou zadávacího řízení, jak je za dané situace obvyklé, nýbrž s Institutem klinické a experimentální medicíny (dále jen „IKEM“) uzavřel zdánlivě bezúplatnou smlouvu, na základě které mu IKEM poskytl již existující NIS s názvem „Zlatokop“ (dále jen „NIS Zlatokop“). Kromě samotného NIS Zlatokop obdržel zadavatel od IKEM také zdrojové kódy, aby mohl v případě potřeby NIS Zlatokop dále rozvíjet.

Předpokladem řádného fungování NIS Zlatokop bylo pořízení licencí konkrétní systémové platformy (jednalo se o systémovou platformu „InterSystems IRIS for Health“ výrobce InterSystems), přičemž nákup těchto licencí byl zadavatelem zadáván v otevřeném řízení, a právě tento postup byl předmětem přezkumu ze strany Úřadu, zahájeného na návrh jednoho z dodavatelů. Zadavatel totiž jako předmět plnění veřejné zakázky de facto požadoval uvést do provozu IS Zlatokop, který bezúplatně získal.

Úřad svým prvostupňovým rozhodnutím návrh zamítl, přičemž vyšel z premisy, že výhradně zadavatel má právo definovat své potřeby a na jejich podkladě pak i předmět veřejné zakázky.

V daném případě totiž zadavatel svou potřebu definoval pouze jako nákup licencí k systémové platformě NIS Zlatokop (kterým již disponoval, avšak nemohl jej bez licencí využívat), nikoli v pořízení nového informačního systému jako celku. Úřad v této souvislosti akcentoval, že zadavatel před zahájením zadávacího řízení zvažoval výhody zvoleného postupu i náklady na realizaci alternativních variant, přičemž pokud se na základě provedené CostBenefit analýzy rozhodl bezúplatně pořídit NIS Zlatokop, bylo možno považovat omezení hospodářské soutěže za důvodné a akceptovatelné. Úřad shrnul, že omezení hospodářské soutěže nebylo účelové a nebylo motivováno cílem vytvořit stav exkluzivity určitého dodavatele. Zadavatel pořízením NIS Zlatokop usiloval naopak o zmírnění efektu tzv. „vendor lock-in“, kdy se mu otevřela možnost spolupráce s jinými zdravotnickými zařízeními provozujícími NIS Zlatokop, a současně byla tato transakce taktéž ekonomicky výhodná (oproti pořízení zcela nového NIS). Co se týká přípustnosti odkazu na konkrétní značku, resp. model integrační platformy, Úřad považoval za určující, že NIS Zlatokop ke svému fungování tuto konkrétní integrační platformu nezbytně potřebuje.

Proti rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel rozklad, kterému předseda Úřadu vyhověl a rozhodnutí prvního stupně zrušil. Předseda Úřadu dospěl k závěru, že v řízení na prvním stupni nebyla dostatečně ověřena existence soutěže o předmět plnění a současně i závěry plynoucí z CostBenefit analýzy nemusely být validní, neboť se mohly zakládat na nesprávném určení nezbytného počtu licencí.

Předseda Úřadu uvedl, že ačkoliv zadavatel postupoval při naplnění své potřeby, kterou bylo získání nového NIS, ve dvou fázích (pořízení NIS Zlatokop a licencí InterSystems IRIS for Health), bylo nutno na tyto fáze nahlížet jako na jedno plnění, neboť fungování NIS Zlatokop bylo podmíněno licencemi pro produkt InterSystems IRIS for Health. Jednalo se tedy o jeden funkční celek ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 ZZVZ. Z judikatury Soudního dvora EU přitom vyplývá, že postup zadavatele, byť prováděný v samostatných fázích (převzetí NIS Zlatokop a soutěž licencí), musí být posuzován společně, nikoliv odděleně po jednotlivých fázích. Na smluvní závazek přitom dle předsedy Úřadu nelze nahlížet jako na bezúplatný, neboť zadavatel se zavázal poskytovat IKEM budoucí možné úpravy a rozšíření software a také uhradit náklady na jednorázové proškolení vybraných pracovníků. Spolupráce zadavatele a IKEM tedy naplňovala znaky horizontální spolupráce ve smyslu ustanovení § 12 ZZVZ. Dle judikatury SDEU přitom nesmí být následkem spolupráce mezi veřejnými zadavateli zvýhodnění soukromého podniku oproti jeho konkurentům. Ani na základě případné horizontální spolupráce nesmí tudíž dojít k vyloučení nebo nedůvodnému omezení hospodářské soutěže. S ohledem na skutečnost, že získání a následné zprovoznění NIS Zlatokop bylo nutno spojit s dodáním platformy InterSystems IRIS for Health, která byla pro jeho provoz nezbytná, a současně s ohledem na skutečnost, že ani na základě případné horizontální spolupráce nelze připustit zvýhodnění určitého dodavatele, byl zadavatel povinen zajistit, aby proběhla hospodářská soutěž alespoň v některé z fází, které měly vést k získání nového NIS. Dle předsedy Úřadu by se tak mohlo stát například již na počátku vývoje celého systému, kdy by dodavatel licencí pro platformu byl pro tento účel vybrán na základě řádného zadávacího řízení (příčemž cena licencí by byla stanovena i pro všechny další uživatele NIS Zlatokop). V takovém případě by pak již nebylo rozhodné, zda v případě dodávky licencí InterSystems IRIS for Health existuje hospodářská soutěž či nikoliv, neboť tato by byla zajištěna již ve fázi výběru tohoto produktu. Dále by mohla být hospodářská soutěž zajištěna skutečnou existencí více dodavatelů platformy InterSystems IRIS for Health, díky čemuž by nedošlo ke zvýhodnění společnosti InterSystems. Pokud by přitom takových dodavatelů existovalo pouze několik (hospodářská soutěž by byla omezena, ale nikoliv vyloučena), bylo by možno omezení hospodářské soutěže odůvodnit dalšími důvody (hospodárnost řešení, možnost vlastních úprav). Třetí možností – v případě, že by hospodářská soutěž na dodávku licencí InterSystems IRIS for Health neexistovala – by pak bylo vedení řádného zadávacího řízení, v němž by byla poměřována různá řešení nového NIS pro zadavatele, přičemž jedním z takových řešení by mohlo být i případné bezplatné či výhodné převzetí NIS Zlatokop, avšak spolu s nákupem potřebného počtu licencí InterSystems IRIS for Health. Toto řešení by však muselo být v řádné soutěži poměřováno dle kritérií stanovených zadavatelem (kvalita, cena) s jinými rovnocennými řešeními dodávky nového NIS. Ačkoliv přitom zadavatel provedl v posuzovaném případě jistou formu hodnocení prostřednictvím CostBenefit analýzy, nemohla analýza z pohledu zákona nahradit řádné zadávací řízení.

Předseda Úřadu dále konstatoval, že pakliže navrhovatel v námitkách zpochybnil původní zjištění zadavatele, že se v nedávné době uskutečnilo zadávací řízení s obdobným předmětem, jehož se zúčastnilo několik dodavatelů, měl zadavatel své zjištění kriticky přehodnotit a argumenty navrhovatele věcně vypořádat. Pokud přitom navrhovatel tvrdil, že společnost InterSystems neumožňuje žádnému jinému subjektu se zadávacích řízení samostatně účastnit, jedná se o indicii, že soutěž o veřejnou zakázku reálně neprobíhá.

Co se týká CostBenefit analýzy, považoval předseda Úřadu za určující, že se zadavatel ani Úřad nevypořádali s argumentem navrhovatele, že zadavatel v CostBenefit analýze počítal s nesprávně stanoveným počtem nezbytných licencí.

V závěru svého rozhodnutí předseda Úřadu zavázal Úřad, aby ověřil, zda na relevantním trhu probíhá soutěž, a v případě, že dospěje k závěru o zachování alespoň omezené hospodářské soutěže, dále ověřil, zda zadavatel při analýze výhodnosti svého postupu vycházel ze správného počtu nezbytných licencí k softwaru InterSystems.

Jelikož po vydání rozhodnutí předsedy Úřadu zadavatel přezkoumávané zadávací řízení zrušil, nemohl Úřad předmět sporu dále věcně projednat a správní řízení zastavil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0047/2022/VZ

- Název VZ: *Dokončení realizace, provoz a další rozvoj IS ZAM*
- Výrok rozhodnutí: § 36 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 36 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *překážky hospodářské soutěže, zásada zákazu diskriminace, předmět veřejné zakázky, vymezení předmětu veřejné zakázky, fixní nabídková cena, konkurenční výhoda, zvýhodnění dosavadního dodavatele*
- Prejudikatura: *NSS 10 As 111/2014-47, 5 As 70/2021-73*

Cílem v záhlaví identifikované veřejné zakázky bylo nahrazení stávajících IT systémů Ministerstva práce a sociálních věcí týkajících se agendy zaměstnanosti novým systémem, který byl však v době zahájení zadávacího řízení již ve stavu rozpracovanosti, a předmětem veřejné zakázky bylo tedy pouze dokončení tohoto nového systému.

Mezi stranami nebylo sporu, že Ministerstvo práce a sociálních věcí jakožto zadavatel nemělo zmapováno, v jakém stavu se nový systém nachází a jaké konkrétní činnosti je tedy třeba ještě provést. Vybraný dodavatel měl dle zadávací dokumentace převzít nedokončený systém, zjistit stav jeho rozpracovanosti a následně s ním pracovat, aby zajistil jeho dokončení, uvedení do provozu a jeho další rozvoj.

Zadavatel nepřipustil dodání zcela nově vytvořeného systému. Zadavatelem uvedená podmínka (povinnost převzít konkrétní rozpracovaný systém) přitom dle Úřadu mohla mít na potenciální dodavatele odrazující efekt, neboť vybraný dodavatel byl při plnění veřejné zakázky nucen nést riziko spočívající v odhalení skrytých vad systému, jež na základě zadávací dokumentace nebylo možno (předem) před převzetím systému identifikovat. Tomu, že vymezení předmětu veřejné zakázky bylo pro potenciální dodavatele neakceptovatelné, nasvědčovala ostatně též skutečnost, že zadavatel obdržel jedinou nabídku na dokončení předmětného IT systému, přičemž se jednalo o nabídku původního zhotovitele.

Zadavatel jím zvolený postup odůvodňoval hospodárností a časovou úsporou. Dle zadavatele bylo neekonomické pořídit zcela nový systém, přičemž současně by dle jeho názoru došlo k výraznému oddálení termínu dokončení veřejné zakázky.

Zadavatel nicméně uvedená tvrzení nepodložil žádnými relevantními důkazy a navíc připustil, že faktický stav relevantního trhu mu nebyl v době zahájení zadávacího řízení znám. Omezení relevantního trhu, kterého se zadavatel v souvislosti s nastavením předmětu veřejné zakázky a potažmo zadávacích podmínek dopustil, tak zůstalo v rovině spekulací a nebylo nikterak podpořeno důkazními prostředky.

Úřad v návaznosti na uvedená zjištění konstatoval, že nepovažuje za objektivní či racionální důvod omezení hospodářské soutěže skutečnost, že existuje nedokončený systém, který byl vyvíjen mnoho let, ale z blíže nespecifikovaných důvodů nebyl dokončen a není zcela známo, v jakém je stavu. Pokud vývoj předmětného systému nebyl dokončen ani po několika letech, lze se jen dohadovat, z jakých důvodů k jeho dokončení nedošlo, a současně nelze vyloučit, že dokončení předmětného systému by vyžadovalo stejný (či delší) čas než pořízení jiného zcela nového moderního informačního systému.

Další pochybení pak Úřad shledal rovněž v nastavení požadavku na kritéria hodnocení – konkrétně kritéria nabídkové ceny. Zadavatel požadoval, aby dodavatelé nacenili předmět díla fixní částkou. Dle Úřadu však byl tento způsob nacenění diskriminační, neboť plnění zahrnovalo mj. činnosti jako inventarizace dokumentace systému, seznámení se s nastavením systému, inventarizace stavu přebíraného systému (nedokončených nastavení a změn), zpracování přehledu rozpracovaných a připravovaných oblastí rozvoje systému apod. Bylo přitom nesporné, že autor systému, který ví, jak je systém vytvořen, jak funguje a v jakých částech není dokončen, zvládne příslušnou část plnění realizovat rychleji než kterýkoli jiný dodavatel, tj. nepochybně s nižšími náklady. Použitím kritéria fixní ceny tak zadavatel poskytl stávajícímu dodavateli oproti ostatním potenciálním dodavatelům konkurenční výhodu.

S ohledem na výše uvedená pochybení Úřad předmětné zadávací řízení zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0196/2022/VZ

- Název VZ: *Datová úložiště*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1 ZZVZ; § 3 písm. f), § 4 odst. 4 ZKB; § 5, § 8 odst. 1 písm. e), § 8 odst. 2 VKB*
- Klíčová slova: *kybernetická bezpečnost, omezení hospodářské soutěže, zadávací podmínky, zásada zákazu diskriminace, varování NÚKIB, technické podmínky, podmínky účasti v zadávacím řízení*
- Prejudikatura: *NSS 5 Afs 131/2007*

V šetřeném správním řízení zahájeném na návrh byl mezi účastníky spor mj. o souladnosti se zákonem zadávací podmínky spočívající ve vyloučení technických a programových prostředků společnosti Huawei Technologies Co., Ltd. a ZTE Corporation, včetně jejich dceřiných společností, a to s odvoláním na Varování NÚKIB, že použití těchto prostředků představuje vysoké/kritické bezpečnostní riziko.

Úřad se v šetřeném případě zabýval nejdříve tím, zda je sporná zadávací podmínka v souladu se ZKB a VKB, přičemž vycházel především ze stanoviska NÚKIB. Z předmětného stanoviska zejména vyplynulo, že zadavatel není evidován jako osoba povinná dle § 3 ZKB, nicméně dle NÚKIB to neznamená, že ustanovení ZKB a VKB nejsou aplikována dobrovolně, např. z důvodu požadavku smluvních partnerů, zřizovatele či snahy o získání o certifikaci ISO 27000. NÚKIB však dále Úřadu sdělil, že postup zadavatele při hodnocení rizik a při navazujícím výběru bezpečnostního opatření nelze označit za souladný se ZKB a VKB. S ohledem na uvedené bylo dle Úřadu možné konstatovat, že ze strany zadavatele nebyly prokázány žádné relevantní důvody pro vyloučení zařízení uvedených ve Varování NÚKIB z plnění veřejné zakázky.

Úřad tedy uzavřel, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ ve spojení se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 ZZVZ, neboť sporná zadávací podmínka

vytvářela bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, ačkoliv ze strany zadavatele nebyly prokázány relevantní důvody pro omezení hospodářské soutěže ve vztahu k dodavatelům nabízejícím na trhu výše uvedené technické a programové prostředky.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0424/2022/VZ¹⁴

- Název VZ: *Digitální transformace klinických procesů formou nemocničního informačního systému*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b), § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 6 odst. 3, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 79 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: *prokázání technické kvalifikace, technická kvalifikace, zásada přiměřenosti, zásada zákazu diskriminace, zahraniční dodavatel, diskriminace zahraničního dodavatele, seznam významných služeb, referenční plnění, požadavky na referenční plnění, soulad s českou legislativou, srovnatelnost právních úprav, bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, minimální úroveň kvalifikačních kritérií*
- Prejudikatura: *NSS 9 Afs 87/2008-81, 1 Afs 20/2008-152, 1 Afs 2/2013-46; KS 62 Af 36/2013*

Přezkoumávaná veřejná zakázka se týkala digitální transformace klinických procesů ve Fakultní nemocnici Olomouc a s tím souvisejícího pořízení nemocničního informačního systému. Zadavatel v zadávací dokumentaci jako jedno z kritérií technické kvalifikace stanovil předložení seznamu významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, konkrétně pak doložení dvou referenčních zakázek, jejichž předmětem byla dodávka komplexního nemocničního informačního systému (dále „NIS“). Dle příslušného ustanovení zadávací dokumentace se muselo jednat o „softwarové řešení zahrnující minimálně systém kompletního vedení elektronické zdravotní dokumentace na ambulancích, lůžkových odděleních, včetně oddělení intenzivní péče, operačních sálů, radiologii a patologii, včetně systému vykazování péče dle platné legislativy ČR“.

Meritem posuzovaného případu pak byla polemika mezi navrhovatelem a zadavatelem, zda výslovný požadavek, že se musí jednat o systém vykazování péče dle platné české legislativy, byl s ohledem na § 6, § 36 odst. 1 a § 73 odst. 6 písm. b) ZZVZ v souladu se zákonem, či nikoli.

Úřad úvodem svého rozhodnutí konstatoval, že účelem požadavků na prokázání technické kvalifikace je eliminace dodavatelů, u nichž je vysoká pravděpodobnost, že nebudou vzhledem ke svým předchozím zkušenostem, dovednostem a lidským či materiálním zdrojům způsobilí předmět veřejné zakázky řádně plnit. Jedná se tedy o základní síto, jež by však nemělo být nepřiměřeně jemné, tj. bezdůvodně omezující okruh potenciálních dodavatelů a vytvářející bezdůvodné překážky hospodářské soutěže [srov. § 36 odst. 1 a § 73 odst. 6 písm. b) ZZVZ].

Úřad uvedl, že zadavatel omezením požadovaných referencí toliko na systémy vykazování péče dle české legislativy, znemožnil potenciálním dodavatelům, aby případně doložili srovnatelnost zahraničních právních úprav systému vykazování zdravotní péče, což v důsledku vedlo ke stavu, kdy zadavatel akceptoval toliko referenční zakázky poskytnuté pro objednatele se sídlem v České republice. Jen stěží lze totiž předpokládat, že by referenční zakázky poskytované pro zahraničního objednatele byly stran vykazování péče realizovány dle české legislativy.

¹⁴ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

Úřad dále konstatoval, že posuzovaný kvalifikační požadavek se bezpochyby vztahoval k předmětu veřejné zakázky, neboť umožňoval zadavateli ověřit, že v rámci zadávacího řízení bude vybrán dodavatel schopný dodat a implementovat NIS včetně systému vykazování péče dle legislativy ČR. Kromě vazby na předmět veřejné zakázky je však rovněž nezbytné posuzovat přiměřenost daného požadavku a také skutečnost, zda uvedený požadavek nevede k bezdůvodné diskriminaci dodavatelů.

Vyloučení možnosti doložení srovnatelnosti zahraniční právní úpravy vykazování zdravotní péče, a tedy i prokázání uvedeného kvalifikačního požadavku referencí realizovanou v zahraničí, by bylo akceptovatelné za situace, kdy by zadavatel v době koncipování předmětné kvalifikační podmínky věděl, že příslušné právní úpravy jsou skutečně nesrovnatelné. Tedy pokud by zadavatel byl v daném konkrétním případě schopen prokázat, že je předem vyloučeno, že zkušenost ze zahraničí nemůže být dostatečná, tj. srovnatelná s tuzemskou. Po zadavateli sice nelze požadovat, aby znal příslušné zahraniční právní úpravy, měl by však dodavatelům umožnit, aby srovnatelnost konkrétní zahraniční úpravy systému vykazování zdravotní péče prokázali oni. Pokud tak zadavatel neučinil, aniž měl postaveno najisto, že žádná zahraniční právní úprava není srovnatelná s českou právní úpravou, bezdůvodně en block vyloučil z okruhu potenciálních dodavatelů dodavatele disponující referencemi ze zahraničí. Pakliže přitom zadavatel ve správním řízení argumentoval, že konkrétní zahraniční právní úprava je s českou právní úpravou nesrovnatelná, neměl se omezit toliko na doložení novinových článků či na pouhý popis české právní úpravy, nýbrž měl uvést relevantní údaje vztahující se k příslušné zahraniční právní úpravě.

Úřad dále poukázal, že zadavatel požadoval nedílné reference zahrnující dodávku nemocničního informačního systému jako celku, jejichž součástí měl být mj. právě i systém vykazování péče dle platné české legislativy, přestože systém vykazování péče tvořil pouze jednu z dílčích částí komplexního referenčního plnění, na které jinak požadavek na soulad s českou legislativou nedopadal.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem Úřad konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky přezkoumávané veřejné zakázky v rozporu se zákonem, přičemž v návaznosti na toto zjištění zadávací řízení zrušil.

Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0025/2023/VZ

[Ruší rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0479/2022/VZ a zastavuje správní řízení]

- Název VZ: *Licence Microsoft*
- Výrok rozhodnutí: *§ 90 odst. 1 písm. a), § 152 odst. 3, § 152 odst. 6 písm. a) SŘ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 36 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *zásada transparentnosti, jednoznačnost zadávací dokumentace, transparentnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, transparentnost zadávacích podmínek, zásada zákazu diskriminace, zásada přiměřenosti, prvotní licence, druhotné licence, bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, předmět správního řízení, správní řízení o podezření ze spáchání přestupku*
- Prejudikatura: *NSS 2 As 20/2006; KS 29 Af 53/2019, 31 Af 6/2022*

Předmětné správní řízení bylo vedeno ve věci podezření ze spáchání přestupku při stanovení zadávacích podmínek v zadávacím řízení na poskytnutí licencí Microsoft a souvisejících služeb. Úřad ve svém prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem, když prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace učinil takovou změnu zadávacích podmínek, na základě které připustil dodání druhotných licencí společnosti Microsoft (tj. licencí

z volného trhu), avšak současně setrval na svém původním požadavku na poskytnutí licencí v licenčních programech Cloud Service Provider (dále jen „CSP“), Select Plus (dále jen „LSP“) a Enterprise Agreement (dále jen „EA“), skrze které společnost Microsoft poskytuje pouze licence nové.

Předseda Úřadu rozhodnutí prvního stupně zrušil a správní řízení zastavil, neboť dospěl k závěru, že nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce. Předseda Úřadu konstatoval, že zadavatel nemusí mít povědomí o veškerých způsobech řešení jeho požadavků vyplývajících ze zadávací dokumentace ani o vztazích potenciálních dodavatelů mezi sebou navzájem či o jejich vztazích s ostatními subjekty trhu, v daném případě se společností Microsoft.

V posuzovaném případě došlo k tomu, že zadavatel na základě podaných námitek připustil možnost dodání druhotných licencí z volného trhu, současně však autoritativně stanovil způsob dodání licencí přes licenční programy CSP, LSP a EA. Důvodem byl požadavek zadavatele na zajištění souvisejících služeb společnosti Microsoft, kterými byly např. cloudové služby nebo Software Assurance v rámci licenčního programu EA. Předseda Úřadu konstatoval, že ačkoliv společnost Microsoft t. č. dodání druhotných licencí v předmětných licenčních programech neumožňovala, jednalo se o její obchodní politiku, která může v čase podléhat změnám, a která tedy nečiní příslušný způsob plnění objektivně (absolutně) nemožným. Zadavatel ponechal dodavatelům hypotetickou cestu, jak veřejnou zakázku realizovat prostřednictvím druhotných licencí, a ačkoliv společnost Microsoft uvedený postup ve vztahu ke svým licencím t. č. neumožňovala, není na základě této skutečnosti možné činit závěr, že zadávací dokumentace byla nejednoznačná, nečitelná a zadavatel postupoval netransparentně.

Předseda Úřadu závěrem zdůraznil, že neposuzoval otázku, zda byl zadavatel oprávněn požadovat poskytnutí služeb souvisejících s dodávkou licencí výhradně prostřednictvím výše uvedených licenčních programů, neboť daná skutková okolnost nebyla v prvním stupni Úřadem zahrnuta do předmětu správního řízení.

V rámci obiter dictum se předseda Úřadu věnoval rovněž otázce rovnocennosti prvotních a druhotných licencí. Předseda Úřadu odkázal na svá předchozí rozhodnutí a konstatoval, že je nezbytné posuzovat, zda primární a druhotné licence představují kvalitativně srovnatelná plnění a zda existuje způsob, jak ošetřit případné obtíže při softwarovém auditu, v rámci něhož je zadavatel povinen prokázat oprávněné nabytí a užívání licencí. Předseda Úřadu uvedl, že pokud se u konkrétního plnění prokáže zvýšené riziko vadného plnění, je nutno v rámci zachování co nejširší hospodářské soutěže zohlednit, zda má zadavatel nástroje, jak toto riziko odstranit či minimalizovat. Současně bylo konstatováno, že prvotní licence mohou být v některých případech spojeny s dalšími službami či výhodami, které druhotné licence nabídnout nemohou. Pro různé druhy licencí mohou přitom existovat různé požadavky, a zadavatel tak může v rámci jedné veřejné zakázky rozlišit produkty, kde poptává výlučně nové licence, a produkty, kde na nich netrvá (neboť pro to nejsou relevantní důvody).

Lze uzavřít, že pokud zadavatel přesvědčivě odůvodní potřebu dodání nových licencí a prokáže, z jakého důvodu nelze jeho potřebu naplnit druhotnými licenciemi, které jsou z hlediska technického shodným produktem, či z jakého důvodu požaduje poskytnutí licencí spolu s dalšími službami, nebude se jednat o nepřiměřený požadavek, tj. požadavek v rozporu se zákonem. Každé rozhodnutí o omezení hospodářské soutěže však musí každopádně vycházet z legitimních potřeb zadavatele odůvodněných předmětem veřejné zakázky, jinak je protizákonné.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0165/2023/VZ

- Název VZ: *Nákup ICT vybavení*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 90 odst. 1 ZOP*
- Dotčená ustanovení: *§ 6, § 36 odst. 1, § 73 odst. 6 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ*
- Klíčová slova: *omezení hospodářské soutěže, překážky hospodářské soutěže, přiměřenost požadavků na technickou kvalifikaci, přiměřenost zadávacích podmínek, přiměřenost požadavků na kvalifikaci, referenční zakázka, stanovení minimální úrovně kvalifikace, seznam významných dodávek*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 20/2008-152, 1 Afs 106/2012-45; KS 62 Af 123/2013-85*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo konstatováno, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ, tedy vytvořil bezdůvodné překážky hospodářské soutěže tím, že k prokázání splnění technické kvalifikace požadoval doložení „*minimálně tři významných dodávek souvisejících s předmětem veřejné zakázky (dodávka ICT v resortu MŠMT)*“, aniž by pro takové omezení požadovaných referenčních dodávek pouze na dodávky „v resortu MŠMT“ existoval objektivní důvod, čímž omezil účast v zadávacím řízení dodavatelům, kteří by byli schopni prokázat zkušenost s dodávkou informačních a komunikačních technologií v zadavatelem požadované hodnotě pro jiného objednatele.

Předmětem veřejné zakázky byla dodávka ICT vybavení, konkrétně dotykových zařízení (tabletů), notebooků a nabíjecích a úložných kufrů pro tablety. Úřad neshledal žádná specifika předmětu veřejné zakázky, která by zadavatele opravňovala omezit okruh požadovaných referencí jen na dodávky pro resort MŠMT.

Zadavatel poukazoval na specifické prostředí resortu MŠMT, aniž by dostatečně vysvětlil, v čem tato specifickánost spočívá. Zadavatel argumentoval, že 60 % konečných příjemců plnění tvoří žáci ze socioekonomicky znevýhodněného a kulturně odlišného prostředí, nikterak však neupřesnil, jakými neobvyklými potřebami/požadavky ve vztahu k předmětu veřejné zakázky se zmíněná skupina konečných uživatelů vyznačuje. Bez identifikace konkrétních potřeb výše zmíněné skupiny konečných uživatelů, resp. konkrétních požadavků na vlastnosti ICT vybavení ze strany zadavatele vyhodnotil Úřad dané tvrzení zadavatele jako bezpředmětné.

Neobstál pak ani argument zadavatele, že od dodavatele požaduje zejména včasnou dodávku, stoprocentní poskytování záručního servisu a funkčnost využívaného zařízení. Ani jeden z těchto požadavků totiž nevysvětluje, proč by referenční zakázky musely nutně pocházet pouze od resortu MŠMT. Stejně požadavky si lze obecně představit i v jakékoliv jiné oblasti, v níž je postupováno s péčí řádného hospodáře.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0124/2023/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0058/2023/VZ

- Název VZ: *Vysokorychlostní datová síť, etapa 1.*
- Výrok rozhodnutí: *§ 257 písm. h), § 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 36 odst. 6, § 57 odst. 1 písm. b), § 96 odst. 2, § 97, § 102, § 114 odst. 3, § 116, § 251 odst. 1, § 263 odst. 2 ZZVZ; § 37 odst. 2 SŘ; § 18 odst. 2 ZEÚ*

- *Klíčová slova:* lhůta pro podání nabídek, prohlídka místa plnění, prodloužení lhůty pro podání nabídek, zásada přiměřenosti, dostupnost zadávací dokumentace, kritéria hodnocení, nejnížší nabídková cena, ekonomická výhodnost nabídek, varianty nabídky, kritéria kvality, nápravné opatření, vliv na výběr dodavatele, náležitosti návrhu, podpis
- *Prejudikatura:* NS Pls 1/2015

Předmětem správního řízení zahájeného na návrh byla podoba (nastavení) zadávacích podmínek a postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky na vybudování vysokorychlostní datové sítě. Úřad návrh navrhovatele částečně zamítl a v části správní řízení zastavil z důvodu, že navrhovatel před podáním návrhu nepodal námitky.¹⁵

Návrh obsahoval následující nově (poprvé) uplatněné námitky: zadavatel nemohl obdržet porovnatelné nabídky, neboť nestanovil, kterou ze dvou možných technologií má být veřejná zakázka plněna; zadavatel neurčil, kolik a jaké aktivní prvky budou na jeho straně použity, ač mělo uvedené zásadní význam při nacenění předmětu plnění; zadavatel bezdůvodně omezil hospodářskou soutěž, když připustil pouze dva způsoby plnění, neboť zajištění přenosu dat za využití optické sítě je možné vícero způsoby; zadavatel zadáním veřejné zakázky po částech prohloubil potenciální neporovnatelnost nabídek. Jelikož se jednalo o námitky, které navrhovatel uplatnil poprvé až v návrhu, Úřad se jimi věcně nezabýval a správní řízení v příslušné části zastavil.

Navrhovatel dále brojil proti stanovenému způsobu hodnocení nabídek, tvrdíce, že zadavatel nezohlednil odlišné technologické přístupy k plnění zakázky, jež se nutně promítaly do výše nabídkové ceny, což ve svém důsledku vedlo k neporovnatelnosti nabídek. Úřad konstatoval, že mu nepřísluší zasahovat do představ zadavatele, jaké aspekty v rámci hodnocení bonifikuje, pokud se nejedná o exces a pokud zadavatel dodrží zákonem stanovené zásady a omezení.

Zadavatel stanovil v daném případě jako jediné kritérium hodnocení nejnížší nabídkovou cenu (cena měsíčního nájmu optických kabelů po dobu určitou v délce čtyř let s váhou 70 % a cena měsíčního nájmu po dobu neurčitou s váhou 30 %). Jelikož byl předmětem veřejné zakázky nájem optických kabelů (propojujících body prostřednictvím WDM technologií a/nebo technologií nenasvíceného vlákna s kapacitou 10 GE a 100 GE), tj. nejednalo se o plnění, jež je nutno dle zákona obligatorně hodnotit i na základě kritérií kvality, Úřad konstatoval, že uvedený postup byl přípustný.¹⁶

Ve vztahu ke dvěma možným technologickým způsobům realizace předmětu veřejné zakázky Úřad uvedl, že obě technologická řešení směřují ke stejnému cíli, kterým je zajištění přenosového prostředí a garance funkčnosti daného prostředí. Zadavatel přitom obě metody považoval za rovnocenné a navrhovatel v předchozí fázi zadávacího řízení nebrotl proti vymezení předmětu plnění ani proti technickým podmínkám, resp. zadavatelem připuštěným technologickým řešením. Jestliže za tohoto stavu zadavatel žádné z přípustných technologických řešení nepreferoval a obě směřovala ke stejnému cíli, kterým bylo zajištění přenosu dat, bylo zcela legitimní hodnotit nabídky pouze na základě ceny a nebrat v úvahu potenciální rozdíly v kvalitě nabízeného plnění.

Úřad uzavřel, že je běžné, že zadavateli požadované plnění může být poskytnuto vícero způsoby, za využití různých technologií. Z této skutečnosti nicméně nelze dovozovat, že zadavatel musí odlišnosti daných technologických řešení vždy zohledňovat v rámci hodnocení nabídek, zejména pokud z jeho pohledu nejsou rozhodné. Zadavatel není povinen vyžadovat, potažmo bonifikovat „kvalitnější“ na trhu dostupná řešení a sám může stanovit, jaká úroveň kvality je pro ně dostačující.

V další části rozhodnutí se Úřad věnoval posouzení přiměřenosti délky lhůty pro podání nabídek, a to v návaznosti na termín dodatečných prohlídek místa plnění.

¹⁵ srov. § 251 odst. 1 zákona

¹⁶ srov. § 114 odst. 3 zákona

Úvodem Úřad předeslal, že zadavatel je povinen obligatorně zorganizovat prohlídku místa plnění v případě, že dodavatelé až prostřednictvím prohlídky místa plnění získají podstatné informace potřebné ke zpracování nabídky (byť nepřímo).

Úřad v rámci provedení dokazování zjistil, že zadavatel nepostupoval zcela správně, když nad rámec původního záměru zorganizoval dvě dodatečné prohlídky místa plnění a datum jejich konání v rozporu s ustanovením § 97 písm. a) zákona určil pouze sedm pracovních dní před uplynutím lhůty pro podání nabídek (zákon vyžaduje termín alespoň deset pracovních dnů předem). Uvedených dvou prohlídek se nicméně nezúčastnil žádný dodavatel a na jejich základě nebyla provedena žádná změna zadávací dokumentace ani poskytnuto vysvětlení či dodatečná informace. Úřad tedy uzavřel, že nesprávným postupem zadavatele nemohla žádnému dodavateli vzniknout újma ani nemohl být nikdo z dodavatelů znevýhodněn.

S ohledem na výše uvedené Úřad ve zbývající části návrh zamítl.

Předseda Úřadu rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdil a rozklad zamítl, přičemž odmítl argument navrhovatele, že prostřednictvím „levnějšího“ technologického postupu nebude možné realizovat zadavatelem požadovaný předmět veřejné zakázky (zajištění přenosu dat), jelikož finančně méně nákladná technologie nenasvícených paprsků vyžaduje existenci tzv. „aktivních prvků“. Dle předsedy Úřadu ze zadávací dokumentace jednoznačně vyplývalo, že zadavatel aktivní prvky zajistí sám na své vlastní náklady, a argument navrhovatele byl tedy věcně neopodstatněný. Předseda Úřadu uzavřel, že pokud i „méně kvalitní“ technologické řešení naplní zadavatelem požadovaný cíl, nelze zadavatele nutit, aby v rámci hodnocení nabídek zohledňoval kromě ceny i kvalitu nabízeného plnění.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0172/2023/VZ¹⁷

- Název VZ: FN Motol – Dodávky PC sestav pro FN Motol v období 2022–2026
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 257 písm. f), § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 37 odst. 1 písm. b) ZZVZ; § 4 odst. 4 ZKB
- Klíčová slova: bezpečnostní opatření, bezpečnostní riziko, licence, zásada přiměřenosti, omezení hospodářské soutěže, bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, zásada zákazu diskriminace, technické podmínky
- Prejudikatura: NSS 6 As 338/2021–52; KS 29 Af 53/2019–70, 62 Af 49/2020–90

Úřad se na základě provedení šetření domníval, že OEM licence předinstalované výrobcem zařízení na obviněným požadované PC sestavy nepředstavují jediný způsob, jakým lze zabezpečit potřeby obviněného, které byly Úřadu obviněným sděleny a které vyplývaly ze zadávacích podmínek, tj. zajištění PC sestav, jež budou z pohledu obviněného připraveny k okamžitému uvedení do provozu (tzn. k jejich fungování nebude třeba dokupovat žádné další komponenty ani softwarové licence), a vydal proto příkaz, v němž konstatoval, že obviněný stanovil zadávací podmínky zadávacího řízení v rozporu s § 36 odst. 1 zákona ve spojení se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona. Konkrétně zadavatel v rámci technické specifikace předmětu plnění stanovil požadavek na „*Předinstalované programové vybavení (image na disku) – musí být plně kompatibilní s OS používaném na stávajících PC ve vlastnictví zadavatele – OEM MS Windows 10 Professional CZ 64 bit*“, přičemž uvedený požadavek plnila pouze OEM licence poskytnutá výrobcem zařízení, čímž dle názoru Úřadu vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, a znemožnil tak účast v soutěži dodavatelům, kteří dodávají licence jiného typu než OEM a byli by objektivně schopni předmět plnění realizovat.

¹⁷ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví.

Obviněný nicméně v rámci podaného odporu uvedl, že jakožto poskytovatel základní služby ve smyslu ZKB je povinen postupovat v souladu s uvedeným zákonem, přičemž požadavek na předinstalované OEM licence v rámci dodávek PC sestav dle jeho názoru přispívá k zajištění dostatečné ochrany provozu nemocnice, která je zařízením kritické infrastruktury.

V reakci na žádost Úřadu o vydání odborného vyjádření následně NÚKIB konstatoval, že závěr obviněného vyplývající z provedené analýzy rizik v tom smyslu, že pro zajištění kontinuity provozu nemocnice vychází jako neoptimálnější řešení pořízení OEM licencí v rámci BIOS, je racionální. S pořízením jiných typů licencí mohou souviset problémy, a to například při centrální správě licencí, v souvislosti s migrací počítačů pro jiné uživatele či v souvislosti s podporou a využíváním personálních kapacit. Podle NÚKIB použití OEM licencí skutečně může eliminovat některá rizika spojená s využitím jiných typů licencí, například nedostatečnou podporu, práva třetích stran, neukončení používání prodané licence nebo nekompatibilitu s nástrojem pro správu licencí. Dle NÚKIB by pak spravování OEM licencí v obecné rovině mělo být oproti sekundárním či krabicovým licencím méně náročné na kapacity správce, zejména při reinstalaci počítače, což lze s přihlédnutím k množství zařízení spravovaných obviněným a jejich častou migrací mezi uživateli z pohledu kybernetické bezpečnosti a přiměřenosti zvoleného řešení považovat za relevantní argument. Nadto podle NÚKIB nejde o řešení v praxi neobvyklé, excesivní či specificky koncipované, ba naopak jde o využití na trhu běžně dostupného řešení. NÚKIB v souvislosti s šetřeným případem uzavřel, že stanovená bezpečnostní opatření spočívající v zajištění údržby a aktualizace operačního systému po dobu sedmi let bez dodatečných provozních nákladů (nákup připravených PC s garantovanou OEM licencí v rámci BIOS) a garantovaná záruka dodavatele jsou z hlediska splnění požadavku ZKB a VKB dostatečně odůvodněna, vedou ke snížení identifikovaného rizika na akceptovatelnou úroveň a zároveň je nelze považovat za zjevně excesivní.

Vzhledem k tomu, že z odborného stanoviska NÚKIB vyplynulo, že obviněný jakožto osoba povinná podle § 3 písm. f) ZKB nepostupoval v souvislosti s pořízením PC sestav včetně licencí v rozporu se ZKB, když poptávané plnění, resp. stanovená bezpečnostní opatření označil za racionální, dostatečně odůvodněná, vedoucí ke snížení identifikovaného bezpečnostního rizika na akceptovatelnou úroveň, a tedy přiměřená, Úřad rozhodl, že obviněným provedené omezení hospodářské soutěže ve smyslu požadavku na OEM licence předinstalované výrobcem zařízení nebylo provedeno bezdůvodně, a tedy správní řízení zastavil, neboť neshledal důvody pro uložení sankce.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0321/2023/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0129/2023/VZ

[žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 3. 10. 2024, č. j. 62 Af 2/2024-144]

- Název VZ: Zajištění digitalizace stavebního řízení (DSŘ)
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 36 odst. 1, § 36 odst. 3, § 257 písm. h), § 263 odst. 3, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 5, § 6 odst. 1, § 16 odst. 2, § 24, § 36 odst. 1, § 36 odst. 3, § 48 odst. 2 písm. a), § 79 odst. 2 písm. d), § 99 odst. 2, § 116 odst. 2 písm. e), § 241 odst. 1; § 242 odst. 2, § 251 odst. 1, § 271 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: aktivní legitimace, újma, prodloužení lhůty pro podání nabídek, odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek, kritéria hodnocení, kritéria kvality, pravidla pro hodnocení nabídek, organizace, kvalifikace nebo zkušenosti osob, které se mají přímo podílet na plnění veřejné zakázky, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, technická kvalifikace, účel kritérií hodnocení, vyloučení ze zadávacího řízení, limitace nabídkové ceny, předpokládaná hodnota veřejné

zakázky, stanovení předpokládané hodnoty, ochrana obchodního tajemství, změna nebo doplnění zadávací dokumentace

- Prejudikatura: SDEU C-129/04, C-212/02, C-546/16; NSS 5 Afs 48/2013-272, 2 Afs 67/2010-105, 9 Afs 30/2010-182, 7 As 7/2016-44; KS 31 Af 54/2012-443, 62 Af 50/2011-72, 30 Af 102/2016-99, 62 Af 20/2019-104, 30 Af 81/2013-77, 31 Af 3/2015-29; NS 28 Cdo 2788/2011

V rámci předmětného správního řízení navrhovatel brojil proti zadávacím podmínkám zadávacího řízení s názvem „Zajištění digitalizace stavebního řízení (DSŘ)“, jehož předmětem byl výběr generálního dodavatele souboru informačních systémů pro zajištění digitalizace stavebního řízení (součástí veřejné zakázky byl vývoj, dodání a implementace, jakož i následná podpora provozu a rozvoj komplexního řešení agendového informačního systému, evidence autorizovaných osob ve stavebnictví a dalších podpůrných evidencí a komponent k zajištění agendy stavebního řádu dle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon).

Návrh obsahoval široký okruh námitek, v rámci nichž byly napadány různé části zadávací dokumentace.

Před posouzením merita věci vypořádal Úřad nejprve otázku aktivní legitimace navrhovatele, neboť zadavatel se domníval, že dodavatel s ohledem na jeho profesní zaměření a dosavadní zkušenosti nebyl vůbec oprávněn návrh podat. Úřad konstatoval, že k dovození aktivní legitimace postačuje, pokud příslušný subjekt může alespoň potenciálně poptávané plnění, resp. jeho dílčí část, pro zadavatele zajistit, což závisí na tom, zda disponuje živnostenskými a dalšími oprávněními potřebnými k realizaci předmětné veřejné zakázky. Zájem o získání určité veřejné zakázky nemůže mít přitom v obecné rovině dodavatel, který by vůbec nebyl oprávněn konkrétní veřejnou zakázku plnit, tedy subjekt, který nedisponuje potřebným živnostenským či jiným veřejnoprávním oprávněním.

Úřad v rámci správního řízení ověřil, že navrhovatel disponuje živnostenským oprávněním, jež mu umožňuje plnit alespoň část veřejné zakázky, a že má rovněž relevantní profesní zkušenosti. Na základě analýzy předložených dokumentů Úřad navíc dospěl k závěru, že navrhovatel svoji účast v zadávacím řízení reálně zvažoval (tj. nejednalo se z jeho strany například o šikanózní návrh). S ohledem na tyto skutečnosti Úřad uzavřel, že navrhovatel byl k podání návrhu aktivně legitimován, přičemž v návrhu dostatečně vyjádřil i jemu hrozící újmu.

Co se týká nastavení zadávacích podmínek, navrhovatel brojil proti skutečnosti, že zadavatel vyloučil užití standardního software dle volného uvážení dodavatele, resp. užití software podmínil předchozím písemným souhlasem zadavatele s tím, že daný souhlas měl vybraný dodavatel možnost získat až po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Na uvedenou zadávací podmínku směřovala řada dotazů dodavatelů, kteří ji považovali za problematickou, neboť zadavatel poptával komplexní dodávku několika informačních systémů, a to navíc ve velice krátké lhůtě.

Úřad se ztotožnil s tvrzením navrhovatele, že informace, zda bude možné pro část díla využít standardní software, je zásadní informací pro každého potenciálního dodavatele již ve fázi přípravy nabídky, jelikož má přímý vliv na nákladovost a pracnost celého projektu. Zadavatel přitom v zadávací dokumentaci nevymezil žádná objektivní kritéria, na jejichž základě by dodavatelé mohli usuzovat, za jakých podmínek zadavatel užití existujícího software připustí. Dodavatelé tak byli nuceni podat závaznou cenovou nabídku a pod hrozbou smluvních pokut se zavázat k plnění stanoveného harmonogramu, aniž by věděli, zda budou moci při plnění zakázky využít již existující standardní software, nebo budou muset vytvořit celý IS „na zelené louce“.

Úřad ve vztahu k dané části návrhu uzavřel, že zadavatel nestanovil dotčenou zadávací podmínku jednoznačným způsobem, tj. způsobem, aby z jejího obsahu byly všem potenciálním dodavatelům zcela zřejmé požadavky zadavatele a nároky jím kladené na obsah nabídky, a vytvořil tak bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže.

Další námitka navrhovatele se týkala harmonogramu plnění veřejné zakázky. Navrhovatel namítal, že harmonogram plnění smlouvy je nepřiměřený a nereálný ve vztahu k rozsahu požadovaného plnění (rozsahu díla), když zadavatel očekával v zásadě bezvadnou dodávku několika propojených

informačních systémů ve velice krátkém čase. Dle navrhovatele byla nereálnost harmonogramu utvrzena též smluvní podmínkou týkající se akceptačního řízení, neboť zadavatel stanovil, že termíny uvedené v harmonogramu jsou nejzazší termíny, do kdy musí být provedeno a skončeno tzv. akceptační řízení, avšak neuvedl, jak dlouho bude akceptační řízení trvat jemu samotnému. Úřad se s názorem navrhovatele ztotožnil, když konstatoval, že zadávací podmínky skutečně nestanovily délku reakční doby zadavatele v rámci akceptačního řízení, ačkoliv následné rozhodné termíny stanovené v harmonogramu plnění nutně závisely i na délce prováděného akceptačního řízení. Vzhledem k této skutečnosti dodavatelé nemohli být schopni vyhodnotit, zda bude v jejich silách zhotovit dílo včas.

Navrhovatel ve správním řízení naopak neuspěl s námitkou, že zadavatel v rámci pravidel pro hodnocení nabídek aplikoval prvky pravidel pro prokázání kvalifikace, což zákon údajně nepřipouští. Zadavatel ve vztahu ke členům realizačního týmu dodavatele stanovil požadavky na technickou kvalifikaci ověřující jejich zkušenosti a zároveň se nad rámec těchto požadavků rozhodl zohlednit některé další zkušenosti klíčových členů realizačního týmu dodavatele v rámci kritérií hodnocení [srov. § 116 odst. 2 písm. e) ZZVZ]. Tento postup zadavatel odůvodnil mj. potřebou vybrat dodavatele, který bude disponovat realizačním týmem s „nadstandardní kvalitou“.

Úřad na uvedeném postupu zadavatele neshledal nic nezákonného a naopak konstatoval, že ve své podstatě odráží smysl hodnocení nabídek, kterým je možnost zadavatele získat v rámci výběru nabídky určitou přidanou hodnotu plnění nad rámec stanovených podmínek účasti. Podmínkou užití daného kritéria kvality nicméně je, že se hodnocené osoby budou následně na realizaci veřejné zakázky skutečně podílet, neboť pouze v tomto případě lze hovořit o provázanosti daného kritéria hodnocení s předmětem veřejné zakázky. Uvedené bylo v posuzovaném případě splněno.

Úřad dále obecně konstatoval, že zákon nezakazuje, aby zadavatel v rámci technické kvalifikace vymezil minimální úroveň požadavků na členy realizačního týmu a zároveň v rámci kritérií hodnocení zohlednil kvalifikaci členů realizačního týmu přesahující tuto minimální úroveň, a tím tak de facto určil celkový minimální standard pro plnění veřejné zakázky. Nejedná se sice o typický postup (neboť prvotní úlohou kritérií hodnocení není filtrace způsobilých účastníků zadávacího řízení, nýbrž porovnání výhodnosti nabídek), nelze jej však vyloučit či a priori považovat za nezákonný, ačkoliv prostředky pro vylučování účastníků nejčastěji představují požadavky na kvalifikaci či technické podmínky plnění veřejné zakázky. Uvedené platí pochopitelně pouze za situace, že takto stanovená kritéria hodnocení jsou v souladu se základními zásadami zadávacího řízení a rovněž v souladu s dalšími požadavky zákona; ve vztahu k hodnocení nabídek pak typicky zakotvenými v § 114 a násl. zákona.

Dále navrhovatel brojil proti stanovení výše limitní ceny veřejné zakázky, kterou považoval za neadekvátně nízkou. Úřad uvedl, že zadavatel postupoval v otevřeném řízení, tj. v nejtransparentnějším druhu zadávacího řízení, a nelze mu tudíž vyčítat způsob stanovení předpokládané hodnoty, jejímž primárním účelem je určení režimu veřejné zakázky, a tedy potažmo volba adekvátního druhu zadávacího řízení. Co se týká možnosti stanovit předpokládanou hodnotu jako limitní cenu plnění, Úřad konstatoval, že orgány veřejné moci hospodaří s omezenými finančními prostředky a nelze je nutit, aby pořizovali plnění za cenu pro ně finančně neakceptovatelnou. Této námitce navrhovatele tedy Úřad nepřisvědčil.

Poslední námitka navrhovatele pak směřovala proti skutečnosti, že zadavatel nepřipustil oddělení funkcí ALM (log managementu – správa logů) a SIEM (Security Information and Event Management) do různých produktů, ačkoli dle navrhovatele na trhu existují produkty, které splňují zamýšlený účel, avšak nemají funkcionality sloučené do jednoho produktu. Z provedeného šetření na relevantním trhu přitom nevyplynulo, že by řešení požadované zadavatelem, tj. sloučení funkcí ALM a SIEM do jednoho produktu, představovalo výrazné omezení hospodářské soutěže v tom smyslu, že by na jedné straně existovalo množství oddělených řešení obou funkcionalit a na druhé straně jediný dodavatel produktu, který by integroval obě zadavatelem požadované funkcionality. Nadto navrhovatel v návrhu blíže nespecifikoval, jakým konkrétním způsobem měla být narušena hospodářská soutěž, ani netvrdil, že požadovaným řešením nedisponuje.

Úřad vzal při posouzení zákonnosti předmětného požadavku zadavatele v potaz rovněž skutečnost, že žádný z Úřadem oslovených dodavatelů, kteří vyjádřili zájem získat veřejnou zakázku, neuvedl jako důvod nepodání nabídky nastavení požadavku zadavatele na sloučení funkcí ALM a SIEM do jednoho produktu. Víceero dodavatelů navíc připustilo, že řešení funkcionalit ALM a SIEM požadované zadavatelem může skýtat zadavatelem tvrzené výhody, jež byly zachyceny ve vysvětlení zadávací dokumentace. Úřad ve vztahu k dané námitce tedy uzavřel, že zadavatel předmětnou zadávací podmínku nestanovil excesivně, když na trhu existuje více produktů splňujících požadavky zadavatele, a současně měl pro užití předmětného požadavku relevantní důvody. I v této části tedy Úřad návrh navrhovatele zamítl.

Závěrem rozhodnutí se Úřad vyjádřil k problematice ochrany obchodního tajemství při nahlížení do spisu. Úřad konstatoval, že zatímco reference dodavatelů či informace z webových stránek dodavatelů samy o sobě za obchodní tajemství považovat nelze, souhrn těchto informací obchodní tajemství představovat může (pokud by kupř. zveřejněním referencí obchodních partnerů bylo možno jednotlivé dodavatele identifikovat). Tyto informace totiž ve svém souhrnu vyjadřují, kdo je potenciálním obchodním partnerem dodavatele a jakou část veřejné zakázky by plnil, a to v daném případě za situace, kdy doposud nedošlo k zadání veřejné zakázky a navrhovatel se domáhá zrušení zadávacího řízení. Lze tak rozumět obavě navrhovatele z uveřejnění informací o jeho potenciálních obchodních partnerech, neboť by v rámci konkurenčního boje mohlo následně dojít k jejich „přeplácení“.

Vzhledem ke skutečnosti, že Úřad části návrhu navrhovatele vyhověl (viz výše), nezbylo mu než s ohledem na charakter pochybení zadávací řízení zrušit.

Rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. K otázce aktivní legitimace předseda Úřadu konstatoval, že postačuje schopnost potenciálně plnit alespoň část veřejné zakázky, přičemž se nemusí jednat o část „podstatnou“.

Ve vztahu k zadávací podmínce spočívající v možnosti odmítnout dodavatelem zvolený typ software předseda Úřadu uvedl, že zadavatel tímto způsobem přenesl velkou část rizika spjatého s veřejnou zakázkou nepřipustně na dodavatele, neboť sám nebyl při stanovení zadávacích podmínek schopen stanovit, který standardní software je pro něj přijatelný a který nikoli, avšak po dodavatelích požadoval, aby počítali s veškerými myslitelnými variantami.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0869/2023/VZ

- Název VZ: *IT technika IKAP*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 37 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *zásada zákazu diskriminace, skrytá diskriminace, bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, konkurenční výhoda, přiměřenost zadávacích podmínek, přiměřenost technických podmínek*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 20/2008-152, 1 Afs 106/2012-45; KS 62 Af 123/2013-85*

Zadavatel (obviněný) poptával v rámci zadávacího řízení dodávku sestav PC, které měly kromě jiného příslušenství a komponent zahrnovat i klávesnici, myš a monitor konkrétních parametrů, přičemž tyto musely pocházet od stejného výrobce jako samotné PC. Úřad dospěl k závěru, že uvedený požadavek je nezákonný.

Úřad úvodem svého rozhodnutí připomněl, že zadavatel nesmí prostřednictvím vymezení technických podmínek bezdůvodně znevýhodnit některé dodavatele, kteří by byli schopni realizovat předmět veřejné zakázky stejně dobře jako jiní dodavatelé, jež jsou však stanovenými technickými podmínkami bez věcného opodstatnění preferováni. Zadavatel tedy nesmí při vymezení svých požadavků v zadávací dokumentaci použít technické podmínky, které by znemožnily soutěž o předmět veřejné zakázky mezi

dodavateli různých značek výrobku či různého technického provedení, pokud by zamýšlenému účelu použití tyto výrobky vyhověly stejně dobře.

V rámci přezkoumávaného zadávacího řízení přitom obviněný neumožnil dodavatelům zvolit PC určitého výrobce a toto následně doplnit o monitor, klávesnici a myš libovolného jiného výrobce, coby funkčně samostatné položky. Za situace, kdy by obviněný stanovil požadavek na kompatibilitu monitorů, myší a klávesnic s dodávanými PC, byly by věcné požadavky obviněného zcela naplněny, přičemž funkčnost PC sestavy by zůstala nedotčena. Kompatibilita zařízení byla přitom jednoduše ověřitelná, takže požadavek zadavatele nebyl založen na reálných technických důvodech.

Co se týká argumentu obviněného, že požadoval maximální možnou míru kompatibility, Úřad konstatoval, že k dosažení uvedeného záměru by plně postačovalo, pokud by obviněný v zadávacích podmínkách vyjádřil požadavek na plnou kompatibilitu, za kterou by dodavatele učinil smluvně odpovědným. V takovém případě by pak nebylo rozhodné, zda dodavatel plnou kompatibilitu zajistí prostřednictvím výrobků od různých výrobců či od jediného výrobce.

Úřad uzavřel, že obviněnému nic nebránilo vyjádřit požadavek na plně funkční, kompatibilní PC sestavu prostřednictvím obecných technických parametrů, aniž by trval na požadavku, že veškeré součásti budou pocházet od jediného výrobce. Obviněný tedy stanovil zadávací podmínky (konkrétně technické podmínky) v rozporu se zákonem, čímž se dopustil přestupku, za který mu byla Úřadem uložena pokuta.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0130/2024/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0089/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Rámcová dohoda na pořízování produktů Cisco 2024*
- Výrok rozhodnutí: § 89 odst. 5 písm. a), § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 89 odst. 5 písm. a), § 131 odst. 2, § 132 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *hospodárnost vynakládání veřejných prostředků, centrální zadavatel, pravidla pro uzavření rámcové dohody, odkazy na výrobky, způsob stanovení technických podmínek, vymezení předmětu veřejné zakázky, zásada transparentnosti, zásada rovného zacházení, zásada zákazu diskriminace, potřeby pověřujících zadavatelů*
- Prejudikatura: *SDEU C-23/20; KS 62 Ca 51/2007-134, 30 Af 105/2016-68, 62 Af 30/2010-53*

Návrh směřoval proti nastavení zadávacích podmínek. Navrhovatel se domníval, že zadavatel jakožto centrální zadavatel zvýhodnil při uzavírání rámcové dohody výrobce Cisco Systems, a to prostřednictvím uvedení přímých odkazů na jeho výrobky (rozpor s § 6 a § 89 odst. 5 zákona). V důsledku této skutečnosti se soutěže mohli zúčastnit pouze dodavatelé certifikovaní výrobcem Cisco Systems pro prodej jeho produktů. V souvislosti s tím navrhovatel uvedl, že hardwarové a programové prostředky Cisco mají povahu aktivních síťových prvků a jedná se o produkty, které jsou při výkonu své funkce interoperabilní (kompatibilní) s produkty a zařízeními dalších výrobců. Navrhovatel tedy předpokládal, že stav uzamčení (vendor-lock-in) nebyl nezbytný, a tvrdil, že se v oboru budování počítačových sítí běžně nevyskytuje.

Úřad úvodem svého rozhodnutí předeslal, že ačkoliv nezpochybňuje snahu centrálního zadavatele dosáhnout prostřednictvím centrálního nákupu finančních úspor, neplatí pro centrální nákupy v tomto směru žádná speciální pravidla a je třeba postupovat v režimu zákona. Hospodárnost vynakládání veřejných prostředků je podporována mj. zajištěním podmínek pro existenci řádného soutěžního prostředí a probíhající transparentní a otevřenou soutěží, a to striktně dle pravidel zákona.

Úřad dále konstatoval (následně i ve shodě se svým předsedou), že i v případě rámcové dohody musí být předmět veřejné zakázky vymezen v zadávací dokumentaci jednoznačně a přesně. Jednoznačně a přesně pak musí být vymezeny i důvody, které zadavatele vedou k vymezení technických podmínek předmětu plnění prostřednictvím odkazů na výrobky konkrétních značek [§ 89 odst. 5 písm. a) ZZVZ].

Úřad i jeho předseda připustili, že příčiny na straně pověřujících dodavatelů spočívající například v expiraci licencí k software výbavě existujících HW prvků Cisco či situace, kdy je stávající síťová infrastruktura koncipována na produktech společnosti Cisco Systems, mohou být dostatečné pro uvedení konkrétních odkazů. Uvedené důvody je však vždy třeba vztáhnout na situaci konkrétních zadavatelů. Jinými slovy, pokud zadavatel odkazuje na potřebu konkrétních produktů, musí vědět, proč nemohou jeho potřebu uspokojit jiné produkty, které zjevně na trhu existují, a jejichž dodavatelé tvrdí, že jsou i v případě již existující síťové infrastruktury schopny nahradit produkty společnosti Cisco Systems. Takové odůvodnění však zadavatel nepředložil a dokonce připustil, že nedisponoval informacemi o konkrétních infrastrukturách pověřujících dodavatelů. Pokud však dané informace neměl, nemohl mít podloženo, že jsou splněny zákonné podmínky pro uvedení odkazů na produkty Cisco.

V rozhodnutí o rozkladu předseda ÚOHS následně uvedl, že rozumí potřebě zajištění efektivního a rychlého nákupu HW a SW prvků a rozumí i tomu, že zadavatel zamýšlí použít odkaz na produkty Cisco, pouze bude-li to v konkrétním případě věcně odůvodněno. Zadavatel však v zadávacích podmínkách stanovil tuto možnost paušálně pro všechny pověřující zadavatele a pro neurčité množství případů, což je nepřipustné. Předseda ÚOHS uzavřel, že v případě kolize mezi hospodárností při vynakládání veřejných prostředků na jedné straně a otevřeností zadávacího řízení na straně druhé je nutné upřednostnit řádnou hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku.

Rozhodnutí Úřadu S0415/2024/VZ

- Název VZ: *Počítače pro Fakultu strojní (4/2019) a Notebooky pro Fakultu strojní (5/2019)*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 90 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 37 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: *překážky hospodářské soutěže, zásada rovného zacházení, zásada zákazu diskriminace, nastavení zadávacích podmínek, požadavky na výkonnost procesoru*
- Prejudikatura: *NSS 6 As 295/2020-143*

Zadavatel v zadávacím řízení na dodávku počítačů a notebooků stanovil mj. požadavek na přesný počet fyzických jader procesorů (čtyři, resp. šest jader).

Úřad konstatoval, že zadavatel neměl požadavek na počet jader procesoru stanovit fixně, ale mohl jej například formulovat jako minimální. Pak by byly materiální požadavky zadavatele na výkon procesoru naplněny, přičemž by dodavatelům bylo současně umožněno nabídnout procesory s jiným počtem jader, a byla by tak zachována širší míra hospodářské soutěže.

Úřad shledal požadavek zadavatele na přesný počet jader procesorů počítačů/notebooků jako nedůvodný a kladoucí potenciálním dodavatelům bezdůvodné překážky v účasti v zadávacím řízení (v rozporu s ustanovením § 36 odst. 1 ZZVZ). Úřad doplnil, že zadavatel mohl minimální výkonnost procesoru stanovit například i prostřednictvím požadavku na minimální výsledek výkonostního testu dle www.cpubenchmark.net.

Jednalo se o příkazní přestupkové řízení; za shledaná porušení zákona byla tedy zadavateli Úřadem uložena pokuta.

Rozhodnutí Úřadu S0139/2024/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0067/2024/VZ

- Název VZ: *Národní geoportál územního plánování*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 36 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. b), § 37 odst. 1 písm. c) ZZVZ*
- Klíčová slova: *výklad zadávacích podmínek, jednoznačnost zadávacích podmínek, nabídková cena, odpovědnost za zadávací podmínky, správnost a úplnost zadávacích podmínek, technické podmínky, obchodní nebo jiné smluvní podmínky, aktivní legitimace*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 45/2010-159, 2 Afs 64/2009-109, 2 As 300/2020-44; KS 62 Ca 91/2008-10, 62 Af 121/2016-196*

Meritem případu byl způsob stanovení nabídkové ceny paušálních služeb souvisejících s tvorbou Národního geoportálu územního plánování, zajištění HW a SW infrastruktury, včetně pilotního provozu a taktéž servisem, provozem a rozvojem příslušné aplikace. Dodavatel měl nacenit poskytování paušálních služeb po dobu 24 měsíců podle tzv. implementační smlouvy a po dobu 60 měsíců podle tzv. servisní smlouvy.

Ze zadávací dokumentace mimo jiné vyplynulo, že paušální služby podle implementační smlouvy a podle servisní smlouvy byly odlišné a nemohly být nikdy poskytovány společně. Zadavatel přitom jednoznačně popsal, za jakých podmínek budou paušální služby podle konkrétní smlouvy čerpány. V servisní smlouvě bylo výslovně uvedeno, že paušální služby budou poskytovány po dobu jejího trvání, která činila 60 měsíců. V případě implementační smlouvy zadavatel reflektoval svou potřebu zajistit dané služby do doby, než bude účinná servisní smlouva, či závazek z ní zanikne; zadavatel nicméně neznal počet měsíců, ke kterému by délku poskytování služeb vázal, proto stanovil maximální počet měsíců na 24. Jelikož nebylo možno vyloučit, že zadavatel využije paušální služby na základě implementační smlouvy v plném rozsahu, bylo logické, že požadoval nacenit maximální počet měsíců.

Úřad konstatoval, že navrhovateli nic nebránilo zadávací podmínky prostudovat a pochopit tak, jak byly zamýšleny a stanoveny v zadávací dokumentaci zadavatelem a jak je mimo jiné pochopili účastníci zadávacího řízení, kteří podali nabídku, i Úřad. Úřad dále vycházel z předpokladu dostatečné odborné úrovně uchazeče o veřejnou zakázku, kterému měl být význam zadávacích podmínek zřejmý. Úřad uzavřel, že zadavatel v daném případě § 36 odst. 3 ZZVZ neporušil, když zadávací podmínky stanovil správně, dostatečně podrobně a celistvě.

K námitce, že nelze dovozovat způsob vyplnění nabídkové ceny rozhodné pro hodnocení nabídek z výkladu smluv, které budou plněny až po vyhodnocení nabídek, uvedl Úřadu následující. Paušální služby byly primárně vymezeny v příloze výzvy k podání nabídek, kde byly přiřazeny vždy k jedné ze smluv (implementační/servisní). Pro jejich řádné nacenění tedy bylo nutné nahlédnout do příslušných smluv (určujících konkrétní služby a podmínky a rozsah jejich poskytování). Jednalo se tak o technické podmínky vymezující předmět VZ podle § 37 odst. 1 písm. b) ZZVZ, neboť sdělovaly, co je v rámci paušálních služeb požadováno a kdy budou využívány. Uvažovat ale lze i o kategorii obchodních a jiných smluvních podmínek, neboť právě závazný návrh smlouvy je možné obecně podřadit právě pod § 37 odst. 1 písm. c) ZZVZ. Implementační i servisní smlouva ovšem každopádně obsahovala ustanovení týkající se paušálních služeb a rozsahu jejich čerpání. Pokud je nutné nacenit služby, které jsou výslovně

vztaženy k určité smlouvě, je jediným racionálním a logickým postupem hledat požadavky na obsah a rozsah dotčených služeb v dané smlouvě. Zadávací podmínky jsou v návrzích smluv běžně obsaženy a z ničeho neplyne, že by zákon tento postup neumožňoval.

S ohledem na výše uvedené Úřad konstatoval, že neshledal důvody pro uložení nápravného opatření, a návrh navrhovatele zamítl.

Rozhodnutí Úřadu S0644/2023/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0019/2024/VZ

- Název VZ: *Modernizace ICT pro zvýšení kybernetické bezpečnosti*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 101 odst. 1, § 114 odst. 1, § 116 odst. 1, § 245 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *kritéria hodnocení, ekonomická výhodnost nabídek, váha kritérií, překážky hospodářské soutěže, omezení hospodářské soutěže, ochrana malých a středních podniků, rozdělení veřejné zakázky na části, vyřízení námitek, odůvodnění odmítnutí námitek*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 45/2010-159, 7 As 7/2016-44, 1 Afs 20/2008-152; KS 30 Af 81/2013-77, 31 Af 31/2015-282*

Navrhovatel svým návrhem brojil proti zadávacím podmínkám – nastavení kritérií hodnocení a dále proti způsobu vypořádání námitek zadavatelem.

Co se týká vypořádání námitek, ÚOHS ve shodě se svým předsedou uvedl, že zadavatel byl povinen reagovat na všechny vznesené argumenty, což učinil. Navrhovatel měl za to, že kritéria hodnocení diskriminovala menší dodavatele. Zadavatel k tomu uvedl, že kritéria hodnocení sledovala ekonomickou výhodnost a jejich cílem nebylo zajistit plnění jediným dodavatelem.

Ačkoliv rozhodnutí o námitkách mohlo být dle ÚOHS v některých částech konkrétnější, míra detailu korespondovala s mírou detailu vznesených námitek. ÚOHS uzavřel, že ze strany zadavatele nedošlo při vypořádání námitek k porušení zákona.

Co se týče samotného obsahu námitek, navrhovatel tvrdil, že dílčí kritérium hodnocení s názvem „Komplexní řešení“ diskriminuje menší dodavatele a poskytuje neopodstatněnou výhodu těm, kteří jsou schopni podat nabídku na všechny části veřejné zakázky, čímž vzniká překážka hospodářské soutěže. Zároveň argumentoval, že při rozdělení zakázky na části by mělo hodnocení probíhat samostatně pro každou část bez bonifikace za nabídku do dalších částí.

ÚOHS dospěl k závěru, že předmětné kritérium není v rozporu se zákonem. Úřad zdůraznil, že zadavatel má právo stanovit kritéria hodnocení způsobem, který by reflektoval jeho legitimní potřeby. V tomto případě bylo cílem zadavatele zohlednit celkovou výhodnost řešení, včetně nákladů životního cyklu technologie a kompatibility jednotlivých částí. ÚOHS konstatoval, že zvolený postup zadavatele, který upřednostňuje komplexní nabídky, má ekonomické opodstatnění a nevede k neodůvodněné diskriminaci menších dodavatelů. I když menší dodavatelé byli znevýhodněni, měli stále možnost účastnit se zadávacího řízení a nabídnout dílčí plnění; jejich účast v zadávacím řízení nebyla znemožněna.

ÚOHS také zdůraznil, že samotné rozdělení zakázky na části neznámá, že zadavatel nemůže při hodnocení zohlednit komplexitu řešení jako celku. Bonifikace za komplexní řešení podle ÚOHS nevytváří nepřiměřenou překážku hospodářské soutěže, protože přináší ekonomické výhody pro zadavatele. Z pohledu zákonnosti a přiměřenosti postup zadavatele odpovídal požadavkům ZZVZ a základním zásadám zadávacího řízení.

Předseda ÚOHS v rámci řízení o rozkladu dále rozvedl, že bonifikace skutečností přesahujících konkrétní část veřejné zakázky, ale zásadních pro veřejnou zakázku, nepředstavuje zásah do odděleného hodnocení nabídek. Zadavatel rozdělil veřejnou zakázku na části, které spolu úzce souvisí a mají společný cíl, přičemž avizoval, že preferuje ucelené plnění od jednoho dodavatele, což zohlednil v nastavení hodnoticích kritérií. Přestože se hodnoticí kritérium „komplexnost řešení“ může jevit jako omezující vůči dodavatelům, kteří nejsou schopni dodat veřejnou zakázku v celku, neshledal zde předseda ÚOHS rozpor se základními zásadami, neboť zadavatel tuto svou preferenci výběru jediného dodavatele odůvodnil relevantními argumenty (zejména požadavkem na kompatibilitu plnění). Veřejná zakázka ostatně mohla být zadána i jako celek, rozdělením na části zadavatel hospodářskou soutěž rozšířil, což je žádoucí stav. Závěrem předseda ÚOHS poukázal na skutečnost, že potenciálně mohla v zadávacím řízení uspět i nabídka podaná pouze na jednu část, neboť nejvyšší váhu při hodnocení měla nabídková cena (75 %, resp. 85 %).

ÚOHS uzavřel, že námitky navrhovatele nebyly opodstatněné a zadavatel při stanovení hodnoticích kritérií postupoval v souladu se zákonem.

Rozhodnutí Úřadu S0653/2023/VZ

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0020/2024/VZ](#)

- **Název VZ:** *Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.*
- **Výrok rozhodnutí:** *§ 6 odst. 1, § 40 odst. 4, § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- **Dotčená ustanovení:** *§ 40 odst. 4, § 242 odst. 1, § 242 odst. 2 ZZVZ*
- **Klíčová slova:** *ukončení zadávacího řízení uplynutím zadávací lhůty, zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele, lhůta pro podání námitek proti ukončení zadávacího řízení uplynutím zadávací lhůty, počátek lhůty pro podání námitek*
- **Prejudikatura:** *NSS 1 Afs 45/2010-159, 7 As 7/2016-44, 1 Afs 20/2008-152; KS 30 Af 81/2013-77, 31 Af 31/2015-282*

[ZZVZ ve znění účinném před novelizací zákonem č. 166/2023 Sb.]

Navrhovatel brojil proti ukončení zadávacího řízení z důvodu údajného uplynutí zadávací lhůty podle § 40 odst. 4 ZZVZ (ZZVZ ve znění před přijetím novely č. 166/2023 Sb.), přičemž tvrdil, že k ukončení zadávacího řízení podle § 40 odst. 4 ZZVZ nedošlo, jelikož rozhodnutí o výběru dodavatele nezrušil zadavatel sám ze své vůle, nýbrž bylo zrušeno Úřadem v rámci přezkumného řízení.

Úřad konstatoval, že v případě, kdy dojde ke zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele ze strany Úřadu, nejsou podmínky uvedené v § 40 odst. 4 ZZVZ (ve znění účinném před přijetím novely č. 166/2023 Sb.) naplněny. Ke zrušení zadávacího řízení uplynutím zadávací lhůty z důvodu zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele může dojít pouze tehdy, když je zrušení tohoto rozhodnutí zadavateli plně přičitatelné. Je tomu tak proto, že účelem právní normy zachycené v § 40 odst. 4 ZZVZ ve znění před novelou bylo zabránit, aby zadavatel účelově prodlužoval zadávací lhůtu v situaci, kdy mohl předpokládat, že jím provedený výběr neobstojí.

Dále se ÚOHS a jeho předseda vyjádřili k problematice lhůty pro podání námitek proti skutečnosti, že zadavatel považoval zadávací řízení za ukončené a nepokračoval v něm, což veřejně sdělil v písemné zprávě zadavatele. ÚOHS uvedl, že uveřejnění písemné zprávy, ve které je zachycen ex lege důvod zrušení zadávacího řízení spočívající v tom, že zadavatel nedeslal oznámení o výběru, nepředstavuje úkon ve smyslu § 242 odst. 2 ZZVZ, tj. úkon, který se oznamuje v dokumentech, jež je zadavatel povinen uveřejnit či odeslat stěžovateli. Ukončení zadávacího řízení je za daných okolností nutno považovat za právní skutečnost, která nastává automaticky ze zákona a která tedy ke svému vzniku nevyžaduje

aktivní jednání ze strany zadavatele. Při stanovení lhůty pro podání námitek se tedy uplatní obecná lhůta podle § 242 odst. 1 ZZVZ, tj. rozhodné je toliko, kdy se navrhovatel z písemné zprávy dozvěděl, že zadavatel považuje zadávací řízení za ukončené (datum uveřejnění písemné zprávy na profilu zadavatele bylo za daných okolností naproti tomu irelevantní).

ÚOHS ve shodě se svým předsedou dospěli na základě výše uvedeného k závěru, že k ukončení zadávacího řízení podle § 40 odst. 4 ZZVZ ve znění před novelou nedošlo a z tohoto důvodu zrušili písemnou zprávu zadavatele i následné úkony zadavatele.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0628/2023/VZ¹⁸

- *Název VZ: Modernizace ICT pro zvýšení kybernetické bezpečnosti*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1 ZZVZ, § 245 odst. 1; § 4 odst. 4 ZKB*
Klíčová slova: zásada zákazu diskriminace, zásada přiměřenosti, zvýhodnění dodavatele, konkurenční výhoda, překážky hospodářské soutěže, bezpečnostní opatření, analýza rizik, vyřízení námitek, odůvodnění odmítnutí námitek, osobní působnost ZKB, nastavení zadávacích podmínek
- *Prejudikatura: NSS 1 Afs 45/2010-159, 1 Afs 20/2008-152, 7 As 7/2016-44, 9 Afs 87/2008-81; KS 30 Af 81/2013-77, 31 Af 3/2015-29*

Navrhovatel v řízení zahájeném na návrh namítal, že zadavatel nebyl oprávněn stanovit zákaz plnění veřejné zakázky prostřednictvím výrobků a technologií od společnosti Huawei a ZTE Corporation a dále že dostatečně nevypořádal navrhovatelem vznesené námítky.

K tvrzenému nevypořádání námitek ÚOHS uvedl, že z rozhodnutí zadavatele o námitkách jednoznačně vyplývalo, z jakých důvodů zadavatel dotčenou zadávací podmínku (vyloučení řešení od společností Huawei a ZTE) v zadávacích podmínkách stanovil, a dále jednoznačně vyjádřil své přesvědčení, že v zadávacím řízení není třeba analýzu rizik předkládat a postačí uvést konkrétní přijaté bezpečnostní opatření.

ÚOHS předně konstatoval, že skutečnost, že zadavatel nahlíží na povinnost poskytnout analýzu rizik účastníkům zadávacího řízení odlišným způsobem než navrhovatel, který požaduje její zpřístupnění, nelze považovat za nevypořádání námítky.

Co se týká merita věci, zaměřil se ÚOHS na posouzení, zda zadavatel při stanovení napadené zadávací podmínky (vyloučení řešení od společností Huawei a ZTE) neporušil navrhovatelem uváděnou zásadu zákazu diskriminace či související ustanovení § 36 odst. 1 zákona, dle kterého zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo či nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Úřad uvedl, že napadená zadávací podmínka je striktní a v plném rozsahu vylučuje participaci řešení od společností Huawei a ZTE, a proto nepochybně dochází k omezení hospodářské soutěže a zvýhodnění některých dodavatelů. To však samo o sobě neznamená, že je dotčená zadávací podmínka nezákonná; klíčový je v tomto ohledu aspekt její důvodnosti a přiměřenosti. Jinými slovy ne každé omezení hospodářské soutěže je a priori nezákonné; nezákonnou se překážka hospodářské soutěže stává až ve chvíli, kdy je zadavatelem stanovena bezdůvodně.

¹⁸ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví.

ÚOHS dále doplnil, že je vždy nezbytné posoudit, zda příslušné požadavky byly stanoveny v souladu se ZKB, VKB a varováním NÚKIB a zda byla hospodářská soutěž omezena jen v míře nezbytné pro zajištění odpovídající úrovně kybernetické bezpečnosti zadavatele.

Posouzení souladu se ZKB, VKB a varováním NÚKIB postavil pak ÚOHS zejména na odborném vyjádření NÚKIB, jakožto ústředním orgánu státní správy pro oblast kybernetické bezpečnosti. Postup zadavatele při hodnocení rizik a při navazujícím výběru bezpečnostních opatření byl z pohledu NÚKIB dostatečně zdokumentován, varování NÚKIB bylo správně zpracováno do procesu hodnocení rizik, a tudíž bylo možné považovat postup zadavatele za souladný s bezpečnostními předpisy.

Na základě uvedeného ÚOHS konstatoval, že zadavatel přijetím bezpečnostního opatření vylučujícího řešení společností Huawei a ZTE neporušil zásadu rovného zacházení, diskriminace a rovného zacházení, ani neporušil ustanovení § 36 odst. 1 ZZVZ, neboť omezení hospodářské soutěže nebylo bezdůvodné a samoúčelné, nýbrž bylo výlučně spojeno se zajištěním kybernetické bezpečnosti ICT zadavatele.

K argumentaci navrhovatele, že zadavatel není povinným subjektem dle ZKB, Úřad uvedl, že z hlediska posouzení správnosti postupu zadavatele není rozhodující, zda je zadavatel povinným subjektem či k aplikaci ustanovení ZKB a VKB přistupuje dobrovolně, nýbrž zda je jeho postup souladný se ZKB, VKB a varováním NÚKIB. Ve vztahu k této otázce odkázal navíc ÚOHS na vyjádření NÚKIB, jež obsahovalo doporučení, aby s ohledem na připravovanou legislativní změnu v oblasti kybernetické bezpečnosti a očekávané rozšíření množiny povinných subjektů dotčené subjekty připravovanou změnu v zadávacích řízeních zohlednily (dle evropské legislativy má být v oblasti zdravotnictví regulovanou službou mj. poskytování zdravotní péče).

Úřad návrh navrhovatele zamítl, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0279/2024/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0109/2024/VZ

- Název VZ: *Konsolidace licencí Ginis Standard a upgrade na GINIS Enterprise+*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 104 písm. e), § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 2, § 36 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *informační technologie, konkurenční výhoda, odůvodnění požadavku zadavatele, překážky hospodářské soutěže, skrytá diskriminace, zadávací podmínky, zásada zákazu diskriminace, zvýhodnění uchazeče*
- Prejudikatura: 1 Afs 20/2008-152, 62 Af 63/2019-88, 29 Af 53/2019-70, 5 As 26/2017-22, 62 Af 112/2013-131

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele směřující proti zadávacím podmínkám, přičemž navrhovatel konkrétně mj. namítal, že zadavatel vymezil rozsah předmětu plnění veřejné zakázky v rozporu se zásadou zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 2 ZZVZ a v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ. Navrhovatel byl toho názoru, že zadavatel spojil účelově do jedné veřejné zakázky dva odlišné předměty plnění, které se sebou nutně nespojují, nepředstavují jeden funkční celek a standardně jsou poptávány v rámci samostatných zadávacích řízení.

Navrhovatel současně uvedl, že zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci požadavek, aby vybraný dodavatel předložil před uzavřením smlouvy ve smyslu § 104 písm. e) ZZVZ „*písemné osvědčení o účasti v partnerském programu GORDIC Partner Program (GPP) potvrzené osobou oprávněnou jednat*

za společnost GORDIC spol. s r.o., Erbenova 4, 586 01 Jihlava / IČO: 47903783 / DIČ: CZ47903783.“ Navrhovatel k tomu dodal, že partnerský program GORDIC je program společnosti GORDIC spol. s r.o., která je jedním z výrobců a dodavatelů spisové služby na trhu. Zadavatel dle navrhovatele výše popsanou zadávací podmínkou omezil možnost dodávky předmětu plnění veřejné zakázky jen a pouze na partnery programu GORDIC. O veřejnou zakázku se tak mohli ucházet maximálně nižší jednotky dodavatelů, kteří jsou zároveň členy jedné konkrétní partnerské sítě jednoho konkrétního výrobce na trhu, a nikoliv dodavatelé a výrobci jiné spisové služby, kteří by ale také byli schopni dodat požadovaný systém evidence stavebních postupů a systém evidence elektronických dokumentací.

Úřad posoudil zákonnost navrhovatelem rozporovaného postupu zadavatele, přičemž ve svém rozhodnutí konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ a zásadou zákazu diskriminace tím, že stanovil v zadávací dokumentaci požadavek na dodání licencí potřebných pro „*provedení konsolidace licencí z GINIS Standard na GINIS Enterprise+*“ a v jiném bodě zadávací dokumentace dále stanovil jako podmínku pro uzavření smlouvy dle § 104 písm. e) ZZVZ předložení „*písemného osvědčení o účasti v partnerském programu GORDIC Partner Program (GPP) potvrzené osobou oprávněnou jednat za společnost GORDIC spol. s r.o.*“, čímž stanovené zadávací podmínky ve vztahu k části předmětu plnění veřejné zakázky spočívající v dodání „*software krátkodobého úložiště dokumentů [...], včetně integrace, zajištění jeho provozu a rozvoje*“ bezdůvodně zvýhodnily uvedeného výrobce softwarových produktů GINIS Enterprise+ a dodavatele zapojené v partnerském programu GORDIC Partner Program (GPP) a vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, neboť zadavatelem učiněná volba určitého technického řešení založeného výlučně na platformě softwarových produktů GINIS Enterprise+ u předmětné části předmětu plnění veřejné zakázky nebyla odůvodněna objektivními potřebami zadavatele. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele Úřad zrušil předmětné zadávací řízení.

Úřad tedy konstatoval, že zadavatel stanovenými zadávacími podmínkami (tj. požadavkem na zajištění povýšení jím vlastněných licencí GINIS Standard na licence GINIS Enterprise+ a požadavkem na předložení osvědčení o účasti v partnerském programu GORDIC) omezil okruh dodavatelů, kteří mohou dodat zadavateli předmět plnění veřejné zakázky pouze na dodavatele, kteří chtějí/mohou vyvíjet a dodat software KUD na platformě GINIS, resp. na dodavatele, kteří jsou součástí partnerského programu GORDIC, tzn. že zadavatel uvedenou volbou technického řešení plnění předmětu veřejné zakázky, tj. určením, že KUD bude vyvinut a provozován na platformě GINIS, omezil okruh možných účastníků zadávacího řízení veřejné zakázky na předem daný počet dodavatelů.

V oblasti veřejných zakázek, jejichž předmětem jsou IT dodávky či služby, nemusí být dle Úřadu vždy jednoduché rozlišit, zda jsou stanovené zadávací podmínky z pohledu zadavatele nezbytné a objektivně zdůvodnitelné, tedy zda je hospodářská soutěž dostatečně otevřená. V každém jednotlivém případě je nezbytné přihlídnout ke specifickým okolnostem dané veřejné zakázky, za nichž je zadávána. Podstatné je zejména posouzení poptávaného produktu a účelu požadovaného plnění v rámci veřejné zakázky, jakož i skutečnost, zda lze požadovaného cílového stavu efektivně dosáhnout právě jen způsobem, který zadavatel v zadávacím řízení vymezil.

Úřad současně připomenul, že za skrytou formu diskriminace je třeba považovat postup zadavatele, který nastavením zadávacích podmínek bezdůvodně znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku, ačkoliv by předmět veřejné zakázky mohli úspěšně realizovat.

Daná věc byla následně podrobena přezkumu předsedou Úřadu, který podaný rozklad zadavatele zamítl a potvrdil závěry prvostupňového rozhodnutí Úřadu.

Předseda Úřadu uvedl, že zásadní pro posouzení zákonnosti nastavení zadávacích podmínek je jejich důvodnost. Je legitimní, aby zadavatel okruh uchazečů omezil či některé dodavatele zvýhodnil, pokud

pro to jsou dány důvody spočívající v jeho potřebách a předmětu plnění veřejné zakázky. To ovšem současně s sebou nese povinnost zadavatele existenci takových důvodů nejen řádně tvrdit, ale rovněž i prokázat.

To, že zadavatel nastavil zadávací podmínky takovým způsobem, aby KUD byl dodán a provozován na jím vlastněné platformě GINIS, a s tím by pak nutně byla spojena nutnost pořízení příslušných licencí (v tomto případě opět pouze licencí GINIS), dle předsedy Úřadu neznamena, že by potřebu pořízení KUD nemohl naplnit i jiným způsobem. Lze tak uzavřít, že pokud by zadavatel nevymezil v předmětu plnění požadavek na konsolidaci jím vlastněných licencí GINIS a požadavek na partnerství v GPP, mohl být KUD včetně nutných licencí dodán jakýmkoliv jiným dodavatelem, včetně navrhovatele.

Současně pak nelze za objektivní a legitimní důvod považovat ani zadavatelem uváděný benefit zrychlení přípravy a realizace plnění veřejné zakázky. Jednak zadavatel takový uváděný přínos nijak blíže nerozvedl a nekvantifikoval a jednak jakékoli případné zrychlení jako důvod omezení hospodářské soutěže nepostačí, neboť nemůže převážit nad veřejným zájmem na zachování soutěže o veřejnou zakázku.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0395/2024/VZ

- Název VZ: *Ekonomický informační systém města Zábřeh*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 2, § 36 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *omezení okruhu dodavatelů, omezení počtu zájemců, zadávací podmínky, zásada zákazu diskriminace, zjevná nepřiměřenost, zvýhodnění uchazeče*
- Prejudikatura: *1 Afs 20/2008-152, 31 Af 3/2015-29, 9 Afs 87/2008-81*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno z moci úřední na základě obdrženého podnětu, přičemž Úřad na základě šetření daného podnětu získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem.

Úřad následně ve správním řízení vydal rozhodnutí, v němž konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ ve spojení se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 ZZVZ, když v rámci vymezení předmětu veřejné zakázky, konkrétně v čl. 2.23 „Licenční model a další požadavky na EIS“ přílohy č. 2 zadávací dokumentace požadoval, „aby všechny moduly byly od jednoho výrobce EIS“, čímž vytvořil bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, což se mohlo projevit v omezení účasti potenciálních dodavatelů v zadávacím řízení na danou veřejnou zakázku.

Jako opatření k nápravě výše uvedeného nezákonného postupu zadavatele Úřad zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.

Úřad v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že zadávací podmínky sice mohou pro určité dodavatele skýtat výhodu, avšak nesmí tomu tak být bezdůvodně, tj. tato výhoda musí být odůvodněna, resp. vycházet z konkrétních logických úvah a potřeb zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny.

V opačném případě by docházelo k situaci, kdy by bylo v rozporu se zákonem poptávat např. výrobek, který je schopen vyrobit pouze jediný výrobce nehledě na charakter výrobku a trhu, což by de facto zcela vyloučilo možnost poptávat moderní či inovativní výrobky, které jsou nově dostupné a současně jsou na trhu prozatím nabízeny jediným výrobcem, čímž by docházelo k neodůvodněnému zásahu do vývoje samotného trhu. Skutečnost, že existuje pouze jediný dodavatel určitého plnění, sama o sobě nemůže zadavateli „nedovolit“ takové plnění poptat, pokud zadavatel odůvodní, proč poptává

právě toto řešení. Vždy je třeba zohlednit konkrétní potřeby zadavatele a jeho konkrétní důvody, které jej vedly k poptávce určitého výrobku/plnění.

V šetřeném případě však zadavatel dle Úřadu neprokázal, z jakého konkrétního důvodu není možné, např. smluvně či jiným vhodným způsobem, zajistit bezproblémový chod EIS složeného z modulů od více výrobců. Úřad má za to, že šetřený požadavek byl zadavatelem do zadávacích podmínek vtělen nikoli z důvodu objektivní nemožnosti zajistit řádné fungování EIS složeného z modulů vícero výrobců, ale toliko ze subjektivních důvodů založených na negativní zkušenosti zadavatele se stávajícím EIS.

Dle Úřadu přitom nelze konstatovat, že by řádné fungování EIS složeného z modulů vícero výrobců nebylo možné zajistit jiným vhodným způsobem při zachování co možná nejotevřenější soutěže mezi dodavateli než toliko úplným vyloučením takového řešení, a to např. vtělením jednotlivých požadavků na řádné fungování EIS, komunikaci jednotlivých modulů či na způsob odstraňování chyb do zadávacích či smluvních podmínek. V situaci, kdy by zadavatel svoje požadavky na způsob fungování EIS vtělil v potřebné míře detailu do zadávacích podmínek při současném zachování možnosti kumulace modulů různých výrobců EIS, dal by potenciálním dodavatelům možnost si zvážit, zda jsou schopni plnění v požadované kvalitě a při zachování maximální funkčnosti EIS realizovat, a tedy podat v zadávacím řízení svou nabídku.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0460/2024/VZ

- Název VZ: *Nový daňový informační systém (nDIS) – I. etapa*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. b) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 61 odst. 11, § 241 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *aktivní legitimace, jednací řízení s uveřejněním, zadávací podmínky*

Uvedené správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který směřoval proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky. Konkrétně navrhovatel namítal nezákonnost stanovení požadavku na kybernetickou bezpečnost dodávaného systému v souvislosti s budoucím vývojem legislativy a nacenění těchto prací v nabídce, dále nezákonnost požadavku zadavatele na nacenění licenčních poplatků již v nabídce, stanovení platebních podmínek v návrhu smlouvy s ohledem na stanovení akceptačních milníků, požadavku na zdrojové kódy a na rozsah licence u děl třetích osob a požadavku zadavatele na poskytnutí výhradní licence k dodávanému systému.

Úřad ve správním řízení posoudil navrhovatelem uváděné skutečnosti, přičemž dospěl k závěru, že předmětný návrh nebyl podán oprávněnou osobou, pročez jej zamítl.

V rámci svého rozhodnutí Úřad uvedl, že v případě zadávacího postupu dle jednacího řízení s uveřejněním je nezbytné důsledně rozlišovat, v jaké fázi se právě zadávací řízení nachází. V případě navrhovatele, který se při podání námitek nacházel ve fázi podávání žádostí o účast, se tedy jednalo o to, zda má vážný zájem se zadávacího řízení účastnit a zda mu v podání žádosti o účast bránily kvalifikační podmínky, podmínky hodnocení či minimální technické podmínky v podobě, jak byly zadavatelem uveřejněny, přičemž proti kvalifikačním podmínkám a podmínkám hodnocení navrhovatel nebrojil vůbec a v případě minimálních technických podmínek bylo zjištěno, že zadávací dokumentace striktně nestanoví podmínky, proti kterým navrhovatel fakticky brojí, a jejich finální podoba tak ve fázi podávání žádostí o účast zřejmá není.

Co se týče nastavení zadávacích podmínek, které navrhovatel namítal, Úřad akcentoval, že tyto v okamžiku podávání žádostí o účast nemusely být uveřejněny ve finální podobě, neboť mohou doznat změn v mezidobí do podání konečných nabídek. Pakliže v okamžiku, kdy budou známy finální zadávací

podmínky, bude některý z účastníků zadávacího řízení přesvědčen o jejich nezákonnosti, bude mít dostatečný prostor uplatnit proti nim svoje námitky a případně následně i návrh u Úřadu, avšak až v příslušné fázi zadávacího řízení.

Nadto Úřad zmínil, že v šetřeném případě navrhovatel ve fázi podávání žádostí o účast brojil proti zadávacím podmínkám, které souvisejí s oceňováním nabídky. V této souvislosti je tak dle Úřadu namístě uvést, že ve fázi podávání žádostí o účast navrhovatel nemusí své plnění jakkoli naceňovat, přičemž v mezidobí do podání konečné nabídky mohou tyto podmínky doznat změny.

Navrhovatel tak podle Úřadu nebyl oprávněnou osobou pro podání námitek, stejně jako návrhu v uvedeném ohledu, neboť v šetřeném případě nebyla naplněna nezbytná podmínka existence vzniklé či hrozící újmy na právech navrhovatele, a tedy není ani dána aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

Příkaz Úřadu sp. zn. S0609/2024/VZ

- Název VZ: *Zvýšení znalosti pracovníků resortu MŽP v oblasti procesů řízení informatiky (dle ITIL) a modelování architektury úřadu*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 2, § 35, § 36 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *omezení okruhu dodavatelů, vymezení předmětu veřejné zakázky, zásada zákazu diskriminace*
- Prejudikatura: 9 Afs 30/2010-182, 62 Af 7/2010-135, 2 Afs 59/2010-183, 62 Af 57/2011-96, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33

V šetřeném případě byl ve správním řízení zahájeném Úřadem z moci úřední na základě obdrženého podnětu vydán příkaz, v jehož výroku I. Úřad konstatoval, že zadavatel se při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ, neboť stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ ve spojení se zásadou zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 2 ZZVZ, když předmět plnění veřejné zakázky vymezil tak, že jeho součástí dle závazného návrhu smlouvy, který byl nedílnou součástí zadávací dokumentace, bylo poskytnutí školení v oblastech: „3.1.1 Archimate 3 Foundation (L1), 3.1.2 Archimate 3 Practitioner (L2), 3.1.3 TOGAF 9 Foundation (L1), 3.1.4 TOGAF 9 Certified (L2), 3.1.5 ITIL4 Foundation Level, 3.1.6 ISO 20000 (ITSM) Foundation, 3.1.7 M_o_R Foundation, 3.1.8 IT4IT Foundation“, zastřešených standardy, certifikačními schématy a obsahovým a kvalitativním vymezením stanoveným ze strany sdružení The Open Group a Axelos, ve vztahu k nimž rovněž požadoval po dodavatelích platnou akreditaci, čímž vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v důsledku této skutečnosti došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže, neboť někteří z potenciálních dodavatelů nemuseli být schopni nabídnout zadavateli všechna plnění spadající pod obě uvedená sdružení, jež byla do předmětu plnění veřejné zakázky zahrnuta, přestože by jinak, pokud by zadavatel jednotlivá plnění předmětu veřejné zakázky nepoptával ve svém souhrnu, nýbrž po částech, nabídku podat mohli, přičemž zadavatel uzavřel v daném případě smlouvu s vybraným dodavatelem. Za spáchání uvedeného přestupku Úřad uložil zadavateli pokutu.

Úřad v rámci odůvodnění příkazu uvedl, že specifickým případem, kdy postupem zadavatele může dojít k porušení zásady zákazu diskriminace, jehož důsledkem je omezení konkurenčního prostředí, je situace, kdy zadavatel stanoví předmět veřejné zakázky příliš široce. Jinými slovy, zadavatel poptává souhrnně plnění, které by mohlo být rozděleno na více částí, přičemž jednotlivá samostatná plnění předmětu takové veřejné zakázky by byl schopen plnit větší okruh dodavatelů než v případě zadavatelem požadovaného souhrnného plnění.

Obecně lze tedy dle Úřadu uvést, že zadavatel má povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části za splnění těchto předpokladů: 1) předmět veřejné zakázky je vymezen natolik široce nebo obsahuje dílčí specifická plnění (byť se stále jedná o jednu veřejnou zakázku), že ho může dodávat pouze omezený počet dodavatelů, zatímco jeho jednotlivé části by bylo schopno dodat více dodavatelů; 2) plnění není nutno z technických a ekonomických důvodů poptávat jako plnění jediné (společné).

Úřad dále zastává názor, že problematiku porušení zásady zákazu diskriminace (zejména pak diskriminace nepřímé) nelze aplikovat mechanicky, nýbrž je zapotřebí individuálně zkoumat vymezení předmětu veřejné zakázky a v úvahu vzít všechny okolnosti daného případu. Je tedy třeba zkoumat zejména dopad, který určité vymezení předmětu veřejné zakázky má na konkurenční prostředí, a důvody, které zadavatele k takovému vymezení vedly (zejména z pohledu technického a ekonomického), a tyto okolnosti následně posoudit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti.

Šetřením Úřad zjistil, že v daném případě se okruh dodavatelů, kteří by byli schopni splnit jedno nebo několik dílčích poptávaných školení, zcela zásadně liší od okruhu dodavatelů, kteří by stanovené zadávací podmínky byli schopni splnit ve svém souhrnu u všech kurzů, jak požadoval zadavatel. Vhodným nastavením zadávacích podmínek (zejména pak vhodným způsobem nastavené možnosti dílčího plnění) tak zadavatel v šetřeném případě mohl zajistit konkurenční prostředí, aniž by musel přijmout kompromisní řešení stran jím požadovaného standardu při poskytování školicích služeb. Žádný ze zadavatelem uváděných důvodů, jako jsou zajištění časové návaznosti školení, lepší koordinace, vyšší časová a administrativní náročnost, potenciálně nižší riziko nesplnění projektu nebo narušení jeho časového harmonogramu, nepředstavuje v šetřeném případě dle Úřadu legitimní důvod pro neumožnění dílčího plnění v případě, kdy soutěž je tímto způsobem „uzamčena“ pro velmi úzký okruh potenciálních dodavatelů.

Úřad v této souvislosti v souladu se závěry správních soudů uvedl, že je sice možné chápat obavu zadavatele z vyšší administrativní či časové náročnosti, avšak tuto nemůže upřednostňovat na úkor zásad zakotvených v § 6 zákona.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0687/2024/VZ

- Název VZ: *Poskytování služeb KIVS – 2017–2041*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 28 odst. 1 písm. a) bod 2, § 36 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. c) ZZVZ*
- Klíčová slova: *dynamický nákupní systém, smluvní podmínky, výklad zadávacích podmínek*
- Prejudikatura: *6 As 338/2021-52, 62 Af 76/2018-226, 62 Af 48/2011-69, 5 As 258/2022-61, 30 Af 43 2022-78*

Uvedené správní řízení bylo zahájeno na základě návrhu směřujícího proti rozhodnutí zadavatele o změně zadávací dokumentace dynamického nákupního systému, konkrétně navrhovatel nesouhlasil s novou formulací smluvní podmínky „[c]entrální zadavatel stanovuje, že pro účely této Smlouvy se poddodavatelem rozumí každá osoba, jejíž telekomunikační přenosovou soustavu využívá poskytovatel k připojení koncového uživatele k datovým a/nebo hlasovým službám a/nebo je uvedena na individuálním oprávnění vydávaném ČTÚ“. Navrhovatel předmětné smluvní ujednání považuje za netransparentní a nepřiměřené a zadavatel dle navrhovatele přenáší v rozporu s § 36 odst. 3 ZZVZ odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Navrhovatel uvádí jako příklad pro posouzení, zda je daný obchodní partner „poddodavatelem“, situaci, kdy „fyzická osoba nebo nadnárodní hráč na telekomunikačním trhu, který Navrhovateli pro jedinou konkrétní službu

pronajímá jeden metalický okruh / jedno optické vlákno / jeden radiový spoj za částku řádově stovek korun měsíčně, navíc za situace, kdy tento obchodní partner ani neví (a ani nemá důvod se to dozvědět), že snad je součástí plnění Veřejné zakázky.“ Navrhovatel uváděl, že definice pojmu „poddodavatel“ musí být určitá, jednoznačná a nepřipouštějící vznik sporných situací.

Úřad posoudil zákonnost navrhovatelem rozporovaných zadávacích podmínek, přičemž svým rozhodnutím zamítl návrh navrhovatele, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

Úřad ve svém rozhodnutí konstatoval, že jeho pravomoc posuzovat smluvní, resp. obchodní podmínky stanovené zadavatelem není zcela vyloučena, nicméně je omezena. Do kompetence Úřadu spadá posouzení, zda smluvní, resp. obchodní podmínky jsou skutečně přiměřené požadovanému cíli a nepředstavují exces či neúnosné narušení některého ze základních principů (zásad) vymezených v § 6 ZZVZ.

Smyslem definování pojmu „poddodavatel“ bylo dle Úřadu zajistit konkrétní výklad tohoto pojmu pro dosažení požadovaného cíle zadavatele (tj. zajištění bezpečnosti, dostupnosti a spolehlivosti služeb poptávaných v rámci jednotlivých zakázek v DNS). Je tedy nepochybné, že zadavatel stanovil definici pojmu „poddodavatel“ pouze pro účely dané smlouvy na poskytování služeb KIVS, čemuž odpovídá i textace této definice. Předmětnou smluvní podmínku nelze dle Úřadu považovat za nejednoznačnou či netransparentní, neboť definicí pojmu „poddodavatel“ zadavatel jednoznačně cílí na subjekty, které připojují koncového uživatele k datovým a hlasovým službám komunikační infrastruktury veřejné správy, příp. provádí další související práce u koncového uživatele.

Úkolem Úřadu není posuzovat vymahatelnost předmětné soukromoprávní podmínky (a tím tedy ani případného nároku na smluvní sankce při neplnění povinností vyplývajících z této podmínky). Pakliže tedy navrhovatel argumentuje, že vlastně neví, které osoby by měl pod zadavatelem stanovenou definici pojmu „poddodavatel“ zařadit, případně, že dle jeho přesvědčení se žádné osoby naplňující tuto definici při jím poskytovaných službách nevyskytují, není sama o sobě daná okolnost pro posouzení zákonnosti této podmínky v daném řízení nikterak relevantní. I pokud by zadavatel formuloval danou podmínku ze svého pohledu (vzhledem k účelu a cíli, které její formulací sledoval) nevhodně například právě proto, že by její plnění bylo pro neurčitost skutečně nevymahatelné, není takový úsudek relevantní pro posuzování její zákonnosti v tomto řízení. Jinými slovy, nebyl by to důvod pro konstatování její nezákonnosti.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0699/2024/VZ

potvrzeno **rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0169/2024/VZ**

- **Název VZ:** FN Motol – Externí spisové služby
- **Výrok rozhodnutí:** § 6 odst. 1, § 6 odst. 2, § 36 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. e), § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 95 odst. 1 ZOP
- **Dotčená ustanovení:** § 79 odst. 2 písm. e) ZZVZ
- **Klíčová slova:** certifikát, nepřiměřenost požadavků na kvalifikaci, osvědčení, technická kvalifikace, utajovaná informace, zásada přiměřenosti, zásada zákazu diskriminace, zdravotnické služby
- **Prejudikatura:** 62 Ca 29/2009-56, 1 As 28/2009-62, 6 As 245/2015-33, 1 Afs 106/2012-45

V daném případě se jednalo o správní řízení zahájené ex offo na základě podnětu, v němž pisatel Národní bezpečnostní úřad (dále jen „NBÚ“) uvedl, že zadavatel stanovil požadavek na prokázání technické kvalifikace spočívající v předložení osvědčení podnikatele pro přístup k utajovaným informacím pro stupeň utajení „Důvěrné“, avšak dle NBÚ se předmět plnění veřejné zakázky

utajovaných informací nijak netýkal, pročež dotčený požadavek považoval za nadbytečný, diskriminační a omezující hospodářskou soutěž. NBÚ dále vyjádřil přesvědčení, že výše uvedeným jednáním zadavatele mohlo dojít k porušení povinností zadavatele stanovených zákonem.

Úřad v uvedeném správním řízení vydal rozhodnutí, v němž konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ ve spojení se zásadami přiměřenosti a zákazu diskriminace stanovenými v § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, když v rámci požadavků na technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. e) ZZVZ v zadávací dokumentaci stanovil požadavek na předložení „NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň „Důvěrné““, aniž zadavatel odůvodnil, že by k přístupu k utajované informaci tohoto či vyššího stupně utajení při plnění dané veřejné zakázky mohlo dojít, a bezdůvodně tak stanovil požadavek nepřiměřený předmětu veřejné zakázky vytvářející překážku v hospodářské soutěži, čímž znemožnil účast v soutěži o veřejnou zakázku dodavatelům, kteří nejsou držiteli výše uvedeného osvědčení, a zadal veřejnou zakázku.

Úřad v rámci odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že při stanovení zadávacích podmínek, zvláště pak kritérií kvalifikace, je povinností každého zadavatele vyplývající ze zásad uvedených v § 6 ZZVZ zabývat se specifiky předmětu veřejné zakázky a situací na trhu poptávaného plnění, aby zadavatel svým postupem v zadávacím řízení nedůvodně již předem nevyloučil některé dodavatele z účasti v zadávacím řízení. Zadavatel tak nesmí stanovit zadávací podmínky způsobem, který by omezoval hospodářskou soutěž bezdůvodným zvýhodňováním nebo znevýhodňováním určitých hospodářských subjektů, nemá-li příslušná zadávací podmínka oporu v legitimních (odůvodněných) potřebách zadavatele.

Úřad dále dospěl k závěru, že přestože údaje uvedené ve zdravotnické dokumentaci dle § 53 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování jsou citlivé, nesplňují kritéria pro utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“), neboť neobsahují žádné informace, jejichž vyjádření by mohlo způsobit újmu zájmům České republiky nebo být pro tyto zájmy nevýhodné. Ochrana osobních údajů, včetně údajů o veřejně známých nebo politicky činných osobách, spadá pod režim nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“), který již sám o sobě stanovuje přísná technická a organizační opatření k zajištění bezpečnosti těchto dat. Požadavek na osvědčení NBÚ pro stupeň „Důvěrné“ proto v tomto kontextu představuje nepřiměřené opatření, které neodpovídá povaze a rizikům spojeným s předmětem veřejné zakázky. Tento požadavek bezdůvodně omezuje okruh možných dodavatelů, což není ospravedlnitelné ani skutečností, že zdravotnická dokumentace obsahuje citlivé údaje o politicky činných osobách, neboť se týká individuálního soukromí, nikoli státních zájmů.

Předseda Úřadu zamítl zadavatelem podaný rozklad a obdobně jako Úřad konstatoval, že zdravotnická dokumentace a údaje v ní obsažené nejsou utajovanými informacemi dle zákona o ochraně utajovaných informací. V případě, kdy by skutečně došlo k nežádoucímu nakládání s údaji ze zdravotnické dokumentace, nelze dospět k závěru, že by dodavatele bylo možné jakkoliv postihnout dle zákona o ochraně utajovaných informací. To právě pro nedostatek věcné příslušnosti tohoto zákona. Oproti tomu případný postih by na dodavatele dopadl dle GDPR, a to postih zcela citelný. GDPR v čl. 83 odst. 5 vymezuje maximální výši pokuty při porušení stanovených povinností pro zvláštní kategorie údajů, do nichž spadá i zdravotnická dokumentace.

Ačkoliv je zřejmé, že Česká republika dosud neuvedla v účinnost žádný postup pro vydávání osvědčení dle čl. 42 GDPR, nemůže být tato skutečnost dle předsedy Úřadu legitimním důvodem pro omezení

hospodářské soutěže. Jak již bylo řečeno výše, osvědčení pro nakládání s utajovanými informacemi cílí na zcela jiný druh údajů, než jsou osobní údaje. Pokud zadavatel dovozuje obdobnost obou osvědčení, pak tuto lze spatřovat pouze v tom, že jde o dvě osvědčení ve vztahu k nějakým údajům, ovšem tím je veškerá podobnost vyčerpána.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S01077/2024/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0039/2025/VZ

- *Název VZ: Implementace, nasazení a technická podpora informačního systému evidence sbírek muzejní povahy, zajištění provozu, údržby a rozvoje*
- *Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ.*
- *Dotčená ustanovení: § 36 odst. 3 ZZVZ*
- *Klíčová slova: nejednoznačnost zadávací dokumentace, nejednoznačnost zadávacích podmínek, pravomoc ÚOHS, zadávací podmínky*
- *Prejudikatura: 9 Afs 30/2010-182, 62 Af 50/2011-72*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh směřující proti zadávací dokumentaci veřejné zakázky, která dle navrhovatele zvýhodňuje budoucí uživatele systému muzejní evidence sbírek v podpoře interakce a datové integrace se systémem centrální evidence sbírek, což diskriminuje ostatní komerční subjekty a produkty. Navrhovatel dále mj. uvedl, že zadávací dokumentace je neúplná, nejednoznačná a obsahuje odborné chyby a vnitřní rozpory, které znemožňují jednoznačné nacenění a realizaci díla.

Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že hodlá vybudovat do konce roku 2025 novou generaci informačního systému pro evidenci sbírek muzejní povahy evidovaných dle zákona o ochraně sbírek muzejní povahy, tj. systém centrální evidence sbírek. Současně zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že předmětem veřejné zakázky je vývoj a nasazení informačního systému evidence sbírek muzejní povahy, tj. systému muzejní evidence sbírek, včetně převodu dat, technické podpory, provozu, údržby a rozvoje, přičemž daný informační systém bude realizován v režimu agilního vývoje, jednotlivé části informačního systému a jeho funkce tudíž budou vyvíjeny postupně, za průběžného ověřování naplnění potřeb zadavatele. Zadavatel v podrobnostech odkázal na přílohu č. 1 závazného návrhu smlouvy.

Úřad v rámci správního řízení posoudil zákonnost navrhovatelem zpochybňovaných zadávacích podmínek, přičemž svým rozhodnutím konstatoval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 3 ZZVZ v návaznosti na § 6 odst. 1 ZZVZ a zásadu transparentnosti tím, že nestanovil a neposkytl zadávací podmínky dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení (zadavatel např. v technické specifikaci projektu uvedl, že „*Interoperabilita s jinými systémy bude primárně zajištěna prostřednictvím importu a exportu dat (CSV) a webových služeb*“, aniž by uvedl, jakým konkrétním způsobem a v jakém rozsahu má být přenos dat mezi systémem Centrální evidence sbírek a jinými (externími) systémy realizován, zejména zadavatel neuvedl rozsah přenosu dat prostřednictvím API rozhraní a specifikaci požadovaného API rozhraní pro komunikaci systému Centrální evidence sbírek s jinými (externími) systémy, a dodavatelé tak objektivně nemohli v zadávacím řízení připravit nabídku, která by mohla reflektovat požadavek zadavatele na zajištění interoperability systému Centrální evidence sbírek s jinými systémy, jakož i kalkulaci skutečných

nákladů, které dodavatel bude muset vynaložit při plnění veřejné zakázky). V dalších částech pak Úřad návrh zamítl, neboť neshledal důvody pro uložení nápravného opatření a jako opatření k nápravě výše uvedeného nezákonného postupu zadavatele Úřad zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku.

V rámci odůvodnění svého rozhodnutí Úřad konstatoval, že v případě otevřeného řízení musí být veškeré zadávací podmínky nezbytné k rozhodnutí dodavatele o jeho účasti v zadávacím řízení obsaženy již v zadávací dokumentaci při zahájení zadávacího řízení. Zadávací podmínky současně musí být připraveny a formulovány v dostatečné míře podrobnosti, aby mohly být podány vzájemně porovnatelné nabídky. Vzhledem k tomu, že v otevřeném řízení není prostor pro jednání o nabídkách, nelze připustit situaci, kdy dodavatel ocení jím nabízené plnění a zadavatel následně až v průběhu plnění upřesní své požadavky.

Zadavatel měl tedy v šetřeném případě s ohledem na zvolené otevřené řízení stanovit způsob a rozsah integrace centrální evidence sbírek s jinými systémy již při zahájení zadávacího řízení, tj. jasně stanovit své požadavky v zadávacích podmínkách. Úřad uvádí, že zadavatel sice může při stanovení zadávacích podmínek vycházet z predikce dostatečné odborné úrovně dodavatelů, nicméně v šetřeném případě dodavatelé nemohli žádným způsobem předjímat, jaký konkrétní způsob a rozsah integrace s externími systémy zadavatel v případě systému centrální evidence sbírek zvolí.

Nedostatečná specifikace integrace centrální evidence sbírek s jinými systémy tak má dopad na dodavatele již při tvorbě samotné nabídky, neboť dodavatelé jsou povinni ji kvalifikovaně zpracovat a ocenit. Pakliže dodavatelé nemají jasně stanoveny, jaké nabízené řešení budou moci zadavateli dodat, a mají pracovat s několika možnými variantami a s nejistotou, které řešení bude zadavatel nakonec požadovat dodat, nejedná se o zákonně nastavené zadávací podmínky. Dle názoru Úřadu takové stanovení zadávacích podmínek nelze vnímat jako určitý přenos přiměřeného podnikatelského rizika na dodavatele, které by bylo zákonem či soudní judikaturou aprobováno. Zadávací dokumentaci nelze považovat za zpracovanou v dostatečných podrobnostech, pokud na jejím základě nejsou dodavatelé schopni kvalifikovaně určit nabídkovou cenu.

Zadavatel podal proti výše uvedenému rozhodnutí Úřadu rozklad, který předseda Úřadu zamítl a potvrdil závěry prvostupňového rozhodnutí.

Předseda Úřadu v rámci svého rozhodnutí o rozkladu konstatoval, že zadavatel v šetřeném případě nedostál své zákonné povinnosti stanovit zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení, resp. stanovit zadávací podmínky jednoznačným způsobem, aby z jejich obsahu byly všem potenciálním dodavatelům zcela zřejmé požadavky zadavatele a nároky jím kladené na zpracování nabídky.

Zadavatel není povinen koncipovat zadávací dokumentaci absolutně určitě, ale musí ji definovat tak, aby byla stanovena dle § 36 odst. 3 ZZVZ v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení, tedy, aby dodavatelé byli schopni připravit porovnatelné nabídky, o čemž je předseda Úřadu přesvědčen spolu s Úřadem v napadeném rozhodnutí, že v daném případě splněno nebylo.

Dále předseda Úřadu uvedl, že v otevřeném řízení musí být již ve fázi podávání nabídek zřejmé, jaké specifické požadavky má zadavatel na navrhované řešení, resp. z jakého zadání má dodavatel vycházet. Pokud nejsou požadavky v dostatečné míře detailu známy, není možné, aby dodavatelé vytvořili návrh, jakým způsobem je lze naplnit. Spoléhání zadavatele na odstranění nejasností pomocí vysvětlování je nepřipadné, neboť tento institut není obligatorní ani signifikantní pro otevřené řízení. Zadavatel proto musí v otevřeném řízení poskytnout dodavatelům zadání v dostatečných podrobnostech, aby dokázali učinit kvalifikovaný závěr o pracnosti a cenové náročnosti plnění požadavků zadavatele. Jinak

dodavatelé nemají k dispozici dostatečné a jednotné informace pro zpracování cenové nabídky a zadavatel nemá zajištěno podání porovnatelných nabídek. Zadavatel tedy musí poskytnout takové informace, aby mohli dodavatelé určit pracnost a náročnost naplnění jeho požadavků. Naplnění tohoto minimálního limitu obsaženého v § 36 odst. 3 ZZVZ je podstatou řešeného případu.

Zadavatel totiž požaduje po dodavatelích náročné technické plnění spočívající v integraci systémů a migraci dat, přitom dostatečně nespecifikuje předmět plnění, ačkoli tak učinit mohl a měl. Nadto pro podání takto náročné nabídky stanoví jen zákonnou minimální lhůtu, čímž značně časově limituje fakultativní možnost dodavatelů doptávat se v rámci vysvětlení dokumentace, proto tím spíše měly být technické parametry specifikované jasně a jednoznačně.

V otevřeném řízení s krátkou lhůtou pro podání nabídek a krátkým termínem realizace je tak dle předsedy Úřadu třeba trvat na tom, aby zadavatel dodavatelům přímo v zadávací dokumentaci poskytl dostatek informací, kterými objektivně disponuje, aby mohli posoudit, jakou roli v dané zakázce budou mít, v jaké míře na ní budou oni sami participovat, zvláště když zadavatel avizuje, že se na realizaci zakázky bude i sám podílet. Dodavatel má mít potřebné informace, aby před podáním nabídky mohl posoudit rizika spojená s plněním předmětu veřejné zakázky a aby mohl dostatečně určitě stanovit nabídkovou cenu na veřejnou zakázku a posoudit, zda je schopen a ochoten se zadávacího řízení účastnit. Ačkoliv lze u dodavatelů akceptovat určitou míru podnikatelského rizika při podání nabídek, musí být tato míra přiměřená všem aspektům veřejné zakázky. Tyto požadavky však zadavatel v daném případě nesplnil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0235/2025/VZ

- Název VZ: *Provoz a servisní rozvoj systému AIS SFŽP ČR II*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 100 odst. 1 ZZVZ*
- Klíčová slova: *nejednoznačnost zadávacích podmínek, neurčité vymezení předmětu veřejné zakázky, rozšíření předmětu plnění, vyhrazené změny závazku, vymezení předmětu veřejné zakázky, zadávací podmínky, zákaz uzavřít smlouvu, zásada transparentnosti*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na základě návrhu směřujícího proti zadávacím podmínkám. Mezi účastníky řízení byl spor mj. ohledně posouzení otázky, zda zadavatel postupoval při stanovení zadávacích podmínek, konkrétně při vymezení předmětu veřejné zakázky, v souladu s § 36 odst. 3 ZZVZ ve spojení se zásadou transparentnosti dle § 6 odst. 1 ZZVZ, tj. zda vymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídek. Konkrétně Úřad posuzoval, zda zadavatel (pakliže požadoval, aby vybraný dodavatel zajistil komplexní podporu provozu a nutný servisní rozvoj již existujícího a používaného agendového a informačního systému zadavatele a pod hrozbou sankce garantoval požadovanou dostupnost tohoto systému) poskytl potenciálním dodavatelům dostatečně určitě a podrobně relevantní informace o požadovaném obsahu a rozsahu předmětu plnění veřejné zakázky (tj. o aktuálním a požadovaném cílovém stavu systému, o jeho případné optimalizaci a o dalších službách provozní podpory systému a hostingu, jejichž potřeba může vzniknout v důsledku optimalizace systému), na jejichž základě by si potenciální dodavatelé mohli učinit jasnou představu o tom, zda lze s ohledem na vymezený předmět plnění zajistit a pod hrozbou sankce garantovat zadavatelem požadovanou funkčnost systému.

Podstatou argumentace navrhovatele bylo to, že dle jeho přesvědčení zadavatel zastírá skutečný stav systému, když stávající systém je v současné době v důsledku extrémního nárůstu agendy oproti

rozsahu jeho původní agendy zásadně přetížen a bez provedení optimalizace hrozí jeho kolaps. Dle navrhovatele přesto zadavatel požaduje po vybraném dodavateli i bez provedení jakékoliv optimalizace zajištění a garanci bezproblémového chodu systému, což je však dle navrhovatele fakticky nemožné.

Zadavatel však tvrdí, že součástí zadávací dokumentace učinil informace o objemu a rozsahu agendy v aktuálních letech i její predikci do budoucna. Zadavatel připustil, že systém byl sice původně vytvořen pro výrazně nižší rozsah agendy, než se kterým v současné době operuje, avšak zároveň je dle zadavatele systém i nadále funkční a plní svůj účel, i když jeho odezvy vykazují zpomalení a nejsou dostačující. Rovněž zadavatel argumentoval, že dle zadávací dokumentace provede vybraný dodavatel sám zhodnocení funkčnosti systému, a pokud shledá potřebu optimalizace systému, navrhne její provedení zadavateli, jenž bude oprávněn si navrženou optimalizaci v rámci plnění dané veřejné zakázky u vybraného dodavatele rovněž objednat.

Úřad v dané věci vydal rozhodnutí, kterým konstatoval, že zadavatel vymezil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 3 ZZVZ ve spojení se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 ZZVZ, neboť v zadávací dokumentaci nevymezil obsah a rozsah předmětu citované veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení, tj. neposkytl dostatečně určité informace o aktuálním a požadovaném cílovém stavu systému, o jeho případné optimalizaci a o dalších případných službách provozní podpory systému a hostingu, jejichž potřeba může vzniknout v důsledku optimalizace systému, tedy tak, aby si potenciální dodavatelé mohli učinit jasnou představu, zda je možné s ohledem na definovaný předmět plnění zajistit a pod hrozbou sankce garantovat požadovanou funkčnost systému, což mohlo mít dopad do tvorby nabídek a mohlo tak vést k podání neporovnatelných nabídek. Jako opatření k nápravě výše uvedeného postupu zadavatele Úřad zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku.

V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvedl, že zadavatel při vymezení předmětu veřejné zakázky z pohledu schopnosti dodavatelů garantovat žádanou dostupnost systému postupoval v rozporu se zákonem, když neposkytl potenciálním dodavatelům dostatečně určité a podrobně relevantní nezbytné informace o požadovaném obsahu a rozsahu předmětu plnění veřejné zakázky, tj. o aktuálním a požadovaném cílovém stavu systému, o podmínkách a způsobu jeho možné optimalizace a o možném navýšení služeb provozní podpory systému a hostingu v důsledku provedení optimalizace a způsobu jejich nacenění, jež si vyhradil v rámci vyhrazené změny závazku. V souhrnu tak dle přesvědčení Úřadu uvedené vedlo k tomu, že si potenciální dodavatelé nemohli učinit jasnou představu o možnosti s ohledem na vymezený předmět plnění zajistit a pod hrozbou sankcí garantovat zadavatelem požadovanou funkčnost systému, a tedy nemohli podat vzájemně porovnatelné nabídky. Výše popsání nejednoznačnosti v otázce vymezení předmětu veřejné zakázky nelze přitom dle Úřadu považovat za okrajové či nepodstatné, neboť se dotýkají podstaty plnění předmětné veřejné zakázky, a tedy naopak lze mít za to, že mohly mít zcela zásadní dopad na rozhodování dodavatelů o účasti či neúčasti v zadávacím řízení.

V souvislosti s vymezením předmětu veřejné zakázky a potřebě optimalizace systému pak dále Úřad rovněž zohlednil, že zadavatel si v zadávací dokumentaci s odkazem na § 100 odst. 1 ZZVZ vyhradil změnu závazku spočívající v tom, že dojde-li v důsledku provedení optimalizace k navýšení služeb provozní podpory a/nebo hostingu, má vybraný dodavatel „právo vyvolat jednání“ o změně ceny služeb v paušálním režimu a za tímto účelem bude uzavřen dodatek ke smlouvě na veřejnou zakázku.

Zadavatel však v daném případě v zadávací dokumentaci bez bližšího upřesnění pouze uvedl, že může dojít k navýšení služeb provozní podpory a hostingu (a tedy i k jednání o změně ceny paušálních služeb), pokud jejich potřeba nastane v důsledku optimalizace systému.

Dle Úřadu tedy zadavatel podmínky a obsah změny služeb provozní podpory a hostingu vymezil natolik nekonkrétně a nejasně (kdy není vůbec zřejmé, na jaké situace dopadá, o jaké služby provozní podpory a hostingu a v jakém rozsahu může být předmět veřejné zakázky změněn a jak se toto navýšení má promítnout do ceny paušálních služeb), že je nelze považovat za vymezené v souladu s § 100 odst. 1 ZZVZ.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0270/2025/VZ

- Název VZ: Spotřební materiál IT
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 114 odst. 1, § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 95 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 114 odst. 1, § 114 odst. 2, § 132 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: dílčí hodnoticí kritéria, ekonomická výhodnost nabídky, hodnocení nabídek, nejnížší nabídková cena, rámcová dohoda, zadávací podmínky

V daném případě se jednalo o řízení o přestupku zahájené z moci úřední na základě obdrženého podnětu.

Úřad prošetřil postup zadavatele v rámci šetření podnětu a následně v rámci zahájeného správního řízení, přičemž v rámci svého rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ tím, že v otevřeném řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 114 odst. 1 ZZVZ ve spojení se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 ZZVZ, když stanovil kritérium hodnocení – nejnížší nabídková cena – takovým způsobem, který nereflexuje skutečnou ekonomickou výhodnost nabídky pro zadavatele, jelikož hodnocena měla být pouze celková cena zboží uvedeného ve vzorovém koši dle přílohy zadávací dokumentace, ačkoli zadavatel si v návrhu rámcové dohody vyhradil možnost odebírat i jiné zboží, a to za ceny dle aktuálního ceníku vybraného dodavatele, tj. za ceny, které neprojdou žádnou hospodářskou soutěží, a uzavřel s vybraným dodavatelem předmětnou rámcovou dohodu.

V odůvodnění svého rozhodnutí pak Úřad konstatoval, že v případě, že je hodnoceno na nejnížší nabídkovou cenu, je ekonomická výhodnost koncentrována pouze do ceny, která pak musí, stejně jako v případě kvalitativních kritérií, vycházet z předmětu plnění. Za situace, kdy se zájem zadavatele soustředí pouze na cenu (a kvalitu dodávaného plnění v hodnocení nijak nezohledňuje), by měl zadavatel volit takové nastavení hodnocení, aby byl ve výsledku schopen vybrat nabídku, u které si (v ideálním případě) bude jist, že bude nakonec opravdu nejlevnější. Je zřejmé, že u mnohých zakázek nepůjde o takto ideální případ – kdy se pevně naceňuje co do rozsahu přesně dané plnění. I v takovém případě, kdy je dopředu jasné, že se nabídková cena nebude rovnat ceně za plnění, však zadavatel musí kritéria hodnocení nastavit tak, aby bylo možné alespoň racionálně předpokládat, že vybraná nabídka bude nejlevnější nejen co do nabídkové ceny, ale i co do výsledné ceny za plnění veřejné zakázky (typickým příkladem takového postupu jsou tzv. modelové ceny, kdy je naceňována předpokládaná struktura plnění u zakázek, kde je skutečný rozsah plnění dopředu neznámý, jako je tomu ostatně v šetřeném případě). Při nastavování kritérií hodnocení má zadavatel poměrně široký prostor pro uplatnění vlastních úvah (ostatně jen on sám zná nejlépe své potřeby) a tyto jeho úvahy je na místě korigovat až v případě zjevných excesů. Úřad má za to, že v šetřeném případě se o takový zjevný exces jedná.

Dle Úřadu je zcela zřejmé, že zadavatel koncipoval zadávací podmínky způsobem, kdy část plnění dodávaného na základě rámcové dohody neměla de facto vůbec projít soutěží mezi případnými

dodavateli (soutěží mělo projít pouze zboží definované ve vzorovém koši). Zadavatel tedy učinil předmětem hodnocení neúplnou nabídkovou cenu, a je tak nepochybné, že za takové situace zadávací podmínky nemohly zaručovat, že zadavatel skutečně vybere ekonomicky nejvýhodnější nabídku (zde tedy nejlevnější), takový výsledek dokonce ani nebylo možno předpokládat. Takto nastavené zadávací podmínky totiž měly bezpochyby potenciál vytvořit (nemalý) prostor pro spekulování na cenu, neboť mohla nastat situace, kdy dodavatelé mohli nacenit položky vzorového koše minimálními cenami a v rámci plnění posléze tento „výpadek příjmů“ dohnat cenami zboží (dle aktuálního ceníku) pořizovaného nad rámec vzorového koše.

3. Vysvětlení, změna nebo doplnění zadávací dokumentace

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0040/2021/VZ

➡ potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0157/2021/VZ](#)

(žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu odmítnuta [usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2023, č. j. 29 Af 9/2022-312](#))

- Název VZ: Podpora, nutný rozvoj a ukončení OK aplikací rezortu MPSV
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d), § 99 odst. 2, § 263 odst. 2, § 263 odst. 3, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 36 odst. 7, § 79 odst. 2 písm. c), § 98 odst. 5, § 99 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: změna zadávacích podmínek, zmírnění požadavků zadavatele na kvalifikaci, rozsah požadavků zadavatele na kvalifikaci, licence, certifikát, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, vysvětlení zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, podnikatelské riziko, míra podnikatelského rizika, prodloužení lhůty pro podání nabídek, okruh dodavatelů, rozšíření okruhu dodavatelů, zásada transparentnosti
- Prejudikatura: KS 62 Af 50/2011-72, 31 Ca 166/2005-125

Zadavatel při zadávání veřejné zakázky na podporu a rozvoj aplikací rezortu Ministerstva práce a sociálních věcí zmírnil původně stanovené kritérium technické kvalifikace, když připustil obsazení pozice bezpečnostního specialisty pro podporu provozu a pro rozvoj a exit dané aplikace dvěma osobami, kdy každá z těchto osob mohla splňovat pouze část zadavatelových požadavků na dané pozice, přičemž původně vyžadoval obsazení uvedených pozic vždy pouze jednou osobou splňující veškeré zadavatelovy požadavky. Dále zadavatel prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace upustil od některých svých požadavků na členy realizačního týmu dodavatele, neboť dospěl k závěru, že jím původně formulovaný požadavek na certifikace je excesivní (původně požadovaná kombinace dvou certifikací byla raritní a navíc z věcného hlediska postrádala smysl). V souvislosti s uvedenými změnami zadávací dokumentace zadavatel sice prodloužil lhůtu pro podání nabídek, nikoli však o celou její původní délku.

Úřad se nejprve obecně zabýval rolí a významem institutu zadávacích podmínek, kdy konstatoval, že zadávací podmínky mají výrazný dopad na průběh zadávacího řízení, neboť potenciálním dodavatelům poskytují stěžejní informace, na základě kterých tito zvažují svoji účast v zadávacím řízení. Úřad zdůraznil, že zadávací podmínky musí být zásadně dodržovány po celý „život“ veřejné zakázky.

Jestliže v průběhu zadávacího řízení vyvstane potřeba zadávací podmínky modifikovat, musí zadavatel postupovat striktně dle § 99 ZZVZ. Z dikce ustanovení § 99 odst. 2 přitom jednoznačně plyne, že zadavatel je povinen zkoumat povahu provedené úpravy zadávacích podmínek a podle toho přiměřeně provést prodloužení lhůty pro podání nabídek. Ačkoliv lhůtu pro podání nabídek není nutno prodloužovat ve všech případech, zadavatel musí vynaložit náležitou péči a povahu změny objektivně a komplexně posoudit. Délka případného prodloužení se pak odvíjí od zásady přiměřenosti a požadavku na umožnění potenciální účasti co možná nejširšímu okruhu dodavatelů. Pokud je provedená změna či doplnění zadávacích podmínek způsobilá rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, je zadavatel povinen prodloužit dotčenou lhůtu tak, aby od okamžiku odeslání změny, resp. doplnění, činila nejméně celou původní délku stanovenou zadavatelem, a to z důvodu, aby se zamezilo rozdílnému zacházení s dodavateli, jejichž účast byla úpravou zadávacích podmínek nově umožněna. Z

rozhodovací praxe přitom vyplývá, že okruh potenciálních dodavatelů se zpravidla rozšiřuje v situaci, kdy dochází ke zmírnění původních požadavků zadavatele.

Vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel nově prostřednictvím změny zadávací dokumentace dle § 98 ZZVZ připustil, aby certifikaci CISM/CISSP, jež je určena především pro manažery informační bezpečnosti, a certifikaci MTA – Security fundamentals, jež je primárně určena pro úzce zaměřené specialisty, dodavatelé dokládali prostřednictvím dvou fyzických osob, nikoli prostřednictvím jedné osoby, jak bylo stanoveno původně, došlo dle ÚOHS nepochybně k rozšíření možného okruhu dodavatelů. Je totiž vysoce pravděpodobné, že existují osoby, které jsou držitelem pouze jedné z uvedených certifikací.

K námitce zadavatele, že se jednalo o vysoce specializované plnění se značně omezeným okruhem potenciálních dodavatelů, Úřad uvedl, že není povinen prokazovat, že na daném trhu fakticky existoval konkrétní dodavatel, který byl v souvislosti se zmírněním požadavků na kvalifikaci nově schopen se zadávacího řízení zúčastnit. Dostatečná je toliko kvalifikovaná úvaha Úřadu o této skutečnosti.

Úřad dále odmítl argument zadavatele, že pokud kromě rozvolnění zadávacích podmínek bylo později ve vztahu k jiné jejich části provedeno jejich zpřísnění, zůstal okruh potenciálních dodavatelů fakticky nezměněn. Dle Úřadu nelze na uvedenou problematiku nahlížet tímto způsobem a každou změnu je třeba posuzovat samostatně. Nadto Úřad nesouhlasil s tvrzením ani po věcné stránce, neboť měl za to, že zpřísnění zadávacích podmínek nebylo způsobilé eliminovat celý okruh potenciálních dodavatelů, který se v důsledku zmírnění požadavků zadavatele na členy realizačního týmu mohl stát dodatečně kvalifikovaným.

Co se týká samotné délky lhůty pro podání nabídek, pak tato měla být za daných podmínek prodloužena o celou původní délku v okamžiku, kdy zadavatel zmírnil zadávací podmínky. Jakákoli předchozí či následná prodloužení uvedené lhůty nejsou relevantní.

Další část správního řízení se týkala posouzení jednoznačnosti zadávacích podmínek. Zadavatel v závazném návrhu smlouvy stanovil, že dodavatel je povinen zabezpečit pro zadavatele veškeré potřebné licence pro provoz software, přičemž cena za jejich pořízení a užívání musí být součástí nabídkové ceny. Následně však v rámci několika vysvětlení zadávací dokumentace uvedl, že licence ke staršímu nebo již nepodporovanému software dodavateli poskytne, přičemž bude také sám hradit příslušné poplatky k licencím, resp. že počítá s užitím již obstaraných licencí. Dle Úřadu nemohli být dodavatelé schopni s ohledem na uvedenou diskrepanci jednoznačně stanovit nabídkovou cenu, neboť neměli jasno, s jakými náklady na pořízení a hrazení licencí a příslušné podpory mají ve svých nabídkách kalkulovat. Zadávací podmínky tedy bylo nutno považovat za nejednoznačné, a tedy netransparentní. Důsledky toho, že se dodavatelům prostřednictvím zadávacích podmínek dostalo protichůdných informací, jaké licence mají být zahrnuty do předmětu plnění a jaké tedy mají být naceňovány, nebylo možno považovat za běžné podnikatelské riziko.

S ohledem na výše uvedené Úřad zadávací řízení zrušil, přičemž uvedené rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

4. Hodnocení nabídek

Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0141/2021/VZ

 ruší rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0191/2021/VZ a správní řízení zastavuje

- Název VZ: *TECHNOLOGIE CALL CENTRA ČR*
- Výrok rozhodnutí: § 90 odst. 1 písm. a), § 152 odst. 3, § 152 odst. 6 písm. a) SŘ; § 257 písm. f) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 119 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *hodnocení nabídek, zpráva o hodnocení nabídek*
- Prejudikatura: *NSS 4 As 85/2020-38, 1 Afs 45/2010-159; KS 30 Af 104/2012-51, 30 Af 90/2013-50*

Úřad ve správním řízení zahájeném z moci úřední v rámci později zrušeného prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku tím, že nepořídil písemnou zprávu o hodnocení nabídek obsahující u jednoho z dílčích hodnotících kritérií náležitosti předepsané v § 119 odst. 2 písm. d) bodu 1. až 3. ZZVZ, v důsledku čehož byl postup obviněného při hodnocení nabídek shledán nepřezkoumatelným, tudíž netransparentním. Dle prvostupňového rozhodnutí obviněným zpracované zprávy o hodnocení neobsahovaly údaje z nabídek ve vztahu k dílčímu kritériu hodnocení, popis hodnocení těchto údajů ani popis srovnání hodnot získaných při hodnocení v tomto dílčím kritériu hodnocení.

Předseda Úřadu konstatoval, že šetřený postup obviněného nenaplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku, k čemuž uvedl následující.

Předseda Úřadu úvodem upozornil, že obviněný po dodavatelských prostřednictvím přezkoumávaného kritéria hodnocení požadoval vymezení budoucích nákladů na infrastrukturu obviněného pro případ, že jejich nabídka bude vybrána.

Z infrastrukturních tabulek bylo možné zjistit, že výpočet dosažených bodů byl dán vzorcem, který obsahoval dílčí operace, jež jednotlivým hodnotám připočítávaly body. Předmětný vzorec bylo možné zjistit z excelové infrastrukturní tabulky a mohli se tak s ním seznámit i jednotliví dodavatelé. Dodavatelem zvolené řešení bylo prostřednictvím předmětného vzorce automaticky přepočítáno na body, které se promítly v příslušné tabulce. Dodavatelé pro tyto účely měli vyplnit infrastrukturní tabulku obsahující uzamčený rozevírací seznam možností pro jednotlivá dílčí kritéria nabízeného řešení. Pro všechny tyto možnosti obviněný předem stanovil hodnoty. Dodavatelé tak kombinací jimi uvedených vlastností nabízeného plnění v návaznosti na obviněným stanovený vzorec získali příslušný počet bodů. Počet dosažených bodů byl pak vstupní hodnotou hodnocení.

Pro posouzení případu bylo dle předsedy Úřadu klíčové určit, co je předmětem hodnocení, resp. zda se jedná o kritérium hodnocení kvalitativní nebo kvantitativní, k čemuž uvedl, že stanovený vzorec příslušné body vypočítával z hodnot, které obviněný přidělil jednotlivým vlastnostem nabízeného řešení. Výše přidělených bodů se tedy měnila v závislosti na volbě řešení ze strany dodavatele, přičemž možnosti řešení byly omezené. Přidělování jednotlivých bodů proto nebylo závislé na libovůli zadavatele, nýbrž na výpočtu prostřednictvím excelové tabulky podle předem známého vzorce.

S ohledem na uvedené nebylo podle předsedy Úřadu možné se ztotožnit se závěry prvního stupně, že údaje rozhodné pro hodnocení nabídek nešlo získat na základě matematického vzorce. Předseda Úřadu zdůraznil, že vstupním údajem pro hodnocení nabídky nebyly samotné vlastnosti nabízeného plnění, nýbrž číselné údaje získané matematickým výpočtem. Ačkoliv je možné konstatovat, že vstupní

hodnota vycházela z kritéria kvality, nejednalo se v tomto případě o ryze subjektivní kritéria hodnocení, neboť všechny dodavateli vložené údaje (platforma, typ serveru, velikost operačního systému atd.) byly pro účely sestavení pořadí nabídek převedeny na číselné hodnoty, daná kritéria tedy bylo možné pomocí vzorce jednoduše kvantifikovat.

Předseda Úřadu uzavřel, že jestliže zpráva o hodnocení nabídek obsahovala tento vstupní údaj a dále porovnání hodnot z nabídek jednotlivých účastníků zadávacího řízení a rovněž výsledný počet přidělených bodů, lze uzavřít, že byla transparentní a obsahovala všechny údaje stanovené v § 119 zákona. Z tohoto důvodu nelze dospět k závěru, že by byla naplněna skutková podstata přestupku uvedeného v napadeném rozhodnutí.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0145/2021/VZ

- Název VZ: *Vybudování informačního systému Digitální mapy veřejné správy*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 8, § 79 odst. 2 písm. b), § 83 odst. 1 písm. d), § 83 odst. 2, § 119 odst. 1, § 119 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 44 odst. 1, § 44 odst. 3, § 48 odst. 5 písm. b), § 49 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. b), § 83 odst. 1 písm. d), § 83 odst. 2, § 119 odst. 1, § 119 odst. 2 písm. d) ZZVZ*
- Klíčová slova: *střet zájmů, opatření k nápravě, závazek, že jiná osoba bude vykonávat dodávky či služby, smlouva o subdodávce, prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob, zásada transparentnosti, hodnocení nabídek, popis hodnocení, kvalitativní kritéria hodnocení, zpráva o hodnocení nabídek*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 45/2010-159, 3 As 204/2014-46; KS 62 Af 57/2013-90, 62 Af 50/2011-72, 30 Af 90/2013-50, 62 Af 25/2010-94*

Předmětné správní řízení bylo vedeno na návrh navrhovatele, který brojil proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele z důvodu údajného a) střetu zájmů vzniklého v důsledku účasti poddodavatele vybraného dodavatele na přípravě části zadávací dokumentace, b) neprokázání kritéria technické kvalifikace spočívajícího v předložení seznamu významných služeb poskytnutých v průběhu předchozích tří let vybraným dodavatelem, c) provedení hodnocení nabídek v rozporu s pravidly stanovenými v zadávacích podmínkách.

Ve vztahu k problematice střetu zájmů Úřad konstatoval, že ke střetu zájmů v průběhu zadávacího řízení skutečně došlo, neboť poddodavatel vybraného dodavatele se podílel na zpracování technických příloh zadávací dokumentace, podle kterých měly být účastníky zadávacího řízení zpracovány nabídky. Zadavatel nicméně na uvedenou situaci zareagoval tak, že šest měsíců před zahájením zadávacího řízení uveřejnil na svém profilu veškeré dokumenty, které pro něj poddodavatel zpracoval a které se následně staly součástí příloh zadávací dokumentace. Dle Úřadu zadavatel tímto krokem zcela narovnal či zásadním způsobem eliminoval případný informační deficit potenciálních účastníků zadávacího řízení vůči poddodavateli a tento krok je tedy nutno vnímat jako dostatečné opatření k nápravě, jež vedlo k eliminaci důsledků vyplývajících z existence střetu zájmu (§ 44 odst. 1 zákona, poslední věta). V dané části byl tedy návrh navrhovatele zamítnut jako neopodstatněný.

Další část správního řízení se týkala otázky, zda ze smlouvy uzavřené mezi vybraným dodavatelem a jeho poddodavatelem vyplývá závazek tohoto poddodavatele poskytnout vybranému dodavateli plnění, resp. služby ve vztahu k nimž dodavatel prokazoval své předchozí zkušenosti prostřednictvím tohoto poddodavatele. Dle Úřadu by zadavatel měl být na základě písemného závazku jiné osoby schopen jasného úsudku, zda je zajištěno, že veřejná zakázka bude realizována opravdu tím, kdo danou

schopností disponuje, nikoliv tím, kdo si ji – toliko pro účely zadávacího řízení – pouze „obstaral“, resp. „koupil“. Je tedy nezbytné, aby byl zadavatel na základě písemného závazku jiné osoby schopen ve smyslu § 83 odst. 2 ZZVZ jednoznačně určit, jakým konkrétním způsobem, v jakých částech plnění a do jaké míry se bude tato „kvalifikovaná jiná osoba“ podílet na plnění veřejné zakázky. Zadavatel musí mít jistotu, že plnění bude opravdu poskytováno kvalifikovanou osobou.

V posuzovaném případě byla poddodavatelská smlouva formulována následovně:

„Poddodavatel poskytne vybranému dodavateli plnění určené k plnění veřejné zakázky, tedy práce, věci či práva, s nimiž bude vybraný dodavatel oprávněn disponovat, a to alespoň v rozsahu, v jakém poddodavatel prokáže splnění kvalifikace dle § 83 odst. 1 ZZVZ. Neplyne-li z této smlouvy nebo nabídky vybraného dodavatele něco jiného, má se za to, že předmětem plnění subdodávky jsou poradenské služby, poskytování znalostní báze a know-how podle potřeb vybraného dodavatele v oblasti, ve které poddodavatel prokazuje splnění kvalifikace či způsobilosti dle § 83 odst. 1 ZZVZ, a nelze-li tuto bez pochyb vymežit, pak v oblasti celého předmětu veřejné zakázky.“ [parafráze]

Úřad měl za to, že předestřené rozdělení povinností mezi vybraným dodavatelem a jeho poddodavatelem neodpovídalo rozsahu poskytnuté kvalifikace, kdy v případě prokázání kritéria technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona poddodavatel za vybraného dodavatele prokázal určitý typ významné služby s jasně stanovenými požadavky a funkčnostmi IT systému, v poddodavatelské smlouvě se však smluvní strany omezily toliko na povšechné, vágní formulace. Formulace „poradenské služby, poskytování znalostní báze a know-how“ a „alespoň v rozsahu, v jakém poddodavatel prokáže splnění kvalifikace dle § 83 odst. 1 ZZVZ“ nikterak určitě a jednoznačně ve vazbě na významnou službu doloženou za vybraného dodavatele poddodavatelem nekonkretizují, které práce bude poddodavatel plnit. Dále je naprosto nedostatečně slovním spojením „podle potřeb vybraného dodavatele“ vymezen i samotný rozsah plnění. Toto vymezení nijak nevylučuje situaci, že vybraný dodavatel nebude od poddodavatele nic požadovat, jelikož mu „nevznikne potřeba“, a proto hrozí, že poddodavatel, ačkoliv jeho prostřednictvím byla prokázána určitá část technické kvalifikace, nebude na plnění relevantních služeb/dodávek vůbec participovat. V uvedeném kontextu se tak vymezení písemného závazku ve smlouvě o poddodávce jeví jako zcela nejasné a nedostatečné, jelikož zadavatel nemůže být schopen dostatečně určitě a jednoznačně konkretizovat, které práce a v jakém rozsahu bude poddodavatel pro vybraného dodavatele skutečně realizovat.

Poslední část návrhu se týkala transparentnosti procesu hodnocení nabídek. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti, na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality podle pěti kritérií hodnocení. Dále zadavatel specifikoval, (i) jaké skutečnosti bude u kritéria č. 2, 4 a 5 kladně hodnotit, (ii) tabulku s metrikou hodnocení, v níž definoval a popsal bodové škály odrážející úspěšnost hodnocené nabídky v rámci kritéria č. 2, 4 a 5 ve vztahu k nejvhodnější nabídce v daném kritériu hodnocení, (iii) že nejvhodnější nabídce bude přiděleno 100 bodů a (iv) ostatním nabídkám bude přidělen počet bodů dle tabulky s metrikou hodnocení vyjadřující kvalitu zpracování kritéria č. 2, 4 a 5 ve vztahu k nejvhodnější nabídce. Kritéria č. 2, 4 a 5 byla zadavatelem stanovena jako kritéria kvalitativní (nepočitatelná); dodavatelé měli v rámci nich soutěžit, kdo zadavateli nabídne kvalitnější plnění/řešení.

V rozporu s uvedenými požadavky zadavatel ve zprávě o hodnocení nabídek uvedl toliko počet bodů přidělených jednotlivým nabídkám v kritériích 2, 4 a 5 a slovní zhodnocení údajů (kladně hodnocených skutečností) v jednotlivých kritériích. Popis, jaké plnění/řešení v rámci jednotlivých nabídek účastníci zadávacího řízení nabídli zadavateli a co zadavatel navzájem porovnával a zejména co hodnotil jako pro něj nejvhodnější z nabízených plnění/řešení naopak ve zprávě absentovalo. Za odůvodnění výběru nejvhodnější nabídky nebylo však dle Úřadu v daném případě možno považovat pouhý popis

zhodnocení údajů u nejvhodnější nabídky v jednotlivých kritériích, jelikož tento popis nevypovídá nic o vzájemném porovnání jednotlivých kladně hodnocených skutečností mezi všemi řešeními uvedenými v jednotlivých nabídkách. Z tohoto pohledu se tudíž zpráva o hodnocení jeví jako netransparentní. Podobně jako ve zprávě o hodnocení nabídek chybělo porovnání jednotlivých údajů z nabídek za účelem identifikace nejvhodnější nabídky, absentovalo rovněž porovnání údajů z nabídek, které se umístily další v pořadí, s nejvhodnější nabídkou a adekvátní vztahové vyhodnocení přiděleného počtu bodů. Provedený slovní popis kladně hodnocených skutečností zadavatel také nikterak nepropojil s udělením konkrétního počtu bodů, když nezdůvodnil, proč nabídce určitého slovního hodnocení uděluje daný počet bodů.

Vzhledem k výše uvedeným pochybením zadavatele Úřad rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0148/2021/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0143/2021/VZ

- *Název VZ: „Část 1 – Věstník veřejných zakázek – Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek“ veřejné zakázky „Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek“*
- *Výrok rozhodnutí: § 257 písm. h), § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 42, § 49, § 115 odst. 1, § 119 odst. 1, § 119 odst. 2 písm. d) ZZVZ*
- *Klíčová slova: ekonomická výhodnost nabídky, hodnocení nabídek, jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávací dokumentace, nejednoznačnost zadávacích podmínek, subjektivní kritéria hodnocení, kvalitativní kritéria hodnocení, dílčí kritéria hodnocení, subkritéria, způsob hodnocení nabídek, metoda vyhodnocení nabídek, vztah mezi kritérii hodnocení, koeficient kritérií hodnocení, hodnotící komise, přizvání odborníci, postup při hodnocení nabídek*
- *Prejudikatura: NSS 5 Afs 75/2009-100, 6 As 89/2017-37, 2 Afs 86/2008-222, 1 Afs 8/2011-107, 2 A 9/2002-62; KS 30 Af 90/2013-50, 62 Ca 3/2009-43*

Předmětem plnění přezkoumávané veřejné zakázky bylo dodání modulu Věstníku veřejných zakázek. Dotčené správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který napadal mj. pravidla pro hodnocení dílčího hodnoticího kritéria – kvalita a technická úroveň nabízeného řešení, která byla dle navrhovatele neurčitá, vnitřně rozporná, nezákonná a netransparentní; v této části návrhu však bylo správní řízení zastaveno, neboť jí nepředcházely řádně a včas podané námitky.

V části návrhu, která byla Úřadem zamítnuta, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření, navrhovatel napadal mj. nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách, postup zadavatele při hodnocení nabídek, změny v hodnocení nabídek po opakovaném hodnocení, převzetí hodnocení provedeného třetí osobou, aplikaci tzv. koeficientu pro normování bodového zisku dle váhy příslušného dílčího kritéria a hodnocení nabídky navrhovatele ve třech aspektech pouze jedním bodem.

Lhůta pro podání nabídek v šetřeném případě uplynula dne 18. 6. 2019, přičemž námitky směřující proti zadávacím podmínkám byly zadavateli doručeny až dne 27. 11. 2020. Úřad k uvedenému doplnil, že navrhovatel v průběhu šetřeného zadávacího řízení podal námitky celkem čtyřikrát, přičemž žádné z předchozích námitek nesměřovaly proti nyní napadanému hodnoticímu kritériu. Tyto dřívější námitky byly zadavatelem taktéž odmítnuty, což bylo navrhovatelem napadeno v jiném správním řízení

(Úřadem vedeném pod sp. zn. [S0267/2019/VZ](#); pravomocně zastaveno pro nedoručení stejnopisu návrhu zadavateli ve lhůtě).

K námitce týkající se nevypořádání námitek Úřad uvedl, že navrhovatel naprosto opomíjí rozhodnutí o námitkách ze dne 9. 4. 2021, které následovalo po rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. [S0526/2020/VZ](#), jímž Úřad rozhodl o nepřezkoumatelnosti původního rozhodnutí o námitkách. V novém rozhodnutí o námitkách se zadavatel vyjádřil dostatečně podrobně a srozumitelně; důvody, které vedly k odmítnutí argumentace navrhovatele, byly zcela seznatelné. Úřad také poukázal na skutečnost, že za situace, kdy se jednotlivé námitky a tvrzení navrhovatele prolínají a mnohokrát opakují, by nebylo rozumné po zadavateli požadovat, aby svou reakci na obsahově a argumentačně totožnou námitku opakoval několikrát, resp. pokaždé, když je v námitkách zmíněna.

K postupu zadavatele při hodnocení Úřad konstatoval, že je třeba věnovat zvýšenou pozornost transparentnímu odůvodnění postupu při přidělování bodů v jednotlivých stanovených kritériích, zejména popisu způsobu hodnocení jednotlivých nabídek s uvedením náležitého odůvodnění přidělení bodových hodnot u nekvantifikovatelných kritérií. Úřad dále připomněl, že není oprávněn při přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů; Úřad přezkoumává, zda k hodnocení došlo zákonem stanoveným, transparentním způsobem a hodnocení je přezkoumatelné. Úřad uvedl, že v šetřeném případě zadavatel ve zprávě o hodnocení nabídek uvedl výčet hodnotících osob, hodnocené nabídky, rekapitulaci popisu hodnotícího kritéria, stupnici bodového hodnocení, bodové hodnocení jednotlivých účastníků zadávacího řízení, dílčí i souhrnné výsledky hodnocení, včetně písemného zdůvodnění přiděleného bodového hodnocení konkrétním nabídkám. Z uvedených informací přitom bylo zjevné, že postup zadavatele při hodnocení byl objektivní, zpětně kontrolovatelný a bylo zřejmé, z jakého důvodu nabídka navrhovatele obdržela stanovený počet bodů. Popis a způsob hodnocení zachycený ve zprávě o hodnocení nabídek tedy představoval srozumitelnou, konzistentní a logickou aplikaci pravidel, která byla vymezena v zadávacích podmínkách.

Navrhovatel rovněž napadal skutečnost, že zadavatel opakovaně hodnotil nabídky a upravoval zprávu o hodnocení nabídek, a to způsobem, který dle jeho názoru vzbuzoval pochybnosti o transparentnosti daného postupu. Úřad uvedenému nepřisvědčil, neboť nelze shledat porušení zákona nebo zásady transparentnosti v tom, že zadavatel (hodnotící komise) v rámci opakovaně konaného hodnocení nabídek nově upraví své dříve přijaté hodnocení, upraví popis hodnocení uvedený ve zprávě o hodnocení, upraví jeho odůvodnění či dokonce bodové ohodnocení jednotlivých nabídek, pokud je provedené výsledné bodování nabídek dostatečně odůvodněno v podrobném popisu hodnocení obsaženém ve zprávě o hodnocení. Zvláště pak Úřad zdůraznil, že neshledává nic netransparentního na tom, když zadavatel přistoupí k novému (opakovanému) hodnocení nabídek jako opatření k nápravě na základě podaných námitek, kterým se rozhodl vyhovět. Pokud se navrhovatel v návrhu pozastavoval nad tím, že při novém hodnocení bylo původně jednobodové hodnocení ve značném počtu případů změněno, pak zadavatelem stanovená metoda bodování nabídek mohla dle Úřadu k takové situaci logicky vést, jelikož zadavatel (komise) mohl některé rozhodné údaje při původním hodnocení „přehlédnout“, tedy nepřikládat jim rozhodný význam (typicky proto, že z nabídky nebylo pro zadavatele patrné, jak bude hodnocený aspekt navrhovaným řešením naplněn).

S ohledem na zjištěné skutečnosti nepřisvědčil Úřad ani tvrzení navrhovatele, že za zadavatele provedla hodnocení třetí osoba (která provedla znalecké posouzení), neboť z předložených dokumentů bylo zcela zřejmé, že tak učinila hodnotící komise. Úřad dále konstatoval, že povinnost transparentního a přezkoumatelného postupu v sobě nezahrnuje povinnost, aby ve zprávě o hodnocení nabídek zadavatel (komise) zaujímal explicitně postoj a argumentačně se vypořádával s každým dílčím názorem

(zachyceném v některém z podkladů pro hodnocení) na kvalitu nabídek, resp. na naplnění hodnoticích kritérií, který se v průběhu hodnocení vyjeví.

Úřad se rovněž neztotožnil s námitkou navrhovatele, že v zadávacích podmínkách nebyl stanoven tzv. koeficient pro normování bodového zisku dle váhy příslušného subkritéria. Úřad konstatoval, že zadavatel stanovil pravidla pro hodnocení nabídek, která pak následně při hodnocení skutečně uplatnil, a tento svůj postup podrobně a srozumitelně popsal ve zprávě o hodnocení nabídek. Dle Úřadu bylo normování bodové hodnoty subkritéria určeným koeficientem vzhledem k rozdílnému počtu hodnocených aspektů v jednotlivých subkritériích učiněno v souladu a v mezích stanovených pravidel, jelikož mělo logickou oporu a jednoznačný základ v jasně určených vahách jednotlivých dílčích kritériích hodnocení. Zadavatel takto stanovenou vahou jednotlivých subkritérií do zadávacích podmínek implicitně zahrnul matematické vztahy a výpočetní operace, které byly z logiky věci nezbytné k tomu, aby váha jednotlivého subkritéria byla skutečně i v aplikační praxi při hodnocení nabídek zohledněna, jak byla předem stanovena.

Dále rovněž ani tvrzení navrhovatele, že postup zadavatele při zohlednění váhy typových požadavků ve 2. subkritériu nebyl přezkoumatelný a transparentní, nebylo Úřadem shledáno důvodným, neboť zadavatel v podrobném popisu hodnocení u jednotlivých nabídek a hodnocených aspektů uvedl bodové hodnocení, přičemž u všech dotčených aspektů jasně zdůvodnil svůj postup.

Navrhovatel napadal také hodnocení své nabídky v rámci tří aspektů, ve vztahu k nimž mu byl udělen pouze jeden bod. Úřad dospěl k závěru, že zadavatel hodnotil nabídku zcela v souladu se zadáním jednotlivých hodnocených aspektů vyplývajících ze zadávacích podmínek. Seznam hodnocených aspektů nabízeného řešení byl zadavatelem jednoznačně vymezen. Zadavatel podrobně popsal, proč nabídce navrhovatele přidělil ve vztahu k daným aspektům pouze jeden bod, přičemž postup hodnocení byl podrobně zachycen jak ve zprávě o hodnocení nabídek, tak v rozhodnutí o námitkách.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry prvního stupně, že ze zprávy o hodnocení nabídek je patrné, že zadavatel kromě přidělení bodů v rámci jednotlivých aspektů nabídek rovněž podrobně zdůvodnil, proč v daném aspektu udělil nabídce právě příslušný počet bodů. Dle předsedy Úřadu lze rozsah slovního odůvodnění přiděleného počtu bodů považovat v šetřeném případě za zcela dostatečný, ba až nadstandardní.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0066/2022/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0060/2022/VZ](#)

- Název VZ: *Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek - část 2 Agendový informační systém NIPEZ*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 113, § 119 odst. 2 písm. d), § 211 odst. 5 ZZVZ
- Klíčová slova: *hodnocení nabídek, mimořádně nízká nabídková cena, písemná zpráva zadavatele, posouzení nabídek, subjektivní hodnoticí kritéria, zásada transparentnosti*
- Prejudikatura: *KS 30 Af 104/2012-51, 31 Ca 166/2005-125, 30 Af 90/2013-50; NSS 5 Afs 75/2009-100, 2 A 9/2002-62*

Předmětem jedné z částí veřejné zakázky bylo dodání modulu Agendový informační systém NIPEZ a poskytnutí služeb provozního zajištění a rozvoje modulu.

V podaném návrhu navrhovatel namítal mj. nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách. Úřad však neshledal vady rozhodnutí o námitkách, jež by zapříčinily jeho nezákonnost. Podle Úřadu byla z obsahu rozhodnutí o námitkách jasná podstata argumentace zadavatele.

Navrhovatel měl za to, že zadavatel nedodržel postup hodnocení stanovený v zadávací dokumentaci, když dle jeho názoru mělo dojít u každého aspektu k výběru pouze jedné nejlepší nabídky. Dle navrhovatele nebylo možné označit všechny nabídky za „nejlepší“, jak k tomu při hodnocení nabídek ve skutečnosti došlo. Úřad měl za to, že více dodavatelů může předložit ve svých nabídkách srovnatelná řešení nebo dokonce zcela identická řešení (např. každý z dodavatelů zvolí naprosto stejnou technologii, metodiku apod.). Úřad dospěl k závěru, že ze zadání pravidel hodnocení nikterak nevyplývá, že by snad vícero či všechny nabídky nemohly být shodně hodnoceny plným počtem bodů v daném aspektu.

Dále navrhovatel namítal nepřezkoumatelnost subjektivního hodnocení. Úřad však neshledal nezákonnost postupu zadavatele. Z popisu zadavatele uvedeného v písemné zprávě o hodnocení nabídek podle Úřadu nevyplývá, že by hodnocení nabídek ve vztahu ke kritériu kvalita a technická úroveň nabízeného řešení probíhalo mimo meze stanovené zadávacími podmínkami (mimo kritéria hodnocení a metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích), když zadavatel uděloval body v rámci jednotlivých dílčích aspektů dle předem stanovené bodové stupnice. Úřad rovněž neshledal, že by postup zadavatele ve vztahu k hodnocení nabídek byl netransparentní.

Dále navrhovatel namítal přidělení nesprávného počtu bodů, rozpor bodového hodnocení nabídek navrhovatele a vybraného dodavatele se slovním hodnocením, rozpor některých argumentů zadavatele pro přidělení bodů jednotlivým nabídkám se zadávacími podmínkami, resp. že se jedná o požadavky neuvedené v zadávací dokumentaci, a vzájemné rozpory při hodnocení jednotlivých kritérií. Úřad ani tyto námitky neshledal důvodnými.

Dále navrhovatel namítal netransparentnost některých listin vydávaných v zadávacím řízení, protože je zadavatel nedatoval a některé ani nepodepsal, např. oznámení o výběru dodavatele. Listiny vydávané zadavatelem byly dle navrhovatele matoucí a vzájemně zaměnitelné. Podle Úřadu i v případě, kdy zadavatel nepodepisoval jednotlivé dokumenty elektronickým podpisem, stále postupoval v mezích § 211 odst. 5 ZZVZ, neboť všechny navrhovatelem napadené dokumenty byly účastníkům odesílány v rámci komunikace v elektronickém nástroji, a tedy zadavatel neměl povinnost je podepisovat. Z § 211 odst. 5 ZZVZ totiž vyplývá, že až v případě, kdy elektronická komunikace probíhá jinak než prostřednictvím elektronického nástroje či datové schránky (tj. zpravidla prostřednictvím e-mailu), vyžaduje zákon opatření zprávy elektronickým podpisem, a to v případě dokumentů uvedených v tomto ustanovení. V případě dokumentů, ve kterých dle navrhovatele není uveden jak podpis, tak ani datum vyhotovení daného dokumentu, měl Úřad za to, že s ohledem na výše uvedené je v rámci komunikace pomocí elektronického nástroje jasně seznatelné, kdo jaký úkon a kdy provedl, přičemž v tomto ohledu není nijak narušena zásada transparentnosti.

O námitkách navrhovatele týkajících se postupu zadavatele při posouzení MNNC je stručně pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

Úřad návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Závěry prvostupňového rozhodnutí byly potvrzeny rozhodnutím předsedy Úřadu.

5. Posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0176/2021/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0118/2021/VZ

- Název VZ: *Obměna diskových polí*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 46 odst. 1, § 46 odst. 2, § 48 odst. 2, § 48 odst. 8, § 79 odst. 2 písm. b), § 245 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: *doplnění nabídky, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, ověření nabídky, referenční zakázka, nepravdivá reference, kritéria technické kvalifikace, vyloučení účastníka zadávacího řízení, splnění zadávacích podmínek, nesplnění zadávacích podmínek, seznam významných dodávek, vyřízení námitek, rozhodnutí o odmítnutí námitek, odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí námitek*
- Prejudikatura: *NSS 1 As 163/2020-40*

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který brojil proti výběru dodavatele. Dle navrhovatele nebyly vybraným dodavatelem předložené reference dodávkami, které by osvědčovaly jeho způsobilost, neboť se jednalo pouze o dodání zboží bez instalace, implementace a zajištění servisu. Navrhovatel byl také názoru, že zadavatel umožnil vybranému dodavateli doplnění nové reference (namísto nepravdivé referenční zakázky), čímž došlo k nepřípustné změně nabídky. Dle navrhovatele měl zadavatel vyloučit vybraného dodavatele podle § 48 odst. 8 zákona, když si po prvním rozhodnutí o námitkách ověřil nepravdivost údajů předložených vybraným dodavatelem ve vztahu k jedné z referencí.

Úřad konstatoval, že jestliže zadavatel využije postup podle § 46 zákona, je dodavatel oprávněn doložit další skutečnosti vztahující se k prokázání jeho kvalifikace. Pokud tímto způsobem dodavatel doplní nové reference, které nebudou hodnoceny, jedná se o postup souladný se zákonem, neboť v daném případě dochází pouze k doplnění nabídky, nikoliv k její změně. Lze tak konstatovat, že v takovém případě není dán důvod pro vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení.

Úřad dále uvedl, že skutečnost, zda referenční zakázky zahrnovaly i instalaci, implementaci a záruční servis, zadavatel nemusel, resp. ani nesměl při posouzení splnění předmětného kritéria technické kvalifikace zohledňovat, a to s ohledem na absenci tomu odpovídajícímu požadavku v zadávací dokumentaci (požadavek pouze na dodávku v konkrétním finančním objemu).

Rovněž rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách navrhovatele posoudil Úřad jako srozumitelné a souladné se zákonem; zadavatel se v rozhodnutí o námitkách vypořádal se samotnou podstatou argumentace navrhovatele, přičemž není nutné, aby zadavatel vypořádával v rozhodnutí každé jednotlivé tvrzení ze strany navrhovatele.

Předseda Úřadu se ztotožnil s posouzením prvního stupně. Pokud zadavatel získá pochybnosti o nabídce dodavatele, je oprávněn vyzvat dodavatele k objasnění nebo doplnění jím předložených skutečností, a to i opakovaně. Předseda Úřadu doplnil, že v postupu nelze shledat rozpor se zákonem. Zadavatel totiž v okamžiku rozhodnutí o výběru nabídky neměl pochybnost o tom, že vybraný dodavatel podmínky účasti splňuje. Jestliže zadavatel neměl do doby nového posouzení splnění podmínek účasti postaveno najisto, zda se daná pochybnost zakládá na pravdě, nebyl povinen vybraného dodavatele v uvedeném okamžiku vyloučit. Po zadavateli totiž nelze požadovat, aby pouze

na základě podaných námitek uchazeče automaticky vyloučil, pokud nemá za prokázané, že je předložená reference nezpůsobilá (neodpovídá zadávacím podmínkám); podané námitky totiž nemusí být nutně důvodné.

Pokud dodavatel předloží referenci obsahující nepravdivé údaje, je zadavatel oprávněn jej z účasti v zadávacím řízení bez dalšího vyloučit, na druhou stranu je oprávněn ho vyzvat k objasnění/doplnění nabídky. Povinnost vyloučit dodavatele je dána pouze ve vztahu k vybranému dodavateli, a to současně za předpokladu, že dané pochybení (např. uvedení nepravdivých údajů) konkrétního dodavatele je postaveno najisto.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0169/2021/VZ¹⁹

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0156/2021/VZ

- Název VZ: Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)²⁰
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. b), § 113 odst. 4 písm. a), § 113 odst. 6, § 113 odst. 6 písm. a), § 132 odst. 1, § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 46 odst. 1, § 48 odst. 4, § 79 odst. 2 písm. b), § 113 odst. 4 písm. a), § 113 odst. 6 ZZVZ
- Klíčová slova: mimořádně nízká nabídková cena, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, referenční zakázka, kritéria technické kvalifikace, vyloučení vybraného dodavatele, zásada transparentnosti, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny
- Prejudikatura: KS 62 Af 58/2010-159

Zadavatel v zadávacím řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody na veřejnou zakázku „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ provedl posouzení a hodnocení nabídek, na jehož základě rozhodl o výběru čtyř dodavatelů, se kterými hodlal uzavřít předmětnou rámcovou dohodu.

Navrhovatel jako neúspěšný účastník zadávacího řízení podal návrh na přezkoumání „oznámení“ o výběru dodavatele, přičemž vnesl řadu námitek týkajících se posouzení splnění podmínek technické kvalifikace a posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny.

Podle Úřadu zadavatel nedodržel § 132 odst. 1 a § 113 odst. 6 ZZVZ tím, že nevyloučil jednoho z vybraných dodavatelů, ačkoliv z objasnění MNNC vybraného dodavatele vyplývá, že nabídková cena je mimořádně nízká z důvodu porušování povinností uvedených v § 113 odst. 4 písm. a) ZZVZ. Úřad uvedl, že tento vybraný dodavatel zařadil do zadavatelem vyžádaného zdůvodnění stanovené nabídkové ceny pracovníky na pozici „Specialista UX/UI Designer“ do skupiny prací v rozporu s

¹⁹ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

²⁰ Ve věci veřejné zakázky „Vybudování základní resortní infrastruktury eHealth – Informační a datové resortní rozhraní (IDRR)“ bylo dále pod sp. zn. [S0383/2020/VZ](#) vydáno rozhodnutí Úřadu ze dne 13. 11. 2020, jež bylo částečně změněno a částečně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0208/2020/VZ](#) ze dne 15. 2. 2021. Tato rozhodnutí jsou součástí Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

nařízením vlády o minimální mzdě. Pracovníci na této pozici měli být zařazeni do vyšší skupiny prací, než je 2. skupina prací oboru „Administrativní, ekonomické, provozní a správní činnosti“, tj. do skupiny 3. a vyšší, a to vzhledem k náročnosti a složitosti obsahu prací jednotlivých dílčích pozic. Uvedené lze dovodit rovněž z Úřadem opatřeného vyjádření Ministerstva práce a sociálních věcí a Státního úřadu inspekce práce. Tímto vybraný dodavatel porušil § 3 odst. 1 nařízení vlády o minimální mzdě, tj. pracovněprávní předpis vztahující se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky.

Zadavatel dále nedodržel zásadu transparentnosti, když u všech vybraných dodavatelů posoudil podmínku účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ jako splněnou, aniž by z dokumentace o zadávacím řízení bylo možné jednoznačně dovodit, zda vybranými dodavateli doložená reference prokázala předmětné kritérium technické kvalifikace v souladu s požadavkem stanoveným v zadávací dokumentaci (předmět plnění referenční zakázky, tj. informační systém v resortu zdravotnictví, je v souladu s IHE). Úřad předně konstatoval, že formulace dotazů zadavatele směřujících k objasnění nebo doplnění nabídek vybraných dodavatelů nemohou po obsahové stránce vést k prokázání, zda referenční systémy vybraných dodavatelů jsou v souladu s IHE. Z obdržených informací od všech vybraných dodavatelů nelze mít za prokázané a zpětně přezkoumatelné, že vybraní dodavatelé splnili všechny podmínky účasti. Zadavatel se tak opětovně spolehl na objasnění vybraných dodavatelů, přičemž tato sdělení nejsou sama o sobě schopna odstranit pochybnosti o splnění požadavků zadavatele. Užití konkrétních IHE profilů totiž automaticky neznamená soulad systému jako celku s IHE. Úřad uzavřel, že dokumentace o zadávacím řízení nenese informace, na základě kterých by bylo možné dospět k závěru, že zadavatel mohl mít, resp. měl za prokázané, že všichni vybraní dodavatelé v minulosti realizovali plnění, jež bylo v souladu s IHE.

Dále zadavatel nedodržel zásadu transparentnosti, když u jednoho vybraného dodavatele posoudil podmínku účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ jako splněnou, aniž by z dokumentace o zadávacím řízení bylo možné jednoznačně dovodit, zda vybraným dodavatelem doložená reference prokázala předmětné kritérium technické kvalifikace v souladu se stanoveným požadavkem (předmět plnění referenční zakázky, tj. informační systém v resortu zdravotnictví, obsahuje portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat).

Zadavatel v reakci na rozhodnutí Úřadu v předcházejícím správním řízení sp. zn. S0383/2020/VZ požádal vybraného dodavatele o objasnění či doplnění skutečností, mj. zda referenční zakázka obsahuje v rámci předmětu plnění rovněž portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat. Po posouzení odpovědi vybraného dodavatele Úřad dospěl k závěru, že odpověď nepřináší žádné nové podstatné skutečnosti či důkazy, že předmět plnění předmětné referenční zakázky obsahuje rovněž portálové funkce a funkce webových služeb pro pořizování, čtení, nahrávání a zpracování dat. Úřad navíc podotkl, že již v rozhodnutí vydaném v předchozím správním řízení konstatoval, že samotná existence čestného prohlášení nemůže zhojit nezákonnost postupu zadavatele spočívající v absenci informací v dokumentaci o zadávacím řízení, prostřednictvím nichž by byly rozptýleny pochybnosti vnesené námitkami navrhovatele do zadávacího řízení. Sdělení vybraného dodavatele však lze určitým způsobem považovat za formu čestného prohlášení.

Úřad akcentoval, že jestliže je zadavatel názoru, že navzdory pochybnostem navrhovatele vybraný dodavatel požadavku dostál, měl v dokumentaci o zadávacím řízení v souladu se zásadou transparentnosti pečlivěji zachytit a vysvětlit, na základě jakých příčin se s argumenty navrhovatele neztotožňuje, resp. proč tyto argumenty nemají na splnění podmínek účasti v zadávacím řízení ze strany vybraného dodavatele žádný dopad. Postup zadavatele, kdy zadavatel na konkrétní námitky navrhovatele reagoval zčásti zcela neurčitými, resp. vágními tvrzeními, popř. přejal obsah sdělení

vybraného dodavatele, nemůže být označen za zpětně přezkoumatelný, a jedná se tak v důsledku o postup netransparentní.

V další části týkající se posouzení splnění podmínky účasti v zadávacím řízení spočívající v kritériu technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, kdy měl vybraný dodavatel předložit referenční zakázku na poskytování služeb za účelem vytvoření, podpory nebo rozvoje portálového řešení, které je schopno naplnit mj. parametr „*portálové řešení s vysokou dostupností dimenzováno pro minimálně jeden milion unikátních návštěvníků a s počtem přihlášení minimálně 50 000 denně*“, pak Úřad návrh zamítl. Úřad měl za prokázané, že vybraný dodavatel splnil podmínky účasti, neboť to plyne z osvědčení objednatele referenční zakázky, které si zadavatel vyžádal v reakci na rozhodnutí Úřadu v předcházejícím správním řízení sp. zn. S0383/2020/VZ.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele (konstatovaného ve výroku I. a II. předmětného rozhodnutí) Úřad zrušil oznámení o výběru dodavatele. Závěry prvostupňového rozhodnutí byly potvrzeny rozhodnutím předsedy Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0236/2021/VZ

- Název VZ: *Dodávka datových rozvaděčů pro technologie ICT*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 39 odst. 5, § 46 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 79 odst. 2 písm. k) ZZVZ
- Klíčová slova: *objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, prokázání technické kvalifikace, kritéria technické kvalifikace, vyloučení ze zadávacího řízení, vzorky, námitky proti zadávacím podmínkám*
- Prejudikatura: NSS 9 Afs 87/2008-81

V podaném návrhu navrhovatel napadal vyloučení ze zadávacího řízení. Předmětem zadávacího řízení bylo uzavření rámcové dohody na dodání datových rozvaděčů. Zadavatel k prokázání kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. k) ZZVZ požadoval předložení vzorků výrobků určených k dodání, přičemž stanovil požadavek na jednoduchou možnost změny směru otevírání dveří z pravých na levé za plného provozu rozvaděče.

Nesplněním tohoto požadavku u předloženého vzorku (navzdory opakovaným žádostem zadavatele o objasnění nebo doplnění) navrhovatel dle zadavatele nenaplnil požadavky technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. k) ZZVZ, a proto zadavatel navrhovatele vyloučil.

Podle názoru navrhovatele postavil zadavatel své rozhodnutí o vyloučení na neobjektivním posouzení splnění požadavku na požadovaný vzorek. Navrhovatel měl za to, že zadavatel se v rámci svého postupu dopustil porušení § 245 odst. 2 ZZVZ, když odmítl námitky, ačkoli byly naplněny důvody pro jejich vyhovění, a jednal v rozporu se zásadou transparentnosti a zákazu diskriminace a v rozporu se zákazem přenášení odpovědnosti za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

Pojem „jednoduchost“ byl podle navrhovatele pojmem vágním a neměřitelným, jelikož nebyla stanovena další konkretizující pravidla. Zadavatel měl dle navrhovatele v daném zadávacím řízení precizovat, co myslí pojmem „jednoduchost“, tedy jakým způsobem bude onu jednoduchost hodnotit. Navrhovatel chápal své řešení jako jednoduché a nemohl dopředu vědět, jak se zadavatel v rámci posouzení zachová. Z toho důvodu podle něj nebylo třeba brojit proti zadávacím podmínkám. Námitky proto jednoznačně podal proti rozhodnutí a oznámení o vyloučení, neboť až z tohoto dokumentu se dozvěděl, jak zadavatel pojem „jednoduchost“ vyložil.

Závěr zadavatele, že u rozvaděče osazeného HW není změna směru otáčení dveří možná, navrhovatel v návrhu nezpochybnil a nenapadl. Pokud tedy navrhovatel nijak nebrojil proti tvrzení uvedenému v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele, podle něhož u dodaného vzorku není za plného provozu rozvaděče změna směru otevírání dveří vůbec možná, lze mít dle Úřadu danou skutečnost za prokázanou (proti této skutečnosti námitky vůbec nesměřovaly). Jelikož dle zadavatele navrhovatel požadavek na změnu směru otevírání dveří vůbec nesplnil, nebylo v daném případě možno otázku jednoduchosti řešení vůbec posuzovat.

Zadavatel nemůže akceptovat vzorky, které neodpovídají jeho požadavkům stanoveným v zadávací dokumentaci. Jestliže navrhovatel považoval pojem „jednoduchost“ za vágní, neměřitelný a subjektivní, měl možnost požádat zadavatele o vysvětlení zadávací dokumentace nebo mohl případně podat námitky proti zadávacím podmínkám. Těchto možností však navrhovatel nevyužil.

Úřad uzavřel, že vyloučení navrhovatele bylo učiněno v souladu se ZZVZ; Úřad proto návrh navrhovatele zamítl.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0372/2021/VZ

[vydáno po zrušujícím [rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. R0010/2022/VZ](#)]

- Název VZ: ČSSZ – Obměna diskových polí (DigiČesko)
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. c), § 48 odst. 8 ZZVZ
- Klíčová slova: vyloučení vybraného dodavatele, technické podmínky, čestné prohlášení, důkazní prostředky, osvědčení, vyjádření výrobce
- Prejudikatura: NSS 1 As 163/2020-44

Navrhovatel návrhem brojil proti výběru dodavatele, který dle jeho názoru nesplnil zadavatelem stanovené technické podmínky, konkrétně požadavek, že diskové pole musí podporovat komunikační funkcionality Power HA Enterprise. Tuto pochybnost navrhovatel odůvodňoval nízkou nabídkovou cenou vybraného dodavatele.

V šetřené věci bylo zjištěno, že vybraný dodavatel na základě výzvy zadavatele k objasnění nabídky uvedl, že potvrzuje splnění požadavku podpory komunikační funkcionality Power HA Enterprise, a zároveň předložil potvrzení společnosti HEWLETT-PACKARD, jakožto autorizovaného dovozce a dodavatele všech výrobků společnosti Hewlett Packard Enterprise v České republice, že jím nabízené diskové pole podporuje požadovanou funkcionality Power HA Enterprise.

Úřad připustil, že na čestné prohlášení lze nahlížet jako na dokument s nižší důkazní silou, nicméně nelze jej a priori posuzovat optikou, která za vším spatřuje nekalé jednání. Úřad uvedl, že pokud by připustil ničím nepodložený výklad navrhovatele, institut čestného prohlášení by zcela pozbyl smyslu.

Navrhovatel v průběhu správního řízení doplnil svoji argumentaci o zdůvodnění, že diskové pole Power HA Enterprise nabízené vybraným dodavatelem je kompatibilní toliko s funkcionalitou PowerHA Standard Edition, a nikoli s funkcionalitou Power HA Enterprise Edition, kterou požadoval zadavatel. Následně – zejména na základě vyjádření zadavatele a vybraného dodavatele, že diskové pole nabízené vybraným dodavatelem splňuje požadavek zadavatele prostřednictvím softwarového nástroje serveru, který využívá zadavatel – navrhovatel již v rámci dalšího průběhu správního řízení nenamítal nekompatibilitu diskového pole nabízeného vybraným dodavatelem s funkcionalitou Power HA Enterprise Edition, avšak tvrdil, že technické řešení zvolené vybraným dodavatelem není v souladu se

zadávacími podmínkami, neboť zadavatel požadoval, aby daný požadavek byl splněn prostřednictvím diskového pole, a nikoli prostřednictvím serveru zadavatele. Dle Úřadu však zadavatel explicitně nevymezil, že by požadavek „*diskové pole musí podporovat komunikační funkcionality Power HA Enterprise*“ musel být splněn přímo prostřednictvím diskového pole dodavatele (mohl být splněn také např. prostřednictvím serveru, který využívá zadavatel). Uvedené bylo potvrzeno také průzkumem trhu, z něhož vyplynulo, že dle většiny oslovených dodavatelů nemusí diskové pole obsahovat specifické funkcionality pro zajištění funkčnosti této komunikační funkcionality a postačuje, pokud bude funkčnost zajištěna i jiným povoleným způsobem, např. pomocí replikační technologie nainstalované na serveru, ke kterému se diskové pole bude připojovat.

V průběhu řízení navrhovatel také namítl, že diskové pole nabízené vybraným dodavatelem nepodporovalo instalaci médií typu SCM NVMe, nicméně na základě vyjádření zadavatele, vybraného dodavatele a zejména společnosti HEWLETT-PACKARD (autorizovaný dovozce a dodavatel všech výrobků společnosti Hewlett Packard Enterprise v ČR) a rovněž celosvětového střediska technické podpory výrobce Úřad konstatoval, že s uvedeným nelze souhlasit. Úřad v této souvislosti zdůraznil, že je to právě výrobce (případně autorizovaný dovozce a dodavatel), kdo může věrohodně potvrdit technické vlastnosti a funkce jím dodávaných zařízení.

Úřad tedy návrh navrhovatele zamítl, přičemž uvedené rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0066/2022/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0060/2022/VZ

- Název VZ: Soubor centrálních služeb národní infrastruktury pro elektronické zadávání veřejných zakázek - část 2 Agendový informační systém NIPEZ
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 113, § 119 odst. 2 písm. d), § 211 odst. 5 ZZVZ
- Klíčová slova: hodnocení nabídek, mimořádně nízká nabídková cena, písemná zpráva zadavatele, posouzení nabídek, subjektivní hodnotící kritéria, zásada transparentnosti
- Prejudikatura: NSS 5 Afs 75/2009-100, 2 A 9/2002-62; KS 30 Af 104/2012-51, 31 Ca 166/2005-125, 30 Af 90/2013-50

Předmětem jedné z částí veřejné zakázky bylo dodání modulu Agendový informační systém NIPEZ a poskytnutí služeb provozního zajištění a rozvoje modulu.

Navrhovatel v návrhu brojl mj. proti tomu, že v případě jednoho účastníka nedošlo k posouzení MNNC. Nabídka tohoto účastníka dle navrhovatele vykazovala podstatné rozdíly oproti nabídkovým cenám ostatních účastníků. Z rozhodnutí o námitkách je dle Úřadu zřejmé, že pochybnosti o reálnosti nabídkové ceny tohoto účastníka, které by mohly vést k jeho povinnému vyloučení, zadavatele nezískal ani poté, co byl na případnou MNNC v jeho nabídce upozorněn navrhovatelem. Navrhovatel podanými námitkami nevnesl do zadávacího řízení pochybnosti o reálnosti nabídkové ceny daného uchazeče. Navrhovatel neuvedl žádné relevantní argumenty týkající se toho, že by nabídková cena měla být mimořádně nízká vlivem skutečností, jež případně mohou představovat obligatorní důvod pro vyloučení ze zadávacího řízení podle § 113 odst. 6 ZZVZ.

O zbývajících námitkách navrhovatele týkajících se zejména hodnocení nabídek je stručně pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

Úřad návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Závěry prvostupňového rozhodnutí byly potvrzeny rozhodnutím předsedy Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0271/2022/VZ

- Název VZ: *Datová centra*
- Výrok rozhodnutí: § 48 odst. 1, § 61 odst. 5, § 196 odst. 2, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ, § 95 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 46 odst. 1, § 48 odst. 1, § 61 odst. 5, § 196 odst. 1 písm. b), § 196 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: *čestné prohlášení, osvědčení objednatele, prokázání kritérií technické kvalifikace, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, vyloučení účastníka zadávacího řízení, seznam významných dodávek, nahrazení dokladu čestným prohlášením*
- Prejudikatura: *KS 62 Af 50/2010-104*

Ve správním řízení zahájeném z moci úřední Úřad konstatoval spáchání přestupku obviněným tím, že vyloučil dodavatele ze zadávacího řízení pro nepředložení osvědčení objednatele o referenčním plnění, přestože tento dodavatel předložil v žádosti o účast čestné prohlášení nahrazující osvědčení objednatele ve smyslu § 196 odst. 2 ZZVZ (jednalo se o zadávání veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti).

Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla dodávka technologií a souvisejících služeb pro rozšíření stávajícího datového centra zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním.

Přestože je postup podle § 46 ZZVZ obecně fakultativní, v nyní šetřeném případě se výzva k objasnění nabídky stala povinností obviněného, neboť v případě vyloučení dodavatele z důvodu neprokázání kvalifikace musí mít zadavatel jednoznačné podklady pro závěr, že žádost o účast nevyhovuje zadávacím podmínkám, přičemž v daném případě zadavatel neměl tyto jednoznačné podklady k dispozici.

Obviněný k prokázání kritéria technické kvalifikace požadoval podle § 196 odst. 1 písm. b) ZZVZ předložit seznam významných dodávek za posledních pět let, jehož součástí muselo být mj. i osvědčení objednatele. Úřad zjistil, že dodavatel předložil seznam významných zakázek doplněný čestným prohlášením, že uvedené zakázky byly provedeny v požadované kvalitě a rozsahu. V souvislosti s uvedeným Úřad připomněl, že zákonodárce v § 196 odst. 2 ZZVZ stanovil, že osvědčení objednatele podle § 196 odst. 1 písm. b) ZZVZ může být nahrazeno čestným prohlášením dodavatele, pokud vystavení osvědčení není možné, nebo je objednatel odmítl. Z textu § 196 odst. 2 ZZVZ přitom vyplývá, že tato úprava směřuje k postupu dodavatele v situaci, kdy zjistí, že není objektivně schopen poskytnout požadované osvědčení objednatele. V takovém případě je mu zákonem dána možnost doložení jeho náhrady v podobě čestného prohlášení dodavatele.

Úřad dále konstatoval, že i v případě, kdy dodavatel nahradí osvědčení objednatele čestným prohlášením bez sdělení důvodu předvídaného zákonem, jedná se o čestné prohlášení nahrazující osvědčení objednatele ve smyslu § 196 odst. 2 zákona.

S ohledem na uvedené skutečnosti měl Úřad za prokázané, že obviněný nemohl mít při vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení najisto postaveno, že tento dodavatel neprokázal splnění technické kvalifikace a o jeho vyloučení tedy rozhodl v rozporu se zákonem.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0417/2022/VZ²¹

- Název VZ: DATA_VPN PL_40264
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 48 odst. 4, § 48 odst. 8, 113 odst. 4, 113 odst. 6, § 138 odst. 1 ZZVZ
- Klíčová slova: mimořádně nízká nabídková cena, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, žádost o zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny, dynamický nákupní systém, pravidla dynamického nákupního systému, zásada transparentnosti, závaznost zadávací dokumentace, vázanost zadávací dokumentací, žádost o objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů
- Prejudikatura: NSS 1 Afs 45/2010

Případ se týkal posuzování mimořádně nízké nabídkové ceny (§ 113 ZZVZ) v dynamickém nákupním systému (§ 138 a násl. ZZVZ).

Úřad se v úvodu svého rozhodnutí věnoval posouzení charakteru DNS, když konstatoval, že dynamický nákupní systém spadá pod zvláštní postupy a jeho zavádění neprobíhá v zadávacím řízení, přičemž z tohoto důvodu se na něj nevztahují veškerá ustanovení ZZVZ platná pro zadávací řízení. Nepoužijí se tak například všechna ustanovení části druhé, třetí či čtvrté zákona, nýbrž pouze ta, na která ZZVZ v části šesté hlavě III výslovně odkazuje. Na postup zadavatele při zavádění DNS nicméně dopadá povinnost zakotvená v § 6 ZZVZ, tj. povinnost dodržovat základní zásady, i. a. zásadu transparentnosti. Z té pak v daném případě plyne povinnost postupovat při zavádění DNS striktně dle pravidel, která zadavatel sám v zadávací dokumentaci stanovil. Ačkoliv se totiž četná ustanovení ZZVZ při zavádění DNS neaplikují ex lege, může si zadavatel jejich použití v zadávací dokumentaci vyhradit, přičemž tímto se jejich použití stává v daném případě obligatorním.

Úřad ze zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel si použití § 113 ZZVZ upravujícího postup při posuzování MNNC v zadávací dokumentaci nevyhradil a dané ustanovení tudíž není na posuzovaný případ aplikovatelné. Zadavatel v zadávací dokumentaci toliko stanovil, že si pro případ pochybností ohledně nabídkové ceny vyhrazuje právo zaslat dodavateli žádost o objasnění nabídky dle § 46 ZZVZ. Zadavatel této možnosti ve vztahu k vybranému dodavateli skutečně využil, současně však uvedl, že se nejedná o postup dle § 113 zákona a že nemá za to, že nabídka vybraného dodavatele obsahuje MNNC. Postup zadavatele, který se spokojil s vysvětlením vybraného dodavatele, aniž toto vysvětlení podrobil přezkumu dle pravidel uvedených § 113 odst. 6 ZZVZ či aniž vybraného dodavatele vyloučil dle § 113 odst. 6 ZZVZ či § 48 odst. 4 nebo 8 ZZVZ, tak byl souladný se zákonem, neboť zadavatel si v zadávací dokumentaci vyhradil toliko právo postupovat dle § 46 ZZVZ, nikoli však další práva či povinnosti vyplývající z ustanovení § 113 ZZVZ či 48 odst. 4 nebo odst. 8 ZZVZ. Úřad z uvedeného důvodu návrh navrhovatele zamítl.

²¹ Shodné závěry obsahuje rovněž rozhodnutí Úřadu ze dne 18. 11. 2022, sp. zn. [S0418/2022/VZ](#).

- Název VZ: *Služby servisní podpory*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 4, § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d), § 113 odst. 1, § 113 odst. 4, § 113 odst. 6 ZZVZ*
- Klíčová slova: *mimořádně nízká nabídková cena, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, žádost o zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny, zásada transparentnosti, pravomoc ÚOHS, seznam techniků nebo technických útvarů, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 45/2010-159, 5 As 180/2016-32; KS 62 Af 78/2016-383*

Předmětem přezkoumávané veřejné zakázky bylo poskytování servisních služeb, konkrétně správa a servis IT infrastruktury zadavatele.

Hodnoticí komise v nabídce vybraného dodavatele identifikovala možnou MNNC, a to ve vztahu k ceně ad hoc servisní služby „Tvorba skriptů, úprava aplikací“, jelikož nabídková cena vykazovala v této části odchylku od nabídkových cen ostatních účastníků zadávacího řízení. V návaznosti na doporučení hodnoticí komise odeslal zadavatel vybranému dodavateli žádost o písemné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, ve kterém žádal mj. o uvedení počtu alokovaných zaměstnanců a jejich vytížení v hodinách vždy za jeden měsíc poskytování dané služby. Dodavatel v rámci zdůvodnění své nabídkové ceny uvedl mimo jiné, že alokovaným zaměstnancům platí měsíční fixní plat a že daní zaměstnanci mají určitou volnou (dosud nenaplněnou) pracovní kapacitu. Náklady na tyto zaměstnance jsou díky tomu zaplacené z jiných projektů, tudíž každý dodatečný výnos získaný kapitalizací jejich práce představuje pro dodavatele zisk.

Hodnoticí komise považovala zdůvodnění nabídkové ceny vybraného dodavatele za dostatečné; návrhověl však zastával opačný názor a poukázal, že předmětná nabídková cena byla hluboko pod úrovní předpokládané hodnoty veřejné zakázky a v porovnání s nabídkovými cenami ostatních účastníků ZŘ byla extrémně nízká.

Úřad úvodem svého právního posouzení připomněl, že institut MNNC chrání zadavatele před situací, kdy by byl nucen uzavřít smlouvu s účastníkem zadávacího řízení, jenž by nebyl schopen plnění veřejné zakázky za nabídnutou cenu vůbec poskytnout, případně by jej nebyl schopen poskytnout řádně, včas či za stanovených podmínek.

K samotnému procesu posouzení MNNC Úřad předeslal, že zadavatel je podle § 113 odst. 1 zákona povinen před odesláním oznámení o výběru dodavatele posoudit, zda nabídková cena není ve vztahu k předmětu veřejné zakázky mimořádně nízká. V případě, že zadavatel vyhodnotí nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou, příp. získá-li podezření o přítomnosti MNNC, je jeho povinností postupovat podle § 113 odst. 4 zákona a vyžádat si od tohoto účastníka zadávacího řízení písemné zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny, které musí obsahovat potvrzení skutečností podle § 113 odst. 4 písm. a) a b) zákona, tj., že účastník zadávacího řízení zajistí při plnění veřejné zakázky dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k předmětu veřejné zakázky, jakož i pracovněprávních předpisů a kolektivních smluv vztahujících se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a že neobdržel neoprávněnou veřejnou podporu. Za předpokladu, že ze zdůvodnění dodavatele vyplývá, že nabídková cena je mimořádně nízká vlivem nedodržování právních předpisů, nebo že dodavatel obdržel neoprávněnou veřejnou podporu, případně jeho

písemné zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny neobsahuje potvrzení těchto skutečností, stíhá podle § 113 odst. 6 zákona zadavatele povinnost takového účastníka ze zadávacího řízení vyloučit. V ostatních případech je však v souladu s § 48 odst. 4 zákona zcela na uvážení zadavatele, zda v zadávacím řízení ponechá účastníka zadávacího řízení, jehož nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky posoudil jako mimořádně nízkou, či zda jej vyloučí. Případné riziko spjaté s existencí MNNC při realizaci smlouvy nese zadavatel.

Jelikož zdůvodnění MNNC vybraným dodavatelem obsahovalo potvrzení skutečností dle § 113 odst. 4 písm. a) a b) ZZVZ, nebyl zadavatel povinen vybraného dodavatele ze zadávacího řízení vyloučit a bylo tedy pouze na něm, zda se spokojí se zdůvodněním nabídkové ceny či nikoli.

Co se týká skutečnosti, že zadavatel zaslal vybranému dodavateli výzvu ke zdůvodnění MNNC toliko ve vztahu k servisní službě „Tvorba skriptů, úprava aplikací“, nikoli však již ve vztahu k ceně za paušální služby, neshledal Úřad v tomto postupu rozpor se zákonem, neboť ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplynulo, že zadavatel se posouzení nabídkové ceny vybraného dodavatele zabýval a ve vztahu k této části nabídkové ceny abnormality neshledal. Úřad přitom nemá pravomoc vstupovat do konkrétních myšlenkových pochodů hodnotící komise, nýbrž má toliko možnost přezkoumat, zda posouzení existence MNNC proběhlo v zákonném rámci a v souladu se zadávacími podmínkami.

Úřad zdůraznil, že přiměřenost nabídkové ceny je třeba primárně posuzovat z hlediska složitosti předmětu veřejné zakázky, nikoli z hlediska nabídkových cen předložených jinými účastníky zadávacího řízení, které mohou představovat toliko pomocný indikátor MNNC. Úřad dále akcentoval, že v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek došlo k posunu ve vnímání institutu MNNC, kdy je nově upřednostňována odpovědnost samotného zadavatele za uzavření smlouvy za podmínek pro něj „podezřele výhodných“ před autoritativním zákazem takovou smlouvu uzavřít.

V návaznosti na výše uvedené Úřad návrh navrhovatele na zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele zamítl, přičemž toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu s odkazem na rozhodovací praxi správních soudů konstatoval, že zákon nestanoví žádná kritéria, podle nichž by měl zadavatel hodnotit míru dostatečnosti vysvětlení poskytnutého vybraným dodavatelem k mimořádně nízké nabídkové ceně, a zakotvuje pravidlo, podle něž zadavatel i v případě nedostatečného vysvětlení nemusí dodavatele povinně ze ZŘ vyloučit. Již ze samotného smyslu a účelu institutu mimořádně nízké nabídkové ceny tedy vyplývá, že ÚOHS i správní soudy mohou pouze hodnotit, zda zadavatel dostatečně transparentně a přezkoumatelně vysvětlil uchazeči své přetrvávající pochyby, že bude schopen realizovat danou veřejnou zakázku za mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0400/2021/VZ

- Název VZ: eu-INIS SIS - Licence Vertica a prezentační nástroj včetně technické podpory
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 113, § 119 odst. 2 písm. b), § 123 odst. 1 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 265 písm. a), § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 44, § 113 odst. 4, § 113 odst. 6, § 119 odst. 2 písm. b), § 123 odst. 1 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: mimořádně nízká nabídková cena, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, zpráva o hodnocení nabídek, střet zájmů, náležitosti zprávy o hodnocení nabídek, Identifikace členů hodnotící komise, anonymizace
- Prejudikatura: NSS 5 As 180/2016-32; KS 62 Af 78/2016-383

Navrhovatel návrhem brojil proti skutečnosti, že zadavatel nevyločil vybraného dodavatele ze zadávacího řízení, přestože jeho nabídka obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu, a dále proti údajné nepřezkoumatelnosti písemné zprávy o hodnocení nabídek.

Co se týká nabídkové ceny vybraného dodavatele, zadavatel v zadávacím řízení podle § 113 odst. 4 ZZVZ vybraného dodavatele vyzval, aby mimořádně nízkou nabídkovou cenu zdůvodnil. V reakci na to vybraný dodavatel svou nabídkovou cenu zadavateli zdůvodnil, přičemž vyloučil, že by jeho nabídková cena byla mimořádně nízkou z důvodů uvedených pod písmeny a) či b) ustanovení § 113 odst. 6 ZZVZ. Zadavatel se spokojil se zdůvodněním předloženým vybraným dodavatelem, přičemž důvody, které jej k tomu vedly, vtělil do zprávy o posouzení nabídek. Navrhovatel naproti tomu setrval na svém názoru, že předmět veřejné zakázky nelze za cenu uvedenou vybraným dodavatelem poskytnout.

Ve vztahu k institutu MNNC Úřad konstatoval, že zákonodárce stanovil pevný rámec, v němž se má zadavatel při posuzování nabídkových cen pohybovat. Zadavatel má povinnost posoudit, zda nabídka neobsahuje MNNC, minimálně u vybraného dodavatele, a to v kterékoliv fázi zadávacího řízení do odeslání oznámení o výběru dodavatele. V případě, že zadavatel vyhodnotí nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou, příp. získá-li podezření o přítomnosti MNNC, je jeho povinností postupovat podle § 113 odst. 4 zákona a vyžádat si od tohoto účastníka zadávacího řízení písemné zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny, které musí obsahovat potvrzení skutečností podle § 113 odst. 4 písm. a) a b) zákona, tj., že účastník zadávacího řízení zajistí při plnění veřejné zakázky dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k předmětu veřejné zakázky, jakož i pracovněprávních předpisů a kolektivních smluv vztahujících se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a že neobdržel neoprávněnou veřejnou podporu. Za předpokladu, že ze zdůvodnění vyplyne, že nabídková cena je mimořádně nízká vlivem nedodržování právních předpisů, nebo že daný účastník zadávacího řízení obdržel neoprávněnou veřejnou podporu, případně jeho písemné zdůvodnění způsobu stanovení MNNC neobsahuje potvrzení skutečností podle § 113 odst. 4 zákona, stihá zadavatele povinnost podle § 113 odst. 6 zákona takového účastníka ze zadávacího řízení vyloučit. V ostatních případech je však podle § 48 odst. 4 zákona zcela na uvážení zadavatele, zda v zadávacím řízení ponechá účastníka zadávacího řízení, jehož nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky posoudil jako mimořádně nízkou. I pokud se tedy zdůvodnění MNNC jeví jako nedostatečné, je zadavatel oprávněn uvedenou nabídku akceptovat a vybrat ji jako nejvhodnější, jsou-li pro to splněny další zákonné podmínky. Riziko, že za těchto okolností nedojde k řádnému splnění veřejné zakázky, pak dopadá výlučně na zadavatele.

Úkolem Úřadu je primárně přezkoumat rámec posouzení MNNC, tj. zejména ověřit, zda se zadavatel MNNC u vybraného dodavatele zabýval. Jelikož zadavatel vybraného dodavatele prokazatelně vyzval ke zdůvodnění MNNC, přičemž uvedený dodavatel požadované zdůvodnění ve lhůtě poskytl a současně potvrdil, že nabídková cena není mimořádně nízká z důvodů uvedených v § 113 odst. 6 písm. a) a b) ZZVZ, bylo pouze na zadavateli, zda vybraného dodavatele v zadávacím řízení ponechá, či jej vyloučí. Skutečnost, že se zadavatel rozhodl přijmout riziko spjaté s nízkou cenou a že za tuto cenu nelze dle navrhovatele předmět díla realizovat, nezakládá nezákonnost postupu zadavatele, neboť se jedná o právo zadavatele, které mu zákon přiznává (srov. § 48 odst. 4 ZZVZ). Vzhledem k těmto závěrům byl návrh navrhovatele v příslušné části zamítnut.

Další část návrhu směřovala proti obsahu zprávy o hodnocení nabídek. Úřad zjistil, že hodnocení nabídek provedla pro zadavatele komise, přičemž členové komise byli ve zprávě o hodnocení nabídek řádně identifikováni, jak vyžaduje § 119 odst. 2 písm. b) ZZVZ. Účastníkům zadávacího řízení však nebyla v návaznosti na oznámení o výběru dodavatele poskytnuta tato zpráva, nýbrž pouze její anonymizovaná verze, na základě které nebylo možno členy hodnotící komise identifikovat. Úřad označil tento postup zadavatele za netransparentní, přičemž dospěl k závěru, ačkoliv předmětem

hodnocení byla toliko nabídková cena, mohlo přesto v důsledku daného pochybení dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť neúspěšnému účastníkovi zadávacího řízení byla upřena možnost zjistit, zda se na hodnocení nabídek např. nepodílela osoba nacházející se ve střetu zájmů. Ačkoliv tedy prostor pro případnou manipulaci s pořadím nabídek byl vzhledem ke zvolené metodě hodnocení omezený, nebylo dle ÚOHS možno vyloučit, že by v důsledku popsání střetu zájmů mohlo dojít k situaci, kdy by v rozporu se zákonem nedošlo k vyloučení druhého z účastníků zadávacího řízení pro nesplnění podmínek účasti v zadávacím řízení, tj. že by bylo ovlivněno posouzení nabídek, a to např. právě v důsledku poměru členů komise k vybranému dodavateli, na který by byl zadavatel upozorněn navrhovatelem po seznámení se se jmény osob, které se podílely na hodnocení.

V této části tedy Úřad návrhu navrhovatele vyhověl a zrušil oznámení zadavatele o výběru dodavatele.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0054/2024/VZ²²](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0071/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Digitální transformace klinických procesů formou nemocničního informačního systému II.*
- Výrok rozhodnutí: § 257 písm. h), § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 39 odst. 5, § 44, § 48 odst. 5 písm. b), § 79 odst. 1, § 113 odst. 4, § 113 odst. 5, § 113 odst. 6, § 241 odst. 1, § 242 odst. 4 ZZVZ
- Klíčová slova: *lhůta pro podání námitek, prokázání splnění technické kvalifikace, splnění zadávacích podmínek, zastavení správního řízení, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, vyloučení z důvodu střetu zájmů, protichůdné zájmy, obchodní podmínky, smluvní vztah mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem, charakter řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, důkazní břemeno, procesní aktivita, ověřování věrohodnosti údajů, dokladů, vzorků nebo modelů*
- Prejudikatura: *NSS 2 Afs 67/2010-105, 9 As 179/2018-44, 5 Afs 75/2009-100, 5 As 180/2016-3; KS 62 Af 78/2016-383, 31 Af 69/2021-68*

Návrh směřoval zejména proti posouzení nabídky vybraného dodavatele a rovněž proti nastavení zadávacích podmínek.

Co se týká samotné zadávací dokumentace, navrhovatel argumentoval, že zadavatel své požadavky dostatečně nepromítl do návrhu smlouvy o dílo a že podmínka spočívající v požadavku na registraci nemocničního informačního systému jakožto zdravotnického prostředku měla být dle jeho názoru stanovena přímo v zadávací dokumentaci (nikoli, jak to učinil zadavatel, pouze v závazném návrhu smlouvy o dílo) a nakonec, že některá ustanovení závazného návrhu smlouvy o dílo byla údajně ve vzájemném rozporu.

Úřad konstatoval, že uvedené skutečnosti představují námitky proti zadávací dokumentaci a jako takové měly být uplatněny ve lhůtě pro podání nabídek (§ 242 odst. 4 zákona). V souladu s ustanovením § 257 písm. h) zákona tedy Úřad návrh navrhovatele v příslušné části zamítl.

Co se týká posouzení nabídky vybraného dodavatele, navrhovatel předně vnesl několik námitek týkajících se postupu zadavatele ve věci registrace nemocničního informačního systému (NIS) jako zdravotnického prostředku třídy IIb. Navrhovatel zejména tvrdil, že vybraný dodavatel nebude

²² Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví.

objektivně schopen splnit požadavek na registraci NIS (plynoucí z návrhu smlouvy o dílo), která podle navrhovatele trvá déle než 12 měsíců.

Navrhovatel dále tvrdil, že nabídka vybraného dodavatele obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu, přičemž zadavatel rezignoval na její meritorní přezkum, což je nepřípustné. V této souvislosti upozornil na rozdíl mezi nabídkovou cenou vybraného dodavatele a dodavatele, který se umístil jako druhý v pořadí, a poukázal na skutečnost, že vybraným dodavatelem nabízený NIS obsahuje pouze základní funkce a jeho další vývoj si tedy nutně vyžádá náklady v řádu desítek milionů korun.

Navrhovatel rovněž zpochybnil referenční zakázky vybraného dodavatele, jelikož dle jeho názoru nevyhovovaly zadávacím podmínkám svým obsahem ani hodnotou. Dle navrhovatele by případné další plnění poskytnuté na základě samostatných objednávek neuveřejněných v Registru smluv mělo být považováno za plnění na základě neúčinné smlouvy a zadavatel k němu tedy neměl při posuzování referencí přihlížet. Dále navrhovatel upozornil, že jedna z referencí obsahovala položky, které neměly být započítány, a rovněž další chyby, pro které měla být odmítnuta.

Zadavatel a vybraný dodavatel měli mít údajně též protichůdné zájmy, jelikož vybraný dodavatel je součástí skupiny AGEL, která vůči zadavateli provozuje konkurenční zařízení. Navrhovatel se domníval, že vybraný dodavatel může zneužít citlivé informace získané během plnění zakázky a získat tak konkurenční výhodu, což zadavatel v zadávací dokumentaci dostatečně neeliminovat smluvními opatřeními.

Ve vztahu k navrhovatelovu tvrzení, že vybraný dodavatel nezajistí včas, ve lhůtě 12 měsíců registraci NIS, Úřad uvedl, že dané tvrzení není podloženo fakty a je spekulativní. I kdyby však dané tvrzení bylo pravdivé, jedná se o obchodní riziko zadavatele a vybraného dodavatele, přičemž vztah mezi zadavatelem a dodavatelem je primárně soukromoprávní a platí zde zásada presumpce poctivosti a dobré víry. Navrhovatel přitom neprokázal, že splnění registrační podmínky by bylo zcela vyloučeno.

Co se týká zdůvodnění mimořádně nabídkové ceny, Úřad konstatoval, že míra podrobnosti zdůvodnění korespondovala s mírou konkrétnosti žádosti zadavatele. Vybraný dodavatel zadavateli potvrdil, že nabídková cena je konečná a zahrnuje veškerá plnění. Jestliže tedy nebyly naplněny obligatorní důvody pro vyloučení zakotvené v § 113 odst. 6 zákona, bylo pouze na zadavateli, zda nabídku dodavatele akceptuje a přijme riziko spojené s nižší nabídkovou cenou, či nikoli. Zadavatel při posuzování nabídkové ceny nepochybil.

K namítanému střetu zájmů Úřad uvedl, že existují-li mezi zadavatelem a dodavatelem protichůdné zájmy, může zadavatel považovat technickou kvalifikaci za neprokázanou (§ 79 odst. 1 zákona). Jedná se však výlučně o oprávnění zadavatele, nikoli jeho povinnost. Povinnost vyloučit vybraného dodavatele ze zadávacího řízení pro nezpůsobilost z důvodu střetu zájmů přitom v daném případě neexistovala, neboť ustanovení § 48 odst. 5 písm. b) ZZVZ dopadá pouze na situace, kdy střet zájmů existuje v rámci samotného zadávacího řízení (nikoli tedy ve fázi plnění veřejné zakázky). Pojem protichůdné zájmy, o kterém hovoří § 79 odst. 1 zákona, nemá žádnou přímou vazbu na ustanovení o střetu zájmů dle § 44 zákona.

Během správního řízení bylo nakonec rovněž objasněno, že napadené referenční zakázky odpovídaly zadávacím podmínkám jak co do jejich hodnoty, tak i po obsahové stránce. Dané závěry vyplynuly z vyjádření objednatelů referenčních plnění.

S ohledem na výše uvedené Úřad zbývající část návrhu zamítl.

Předseda Úřadu následně prvostupňové rozhodnutí potvrdil a upozornil, že správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájené na návrh má specifický charakter, neboť obsahuje významné

prvky kontradiktornosti, což je přibližuje ke spornému řízení ve smyslu § 141 správního řádu. Je tedy zdůrazněna aktivita účastníků správního řízení a odpovědnost za vymezení sporných skutkových otázek.

Dále předseda Úřadu uvedl, že postup, kdy zadavatel vyžadoval registraci NIS až od určité fáze realizace veřejné zakázky, bylo třeba kvitovat, neboť se jedná o opatření příznivé z hlediska šíře hospodářské soutěže. Jde navíc čistě o soukromoprávní podmínku, do které Úřadu nepřísluší ingerovat. Ve vztahu k referenčním zakázkám nezachyceným v Registru smluv předseda Úřadu uvedl, že podstatné je, zda referenční plnění bylo ve skutečnosti realizováno či nikoli. Přitom jestliže zadavatel požádal vybraného dodavatele o objasnění obsahu i hodnoty sporných referenčních zakázek a vybraný dodavatel reagoval podrobným zdůvodněním, které nevzbuzovalo pochybnosti o pravdivosti jeho tvrzení a ani v něm nebyly identifikovány žádné rozpory, jednalo se ze strany zadavatele o dostatečně obezřetný postup. Bylo by neadekvátní po zadavateli požadovat, aby sporné reference ještě dále zkoumal či dokonce sám přepočítával hodnotu jednotlivých faktur apod. Navrhovatel nepředložil žádné jednoznačné důkazy, které by byly způsobilé zpochybnit dvojí potvrzení referencí.

Rozhodnutí Úřadu S0855/2023/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0053/2024/VZ

- Název VZ: ADIS - podpora, údržba a vývoj 2023-2027
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 39 odst. 5, § 46 odst. 2, § 78 odst. 1, § 79 odst. 2 písm. b), § 79 odst. 2 písm. d), § 113 odst. 1, § 113 odst. 4, § 113 odst. 6, § 271 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: ekonomická kvalifikace, přeměna dodavatele, rozdělení dodavatele, odštěpení společnosti, přechod referencí, přechod ekonomické kvalifikace, hodnota referenčního plnění, osvědčení objednatele, ověření věrohodnosti poskytnutých údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, ověření referencí, objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, změna nabídky, záměna poddodavatelů, záměna referencí, nové reference, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, kvalifikace členů realizačního týmu, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, ochrana obchodního tajemství, zásada rovného zacházení, nahlížení do spisu
- Prejudikatura: SDEU C-210/20; KS 31 Af 73/2020-178, 62 Af 78/2016-383, 30 Af 10/2022-392

Správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který namítal sérii údajných pochybení zadavatele při posouzení nabídky vybraného dodavatele.

Navrhovatel tvrdil, že vybraný dodavatel neprokázal svoji ekonomickou kvalifikaci. Podle navrhovatele byl vybraný dodavatel ještě před podáním nabídky významně hospodářsky oslaben následkem korporátní přeměny, kdy se z pohledu zákona stal zcela novou právnickou osobou, a nemohl tudíž těžit z ekonomických výsledků rozdělované společnosti, a tedy ani z údajů o obratu rozdělované společnosti z let 2019 až 2022.

Úřad neuznal námitky navrhovatele, že vybraný dodavatel po korporátních změnách již není totožnou osobou jako dříve a nemůže využívat dřívější ekonomické výsledky k prokázání kvalifikace. Úřad poukázal na právní úpravu, podle níž při rozdělení společnosti odštěpením právnická osoba nezaniká, pouze přechází část jejího jmění na nástupnickou společnost. Vybraný dodavatel tak zůstává stejnou právnickou osobou a může se odvolávat na dřívější ekonomické výsledky. Konkrétní argumenty navrhovatele o ekonomickém oslabení dodavatele Úřad odmítl, jelikož z veřejně dostupných údajů

vyplývalo, že dodavatel stále splňuje podmínky ekonomické kvalifikace stanovené zadavatelem (Úřad zkoumal výši aktiv).

Navrhovatel v další argumentaci uvedl, že v rámci korporátní přeměny došlo k přechodu relevantních zdrojů, které sloužily k realizaci předmětu plnění referenčních zakázek, jejichž prostřednictvím vybraný dodavatel prokazoval splnění technické kvalifikace, či že dokonce přešly samotné referenční zakázky. V této souvislosti navrhovatel poukázal na projekt rozdělení a dodal, že není zachována totožnost subjektu.

Úřad konstatoval, že neexistuje spor, kdo byl objednatelem referenční služby a ve prospěch koho byla reference vystavena – nositelem reference zůstává vybraný dodavatel, který službu skutečně realizoval. Úřad také zdůraznil, že změny v personálních a technických kapacitách obchodního závodu nemohou mít vliv na kvalifikaci dodavatele, pokud již jednou prokázal, že zakázku úspěšně realizoval (není nutné prokazovat, zda dodavatel disponuje stejným realizačním zázemím jako při plnění referenční zakázky, protože obchodní závod se v čase přirozeně mění). Úřad současně podotkl, že zadavatel ověřil, jaké konkrétní služby vybraný dodavatel fakticky realizoval, přičemž uvedené bylo podloženo referenčním listem vystaveným objednatelem předmětných služeb.

Dále navrhovatel zpochybnil splnění kvalifikačních požadavků týkajících se hodnoty předložených referencí. Dle navrhovatele nedosahovaly požadované minimální hodnoty, jelikož relevantní byla pouze jejich část vztahující se k vývoji a podpoře transakčního webového portálu (požadovaný předmět reference).

Úřad zjistil, že zadavatel ověřoval předmět i hodnotu referenčních služeb u objednatelů plnění, kteří potvrdili, že dodavatelem poskytnuté plnění odpovídalo smluvním ujednáním, a současně též objasnili rozsah, v jakém dané plnění odpovídalo požadavkům zadavatele na předmět referencí. Argumenty navrhovatele byly tímto vyvráceny.

Navrhovatel rovněž zpochybnil, zda vybraný dodavatel dodržel požadavek zadavatele na „komplexitu služeb“ referenčního plnění. Reference týkající se důchodové a pojistné agendy nebyla totiž realizována na základě jedné smlouvy.

Úřad konstatoval, že zadavatel postupoval správně, jelikož zadávací dokumentace nevyžadovala, aby byla služba pojistné a důchodové agendy uskutečňována na základě jedné smlouvy. Rozhodující bylo, že dodavatel poskytl komplexní systém vzájemně propojených modulů pro správu pojistného a důchodové agendy. Smyslem zadávací podmínky bylo ověřit schopnost dodavatele poskytovat potřebný objem služeb, nikoliv striktně trvat na jediné smlouvě či jediném informačním systému.

Navrhovatel dále tvrdil, že dodavatel během řízení podstatně změnil svou nabídku, neboť nahradil původně zamýšlené vlastní kapacity externími poddodavateli, což mělo znamenat podstatný zásah do původní podoby nabídky.

V této souvislosti zadavatel na základě § 46 zákona požádal vybraného dodavatele o objasnění a doplnění nabídky, včetně doložení kvalifikačních předpokladů. Úřad zdůraznil, že doplnění údajů, jako například změna poddodavatelů či předložení nových referencí, není považováno za nepřipustnou změnu nabídky (osoba poddodavatele prokazujícího kvalifikaci za vybraného dodavatele není esenciálním prvkem podané nabídky). Nejednalo se totiž o změnu samotného předmětu plnění, ale o prokazování kvalifikace. Současně nedošlo k porušení zásady rovného zacházení s dodavateli ani zásady přiměřenosti.

Úřad dále konstatoval, že zadavatel v zadávací dokumentaci skutečně omezil místo plnění veřejné zakázky na území České republiky, nesouhlasil však s tvrzením navrhovatele, že plnění veřejné zakázky prostřednictvím zahraničních poddodavatelů automaticky znamená porušení této podmínky. Vítězný dodavatel a jeho poddodavatelé se v písemných závazcích zavázali k plnění zakázky v souladu se zadávacími podmínkami, tedy na území ČR. Neexistovaly přitom žádné důkazy, které by naznačovaly,

že by práce měla být vykonávána mimo území ČR, ani že by došlo k porušení předpisů o kybernetické bezpečnosti. Obavy navrhovatele byly tedy čistě spekulativní.

Námítky navrhovatele směřovaly rovněž proti posouzení konkrétních zkušeností členů realizačního týmu. Úřad nejprve vyvrátil tvrzení navrhovatele, že členové realizačního týmu nedisponovali základní znalostí daňového řádu, jež byla potřebná pro pochopení základních funkcionalit požadovaného systému. Základní znalost daňového řádu byla totiž ze strany dotčených členů realizačního týmu doložena osvědčením o účasti na projektech a kurzu a zadavatel tedy mohl mít tuto kvalifikační podmínku za prokázanou.

Co se týká ostatních požadavků, Úřad považoval za klíčové, že zaměstnavatel dotčených členů realizačního týmu i objednavatel plnění potvrdili, že jmenovaní členové se účastnili příslušných projektů.

Ve vztahu k problematice mimořádně nízké nabídkové ceny Úřad uvedl, že zadavatel v daném případě postupoval podle zákona, když požádal vybraného dodavatele o objasnění MNNC prostřednictvím dvou žádostí. Vybraný dodavatel na tyto žádosti odpověděl a zdůvodnil svou nabídku, což zadavatel akceptoval. Zadavatel tudíž neměl povinnost vybraného dodavatele ze zadávacího řízení vyloučit.

Závěrem Úřad odmítl tvrzení navrhovatele, že došlo k omezení jeho procesních práv. Dle Úřadu byly navrhovateli poskytnuty dostatečně dlouhé lhůty, ve kterých mohl realizovat své právo nahlédnout do částí spisu obsahujících obchodní tajemství (prezenčně) a také se vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Předseda Úřadu v rámci následného rozkladového řízení neshledal důvody pro zrušení či změnu prvostupňového rozhodnutí, rozklad zamítl a rozhodnutí potvrdil.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0661/2024/VZ](#)

potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0165/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Tiskárny pro FNHK včetně spotřebního materiálu*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 46 ZZVZ
- Klíčová slova: *objasnění informací či dokladů, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, pluralita výkladů, podpora hospodářské soutěže, rozhodnutí o námitkách, změna nabídky*
- Prejudikatura: 62 Af 41/2012-60, 8 Afs 44/2013-29, 2 Afs 86/2008-222, 2 Afs 87/2008-234

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na návrh, který směřoval jednak proti nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách navrhovatele a dále proti výběru dodavatele. Navrhovatel vyjádřil přesvědčení, že vybraný dodavatel v podané nabídce předložil model tiskárny, který zjevně nesplňuje minimální technické podmínky stanovené v zadávací dokumentaci pro tiskárnu číslo 2. Navrhovatel předně s odkazem na produktový list k tiskárně, předložený vybraným dodavatelem v nabídce, namítal, že dotčená tiskárna provádí výstup první kopie za 8,7 vteřiny, přestože zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že výstup první kopie musí proběhnout do 7 vteřin. Navrhovatel současně uvedl, že uvedená tiskárna rovněž nesplňuje technickou podmínku spočívající v možnosti oboustranného tisku na papír v zadavatelem požadovaném rozsahu gramáže 60 g/m² – 120 g/m². Na této skutečnosti dle názoru navrhovatele nic nemění ani závěry zadavatelem provedeného testování vzorků, které si od vybraného dodavatele vyžádal postupem podle § 104 písm. a) ZZVZ. Navrhovatel v této souvislosti namítal nepřezkoumatelnost a netransparentnost v postupu zadavatele, neboť dle jeho názoru není jasné, jakým způsobem zadavatel testoval, zda daná tiskárna vyhotoví první kopii do cca 6,5 vteřiny, či zda zvládne oboustranný tisk na papír ve výše specifikovaném rozsahu gramáže. Navrhovatel je

přesvědčen, že zadavatelem provedené testování tiskárny Brother bylo nadbytečné, neboť již z údajů obsažených v produktovém listu k dotčené tiskárně je zřejmé, že předmětné technické požadavky nesplňuje. Nadto navrhovatel uvedl, že nedostatek v nabídce vybraného dodavatele spočívající v předložení tiskárny, jež nevyhovuje zadávacím podmínkám, nelze zhojit objasněním nabídky ve smyslu ustanovení § 46 ZZVZ, neboť by se jednalo o případ nepřípustné materiální změny nabídky, protože měl být vybraný dodavatel ze zadávacího řízení vyloučen.

Úřad posoudil zákonnost navrhovatelem napadeného postupu zadavatele, přičemž svým rozhodnutím návrh zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad konstatoval, že pro splnění požadavku na srozumitelnost a dostatečnou podrobnost odůvodnění stanoviska zadavatele v rozhodnutí o námitkách není nutné, aby se zadavatel vypořádával s každým dílčím aspektem argumentace stěžovatele do nejmenších myslitelných podrobností; rozhodující je, zda zadavatel v rozhodnutí o námitkách poskytuje navrhovateli srozumitelné a dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností, tj. k podstatě argumentace navrhovatele. Je tedy nutné, aby odůvodnění podaných námitek postihlo gros podaných námitek, aniž by ovšem bylo ze strany zadavatele nutné vypořádat každé jednotlivé tvrzení uvedené v námitkách.

K další argumentaci navrhovatele Úřad uvedl, že závěr o splnění technických podmínek účasti vybraným dodavatelem bylo možno učinit na základě údajů obsažených v jím předložené nabídce a následně uvedených na pravou míru v rámci objasnění nabídky č. 1 a 2, protože se Úřad ztotožnil s názorem navrhovatele, podle kterého se zadavatelem provedené testování tiskárny vybraného dodavatele jeví jako nadbytečné. Okolnosti testování nabízené tiskárny zadavatelem za dané situace dle Úřadu neměly možnost ovlivnit výběr dodavatele, jelikož nejsou podstatné pro posouzení, zda nabízená tiskárna splňuje předmětné technické podmínky.

Úřad dále uvedl, že pokud vybraný dodavatel ve vztahu k tomu, co předložil v rámci podané nabídky, neprovádí změnu v předmětu plnění, tj. v rámci objasnění č. 1 a 2 nenabízí jiný předmět plnění, než původně uvedl v nabídce, je Úřad toho názoru, že uvedeným postupem vybraného dodavatele nemohlo ani potenciálně dojít k provedení nepovolené materiální (tedy faktické) změny podané nabídky, nýbrž se jednalo toliko o zákonem předvídanou možnost objasnění nabídky, kterou zadavatel inicioval a provedl v souladu s ustanovením § 46 ZZVZ.

Předseda Úřadu zamítl navrhovatelem podaný rozklad a konstatoval, že z rozhodovací praxe plyne, že pokud je volnější výklad (zde výklad zadávacích podmínek ve prospěch vybraného dodavatele) možný, měl by být přijat. V případě pochybností je totiž nezbytné upřednostnit výklad podporující hospodářskou soutěž. Nejasnosti v zadávacích podmínkách nemohou být nikdy přičítány k tíži dodavatelů. Dle navrhovatele bylo třeba příslušná ustanovení zadávací dokumentace vyložit přísnějším způsobem, výsledkem čehož by bylo, že tyto požadavky vybraný dodavatel nesplnil. Předmětná ustanovení ovšem při použití standardních výkladových metod umožňovala i výklad mírnější. V jeho světle nabídka vybraného dodavatele dle předsedy Úřadu obstála, přičemž tento výklad Úřad v souladu s pravidlem výkladu k tíži zadavatele správně použil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0031/2025/VZ

- Název VZ: *Ochrana klientských stanic II*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: *informační technologie, nesplnění zadávacích podmínek, smluvní podmínky, splnění zadávacích podmínek, vyloučení uchazeče*

V daném případě se jednalo o správní řízení zahájené na návrh proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele. Navrhovatel měl předně za to, že zadavatel postupoval při posouzení nabídky vybraného dodavatele v rozporu se zákonem, jelikož nabídka vybraného dodavatele nesplňuje v zadávacích podmínkách obligatorně požadovanou funkcionalitu endpointu „Offline detekce a reakce“. Navrhovatel přitom poukazoval, že technické řešení nabízené vybraným dodavatelem není schopno zajistit plnohodnotnou ochranu koncového zařízení v případě, kdy je zařízení v režimu offline. Navrhovatel s ohledem na podrobnosti uvedené v oznámení o výběru dovozuje, že vybraný dodavatel pro realizaci předmětu veřejné zakázky zvolil řešení postavené na systému CrowdStrike Falcon. V této souvislosti dále navrhovatel odkazuje na popis požadované funkcionality endpointu „Offline detekce a reakce“, která je v zadávacích podmínkách popsána jako schopnost plnohodnotné ochrany koncového zařízení v případě, kdy agentní software není ve spojení s centrálním managementem. Uvedená funkcionalita dle navrhovatele není zcela jednoznačně v případě systému CrowdStrike splněna.

Úřad posoudil zákonnost postupu zadavatele v rovině skutečností uváděných v návrhu, přičemž svým rozhodnutím zamítl návrh navrhovatele, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

Úřad konstatoval, že v zásadě se názor navrhovatele a zadavatele, resp. vybraného dodavatele liší v tom, zda stanovená zadávací podmínka na funkcionalitu endpointu „offline detekce a reakce“, která byla zadavatelem v zadávacích podmínkách formulována jako „[s]chopnost plnohodnotné ochrany koncového zařízení v případě, kdy agentní software není ve spojení s centrálním managementem“, je splněna i v případě, kdy nabízené technické řešení spoléhá při své funkčnosti rovněž na pravidelné aktualizace zajišťované nadřazeným softwarem (např. ve sféře výrobce daného technického řešení), pro jejichž řádnou instalaci musí být koncová zařízení v režimu online, aby sloužila pro ochranu daného technického řešení.

Podle názoru Úřadu by výklad sporné zadávací podmínky předložený navrhovatelem pravděpodobně vedl ke značně striktnímu omezení hospodářské soutěže, které by přitom nejspíše nebylo vedeno žádným objektivním cílem. Ač se totiž může jako logická jevit navrhovatelem předložená teze, že systém ochrany koncového zařízení může dosahovat skutečně plnohodnotné, resp. úplné úrovně ochrany právě pouze v okamžiku, kdy je plně aktualizován, v praxi nejspíše nebude možné určit, do jaké míry se zhorší úroveň poskytované ochrany např. v případě, kdy koncové zařízení je po dobu např. několika hodin v režimu offline. Když by přitom Úřad řešil právě oprávněnost takto vykládané zadávací podmínky z hlediska odůvodněnosti omezení hospodářské soutěže, byl by to pak právě zadavatel, kdo by musel ustát důkazní břemeno, proč k takové omezující podmínce přikročil a zda jím stanovený účel je tomuto omezení soutěže proporcionální. Vedle toho naopak výklad sporné zadávací podmínky předložený zadavatelem dává smysl jak z hlediska soutěžního, kdy takto vykládaná podmínka zjevně umožňuje účast v zadávacím řízení dodavatelům nabízejícím oba výše naznačené druhy systémů ochrany koncových zařízení zadavatele, tak věcného, neboť podle názoru Úřadu je při přechodu do offline režimu ochrana koncových zařízení zajištěna i na základě poslední nahrané aktualizace (přičemž významná část myslitelných hrozeb pochází právě z online prostředí). Nelze přitom ani uzavřít, že by takový „mírnější“, lépe však řečeno „racionální“ výklad byl v rozporu s jejím zněním.

Tvrzení navrhovatele, že vybraný dodavatel „obvykle“ nabízí technické řešení v modelu SaaS, dle Úřadu samo o sobě nemuselo v zadavateli vzbudit podezření, že se vybraný dodavatel chystá zadavateli požadované technické řešení nabídnout způsobem, který by nesplňoval zadavatelem stanovené požadavky na licenční ujednání. Zadavatel již v tomto okamžiku (tedy k okamžiku podání námitek navrhovatelem) měl k dispozici podepsaný návrh smlouvy vybraného dodavatele, dle kterého se vybraný dodavatel zavázal mimo jiné i k respektování zadavatelem stanoveného licenčního ujednání, a měl tak jednoznačnou indicii, že v případě plnění předmětu veřejné zakázky, tedy ve zcela konkrétní a jediné relevantní situaci, navrhovatel hodlá zadavatelem stanovené licenční podmínky respektovat. Jedinou myslitelnou reakcí zadavatele, která by s ohledem na podané námitky zpochybňující naplnění licenčního ujednání ze strany vybraného dodavatele v šetřeném případě připadala v úvahu, by přitom bylo vyzvání vybraného dodavatele k vysvětlení nabídky, v rámci kterého by pak de facto zadavatel mohl vyzvat vybraného dodavatele, aby opětovně uvedl, že se skutečně cítí být jím vázán již v nabídce podaným a podepsaným návrhem smlouvy. Taková žádost o vysvětlení nabídky by přitom z pohledu Úřadu byla jednoznačně nadbytečná.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0092/2025/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0052/2025/VZ

- Název VZ: *Zavedení systému 2FA uživatelů a administrátorů SMZ*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 39 odst. 2, § 39 odst. 4, § 39 odst. 5, § 46 odst. 1, § 46 odst. 2, § 48 odst. 1, § 48 odst. 2, § 48 odst. 8, § 79 odst. 2 písm. b), § 79 odst. 5 ZZVZ; § 15, § 18 OZ
- Klíčová slova: *koncern, kvalifikace, právní subjektivita, prokázání splnění technické kvalifikace, referenční zakázka, seznam významných dodávek*

V šetřeném případě se jednalo o správní řízení zahájené na základě návrhu směřujícího proti výběru dodavatele. Navrhovatel měl za to, že z obsahu oznámení o výběru dodavatele vyplývá, že vybraný dodavatel nesplňuje požadavky zadavatele na prokázání technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, a proto měl zadavatel vybraného dodavatele dle § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ ve spojení s § 48 odst. 8 ZZVZ vyloučit z účasti v zadávacím řízení. Navrhovatel se domníval, že referenční zakázky uvedené vybraným dodavatelem nesplňují požadavky zadavatele stanovené v zadávací dokumentaci, (1) jelikož se nejedná celkem o tři samostatné zakázky a (2) jelikož předmět plnění referenčních zakázek vybraného dodavatele neodpovídá požadavkům zadavatele stanoveným v zadávací dokumentaci.

Úřad v rámci správního řízení prověřil navrhovatelem rozporované skutečnosti, přičemž dospěl k závěru, že zadavatel ověřoval reference č. 1–4 předložené vybraným dodavatelem u všech objednavatelů a zjistil, že tyto reference vyhovují požadavkům technické kvalifikace stanoveným v zadávací dokumentaci. Úřad současně shledal, že námitky navrhovatele nebyly dostatečně konkrétní ani věcné (tedy neobsahovaly relevantní argumenty k narušení technické kvalifikace) tak, aby vyvolaly pochybnosti o splnění podmínek účasti vybraným dodavatelem. Na základě toho Úřad rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

V rámci odůvodnění svého rozhodnutí Úřad mj. konstatoval, že rovnocenným dokladem k prokázání kritérií technické kvalifikace je podle § 79 odst. 2 písm. a) ZZVZ (seznam stavebních prací včetně potvrzení objednatelů) a podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ (tj. seznam významných dodávek a služeb) zejména smlouva s objednatelem a doklad o uskutečnění plnění dodavatele. Z citovaného ustanovení zákona tedy vyplývá, že zákonodárce považuje smlouvu s objednatelem za doklad rovnocenný osvědčení objednatele referenční zakázky. Byť se uvedené ustanovení týká spíše seznamu stavebních

prací, neboť u seznamu významných dodávek zákon potvrzení objednatelů nevyžaduje, dle názoru Úřadu lze tento závěr zobecnit a vztáhnout i na právě šetřený případ.

K argumentu navrhovatele, že dvě z referenčních zakázek nepředstavují dvě samostatné dodávky, neboť byly realizovány v rámci téhož koncernu, Úřad přisvědčil závěru zadavatele, že nešlo o jednu dodávku realizovanou pro koncern Z + M Group, neboť tento nemá právní subjektivitu a není tedy ani způsobilý k uzavření smlouvy na předmětné dodávky. Právní subjektivitu, tj. způsobilost být nositelem práv a povinností, tedy i schopnost vstupovat do závazkových vztahů a uzavírat smlouvy, má pouze fyzická nebo právnická osoba. Koncern představuje pouze majetkové a personální propojení jednotlivých právnických osob, ale nemá samostatnou právní subjektivitu, která by ho opravňovala k uzavření smlouvy.

Úřad dále v rámci právního posouzení případu konstatoval, že ze zákona nevyplývá povinnost zadavatele objasňovat účastníkem předložený seznam dodávek v každé situaci, tj. když nemá o splnění kvalifikačního kritéria žádné pochybnosti. Zcela jiná situace však nastane, pokud je seznam významných dodávek, resp. informace a údaje v něm obsažené, relevantním způsobem zpochybněn. V takovém případě již zadavatel je – s ohledem na dodržení zásady transparentnosti – povinen tuto pochybnost náležitým způsobem odstranit.

Předseda Úřadu zamítl rozklad navrhovatele a mj. konstatoval, že vznesenou námitkou navrhovatele vyplynula otázka, do jaké hloubky je zadavatel dle zákona povinen prověřovat účastníky předložené referenční zakázky. Jistě totiž nelze po zadavateli požadovat, aby referenční zakázky prověřoval vyčerpávajícím způsobem až do stavu „nade vši pochybnosti“, zejména pokud námitky směřující proti referencím jsou spíše obecného charakteru či ve formě domněnek. Podle § 79 odst. 5 ZZVZ je rovnocenným dokladem k prokázání kritéria podle odstavce 2 písm. a) a b) téhož ustanovení zákona zejména smlouva s objednatelům a doklad o uskutečnění plnění dodavatele.

Jestliže zadavatel nemá o splnění kvalifikačního kritéria žádné pochybnosti, není dle předsedy Úřadu důvod objasňovat účastníkem předložený seznam dodávek. Pokud je však seznam významných dodávek (tj. informace a údaje v něm obsažené) relevantním způsobem zpochybněn, s ohledem na zásadu transparentnosti je zadavatel povinen tuto pochybnost přiměřeným způsobem odstranit (srov. § 39 odst. 5 a § 46 ZZVZ).

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0254/2025/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0067/2025/VZ](#)

- Název VZ: *IT delivery II*
- Výrok rozhodnutí: *§ 48 odst. 2 písm. a), § 61 odst. 5, § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 2 písm. a), § 61 odst. 5 ZZVZ*
- Klíčová slova: *jednací řízení s uveřejněním, nesplnění požadavků na kvalifikaci, nesplnění zadávacích podmínek, prokázání splnění požadavků na kvalifikaci, vliv na výběr dodavatele, vyloučení ze zadávacího řízení, zkušenosti osob zapojených do realizace veřejné zakázky, žádost o účast*

V daném případě se jednalo o řízení o přestupku zahájené z moci úřední na základě obdrženého podnětu.

Úřad prošetřil postup zadavatele a ve svém rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že v jednacím řízení s uveřejněním, zahájeným za účelem

uzavření předmětné rámcové dohody, postupoval v rozporu s § 48 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 61 odst. 5 ZZVZ, když nevyločil z účasti v zadávacím řízení vybraného dodavatele, ačkoli údaje obsažené v jím předložené žádosti o účast nesplňovaly v době posouzení kvalifikace podmínky technické kvalifikace stanovené v zadávací dokumentaci, když jeden z členů realizačního týmu vybraného dodavatele nesplňoval požadavek na minimální délku praxe, přičemž tento postup ovlivnil výběr dodavatele a zadavatel uzavřel mj. s vybraným dodavatelem rámcovou dohodu.

Konkrétně se jednalo o situaci, kdy člen realizačního týmu dodavatele ke dni podání žádosti o účast nesplňoval požadavek na minimální dva roky praxe v oblasti vývoje aplikací. Zadavatel však kontroval, že v době podepsání rámcové dohody již byl požadavek na délku odborné praxe člena realizačního týmu splněn.

Uvedená věc byla následně projednávána předsedou Úřadu v důsledku zadavatelem podaného rozkladu. Předseda Úřadu potvrdil výroky týkající se viny a povinnosti zadavatele uhradit náklady řízení, nicméně výrok týkající se trestu (výše pokuty) předseda změnil a pokutu snížil.

Předseda Úřadu ve svém rozhodnutí uvedl, že zadavatel v rozkladu uznává, že se dopustil pochybení, když ve fázi posuzování žádostí o účast neodhalil předmětný nedostatek v žádosti o účast vybraného dodavatele, avšak tvrdí, že toto pochybení bylo v průběhu zadávacího řízení napraveno, když k odstranění nezákonného stavu v zadávacím řízení došlo „přirozeným plynutím času“. Zadavatel uvedené plynutí času analogicky považuje za opatření k nápravě, resp., že jde o právní skutečnost napravující předchozí nesprávný postup zadavatele. Na základě této své argumentace zadavatel v rozkladu dovozuje, že uzavřením rámcové dohody s plně kvalifikovaným dodavatelem nedošlo k uzavření této rámcové dohody v rozporu se zákonem.

Tuto část námitky předseda Úřadu přijal a zohlednil v otázce posouzení správního trestání, tj. při určení druhu správního trestu a jeho výše. V otázce viny však daný argument není relevantní. Je totiž nepochybné, že ke spáchání předmětného přestupku došlo, protože byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Zadavatel totiž není trestán za to, že uzavřel rámcovou dohodu s nekvalifikovaným dodavatelem, ale za to, že vybraného dodavatele nevyločil ze zadávacího řízení, ačkoliv tak učinit měl.

V této věci považuje předseda Úřadu skutečnost, že rámcová dohoda byla uzavřena s dodavatelem, který již byl ke dni jejího uzavření plně kvalifikován, za významnou polehčující okolnost. Neplatí sice, že by nebyla dotčena hospodářská soutěž, avšak závažnost přestupku byla touto okolností snížena. Za podstatný považuje i způsob spáchání přestupku, kterým byla chyba zadavatele spočívající spíše v administrativním pochybení při posuzování kvalifikace (a to i přes skutečnost, že složitost kvalifikačních předpokladů nastavil zadavatel sám a je tak povinen vynaložit vysokou péči při ověřování jejich splnění). V neposlední řadě považuje předseda za polehčující okolnost i fakt, že na pochybení upozornil zadavatel sám v rámci své kontrolní činnosti.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0308/2025/VZ

- Název VZ: DATA_VPN_KI PL_150002
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6, § 113, § 130, § 251 odst. 4 a 5 ZZVZ
- Klíčová slova: posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, zadávání zakázky v dynamickém nákupním systému, zásada transparentnosti, koncentrace řízení
- Prejudikatura: 6 As 71/2019-37

Uvedené správní řízení bylo zahájeno na základě návrhu směřujícího proti postupu zadavatele při posuzování možné přítomnosti mimořádně nízké nabídkové ceny v nabídce vybraného dodavatele a dále proti postupu zadavatele při prověřování schopnosti vybraného dodavatele realizovat zakázku, resp. neproověření reálnosti technického zajištění poskytování služeb při realizaci zakázky vybraným dodavatelem v souladu se zadávacími podmínkami, a to konkrétně souladu s požadavky na použité technologie vyplývajícími z katalogových listů DATA_VPN_KRITICKÁ INFRASTRUKTURA_12.02. a DATA_VPN_QOS_KRITICKÁ INFRASTRUKTURA_011.01.

Úřad posoudil zákonnost postupu zadavatele v intencích námitek uvedených v návrhu, přičemž svým rozhodnutím předmětný návrh zamítl, jelikož nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad předně poukázal na skutečnost, že předmětná veřejná zakázka je zadávána v dynamickém nákupním systému, tedy na základě zvláštního postupu podle části šesté ZZVZ. V případě zvláštních postupů podle části šesté ZZVZ lze pak obecně konstatovat, že se pravidla pro posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny ve smyslu § 113 ZZVZ standardně neuplatní. Institut mimořádně nízké nabídkové ceny dle § 113 ZZVZ se tak aktivuje pouze za předpokladu, že je využití daného ustanovení zadavatelem vyhrazeno v zadávacích podmínkách. Zákon tedy zadavateli povinnost postupovat dle § 113 ZZVZ v případě zvláštního postupu dle části šesté zákona neukládá. Pokud by si pak zadavatel uvedený postup ani dobrovolně nevyhradil, nelze mu tedy vytknout, že v souvislosti se zadáváním šetřené dílčí veřejné zakázky zadávané v zavedeném dynamickém nákupním systému mimořádně nízkou nabídkovou cenu u vybraného dodavatele neposuzoval.

Přestože zadavatel nebyl povinen mimořádně nízkou nabídkovou cenu posuzovat, z opatrnosti tak učinil dobrovolně. Ve výzvě k podání nabídek si vyhradil možnost vyzvat dodavatele k vysvětlení nabídky v případě pochybností ohledně nabídkové ceny. Úřad však zdůraznil, že se nejednalo o postup podle § 113 ZZVZ jako takový, ale o analogické užití tohoto ustanovení.

Zadavatel na základě dvou žádostí požádal vybraného dodavatele o zdůvodnění způsobu stanovení nabídkové ceny. Po obdržení odpovědí konstatoval, že nabídková cena byla řádně zdůvodněna a že byly potvrzeny skutečnosti vyžadované § 113 odst. 4 ZZVZ, čímž bylo vyloučeno riziko budoucí nemožnosti realizace zakázky.

Úřad se zabýval také námitkou navrhovatele ohledně netransparentnosti postupu zadavatele. Konstatoval, že zadavatel neměl povinnost jakkoliv se zabývat posouzením mimořádně nízké nabídkové ceny, tudíž nemusel zaznamenávat své závěry, proč považuje či nepovažuje nabídkovou cenu za mimořádně nízkou. Přesto zadavatel postupoval v souladu s pravidlem, které si stanovil v zadávacích podmínkách, což Úřad považuje za transparentní a souladné se zákonem. Úřad zdůraznil, že zadavatel je při postupu v dynamickém nákupním systému povinen dodržovat základní zásady zadávání veřejných zakázek podle § 6 ZZVZ. Vzhledem k tomu, že zadavatel posuzoval přítomnost mimořádně nízké nabídkové ceny dobrovolně nad rámec zákonných povinností, nemůže být pochyb o

dodržení těchto zásad. Úřad doplnil, že i v situaci, kdyby byl zadavatel povinen zkoumat mimořádně nízkou nabídkovou cenu podle § 113 ZZVZ, jeho postup by i v takovém případě obstál. Zadavatel by splnil všechny zákonné povinnosti včetně požadavku na zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny a poskytnutí takového zdůvodnění ze strany dodavatele.

Úřad připomenul, že institut mimořádně nízké nabídkové ceny primárně slouží k ochraně zadavatele před uzavřením smlouvy s dodavatelem, který by potenciálně nebyl schopen realizovat veřejnou zakázku řádně a včas. Posouzení reálnosti ceny a uskutečnitelnosti plnění je plně v kompetenci zadavatele. Pokud se zadavatel rozhodne uzavřít smlouvu i s dodavatelem nabízejícím mimořádně nízkou nabídkovou cenu, jedná se o jeho odpovědnost, neboť zákon (s výjimkou § 113 odst. 6) povinnost vyloučit takového dodavatele neukládá.

K námitce navrhovatele stran neprověření schopnosti vybraného dodavatele realizovat zakázku v souladu se zadávacími podmínkami ze strany zadavatele Úřad zdůraznil, že zadavatel není obligatorně povinen zkoumat schopnost dodavatele poskytovat požadované služby, přičemž povinnost ověřování předložených informací nastává pouze v případě pochybností o údajích předložených v nabídce. V tomto případě pochybnosti nastaly jak ze strany navrhovatele, tak ze strany samotného zadavatele, který dostal své zákonné povinnosti vyzvat vybraného dodavatele k objasnění nabídky. Úřad však má za to, že zadavatel z pohledu zákonných povinností udělal vše pro ověření splnění zadávacích podmínek vybraným dodavatelem. Ze zdůvodnění předložených vybraným dodavatelem na základě výzev zadavatele Úřad dovodil, že nyní nic nevypovídá o nemožnosti realizovat plnění veřejné zakázky v souladu se zadávacími podmínkami, přičemž i v případě navrhovatelem tvrzené současné nedostupnosti metalického a optického vedení by se jednalo o smlouvou předvídanou situaci, kdy dočasné plnění prostřednictvím radiového spoje je zcela v souladu se zadávacími podmínkami.

Úřad také zdůraznil aplikaci zásady koncentrace řízení podle § 251 odst. 4 a 5 ZZVZ, jejímž smyslem je zajistit rychlý průběh řízení a zabránit možným obstrukcím. Z tohoto důvodu Úřad nepřihlížel k nové argumentaci navrhovatele týkající se údajně uplatňovaných predátorských cen a dominantního postavení vybraného dodavatele na trhu, neboť se jednalo o nově tvrzené skutečnosti uvedené až ve vyjádření k podkladům rozhodnutí.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Úřad uzavřel, že v postupu zadavatele spočívajícím ve výběru vybraného dodavatele neshledal rozpor se zákonem, a proto návrh podle § 265 písm. a) ZZVZ zamítl.

6. Vyloučení dodavatele z účasti v zadávacím řízení

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0138/2021/VZ

- *Název VZ: Nová infrastruktura a prezentace webových aplikací ČHMÚ včetně systémové integrace datových zdrojů a jejich správy*
- *Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, 48 odst. 1, 48 odst. 2 písm. a), § 257 písm. h), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- *Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 46, § 48 odst. 1, 48 odst. 2 písm. a), § 246 odst. 1 písm. d) ZZVZ; § 61 SŘ*
- *Klíčová slova: zásada transparentnosti, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, správnost a úplnost zadávacích podmínek, účinky blokační doby, účinky předběžného opatření, blokační doba, předběžné opatření, zákaz uzavření smlouvy, objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, alternativní plnění, změna nabídky, odůvodnění rozhodnutí o vyloučení účastníka zadávacího řízení, důvody pro vyloučení účastníka zadávacího řízení, dodatečné požadavky zadavatele*
- *Prejudikatura: NSS 1 Afs 20/2008*

V přezkoumávaném případě zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona s odůvodněním, že jeho nabídka nesplňuje zadávací podmínky. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení uvedl, že navrhovatelem nabízené řešení počítá s realizací předmětu plnění prostřednictvím MS SQL databáze a MS serverů, s nimiž jsou spojeny licenční poplatky, které však nejsou uvedeny v nabídce navrhovatele, dále nabídka navrhovatele obsahuje řešení, prostřednictvím kterého nelze garantovat vysokou dostupnost řešení předmětu veřejné zakázky (bezplatná licence MS SQL Server Express), a navrhovatel údajně rovněž nesplnil zadávací podmínku na zajištění záruky na celé dílo po dobu pěti let od jeho řádného předání zadavateli.

Co se týká vyčíslení licenčních poplatků, zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci, že dodavatel má v rámci nabídky uvést cenu za případné licence, které bude potřebovat pro vývoj a provoz aplikace. Zadavatel nicméně následně poskytl dílčí vysvětlení zadávací dokumentace, ve kterém uvedl, že licence spojené s konfigurací serveru nemají být součástí nabídky řešení. Jestliže přitom zadavatel uvedl, že určité aspekty plnění nemají být součástí nabídky řešení, pak dle ÚOHS mohl navrhovatel oprávněně dovozovat, že tyto ani nemají být oceněny v rámci nabídkové ceny.

Úřad v návaznosti na výše uvedené zdůraznil, že zadavatel je s ohledem na zásadu transparentnosti povinen formulovat zadávací podmínky způsobem, aby jejich výklad byl co do požadavků zadavatele a povinností uchazečů jednoznačný a nezpochybnitelný. V situaci, kdy zadavatel těmto svým povinnostem ne zcela dostojí, nelze případné nejasnosti vykládat k tíži dodavatele. Po dodavateli nelze požadovat, aby identifikoval pouze nepřímě vyjádřené požadavky zadavatele a domýšlel, co zadavatel zamýšlel. Dle Úřadu je jakoukoli nejasnost zadávací dokumentace nezbytné vykládat ve prospěch volné hospodářské soutěže, tj. je nutné volit extenzivní, nikoli restriktivní výklad zadávacích podmínek.

Pokud tedy zadavatel v daném případě požadoval, aby byla cena za licence spojené s konfigurací serveru uvedena v nabídce jako takové či byla zahrnuta přímo do nabídkové ceny, ačkoliv tyto licence neměly být dle vysvětlení zadávací dokumentace součástí nabídky řešení, bylo na zadavateli, aby předmětnou zadávací podmínku formuloval jednoznačně již v zadávací dokumentaci a nečinil tak až následně ve fázi posouzení nabídky navrhovatele. Postup zadavatele byl netransparentní a zadavatel nebyl oprávněn navrhovatele pro neuvedení licenčních poplatků spojených s konfigurací serveru ze zadávacího řízení vyloučit.

Další skutečností, kterou zadavatel uvedl jako důvod pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, bylo, že navrhovatel v reakci na žádost zadavatele o objasnění a doplnění nabídky dle § 46 zákona uvedl, že pro plnění veřejné zakázky lze alternativně využít i bezplatnou licenci MS SQL Server Express, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že tato informace byla uvedena nově a absentovala v původní nabídce, jednalo se dle zadavatele o nepřípustnou změnu nabídky. Úřad konstatoval, že materiální změna nabídky je sice v zásadě zákonem zapovězena, v posuzovaném případě se však o změnu v uvedeném smyslu nejednalo, neboť navrhovatelem v nabídce předložené řešení odpovídalo zadávacím podmínkám a zadávací podmínky povinnost předložit alternativní řešení neobsahovaly. Alternativní řešení bylo navrhovatelem nabídnuto až v reakci na dotaz zadavatele, jaký má dodavatel připraven náhradní postup pro případ, že nedojde k dohodě s provozovatelem infrastruktury s ohledem na cenu případných licencí. Zadavatel však v zadávacích podmínkách požadoval po dodavatelích předložit jeden konkrétní návrh, povinnost nabídnout alternativní postupy pro případ příliš vysoké ceny ze zadávacích podmínek nevyplývala.

Úřad za této skutkové situace konstatoval, že za změnu (doplnění) nabídky je možné považovat toliko doplnění něčeho, co původně v nabídce zcela chybělo, ačkoliv to mělo být její součástí dle požadavků zadavatele stanovených v zadávacích podmínkách. Pokud tedy navrhovatel v rámci objasnění nabídky pouze předestřel možné řešení zadavatelem uváděné situace, nelze tento postup považovat za nezákonnou změnu nabídky, neboť platnost ani obsah původní nabídky nebyly tímto objasněním nikterak dotčeny. Úřad uzavřel, že žádost zadavatele o předložení alternativního řešení neměla oporu v zadávacích podmínkách.

Poslední vadu v postupu zadavatele pak Úřad spatřoval v tom, že zadavatel, aniž by měl uvedenou skutečnost postavenou najisto, učinil závěr, že navrhovatel v rozporu se zadávacími podmínkami nehodlal poskytnout záruku na dílo v délce pěti let. Jestliže však zadavatel uvedl tento závěr v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, měl mít podloženo, že nabídka navrhovatele skutečně zadávací podmínky nesplňuje. Jelikož zadavatel tento závěr podložen neměl, neměl právo navrhovatele ze zadávacího řízení z tohoto důvodu vyloučit.

Dále se Úřad vyjádřil k problematice účinků blokační doby dle § 246 odst. 1 písm. d) ZZVZ a předběžného opatření zakazujícího uzavřít v zadávacím řízení smlouvu. Úřad konstatoval, že ani jedno z uvedených nebrání zadavateli činit v zadávacím řízení úkony, které uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky předcházejí, tj. např. rozhodnout o výběru dodavatele.

Pro úplnost je možno závěrem dodat, že v části návrhu směřující proti zadávacím podmínkám bylo správní řízení zastaveno, neboť v této části nepředcházely podání návrhu včas podané námitky.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0207/2021/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0131/2021/VZ](#)

- Název VZ: ČSSZ – Obměna diskových polí (DigiČesko)
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 8 ZZVZ; § 4 odst. 4 ZKB, § 12 odst. 1 ZKB; § 5 odst. 1 VKB
- Klíčová slova: podmínky účasti v zadávacím řízení, nesplnění zadávacích podmínek, vyloučení ze zadávacího řízení, zadávací dokumentace, zadávací podmínky, kybernetická bezpečnost, bezpečnostní opatření, varování NÚKIB
- Prejudikatura: NSS 8 Afs 44/2013-29; KS 62 Af 41/2012-60

Předmětné správní řízení bylo zahájeno na základě návrhu směřujícího proti rozhodnutí o vyloučení; navrhovatel byl ze zadávacího řízení vyloučen, neboť jeho nabídka obsahovala technické a programové prostředky společnosti Huawei, které dle Varování NÚKIB č. j. 3012/2018-NÚKIB-E/110 ze dne 17. prosince 2018 (dále jen „Varování NÚKIB“) představují hrozbu v oblasti kybernetické bezpečnosti. Navrhovatel namítal, že v zadávací dokumentaci nebylo stanoveno, že technické a programové prostředky společnosti Huawei budou při plnění veřejné zakázky automaticky vyloučeny.

Zadavatel je na základě usnesení vlády správcem a provozovatelem systému kritické informační infrastruktury, z čehož vyplývá, že podle ZKB je zadavatel při výběru dodavatele pro informační a komunikační systémy povinen zohlednit požadavky vyplývající z bezpečnostních opatření.

Úřad v šetřené věci zjistil, že zadavatel v zadávacích podmínkách výslovně, zcela zřetelně a jasně formuloval, že nabídka dodavatele nesmí být nevyhovující z hlediska informační bezpečnosti s tím, že za nevyhovující je považováno jakékoli plnění, které obsahuje technologie/klíčové prvky, vůči jejichž výrobcům vydal Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost Varování NÚKIB.

Sám navrhovatel uvedl, že se při přípravě nabídky seznámil s Varováním NÚKIB, tudíž mu muselo být známo, že toto varuje před použitím technických nebo programových prostředků společnosti Huawei. Úřad konstatoval, že navrhovatel, vědom si skutečnosti, že jím nabízené zařízení pochází od výrobce, který je uveden ve Varování NÚKIB, musel počítat s tím, že předloží-li v nabídce zařízení od tohoto výrobce, ponese negativní důsledek spočívající ve vyloučení ze zadávacího řízení.

K námitce navrhovatele, že zadavatel neučinil analýzu rizik součástí zadávací dokumentace, Úřad uvedl, že povinnost učinit tuto analýzu součástí zadávací dokumentace, resp. povinnost uvést, na základě jakých podkladů byla daná zadávací podmínka stanovena, neplyne z žádného zákonného ustanovení. Dokumenty obsahující analýzu rizik netvořily součást zadávací dokumentace. Jednalo se toliko o podklad, na jehož základě byla zadávací dokumentace vytvořena a který zároveň slouží pro případný přezkum správním orgánem k ověření správnosti postupu zadavatele. Úřad také uvedl, že neobstojí ani analýza zajištěná navrhovatelem, dle které jím nabízená disková pole nepředstavují vysoké/kritické riziko, neboť nikdo nezná regulované systémy a kontext jejich fungování lépe než povinná osoba (zadavatel).

Na základě výše uvedených zjištění Úřad návrh navrhovatele zamítl, přičemž rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0224/2021/VZ](#)

[Pozor: změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 122 odst. 3 ZZVZ]

- Název VZ: *Nákup výpočetní techniky 2018*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 2, § 53 odst. 1, § 122 odst. 3 písm. a), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ, § 90 odst. 1 ZOP*
- Dotčená ustanovení: *§ 53 odst. 1, § 53 odst. 4, § 53 odst. 6, § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, výzva k podání nabídek, výzva minimálního počtu dodavatelů, výzva k předložení dokladů o kvalifikaci, doklady o kvalifikaci vybraného dodavatele, pravidla zjednodušeného podlimitního řízení*

V předmětném správním řízení zahájeném z moci úřední bylo Úřadem konstatováno spáchání dvou přestupků obviněným. Prvního přestupku se obviněný dopustil tím, že ve zjednodušeném podlimitním řízení adresně informoval o zveřejnění zadávací dokumentace na profilu zadavatele pouze tři dodavatele, nikoli minimálně pět dodavatelů, jak ukládá zákon, a druhého přestupku pak tím, že vybraného dodavatele nevyzval k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů o jeho kvalifikaci.

Úřad dospěl také k závěru, že přestože obviněný v šetřené věci postupoval ve zjednodušeném podlimitním řízení, byl povinen postupovat podle § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ, a tedy vyžádat si od vybraného dodavatele originály či ověřené kopie dokladů o jeho kvalifikaci v rozsahu zadávacích podmínek (neboť je obviněný neměl k dispozici), a to z důvodu, že uvedené ustanovení zákona se v případě zjednodušeného podlimitního řízení použije obdobně, což (dle metodiky a judikatury) znamená v plném rozsahu.²³ Úřad rovněž konstatoval, že na uvedenou situaci nelze uplatnit § 53 odst. 4 ZZVZ – předložení kopií či čestného prohlášení, neboť z uvedeného ustanovení vyplývají pravidla, která však lze aplikovat pouze ve fázi podávání nabídek, kdežto ustanovení § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ se vztahuje k fázi zadávacího řízení po výběru nejvhodnější nabídky a stanoví zadavateli povinnost si od vybraného dodavatele vyžádat originály nebo ověřené kopie konkrétních dokladů o jeho kvalifikaci; jedná se tedy o dvě odlišné situace. Úřad doplnil, že zadavatel nemá povinnost zaslat vybranému dodavateli výzvu k předložení originálů nebo ověřených kopií o jeho kvalifikaci pouze v případě, kdy těmito doklady již disponuje.

O druhém přestupku zadavatele je ve stručnosti pojednáno v příslušné části tohoto sborníku.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0368/2021/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0202/2021/VZ

- Název VZ: *Vývoj a implementace eSIR a společných částí*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 4, § 113 odst. 4, § 113 odst. 5, § 113 odst. 6 ZZVZ*
- Klíčová slova: *mimořádně nízká nabídková cena, rozhodnutí o vyloučení, kritéria technické kvalifikace, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 42/2012-51, 1 Afs 45/2010-159, 5 Afs 75/2009-100; KS 62 Af 50/2011-72*

Návrh navrhovatele primárně napadá zadatelův postup, který vedl k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny. Navrhovatel v návrhu uvedl, že zadatelovo rozhodnutí o jeho vyloučení podle § 48 odst. 4 ZZVZ bylo nedůvodné a nezákonné.

Předmětem veřejné zakázky zadávané v řízení se soutěžním dialogem bylo vytvoření nového informačního systému justičního elektronického spisu a jeho nástavby pro agendu insolvenčního řízení, nasazení systému do prostředí justice a zajištění jeho provozu, podpory a rozvoje.

Zadavatel dospěl k závěru, že navrhovatel MNMC řádně nezdůvodnil a vyloučil jej z tohoto důvodu dle § 48 odst. 4 ZZVZ ze zadávacího řízení. Dle zadavatele nabídková cena navrhovatele neodpovídala stanovenému rozsahu plnění a zadavatel tak měl důvodné pochybnosti, zda navrhovatel bude schopen předmětné služby řádně, včas a po celou dobu trvání smlouvy poskytovat. Zadavatele k tomuto závěru vedly pochybnosti ohledně zajištění potřebné kapacity pro řádné a včasné poskytování služby uživatelské podpory v rámci obchodního modelu navrhovatele, dále pochybnosti ohledně schopnosti

²³ Zadavatelé tuto povinnost v důsledku novelizace ustanovení § 122 odst. 3 ZZVZ zákonem č. 166/2023 Sb. již v současnosti nemají.

navrhovatele poskytovat službu uživatelské podpory řádně a včas bez závislosti na plnění třetích subjektů a také pochybnosti o správném rozdělení činností ve vztahu ke službám uživatelské podpory a službám technické podpory ze strany navrhovatele v rámci jeho nabídky.

Úřad dospěl k závěru, že dílčí nabídková cena navrhovatele za službu uživatelské podpory nemohla pokrýt ani mzdové náklady navrhovatele, jež by musel na poskytování služby uživatelské podpory vynakládat. Současně navrhovatel nevyvrátil pochybnosti zadavatele, zda bude schopen službu uživatelské podpory poskytovat za stanovenou cenu, řádně a včas a zda navrhovateli zbude pro poskytování služby uživatelské podpory dostatečná kapacita poté, co poskytne obdobné služby svým dalším zákazníkům. Tato souvislost byla z pohledu Úřadu z hlediska případných rizik zadavatele stěžejní, jelikož navrhovatel de facto činil poskytování předmětu plnění vůči zadavateli závislé na smluvních vztazích s třetími osobami, do kterých zadavatel jednak neměl možnost jakkoli vstupovat, a navíc ze strany navrhovatele nebylo jejich zajištění ničím doloženo.

Ve vztahu k rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení Úřad shledal, že z odůvodnění rozhodnutí jasně plyne, jaké důvody zadavatele vedly k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, tedy pro jaké důvody vznikla zadavateli důvodná pochybnost ohledně možnosti/schopnosti navrhovatele poskytnout služby uživatelské podpory řádně a v navrhovaném termínu a proč jsou tedy z pohledu zadavatele neakceptovatelná rizika plynoucí z MNNC. Zadavatel podrobně uvedl veškeré skutečnosti a argumenty, které ho vedly k rozhodnutí navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučit. Úřad shledal, že odůvodnění rozhodnutí o vyloučení bylo jasné, srozumitelné a konkrétní a současně z něj bylo patrné, jak zadavatel k tomuto rozhodnutí dospěl.

Z výše uvedených důvodů Úřad návrh navrhovatele zamítl.

Předseda Úřadu ve svém potvrzujícím rozhodnutí mj. zdůraznil, že při posouzení, zda zadavatel vyloučil dodavatele ze zadávacího řízení z důvodu MNNC v souladu se zákonem, je Úřad zásadně oprávněn zkoumat jen dodržení zákonného rámce, tedy pouze zda zadavatel postupoval v souladu se zásadou transparentnosti a zásadou zákazu diskriminace, zda indicie o MNNC skutečně existovaly a zda zadavatel své rozhodnutí řádně odůvodnil. Předseda Úřadu uzavřel, že Úřad není ve vztahu k MNNC oprávněn zasahovat do věcných úvah zadavatele, pokud zadavatel nevybočí ze zákonného rámce.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0487/2022/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0015/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Dodávka informačního systému sociálního zabezpečení (ISSZ DP-3) a jeho správa, provoz a rozvoj*
- Výrok rozhodnutí: § 257 písm. h), § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 131, § 245 odst. 1, § 261 odst. 2 ZZVZ; § 56 SŘ
- Klíčová slova: *kybernetická bezpečnost, odůvodnění rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí o vyloučení, odůvodnění rozhodnutí o vyloučení, NÚKIB, odborné stanovisko, včasnost návrhu směřujícího proti zadávacím podmínkám, lhůta pro podání návrhu proti zadávacím podmínkám, rámcová dohoda, zadávací podmínky rámcové dohody*
- Prejudikatura: *NSS 2 Afs 67/2010-105; 9 Afs 70/2008-130, 1 As 403/2017-50; KS 29 Af 31/2019-85*

Navrhovatel svým návrhem brojil jednak proti svému vyloučení ze zadávacího řízení a dále proti znění zadávacích podmínek. Část správního řízení týkající se souladu zadávacích podmínek se zákonem Úřad zastavil, neboť dospěl k závěru, že návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky [srov. § 257 písm. h) ZZVZ]. Co se týká části návrhu směřující proti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, byly splněny veškeré procesní podmínky řízení a Úřad tedy v této části přistoupil k věcnému přezkumu.

Předmětem veřejné zakázky bylo vybudování nového informačního systému sociálního zabezpečení k realizaci výpočtu a výplaty dávek důchodového pojištění, výsluhových příspěvků a ostatních dávek pro klienty v evidenci Ministerstva vnitra a dále správa, provoz a rozvoj tohoto IS. Zadavatel navrhovatele vyloučil ze zadávacího řízení, neboť měl za to, že jím v nabídce navržený tzv. „sizing“ byl nedostatečný a vedl k architektuře informačního systému, která nebyla souladná se zadávacími podmínkami a potažmo vyhláškou č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (dále „vyhláška“).

Úřad se v rámci správního řízení obrátil na NÚKIB a požádal jej o odborné posouzení, zda navrhovatelem v nabídce předložené řešení naplňovalo požadavky vyplývající z dané vyhlášky.

NÚKIB dospěl k závěru, že navrhovatel v tzv. „lokalitě 2“ neuvedl dostatečné procesorové, paměťové a diskové kapacity pro účely záložního provozu produkčního prostředí v případě nutného disaster recovery, pouze zdroje nezbytné pro testovací prostředí a zálohování, tj. pasivní repliky produkčních databází. Pokud by přitom bylo nutné přesunout produkční prostředí do lokality 2, bylo by pozastaveno, případně zrušeno testovací prostředí 1. Za tohoto předpokladu by dle NÚKIB nebyl splněn požadavek podle § 10 odst. 3 vyhlášky, neboť testovací prostředí by v danou chvíli neexistovalo. Použití výkonnostně slabšího testovacího prostředí pro účely disaster recovery přitom porušuje požadavek dostupnosti informačního systému stanovený zadavatelem v zadávacích podmínkách prostřednictvím parametrů SLA, RPO a RTO, jelikož nebyla zajištěna dostatečná redundance technických prostředků a vybavení podle § 27 písm. d) vyhlášky. S ohledem na uvedená zjištění NÚKIB uzavřel, že návrh navrhovatele nesplňoval požadavky stanovené předmětnou vyhláškou.

Na základě odborného vyjádření NÚKIB dospěl Úřad k závěru, že za předpokladu rozmístění serverů do lokalit dle „sizingu“ předpokládaného navrhovatelem by při přesunutí produkčního prostředí do lokality 2 v případě katastrofy v lokalitě 1 muselo být v lokalitě 2 testovací prostředí z důvodu nedostatečných procesorových, paměťových a diskových kapacit pozastaveno (příp. zrušeno), tedy testovací prostředí by nebylo funkční a došlo by k omezení jeho užívání až do doby nápravy katastrofy v lokalitě 1 a opětovnému zprovoznění produkčního prostředí v lokalitě 1. Takové řešení přitom odporovalo vyhlášce, potažmo také zadávacím podmínkám. Vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení tudíž proběhlo v souladu se zákonem.

Úřad odmítl argument navrhovatele, že ve své nabídce specifikoval pouze virtuální servery, přičemž v rámci samotné realizace díla by konfigurace v příslušné lokalitě byla dostatečná. Dle Úřadu navrhovatel v nabídce ani jejím následném objasnění poskytnutém na žádost zadavatele dle § 46 ZZVZ neuvedl žádné konkrétní dodatečné zdroje, které hodlal při plnění veřejné zakázky využít, a jeho tvrzení o zapojení údajných dodatečných zdrojů tak zůstalo v rovině obecné proklamace. V návaznosti na uvedené Úřad uzavřel, že objasnění nabídky dle § 46 ZZVZ nikterak konkrétně a jednoznačně ve vazbě na obsah nabídky neodůvodnilo, zda řešení navrhovatele je schopno dostát požadavkům dostupnosti informačního systému stanoveným v zadávacích podmínkách.

Jelikož Úřad shledal, že zadavatel byl oprávněn navrhovatele pro nesplnění zadávacích podmínek dle § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ ze zadávacího řízení vyloučit, s ohledem na zásadu procesní ekonomie neposuzoval zákonnost dalších důvodů vyloučení, které v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele zadavatel uvedl.

Předmětné rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu konstatoval, že ačkoliv se v daném případě jednalo o postup směřující k uzavření rámcové dohody, nešlo následně měnit rámcové parametry HW uvedené dodavateli, neboť zadávací dokumentace připouštěla toliko jejich upřesňování. Rámcové požadavky na HW bylo tedy nutné předložit již v rámci

nabídky a v rámci předmětu plnění je již pouze rozpracovat, nikoliv rozšiřovat. Pokud tedy řešení navrhovatele nebylo dostatečně robustní již v okamžiku podání nabídky, nemohlo se takovým stát ani ve fázi realizace veřejné zakázky, ačkoliv se navrhovatel snažil tvrdit opak.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0543/2022/VZ

- Název VZ: *Zajištění datových přenosů pro pracoviště ZP MV ČR III.*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. c), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 48 odst. 2 písm. c) ZZVZ
- Klíčová slova: *výklad zadávacích podmínek, výklad technických podmínek, vyloučení účastníka zadávacího řízení, zásada transparentnosti, správnost a úplnost zadávacích podmínek, odpovědnost za zadávací podmínky*
- Prejudikatura: *KS 62 Af 50/2011-72, 62 Af 50/2010-104*

Meritem sporu předmětného správního řízení zahájeného na návrh byla otázka (ne)oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku, kterou Úřad posuzoval ve vztahu k výkladu zadávacích podmínek. Zadavatel a navrhovatel zastávali rozdílný názor v otázce, zda dle zadávací dokumentace musí předmět plnění (připojení v konkrétní lokalitě) existovat již k okamžiku podání nabídky, nebo postačí, je-li toto připojení zprovozněno až k okamžiku zahájení plnění veřejné zakázky vybraným dodavatelem.

Dle zadavatele nabídka navrhovatele neobsahovala detailní technický popis nabízených služeb. Úřadem bylo zjištěno, že navrhovatel byl několikrát vyzván k písemnému objasnění nabídky, v němž opakovaně deklaroval, že připojí všechny lokality prostřednictvím technologie splňující veškeré požadavky zadavatele stanovené v zadávacích podmínkách, a dále rovněž uvedl, že v lokalitě Vyškov a Brno – Campus Bohunice bude využita technologie VDSL2. Zadavatel však od společnosti CETIN a.s. zjistil, že služba VDSL2 není v uvedených lokalitách aktuálně dostupná, tudíž konstatoval, že navrhovatel předložil ve své nabídce nepravdivé údaje a ze zadávacího řízení ho vyloučil.

Úřad ovšem v šetřeném případě dospěl k závěru, že ze zadávací podmínky a souvisejících ustanovení zadávací dokumentace nevyplývalo, že by dodavateli nabízená služba musela být dostupná již ke dni podání nabídky, když sám zadavatel dotčenou zadávací podmínku formuloval prostřednictvím času budoucího k okamžiku započetí plnění veřejné zakázky. Dle Úřadu tak nemohl obstát závěr zadavatele, jenž striktně vykládal dotčené části zadávací dokumentace ve smyslu dostupnosti předmětné služby již ke dni podání nabídky (či v případě nedostupnosti služby povinnost doložit alespoň výsledky šetření o nedostupnosti služby), neboť předmětnou zadávací podmínku bylo dle názoru Úřadu možné číst tak, že dodavatel dostupnost dané služby může zajistit až k okamžiku zahájení plnění veřejné zakázky. V takovém případě pak dle Úřadu nebylo z logiky věci třeba, aby dodavatel zadavateli dokládal výsledek šetření o případné nedostupnosti služby v aktuálním čase; tento doklad by dodavatel v nabídce předkládal pouze tehdy, pokud by jeho nabídka s dostupností služby (k počátku plnění) vůbec „nepočítala“, resp. nebyla možná.

Na základě výše uvedených zjištění Úřad rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení zrušil.

- Název VZ: Informační systém pro stravovací provoz FN HK
- Výrok rozhodnutí: § 48 odst. 2 písm. a), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ
- Klíčová slova: jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, výklad zadávací dokumentace, výklad zadávacích podmínek, odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek, dvojí výklad zadávacích podmínek
- Prejudikatura: KS 62 Af 19/2011-116, 62 Ca 3/2009, 62 Af 30/2017-357

Navrhovatel návrhem brojil proti svému vyloučení ze zadávacího řízení. Mezi navrhovatelem a zadavatelem existoval spor o výklad zadávací dokumentace, konkrétně technických požadavků zadavatele na maximální počet zadavatelem poskytovaných jader. Zatímco navrhovatel měl za to, že zadávací dokumentace definuje skutečné zdroje, které jsou pro poptávaný předmět plnění na straně zadavatele dodavatelům k dispozici (tedy maximální počet fyzických jader), zadavatel tvrdil, že je zřejmé, že dodavatelům dával k dispozici pouze určitou část kapacity vlastní virtuální infrastruktury (tedy maximální počet virtuálních jader), nikoliv fyzického serveru.

Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že provozuje virtuální infrastrukturu VMWare ESX 7.0.1 a diskové úložiště a že předpokládá provoz v tomto prostředí; nespecifikoval však typ jader a neupřesnil, zda uvádí jádra fyzická či virtuální.

Úřad úvodem odůvodnění svého rozhodnutí připomenul, že zadávací dokumentace jako ústřední dokument hraje stěžejní roli v průběhu celého zadávacího řízení, neboť na jejím základě dodavatelé zpracovávají své nabídky. Požadavky zadavatele musí být z tohoto důvodu v zadávací dokumentaci vymezeny způsobem, který bude vnímán a chápán všemi subjekty stejně a jednoznačně a který nesmí dávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. Zadávací dokumentace musí být tedy pro dodavatele natolik čitelná, aby po seznámení se s jejím obsahem bez pochybností věděli, jaké plnění mají zadavateli nabídnout a jakými podmínkami jsou vázáni, přičemž vázán obsahem zadávací dokumentace je i sám zadavatel. Pokud zadávací dokumentace neobsahuje veškeré informace nezbytné ke zpracování nabídek, popř. jsou takové informace nejasné a lze je vyložit více možnými způsoby, jedná se o pochybení na straně zadavatele. Je to vždy zadavatel, kdo zodpovídá za správnost a úplnost zadávací dokumentace, přičemž nabídka, která splňuje požadavky stanovené v zadávací dokumentaci, nemůže být ze zadávacího řízení vyřazena.

Úřad se za účelem ověření, zda je výklad zadávací dokumentace předestřený vyloučeným dodavatelem objektivně možný, obrátil na čtyři dodavatele působící na relevantním trhu, přičemž dva z těchto dodavatelů poskytli výklad zadávací dokumentace shodný s výkladem vyloučeného dodavatele. Ačkoliv tak výklad zadavatele bylo možné považovat za legitimní a smysluplný, bylo evidentní, že se nejedná o výklad jediný možný. Za daných okolností bylo tudíž nezbytné zohlednit § 36 odst. 3 zákona, podle kterého zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Nejednoznačnost formulace zadávací podmínky týkající se maximální poskytované kapacity infrastruktury zadavatele tak nebylo možno klást k tíži navrhovatele.

²⁴ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví.

Úřad uzavřel, že zadavatel porušil zákon, když navrhovatele pro údajné nesplnění zadávacích podmínek ze zadávacího řízení vyloučil, a v návaznosti příslušné rozhodnutí zadavatele zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0627/2022/VZ

- Název VZ: *BIM CAFM V ČEPS*
- Výrok rozhodnutí: § 48 odst. 2 písm. b), § 61 odst. 5, § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 48 odst. 2 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ
- Klíčová slova: *jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, výklad zadávací dokumentace, výklad zadávacích podmínek, odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek, dvojí výklad zadávacích podmínek, BIM, seznam významných služeb, referenční zakázka*
- Prejudikatura: *NSS 2 As 314/2020-36; KS 62 Af 19/2011-116, 62 Ca 3/2009, 62 Af 30/2017-35*

Správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který se domáhal zrušení rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení ze zadávacího řízení. Zadavatel vyloučení navrhovatele ze ZŘ odůvodnil tím, že dodavatel neprokázal splnění technické kvalifikace, když žádná z jím předložených referenčních zakázek údajně nesplňovala požadavky zadavatele, neboť rozsah integrace softwarového řešení pro správu a provoz budov na BIM byl nedostatečný [§ 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ]. Navrhovatel měl naproti tomu za to, že zadavatel v zadávacích podmínkách žádný požadovaný rozsah integrace na BIM nestanovil a postačovala tedy jakákoli míra integrace.

Jak plyne z výše uvedeného, spor zadavatele a navrhovatele spočíval primárně ve výkladu příslušné části zadávací dokumentace, kdy dle názoru navrhovatele zadavatel ve vztahu k referenčním zakázkám nestanovil rozsah provedené integrace na BIM, a tedy dle jeho názoru postačovalo, aby SW řešení pro správu a provoz budov umožňovalo integraci na BIM v jakémkoliv rozsahu, zatímco zadavatel tvrdil, že v zadávací podmínce byl současně určen i rozsah integrace na BIM (konkrétně evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu).

Znění příslušné zadávací podmínky bylo následující: „*implementace SW řešení pro správu a provoz budov v rozsahu evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu vč. integrace na BIM a služeb spočívajících v servisní podpoře a údržbě*“. Zadavatel slovní spojení „vč. integrace na BIM“ dále blíže nespecifikoval ani neupřesnil.

Zadavatel zastával názor, že požadavek integrace na BIM nelze vykládat jinak než tak, že veškeré funkcionality SW řešení pro správu a provoz budov (CAFM) vyjmenované v definici referenční zakázky, tzn. evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu, musí být integrovány s BIM modelem. Tomu dle jeho vyjádření nasvědčoval i logický výklad kritéria technické kvalifikace, kdy by akceptace jiného výkladu fakticky znamenala absolutní vyprázdnění požadavku na realizaci referenční zakázky. Pouhé nahrání BIM modelu do CAFM bez propojení s konkrétními daty totiž nepřináší z pohledu uživatele žádnou novou kvalitu či užitek.

Úřad konstatoval, že argument zadavatele je racionální a logický a racionální je též jeho zájem na účasti pouze patřičně odborně kvalifikovaných dodavatelů v zadávacím řízení. Samostatnou otázkou nicméně je, zda se příslušný požadavek podařilo zadavateli vtělit do zadávací dokumentace.

Úřad přistoupil k posouzení, zda zadávací dokumentace pro SW řešení pro správu a provoz budov stanovila jasný rozsah integrace na BIM.

Dle Úřadu samotný pojem „integrace“ ve svém obecném významu znamená spojování různých komponent do jednoho systému. To však samo o sobě neurčuje rozsah daného spojení, které může mít různé úrovně napojení jednotlivých komponent. Z jazykového výkladu samotné zadávací podmínky je rovněž patrné, že určení rozsahu (evidence zařízení technologie, termínů servisů a revizí, asset managementu a alertingu) se jednoznačně vztahuje k implementaci SW řešení, nicméně zda se vztahuje i k požadavku na integraci na BIM, který je v textu dané podmínky umístěn až za požadavkem na rozsah implementace SW řešení, není možné jednoznačně určit. Bylo tedy možno dojít i k závěru, že se určení rozsahu týká pouze implementace SW řešení, nikoliv však již požadavku na integraci na BIM.

Úřad v rámci správního řízení oslovil rovněž několik dodavatelů působících na relevantním trhu, přičemž z jejich vyjádření vyplynulo, že příslušnou zadávací podmínku považují za vágně formulovanou a že přinejmenším někteří z nich ji vykládají stejně jako navrhovatel. Dále se Úřad obrátil také na objednatele referenčního plnění, který sdělil, že agenda BIM je rozsáhlá a existuje velké množství různých způsobů a forem integrace systémů, dat a procesů. Z vyjádření kraje vyplynulo, že referenční zakázka přinejmenším částečnou integraci BIM modelu umožňovala.

Úřad uzavřel, že z formulace příslušného kritéria technické kvalifikace jednoznačně nevyplývalo, zda v rámci referenční zakázky musela být provedena integrace na BIM o určitém minimálním rozsahu, a zadavatel tedy postupoval v rozporu se zákonem, když dodavatele ze zadávacího řízení vyloučil.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0639/2022/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0043/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Dodávka, implementace a podpora technologie DC interconnect*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. b), § 48 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. c), § 79 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *mimořádně nízká nabídková cena, nesplnění zadávacích podmínek, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, prokázání splnění kritérií technické kvalifikace, referenční zakázka, seznam techniků a technických útvarů, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci, vyloučení účastníka zadávacího řízení, nepravdivost údajů*
- Prejudikatura: *KS 62 Af 15/2014-55*

V předmětném správním řízení navrhovatel brojil proti svému vyloučení ze zadávacího řízení a proti rozhodnutí o námitkách, které bylo dle jeho názoru nepřezkoumatelné.

Úřad posoudil napadené rozhodnutí o námitkách, kdy vycházel z toho, že pokud navrhovatel uvádí v námitkách konkrétní argumenty, je nezbytné, aby zadavatel na tyto argumenty adekvátně reagoval. Úřad zároveň doplnil, že pro splnění požadavku na srozumitelnost a dostatečné odůvodnění rozhodnutí o námitkách není nutné, aby se zadavatel vypořádával s každým dílčím aspektem argumentace stěžovatele do nejmenších myslitelných podrobností; rozhodující je, zda zadavatel poskytne navrhovateli srozumitelné a dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností, tj. k podstatě argumentace navrhovatele, přičemž v posuzovaném případě rozhodnutí vyjadřovalo ucelený pohled zadavatele na navrhovatelem namítané skutečnosti.

Mezi účastníky správního řízení bylo dále sporu o oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení; dle zadavatele navrhovatel neprokázal splnění kritéria technické kvalifikace u všech členů

realizačního týmu a v tomto kontextu uvedl nepravdivé informace a rovněž nedostatečně odůvodnil mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

Navrhovatel dostal od zadavatele příležitost objasnit a doplnit technickou kvalifikaci členů realizačního týmu, přesto se uchýlil pouze k opětovnému obecnému konstatování, že členové realizačního týmu se na dotčené zakázce podíleli. Navrhovatel v objasnění nikterak nedoložil ani neprokázal, že se členové realizačního týmu na referenční zakázce na daných pozicích opravdu podíleli. Naopak objednatel dané referenční zakázky výslovně uvedl, že se na ní dané osoby nepodílely; odpovědi objednatele tedy vyvracely tvrzení navrhovatele.

Po provedeném objasnění ze strany navrhovatele a po vlastním ověření u objednatele referenčního plnění zadavatel disponoval při rozhodování o vyloučení navrhovatele dostatečnými podklady (nabídka, objasnění, informace od objednatele), na jejichž základě příslušný závěr učinil. Zadavatel neměl podklady pro konstatování o naplnění zadávacích podmínek týkajících se prokázání technické kvalifikace členů realizačního týmu navrhovatele, resp. naopak měl dostatek podkladů pro konstatování o neprokázání technické kvalifikace a pro zpochybnění pravdivosti a validity údajů o referenčních zkušenostech uvedených navrhovatelem v jeho nabídce.

Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry prvního stupně a doplnil, že zadavatel neměl povinnost postupovat podle § 46 odst. 1 zákona a v případě pochybností ohledně pravdivosti předmětné reference nemusel vyzývat navrhovatele k objasnění nesrovnalosti, jak zadavatel ve vztahu k referenční zakázce ve výzvě č. 2 učinil. Předseda Úřadu též upozornil na skutečnost, že zadavatel si v zadávací dokumentaci vyhradil právo ověřit informace obsažené v nabídkách dodavatelů u třetích osob s tím, že dodavatel byl povinen mu v tomto ohledu poskytnout veškerou potřebnou součinnost.

Dle předsedy Úřadu bylo z postupu zadavatele jasné patrné, že vyvinul dostatečné úsilí umožnit navrhovateli pokračovat v zadávacím řízení, když se spornou referenci pokoušel opakovaně ověřovat u jejího objednatele a rovněž kontaktoval navrhovatele výzvou podle § 46 odst. 1 zákona, v níž mu dal možnost předmětnou referenci prokázat, ačkoli tak podle zákona postupovat nemusel a mohl navrhovatele ze zadávacího řízení pro neprůkaznost reference rovnou vyloučit.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0135/2023/VZ²⁵](#)

 [usnesení předsedy Úřadu sp. zn. R0063/2023/VZ](#) (řízení o rozkladu zastaveno z důvodu zpětvzetí rozkladu)

- Název VZ: *Modernizace elektronické podpory zdravotnických procesů – Komplexní stravovací systém III*
- Výrok rozhodnutí: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. c), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ
- Klíčová slova: *odpovědnost za zadávací dokumentaci, odpovědnost za zadávací podmínky, jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, nejednoznačnost zadávacích podmínek, správnost a úplnost zadávacích podmínek, prokázání splnění technické kvalifikace, referenční zakázka, seznam významných služeb, vyloučení dodavatele, vyloučení ze*

²⁵ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví.

zadávacího řízení, zásada transparentnosti, odůvodnění rozhodnutí o vyloučení účastníka zadávacího řízení, důvody pro vyloučení účastníka zadávacího řízení

Zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení, neboť měl za to, že dvě navrhovatelem předložené reference neodpovídaly zadávacím podmínkám.

Ve vztahu k první referenci dospěl zadavatel k závěru, že nesplňovala požadavek na minimální finanční objem. Navrhovatel předmětnou referenci prokazoval prostřednictvím tří smluv – smlouvy o pronájmu, kupní smlouvy a servisní smlouvy. Úřad nejprve posuzoval, zda předmět uvedených smluv spadá do kategorie „služby technické a provozní podpory“, jak vyžadovala zadávací dokumentace, přičemž následně bylo třeba určit finanční objem příslušných referenčních plnění. V případě nájemní smlouvy byla totiž podstatná část ceny tvořena nájemným, které však nebylo možno za účelem stanovení finančního objemu referenčního plnění započítat. Úřad dospěl v dané otázce ke stejnému závěru jako zadavatel, a to, že předmětná referenční zakázka nedosahovala požadovaného finančního limitu. Pokud přitom navrhovatel argumentoval faktem, že část nájemného měla být započítána, měl uvést relevantní tvrzení a podpořit jej důkazními prostředky.

Druhou referenci odmítl zadavatel s odůvodněním, že nesplňovala požadavek na minimální režim, v němž měly být „služby technické a provozní podpory“ poskytovány.

Úřad považoval za podstatné, že zadavatel v zadávací dokumentaci blíže nespecifikoval, zda slovní frází „poskytování služeb technické a provozní podpory komplexního stravovacího informačního systému minimálně v režimu 12x7“ míní požadavek na režim 12x7 ve vztahu ke všem dokládáním službám technické a provozní podpory, či dostačuje doložení daného režimu u vybraných služeb. Navrhovatel se tedy dle Úřadu mohl oprávněně domnívat, že pokud poskytoval službu odstraňování problémů a havárií (tedy dílčí službu technické a provozní podpory) nad rámec požadovaného minimálního režimu 12x7, uvedenou zadávací podmínku naplnil. Uvedené přitom platilo tím spíše, že na relevantním trhu je běžné, že jsou jednotlivé služby technické a provozní podpory poskytovány v různých režimech. Pokud přitom zadavatel požadoval, aby v režimu 12x7 byly realizovány všechny referenční „služby technické a provozní podpory“, měl to v zadávacích podmínkách výslovně a jednoznačně uvést.

Úřad připomněl, že za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá vždy zadavatel. S ohledem na zásadu transparentnosti je zadavatel povinen formulovat zadávací dokumentaci způsobem, aby byl její význam co do požadavků zadavatele a povinností uchazečů jednoznačný a nezpochybnitelný. Znění zadávací dokumentace nesmí ponechávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. Jakékoli pochybení v uvedeném smyslu jde přitom výlučně na vrub zadavatele (srov. § 36 odst. 3 ZZVZ).

Závěrem Úřad uvedl, že se nemohl zabývat námitkou zadavatele, že předložená reference nesplňuje požadavek na minimální dobu soustavného poskytování významné služby v rozhodném období, neboť se jedná o námitku, jež nebyla uplatněna v rozhodnutí o vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Veškeré důvody, které zadavatele vedou k vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, přitom musí být zachyceny v samotném rozhodnutí o vyloučení a nelze je uvádět dodatečně v rámci vypořádání námitek či dokonce až v přezkumném řízení.

Jelikož Úřad dospěl k závěru, že zadavatel odmítl jednu z předložených referencí dodavatele, aniž k tomu byly dány zákonné důvody, a tedy – s ohledem na znění zadávací dokumentace – nebyly naplněny důvody pro vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení a rozhodnutí zadavatele o vyloučení dodavatele zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0270/2021/VZ

- Název VZ: *Zajištění konektivity školy dle standardu konektivity IROP, ZŠ Přemyslovců*
- Výrok rozhodnutí: *§ 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. b), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 46 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. b), § 104 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *žádost o objasnění nebo doplnění nabídky, odpovědnost za zadávací dokumentaci, odpovědnost za zadávací podmínky, správnost a úplnost zadávacích podmínek, vyloučení dodavatele, vyloučení ze zadávacího řízení, důvody pro vyloučení účastníka zadávacího řízení, zásada přiměřenosti, legitimní očekávání, další podmínky pro uzavření smlouvy*
- Prejudikatura: *SDEU C-423/07; NSS 6 As 242/2020-47, 1 Afs 23/2012-102; KS 29 Af 43/2012-108*

Mezi zadavatelem a navrhovatelem byla v šetřeném případě předmětem sporu otázka, zda zadavatel vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení oprávněně či nikoli, když jej podle § 48 odst. 2 písm. b) zákona vyloučil z důvodu nedoložení produktových listů k určeným koncovým prvkům nabízeného plnění. K doložení uvedených produktových listů zadavatel navrhovatele vyzval prostřednictvím žádosti o písemné objasnění a doplnění nabídky dle § 46 ZZVZ.

Zadavatel uvedl, že předmětnou žádost dle § 46 ZZVZ neformuloval z důvodu nesrovnalostí či chybějících údajů v nabídce navrhovatele, nýbrž s ohledem na svou potřebu porovnat parametry nabízeného zboží s parametry stanovenými technickou dokumentací. Dle zadavatele bylo toto porovnání nezbytné pro posouzení celkové funkčnosti a kompatibility dodavatelem nabízeného řešení, a to ve vazbě na povinnost naplnění standardu konektivity dle podmínek poskytovatele dotace, z níž byla realizace předmětu zakázky hrazena.

Úřad konstatoval, že rozumí potřebě zadavatele obstarat vyhovující, kvalitní plnění odpovídající technickým podmínkám, zadavatel však v zadávací dokumentaci nestanovil požadavek na bližší identifikaci koncových prvků nabízeného plnění (ať již uvedením názvu výrobku, výrobce, příp. uvedením specifikace výrobku) ani požadavek na předložení produktových listů k těmto koncovým prvkům či obdobných dokumentů. S ohledem na podobu zadávacích podmínek zadavatel navíc dodavatelům fakticky ani neumožnil koncové prvky nabízeného plnění v nabídce blíže specifikovat. Zadavatel tak prostřednictvím žádosti o objasnění nabídky ve smyslu § 46 zákona v zásadě suploval nedostatky jím formulovaných zadávacích podmínek.

Pokud měl zadavatel za to, že bez podrobnější specifikace dodavateli nabízeného plnění, zejména bez informací o konkrétních výrobcích a jejich vlastnostech, nebude schopen vyhodnotit, zda je nabízené plnění vhodné a v souladu technickými parametry projektu, měl možnost daný požadavek zakotvit již přímo v zadávacích podmínkách. Jestliže zadavatel obdobnou povinnost v zadávacích podmínkách veřejné zakázky nestanovil, měl v zájmu zachování co nejširší hospodářské soutěže ponechat dodavatelům co nejotevřenější možnosti, jak mohli potřebné informace zadavateli poskytnout, resp. jak mohli jeho potřebu daných informací dle svých možností naplnit.

Za daných skutkových okolností nebylo s ohledem na zásadu přiměřenosti možné po dodavatelích, kteří splnili veškeré požadavky vyplývající ze zadávací dokumentace, na základě žádosti dle § 46 ZZVZ požadovat předložení produktových listů k určeným koncovým prvkům nabízeného plnění, a to zejm. existovala-li současně možnost příslušné informace získat jinak, např. uvedením názvu konkrétních výrobků, jejich výrobců, specifikací vlastností nabízeného plnění či prostřednictvím jiné relevantní dokumentace. Současně Úřad nepřehlédl, že zadavatel požadavek na předložení produktových listů stanovil v zadávacích podmínkách až jako podmínku pro uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem

[§ 104 písm. a) ZZVZ] a dodavatelé tedy mohli oprávněně očekávat, že produktové listy budou předkládat až ve fázi uzavírání smlouvy na veřejnou zakázku, nikoli dříve.

S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení neoprávněně a rozhodnutí zadavatele tedy zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0105/2023/VZ²⁶

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0060/2023/VZ

- Název VZ: *Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 69, § 111, § 211 odst. 1, § 211 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: *řízení se soutěžním dialogem, průběh soutěžního dialogu, záznam jednání, nevhodné řešení, snížení počtu účastníků zadávacího řízení, fáze soutěžního dialogu, řešení způsobilá splnit potřeby zadavatele, rozhodnutí o nevhodnosti řešení, zadávací podmínky, komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem, forma komunikace, ústní komunikace, písemná komunikace*
- Prejudikatura: *NSS 7 As 199/2021-71*

Předmětná veřejná zakázka byla zadávána formou soutěžního dialogu a jejím předmětem byl vývoj nového informačního systému Masarykovy univerzity zastřešujícího ekonomické a personální agendy.

Zadavatel (Masarykova univerzita) vyloučil navrhovatele ve fázi po předložení architektonického návrhu a sérii sedmi vzájemných jednání s odůvodněním, že jím navrhované řešení není vhodné. Jako hlavní důvod pro vyloučení uvedl rozpor mezi potřebami Masarykovy univerzity (dále „MU“) v oblasti integrace a vývoje funkčnosti nad ekonomicko-personálním systémem a navrhovatelem nabízeným řešením, jeho celkovou koncepcí a vizí jeho vývoje do budoucna. Hlavní úskalí navrhovaného řešení zadavatel spatřoval v tom, že by celé muselo být vyvinuto „na míru“ v rámci zakázkového vývoje. To by dle zadavatele nutně znamenalo zásadní zdržení při plnění předmětu veřejné zakázky a omezilo rychlost a flexibilitu vývoje. Jelikož MU hodlala systém dále vyvíjet, obávala se též, že dodavatel nebude ochoten části systému vyvinutého „na míru“ zpřístupnit ostatním odběratelům, a MU by proto neměla možnost nabízet vyvinuté řešení ostatním veřejným vysokým školám. V rozhodnutí o vyloučení zadavatel podrobně rozebral jednotlivá rizika a nevýhody navrhovaného řešení.

Úřad úvodem svého rozhodnutí obecně konstatoval, že řízení se soutěžním dialogem je specifickým druhem zadávacího řízení, které má zadavatelům umožnit efektivně pořídit plnění, u nichž nejsou na počátku (při zahájení zadávacího řízení) schopni přesně specifikovat jejich předmět či podmínky plnění ve standardním rozsahu. Řízení se soutěžním dialogem tak do určité míry prolamuje obecnou zásadu platnou u ostatních druhů zadávacího řízení, podle které je zadavatel povinen před zahájením zadávacího řízení podrobně specifikovat své požadavky a vymežit tak předmět plnění veřejné zakázky.

Řízení se soutěžním dialogem probíhá ve třech fázích. První fází je zahájení zadávacího řízení – de facto výzva k podání žádostí o účast neomezenému okruhu dodavatelů, podávání žádostí o účast a posouzení kvalifikace. Ve druhé fázi zadavatel (po případném snížení počtu účastníků zadávacího řízení podle § 111 zákona) vyzývá účastníky, kteří prokázali splnění kvalifikace, k účasti v soutěžním dialogu, tedy k jednáním, jejichž účelem je nalezení vhodného způsobu řešení veřejné zakázky. Po ukončení vlastního soutěžního dialogu (druhé fáze) pak zadavatel vyzývá doposud nevyloučené účastníky k podání nabídek a činí navazující úkony směřující k uzavření smlouvy.

²⁶ souvisí se správním řízením vedeným pod sp. zn. S0249/2023/VZ (viz níže) a S0106/2023/VZ (viz výše)

S odkazem na metodiku Ministerstva pro místní rozvoj týkající se jednacího řízení s uveřejněním a řízení se soutěžním dialogem Úřad dále konstatoval, že soutěžní dialog je možno použít pro složité zakázky, kdy zadavatelé nejsou schopni popsat požadovaná řešení, předmět zakázky či technické podmínky a kdy potřebná řešení nemusí být na trhu vůbec dostupná. Na rozdíl od jednacího řízení s uveřejněním přitom zadavatel v řízení se soutěžním dialogem pracuje spíše s řešeními jako takovými – hledají se všechna vhodná řešení, která naplní požadavky a potřeby zadavatele. Pojem „řešení“ je přitom třeba chápat toliko v neformálním smyslu jako souhrn informací a prohlášení, která účastník v rámci jednací fáze ve vztahu k předpokládané podobě předmětu plnění veřejné zakázky deklaruje. V návaznosti na to Úřad zdůraznil, že vyloučení účastníka z důvodu, že jeho řešení není vhodné, nelze zaměňovat s institutem snížení počtu účastníků dle § 111 ZZVZ.

Spor mezi navrhovatelem a zadavatelem se týkal zejména otázky, zda byl zadavatel oprávněn v rámci ŘSSD požadovat pouze systém, který je dlouhodobě aktivně rozvíjen bez ohledu na konkrétní poptávku a jehož otevřenost je garantována všem zákazníkům (otevřenost API). Navrhovatel uvedený požadavek odmítl jako neopodstatněný s tím, že není důvod vylučovat řešení vyvinuté na míru přímo pro konkrétního zákazníka (zde zadavatele). Úřad k dané otázce konstatoval, že zadavatel požadavek na otevřenost systému podepřel jasně formulovanou (a legitimní) potřebou, aby mohl jednotlivé funkcionality systému sám dodatečně vyvíjet a systém uzpůsobovat svým aktuálním potřebám. Současně navrhovatel nebyl zadavateli schopen garantovat, v jakém časovém horizontu by mu nabízené řešení dokázal reálně předat. V návaznosti na to Úřad připomněl, že není na dodavateli, aby jakkoliv zasahoval do způsobu, jakým zadavatel promítne své potřeby do požadavků na předmět veřejné zakázky. Jestliže je tedy požadavek zadavatele odůvodněn jeho potřebami a není v rozporu se základními zásadami zadávacího řízení, nelze jej považovat za nezákonný.

Dále navrhovatel brojil proti skutečnosti, že byť mu byla zadavatelem v rozhodnutí o vyloučení vytýkána nedostatečná otevřenost jeho řešení, zadavatel nepředložil žádnou definici, co si představuje pod pojmem „otevřený systém“. Úřad konstatoval, že ze ZD jednoznačně plynulo, že „otevřeností systému“ byla myšlena otevřenost API rozhraní. Nadto byla uvedená vlastnost systému diskutována i přímo v rámci jednání, kdy ze zápisů z jednání vyplynulo, že navrhovatel s daným pojmem operoval a měl příležitost prezentovat své představy o míře otevřenosti systému jako klíčové vlastnosti předmětu plnění, uvedený pojem tedy musel chápat.

Co se týká jednotlivých důvodů vyloučení vztahujících se k technickým aspektům navrhovatelova řešení, Úřad přezkoumal rozhodnutí zadavatele o vyloučení z hlediska, zda bylo řádně odůvodněné, přezkoumatelné a zda byly uvedené důvody vyloučení v souladu s deklarovanými potřebami zadavatele a současně zda byly technické aspekty řešení navrhovatele prodiskutovány v rámci jednání, která se mezi navrhovatelem a zadavatelem uskutečnila.

Během jednání mezi zadavatelem a navrhovatelem vyšlo najevo, že navrhovatelem nabízené řešení nenaplnuje potřebu otevřenosti systému v míře, jakou zadavatel očekával, když navrhovatel počítal s rozhraním API vyvinutým přímo pro zadavatele, tedy takovým, které by nebylo přístupné ostatním zákazníkům.

Dalším důvodem vyloučení navrhovatele bylo, že řešení navrhovatele využívalo tzv. „tlusté klienty“ a provozovalo desktopové řešení založené na technologickém prostředí PowerBuilder. Zadavateli rovněž nevyhovovalo, že navrhovatel nepočítal s vývojem klientů pro mobilní zařízení. Výhrady proti způsobu řešení přitom ze strany zadavatele během jednání srozumitelně zazněly.

Z jednání dále vyplynulo, že navrhovatel není schopen nabídnout vlastní cloudové řešení, jelikož nedisponuje vlastním datovým centrem. V rámci dialogu navrhovatel zmínil zkušenost s poskytnutím cloudu jinému zákazníkovi, avšak prostřednictvím cloudové služby třetí strany, konkrétně platformy Microsoft Azure. Tuto zkušenost navrhovatele považoval zadavatel za nedostatečnou. Dle zadavatele je nerealistické, že by byl navrhovatel bez zmíněných praktických zkušeností schopen provozovat

cloudové řešení, které by odpovídalo jiným řešením, jež jsou nativně vyvíjena a provozována v cloudu, například v podobě SaaS.

Zadavatel navrhovateli rovněž vytkl, že jím nabízené řešení v rozporu s požadavky zadavatele nedisponovalo integrační platformou ESB ani specifickými funkcemi pro automatizaci digitalizace a individualizaci agend samotnými uživateli.

S ohledem na výše uvedené Úřad považoval rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze soutěžního dialogu za dostatečně podložené a odůvodněné.

Závěrem se Úřad vyjádřil k námitce navrhovatele, že průběh jednání měl být zachycen v listinné podobě, k čemuž nedošlo. Úřad konstatoval, že zákon v tomto ohledu žádná pravidla nestanoví a volba konkrétní podoby je tedy v diskreci zadavatele. Současně Úřad zopakoval, že zákon nestanoví povinnost učinit formální (samostatné) rozhodnutí o vhodnosti/nevhodnosti navrhovaného řešení, a rozhodnutí o vyloučení z důvodu nevhodnosti řešení lze tedy chápat zároveň jako rozhodnutí o nevhodnosti řešení.

Předseda Úřadu prvostupňové rozhodnutí potvrdil a ztotožnil se se závěry, které Úřad v prvním stupni učinil. Předseda Úřadu mj. deklaroval, že zákon nevyžaduje, aby zadavatel po ukončení jednání v ŘSSD učinil mezikrok v podobě písemné sumarizace požadavků (ačkoliv se tento krok obecně jeví jako vhodný); podstatné je pouze to, zda požadavky zadavatele byly dodavatelům srozumitelným způsobem sděleny. Současně dospěl-li zadavatel k závěru, že navrhovatelem navrhované řešení není vhodné, nebyl zadavatel povinen před rozhodnutím o vyloučení navrhovatele informovat, v jakých aspektech jeho řešení nevyhovuje.

Dle předsedy Úřadu přitom z průběhu jednání vyplynulo, že zadavatel s navrhovatelem diskutoval o nalezení vhodného řešení a jeho návrh hned zkraje neodmítl, dodavatel však za celou dobu trvání ŘSSD nepředložil řešení, které by odpovídalo jasně deklarovanému cíli zadavatele na otevřený informační systém.

Jako neopodstatněnou odmítl předseda Úřadu též námitku navrhovatele, že jednání mělo mít písemnou podobu. Z § 211 odst. 1 ZZVZ jednoznačně plyne, že pokud mezi zadavatelem a dodavatelem probíhá jednání, je ústní forma komunikace přípustná.

Závěrem předseda Úřadu deklaroval, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když během ŘSSD zjišťoval dosavadní zkušenosti navrhovatele s jednotlivými technologiemi a způsoby řešení, které v rámci veřejné zakázky požadoval, a nespolehal se na pouhý příslib navrhovatele.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0375/2023/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0106/2023/VZ](#)

[žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu zamítnuta [rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2024, č. J. 62 Af 52/2023-103](#)]

- Název VZ: Licence Microsoft Exchange - část 2 „Exchange přístupové licence
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 45 odst. 1, § 46 odst. 1, § 48 odst. 1, § 48 odst. 8 ZZVZ
- Klíčová slova: kopie dokladu, originál nebo úředně ověřená kopie dokladu, žádost o objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, posouzení kvalifikace, splnění podmínek účasti, vyloučení účastníka zadávacího řízení, forma dokladu, odpovědnost za nabídku, míra volnosti zadavatele, nastavení zadávacích podmínek, ubikvita, převod licence
- Prejudikatura: SDEU C-128/11

Mezi účastníky správního řízení bylo sporu o oprávněnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, jehož předmětem bylo pořízení 5 500 kusů licencí Microsoft. Zatímco navrhovatel byl přesvědčen, že splnil podmínky zadávacího řízení a jeho vyloučení bylo tudíž nezákonné, zadavatel zastával opačný názor.

Z dokumentace o zadávacím řízení vyplynulo, že zadavatel vyzval dle § 46 odst. 1 zákona navrhovatele k předložení originálů či úředně ověřených kopií kompletní dokumentace k druhotným licencím, a to v rozsahu požadovaném v zadávací dokumentaci. Požadované originály či úředně ověřené kopie dokumentů navrhovatel nicméně zadavateli nepředložil a namísto toho zadavateli sdělil, že uvedený požadavek je v rozporu se zadávací dokumentací. Při materiální kontrole dodavatelem předložených dokumentů pak zadavatel zjistil, že navrhovatel řádně nedoložil historii u všech 5 500 kusů požadovaných licencí, ale toliko u části z nich. S ohledem na tuto skutečnost zadavatel navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučil, přičemž v rozhodnutí o vyloučení uvedl, že navrhovatel neprokázal, že disponuje dostatečným počtem licencí, u nichž je v souladu s požadavky vyplývajícími ze zadávací dokumentace řádně doložen jejich původ.

K námitce navrhovatele, že zadavatel v zadávací dokumentaci požadoval pouze předložení dokumentů, ze kterých bude vyplývat vyčerpání práva na distribuci, a teprve prostřednictvím dodatečných výzev vznesl nad rámec zadávací dokumentace nové požadavky, které byly nadbytečné, neboť k doložení „vyčerpání práv na rozšiřování rozmnoženin“ zcela postačuje prohlášení prvního nabyvatele, Úřad uvedl, že prohlášení prvního nabyvatele pouze umožňuje zakoupit předmětnou licenci od jiného subjektu, než je společnost Microsoft, nic to však nevypovídá o její „právní čistotě“. Základní vlastností předmětů duševního vlastnictví je přitom jejich tzv. potenciální ubikvita, tedy možnost existence v prakticky neomezeném množství. Počítačová licence tak může být provozována na desítkách počítačů, a pokud byla postupně zakoupena více různými společnostmi, nový nabyvatel potřebuje od všech předchozích uživatelů ujištění, že došlo k odinstalování, případně, že k instalaci vůbec nedošlo. Požadavek na doložení „právní čistoty“ licencí přitom dle zjištění Úřadu ze zadávací dokumentace jednoznačně vyplýval.

Co se týká požadavku na předložení originálů dokladů, Úřad s odkazem na komentářovou literaturu konstatoval, že zadavatel může požadovat předložení originálu či ověřené kopie dokladu postupem dle § 46 ZZVZ pouze v případě, že je to nezbytné k zajištění řádného průběhu zadávacího řízení (například pokud vyvstala relevantní pochybnost o věrohodnosti či autenticitě předložených dokumentů). Využití postupu dle ust. § 46 ZZVZ tak nesmí být ze strany zadavatele excesivní a musí být v souladu se zásadami vyplývajícími z § 6, zejména zásadou přiměřenosti. Úřad doplnil, že s institutem žádosti zadavatele podle § 46 odst. 1 (například ve vazbě na § 45 odst. 1) může být v některých případech spojeno i rozšíření dosavadních oprávnění zadavatele v zadávacím řízení (v daném případě může zadavatel prostřednictvím § 46 odst. 1 požadovat doložení originálů či úředně ověřených kopií, ačkoli v předchozí fázi mohl požadovat pouze kopie).

Vzhledem ke skutečnosti, že dokumenty předložené navrhovatelem v jeho nabídce se vizuálně neshodovaly s dokumenty předloženými na základě výzvy dle § 46 zákona, Úřad považoval pochybnosti zadavatele o autenticitě dotčených dokumentů za relevantní. Úřad uzavřel, že zadavatel nepostupoval v rozporu se zákonem, když navrhovatele vyloučil z další účasti v zadávacím řízení s odůvodněním, že nedoložil originály ani úředně ověřené kopie kompletní dokumentace k druhotným licencím a v návaznosti na to návrh zamítl.

Navrhovatel podal proti rozhodnutí prvního stupně rozklad, ve kterém mj. argumentoval, že požadavek na předložení kompletního řetězce oprávněných držitelů licence nevyplývá z právních předpisů ani judikatury SDEU. Předseda Úřadu uvedený argument odmítl s odůvodněním, že zadávání veřejných zakázek osciluje mezi soukromým a veřejným právem a oprávnění zadavatele vymezit si zadávací podmínky dle svých potřeb není limitováno množinou povinností, jež jsou legislativně zakotveny. Zadavatel je v tomto směru omezen pouze samotným zákonem o zadávání veřejných zakázek a jeho zásadami. V daném případě to konkrétně znamená, že posuzovat, zda na licencích vážnou nebo

nevážnou práva třetích osob, myšleno, zda licenci nepoužívá ještě někdo další, například z důvodu, že nebyla řádně odinstalována či řádně převedena do vlastnictví nabyvatele, nelze pouze z pohledu autorského zákona, resp. z pohledu skutečnosti, zda došlo k vyčerpání práva na distribuci. Požadavek zadavatele na předložení prohlášení všech nabyvatelů v řetězci tak nelze považovat za nezákonný. Naopak svědčí o správnosti postupu zadavatele, neboť pouze tímto způsobem bylo možno vysledovat celou historii převádění licencí od všech oprávněných nabyvatelů v řadě a bylo tedy možné zjistit, zda je dodavatel oprávněným držitelem licencí a jako takový může licence převést na zadavatele právně konformním způsobem.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0522/2023/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0148/2023/VZ

- *Název VZ: Řešení proti škodlivému kódu, část 1: Řešení proti škodlivému kódu pro koncová zařízení – II. kolo*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 48 odst. 4, § 113 odst. 1, § 113 odst. 4, § 113 odst. 5, § 113 odst. 6 ZZVZ, § 241 odst. 1 ZZVZ*
- *Klíčová slova: vyloučení ze zadávacího řízení, zásada transparentnosti, zásada přiměřenosti, zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, žádost o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, posouzení zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny, odůvodnění oznámení o vyloučení ze zadávacího řízení, zásada koncentrace*
- *Prejudikatura: SDEU C-210/20; NSS 5 As 180/2016-32, 5 Afs 75/2009-100; KS 62 Af 78/2016-38, 30 Af 30/2021-172*

Podstata sporu mezi navrhovatelem a zadavatelem spočívala v posouzení, zda zadavatel postupoval správně, když navrhovatele vyloučil ze zadávacího řízení s odůvodněním, že jím nabídnutá cena plnění je mimořádně nízká.

Úřad úvodem svého rozhodnutí předeslal, že pojetí účelu a obsahu institutu mimořádně nízké nabídkové ceny se v průběhu času vyvíjelo, přičemž od nabytí účinnosti ZZVZ v roce 2016 slouží uvedený institut primárně k ochraně zadavatele, kdy mu umožňuje vyhnout se povinnosti uzavřít smlouvu za podmínek „podezřele výhodných“, a potenciálně pro něj tudíž rizikových.

Zadavatel má v současné době povinnost vyloučit dodavatele ze zadávacího řízení z důvodu MNNC pouze v případech uvedených v § 113 odst. 6 ZZVZ, tj. pokud je nabídková cena mimořádně nízká z důvodu neplnění povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k předmětu veřejné zakázky, jakož i pracovně právních předpisů a kolektivních smluv vztahujících se na zaměstnance, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky, nebo z důvodu neoprávněné veřejné podpory. V ostatních případech je na uvážení zadavatele, zda riziko spjaté s existencí MNNC akceptuje a dodavatele ze zadávacího vyloučí či nikoli.

Dále Úřad připomněl, že zadavatel je v průběhu celého zadávacího řízení, a tedy i při posuzování přiměřenosti nabídkových cen, povinen postupovat v souladu se základními zásadami zadávacího řízení, tj. krom jiného i v souladu se zásadou transparentnosti. Zadavatel má tudíž mimo jiné povinnost zachytit v dokumentaci o zadávacím řízení řádně výsledek posouzení objasnění MNNC, na základě kterého rozhodl, zda uzná či neuzná objasnění výše nabídkové ceny. Pokud se přitom zadavatel rozhodne vyloučit účastníka zadávacího řízení z důvodu MNNC, musí se příslušné závěry promítnout zejména v odůvodnění rozhodnutí o vyloučení. Přezkumná činnost Úřadu následně spočívá pouze v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující zákonný rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek, nikoli v přezkumu samotné výše nabídkové ceny.

Z objasnění MNNC provedeného navrhovatelem vyplynulo, že navrhovatel nacenil jednu hodinu poskytování tzv. „nadstandardní podpory“ částkou 125 Kč. Zadavatel porovnal nabízenou cenu se státem garantovanou hodinovou minimální mzdou (103,80 Kč) a na tomto podkladu konstatoval, že má pochybnosti, zda za uvedenou nabídkovou cenu lze plnění řádně poskytnout, neboť požadovaná práce techniků (kvalifikační kritérium minimálně tříleté praxe v oboru a zapojení do alespoň dvou zakázek implementace antimalwarového řešení) je vysoce odborná, a jedná se tedy o vysoce kvalifikované pracovníky, u nichž lze předpokládat odpovídající finanční ohodnocení.

Navrhovatel argumentoval mj. tvrzením, že zadavatel v zadávací dokumentaci transparentně nevymezil skutečný rozsah tzv. nadstandardní podpory, a on tak nebyl schopen uvedenou položku jasně identifikovat. Úřad označil uvedenou námitku za opožděnou (námitka směřující proti zadávacím podmínkám) a dodal, že zadavatel v zadávací dokumentaci jednoznačně určil, že při výpočtu nabídkové ceny má být kalkulováno s maximálním možným rozsahem poskytování nadstandardní podpory.

Dle Úřadu navrhovatel v objasnění MNNC nepředložil žádné konkrétní údaje, ze kterých by vyplývalo, jakým konkrétním způsobem mají být hrazeny náklady na požadované práce, zejména mzdové náklady techniků, a zda je navrhovatel za jím nabízenou cenu skutečně schopen realizovat předmět veřejné zakázky v požadovaném rozsahu a kvalitě. Co se týká tvrzení navrhovatele, že část nákladů ponese poskytovatel licence, Úřad toto tvrzení označil za nedostatečné. Navrhovatel totiž nespecifikoval, jakou část nákladů má poskytovatel licence uhradit, ani zda se jeho spoluúčast týká všech služeb spadajících pod nadstandardní podporu. Rovněž nepředložil písemný závazek poskytovatele licence ani neuvedl, zda jde například o pouhou obchodní praxi. Chybějící informace v objasnění MNNC byly přitom z hlediska případných rizik zadavatele stěžejní, jelikož navrhovatel de facto činil poskytování předmětu plnění vůči zadavateli závislé na vztahu s poskytovatelem licence, do kterého zadavatel neměl jakoukoliv možnost vstupovat či jej ovlivnit, a navíc nebyl ze strany navrhovatele ničím doložen.

Co se týká argumentu navrhovatele, že tzv. nadstandardní podpora představovala pouze marginální část veřejné zakázky, Úřad konstatoval, že zákon nikterak nereflektuje, o jak velkou část plnění, u které byla stanovena MNNC, se jedná.

K námitce navrhovatele, že měl být vyzván k dalšímu objasnění, pokud zadavatel považoval již poskytnuté objasnění za nedostatečné, Úřad uvedl, že tato povinnost není zákonem obecně stanovena.

S ohledem na výše uvedené Úřad návrh navrhovatele zamítl.

Předseda Úřadu v rámci rozhodnutí o rozkladu uvedl, že po zadavatelích nelze požadovat, aby současnému trhu bezpečnostních technologií rozuměli do takové míry, aby byli schopni dopředu rozklíčovat cenotvorbu každého relevantního dodavatele a přizpůsobit tomu své zadávací podmínky. V návaznosti na to předseda Úřadu konstatoval, že je bezpředmětné, zda navrhovatel poskytuje svým klientům nadstandardní podporu jako součást svých standardních služeb, aniž si za ni účtuje odměnu. Navrhovatel mohl v nabídce snadno uvést cenu daných služeb v jejich skutečné výši. Pokud se rozhodl stanovit ceny pouze pro forma z důvodu, že se mu položky č. 5 a 6 cenové nabídky jevily jako „uměle vytvořené“ (neboť on sám je obvykle poskytuje v rámci svých běžných služeb), nelze tuto skutečnost klást k tíži zadavateli.

Co se týká argumentu navrhovatele, že MNNC se týkala pouze marginální části nabídky navrhovatele, předseda Úřadu konstatoval, že s ohledem na smysl institutu MNNC nelze pochybnosti zadavatele o existenci MNNC považovat pouze za drobnou nesrovnalost a vyloučení navrhovatele v tomto smyslu za rozporné se zásadou přiměřenosti (srov. rozsudek SDEU ze dne 3. 6. 2021, sp. zn. C-210/20).

Závěrem předseda Úřadu připomněl, že nové argumenty uvedené navrhovatelem v námitkách a případně během správního řízení nad rámec původního objasnění MNNC nelze brát v potaz, neboť

měly zaznít již v samotném objasnění MNNC a zadavateli nebyly v době rozhodování o vyloučení navrhovatele známy.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0614/2022/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0145/2023/VZ

- Název VZ: Elektronické odbavení cestujících VDV
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ; § 50 odst. 4 SŘ
- Klíčová slova: znalecký posudek, dokazování, důkaz znaleckým posudkem, vyloučení ze zadávacího řízení, prokázání kritérií technické kvalifikace, seznam významných dodávek, referenční zakázka
- Přejudikatura: Městský soud v Praze 5 A 94/2015-48

Správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který brojil proti svému vyloučení ze zadávacího řízení, jehož předmětem bylo pořízení systému pro elektronické odbavení cestujících. Mezi stranami bylo sporné, zda navrhovatelem předložená reference významné dodávky²⁷ (realizované v minulosti pro Dopravní podnik města Brna) odpovídala zadávacím podmínkám, konkrétně zda zahrnovala tzv. clearing, tj. systém zúčtování jízdného.

Jak zadavatel, tak navrhovatel předložili v průběhu správního řízení znalecké posudky. Co se týká znaleckého posudku navrhovatele, Úřad dospěl k závěru, že tento patrně nevyhovuje požadavkům zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, a vyhlášky č. 503/2020 Sb., o výkonu znalecké činnosti. Za účelem objasnění daného podezření se Úřad obrátil na Ministerstvo spravedlnosti, které konstatovalo, že z posudku neplyne, jak znalec k jednotlivým zjištěním dospěl a o co je opírá. Dle názoru ministerstva bylo proto nutno považovat znalecký posudek navrhovatele za neúplný, nepřezkoumatelný, přičemž existovalo důvodné podezření, že znalec nepostupoval s náležitou odbornou péčí a dopustil se tak přestupku. Vzhledem k těmto skutečnostem Úřad v rámci posouzení skutkového stavu ke znaleckému posudku navrhovatele nepřihlížel.

Co se týká druhého znaleckého posudku (posudek předložený zadavatelem), Úřad konstatoval, že závěry v něm uvedené považuje za jasné, vnitřně bezrozporné, přičemž je zřejmé, na rozdíl od znaleckého posudku navrhovatele, jak k nim znalec dospěl a o co je opírá.

Ve vztahu k meritu věci Úřad nejprve objasnil, co se v oblasti veřejné dopravy rozumí výrazem „clearing“. Úřad s poukazem na znalecký posudek zadavatele konstatoval, že v oblasti veřejné dopravy je jako „clearing“ souhrnně označován systém zúčtování jízdného, který se obvykle používá k procesu vyrovnání transakcí mezi různými dopravci nebo dopravními systémy, aby bylo zajištěno, že jsou poskytnuté finanční prostředky mezi dopravci správně převedeny a účtovány. Clearing v oblasti veřejné dopravy funguje jako propojovací prvek mezi jednotlivými typy veřejné dopravy (například autobus, vlak apod.) tak, aby cestující mohli platit pouze jednou a zároveň mohli současně využít více druhů prostředků hromadné dopravy.

Znalec na základě široké škály podkladů a po provedení místního šetření (u objednatele sporné reference) dospěl k závěru, že navrhovatelem předložená referenční zakázka (Brno iD) nezahrnuje funkcionalitu zúčtování jízdného (clearing), jak byl zadavatelem po technické stránce vymezen v zadávacích podmínkách. Na základě uvedeného Úřad rozhodl, že zadavatel postupoval při vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení v souladu se zákonem, a návrh na zrušení rozhodnutí o vyloučení tedy zamítl.

²⁷ § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ

Rozhodnutí I. stupně bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu, který se ztotožnil se závěry prvostupňového rozhodnutí.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0881/2023/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0065/2024/VZ

- Název VZ: Vytvoření a implementace systému Registr českých knih (ReČeK)
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. b), § 257 písm. h), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 36 odst. 3, § 46 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. b), § 79 odst. 2 písm. b), § 242 odst. 4 ZZVZ
- Klíčová slova: důvody vyloučení ze zadávacího řízení, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, seznam významných služeb, zásada transparentnosti, technická kvalifikace, lhůta pro podání námitek, správnost a úplnost zadávacích podmínek, odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek
- Prejudikatura: KS 62 Af 50/2011-72, 62 Af 19/2011-116

Předmětem správního řízení zahájeného na návrh bylo posouzení zákonnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro údajné nedoložení dvou referenčních zakázek v souladu se zadávací dokumentací. Zadavatel v zadávacích podmínkách požadoval mj. předložení dvou významných dodávek, jež měly spočívat ve vytvoření a implementaci informačního systému pro knihovny, založeného na stanovených metadatových standardech, přičemž skutečně uhrazená cena za jednu významnou zakázku musela činit minimálně jeden milion korun bez DPH. Mezi zadavatelem a navrhovatelem existoval výkladový spor, zda prahové hodnoty jednoho milionu korun bez DPH musela dosahovat pouze jedna, nebo obě referenční zakázky. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách připustil, že výklad předestřený navrhovatelem je objektivně možný a postačovalo tedy, pokud prahové hodnoty dosáhla alespoň jedna referenční zakázka. Zbyl tedy toliko spor o výklad fráze „implementace a vytvoření (resp. vývoj) informačního systému podle zadavatelem požadované specifikace“.

Zadavatel měl se domnívat, že referenční zakázky navrhovatele nezahrnovaly vývoj informačního systému. Navrhovatel argumentoval, že nikde v zadávací dokumentaci nebyl užitý pojem „vytvoření informačního systému“ blíže definován nebo vysvětlen. Dle navrhovatele tak pojem vytvoření nevylučuje ani vytvoření již existujícího systému dle individuálních potřeb konkrétního zákazníka.

Úřad konstatoval, že pokud zadavatel formuloval zadávací podmínku obecně, a tím do určité míry nejasně, je třeba akceptovat i širší výklad provedený navrhovatelem. Jelikož zadavatel neměl prokázáno, že reference navrhovatele nesplňují předmětnou, šířeji vykládanou zadávací podmínku, nebyl oprávněn navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučit.

Poslední námitka se týkala důvodu vyloučení spočívajícím v neprokázání „zapojení dodavatele do komunity FOLIO“. Zadavatel uvedenou podmínku v zadávací dokumentaci opět nijak blíže nedefinoval, ani neuvedl způsob, jakým má být prokázána, přesto dospěl k závěru, že ji dodavatel nesplnil. Úřad zjistil, že na internetových stránkách týkajících se platformy knihovních služeb FOLIO se uvádí, že do komunity FOLIO se může zapojit kdokoli, a to i prostým sledováním aktualizací, komentováním vývoje nebo například připojením se ke speciální zájmové skupině za účelem sdílení zkušeností s jednotlivými funkcionalitami. Vzhledem ke skutečnosti, že uvedenou zadávací podmínku bylo možno prokázat mj. i čestným prohlášením, nebylo nezbytné disponovat například osvědčením či jiným potvrzením od provozovatele platformy. Jestliže tedy navrhovatel v předloženém seznamu techniků u jedné osoby

vedl, že prostředí platformy FOLIE intenzivně studuje, na platformě se zabývá vývojem, implementuje v něm a usiluje o vývoj vlastního modulu, nelze konstatovat, že by uvedený obecně formulovaný požadavek nesplňoval.

Obdobně se Úřad neztotožnil ani s argumentem zadavatele, že navrhovatel dostatečně nezdůvodnil, jakým způsobem bude provozován hosting a v jakém rozsahu bude zajištěna podpora. Zadavatel přitom v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele neuvedl, v jakých konkrétních ohledech by mělo být zdůvodnění navrhovatele rozporné se zadávací dokumentací, tj. jaké konkrétní požadavky uvedené v zadávací dokumentaci navrhovatel nesplnil. Rovněž explicitně neupřesnil, zda navrhovatele vylučuje pro existenci mimořádně nízké nabídkové ceny nebo pro nesplnění zadávacích podmínek a případně kterých.

Předseda Úřadu se následně ztotožnil se závěry prvního stupně a zdůraznil, že Úřad ve svém rozhodnutí nekonstatoval, zda navrhovatel zadávací podmínky splnil či nikoliv, Úřad se v této souvislosti zabýval výkladem (ne zcela jednoznačných) zadávacích podmínek pouze za účelem zjištění, co z nich skutečně vyplývalo, přičemž se správně přiklonil k výkladu, který jde ve prospěch zachování hospodářské soutěže a ve prospěch dodavatele; dodavatele nelze penalizovat za nesplnění nevyslovených požadavků zadavatele.

Předseda Úřadu dále sdělil, že jestliže zadavatel Úřadu vytkl, že nevzal v potaz další skutečnosti popsané v rozhodnutí o námitkách a vyjádření k návrhu, konkrétně k popisu obsahové závady referenčních zakázek předkládaných navrhovatelem (nesplnění podmínky vývoje/vytvoření nového informačního systému), nelze této výtce přisvědčit. Pro navrhovatele i pro Úřad jsou relevantní pouze y okolnosti, které vyplývají přímo z rozhodnutí o vyloučení. Důvodem pro zrušení rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení byla tedy netransparentnost tohoto rozhodnutí plynoucí z nedostatečného odůvodnění skutečností, na jejichž základě zadavatel dospěl k závěru, že jsou důvody pro vyloučení naplněny.

[Rozhodnutí Úřadu S0823/2023/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0034/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Nákup přenosných počítačů a příslušenství pro potřeby resortu MPSV*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 36 odst. 3, § 39 odst. 5, § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 51 odst. 1 SŘ*
- Klíčová slova: *výklad zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávací dokumentace, ověření vzorku, AI, umělá inteligence, průzkum trhu, povinnost provést šetření na trhu, ChatGPT, dokazování, důkazní prostředky*
- Prejudikatura: *Městský soud v Praze 10 A 99/2023-73, KS Brno 30 Af 66/2020-163*

Podstatou šetřeného případu byl spor zadavatele a dodavatele o výklad zadávacích podmínek – váhového limitu pro sestavu přenosného PC. Dle navrhovatele se váhový limit vztahoval na hmotnost skříně PC včetně baterie, dle zadavatele však šlo o hmotnost celé nabízené konfigurace PC.

ÚOHS a v rámci řízení o rozkladu následně i jeho předseda se podrobně vyjádřili k požadavku na jednoznačnost zadávací dokumentace a pravidlům jejího výkladu. Bylo konstatováno, že zadávací podmínky je vždy nutné interpretovat způsobem nejlépe odpovídajícím jazykovému a současně i logickému významu příslušných formulací a smyslu nastaveného požadavku. V případě jakýchkoli pochybností je přitom třeba dát přednost teleologickému výkladu, který nejlépe odpovídá povaze a účelu zadávacího řízení.

Vzhledem k tomu, že účelem veřejné zakázky nebyla koupě jednotlivých komponentů, nýbrž sestavených plně funkčních PC, jeví se jako logický a racionální požadavek na hmotnost celé takové sestavy, a nikoli její dílčí části (skříně). Kromě objektivního smyslu a účelu sporné zadávací podmínky plynoucího z jazykového vyjádření, úmyslu i celkového smyslu a účelu zadávacího řízení, je třeba zohlednit i fakt, že zadávací dokumentace představuje komplexní systém požadavků zadavatele. Z žádné její části přitom nevyplývalo, že by pro zadavatele měla mít jakýkoli smysl hmotnost pouhé skříně PC s baterií.

Předseda ÚOHS doplnil, že je pochopitelné, že zadavatel k vymezení požadavku na hmotnostní limit použil pojem „skřín“, neboť skříní přenosného PC je sám přenosný PC – nepřidávají se k ní další komponenty jako u stolních PC. Z tohoto vyplývá, že zadavatel nepočítal s váhou síťového adaptéru a kabelu, neboť tyto nelze chápat jako integrální součásti přenosného PC a PC bez nich po nějakou dobu dokáže plnohodnotně fungovat. Odstrojená skřín je však pouze schránka, která bez dalších součástí nefunguje, a požadavek na znalost její hmotnosti nedává v kontextu zadávací dokumentace smysl.

Výkladu navrhovatele tedy ÚOHS ani jeho předseda nepřisvědčil. Skutečnost, že zadávací podmínky pochopí některý z dodavatelů jinak, automaticky neznamená, že má více významů. V posuzované věci se nejedná o kolizi dvou rovnocenných výkladů, tj. uplatnění principu contra proferentem (v pochybnostech v neprospěch zadavatele) není namístě. Výklad navrhovatele sice je „možný“, nicméně není logický, racionální a neodpovídá účelu daného zadávacího řízení.

Předseda ÚOHS se dále okrajově vyjádřil k (ne)možnosti využít výstupy z platformy ChatGPT jako důkazního prostředku ve správním řízení. Uvedl, že AI je nedostatečně důvěryhodný zdroj poznatků, jehož výstupy generované na základě velkého množství dat a vzorů, které mohou být často zavádějící či dokonce nepravdivé, není možné bezpečně ověřit, což je klíčové kritérium pro použití důkazu ve správním řízení. Současně jde o systém, který nemá schopnost porozumět kontextu šetřeného případu ve stejné míře jako lidský mozek, a může tedy poskytovat zavádějící odpovědi, které nereflktují všechny relevantní skutkové okolnosti. V tomto smyslu odkázal předseda na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2023, č. j. 10 A 99/2023-73, který se této problematice též věnuje.

K námitce neprovedení navrhovaného šetření na trhu předseda ÚOHS uvedl, že provádění průzkumů na trhu není běžnou praxí ÚOHS. Vždy záleží na úvaze, zda jsou výsledky takového průzkumu způsobilé přispět ke zjištění skutkového stavu. V šetřené věci přitom ÚOHS dospěl na základě vlastního posouzení skutkového stavu k jednoznačnému závěru, a šetření na trhu bylo proto nadbytečné. Průzkum trhu provedený navrhovatelem přitom nebylo možno chápat jako relevantní důkaz ve správním řízení, neboť položený dotaz byl sugestivní (vyjadřoval názor tazatele) a navíc nešlo ověřit nestrannost získávání odpovědí.

ÚOHS neshledal důvody pro uložení nápravného opatření a návrh navrhovatele na zrušení rozhodnutí o jeho vyloučení ze zadávacího řízení zamítl. Rozhodnutí bylo následně potvrzeno předsedou ÚOHS.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0373/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Komplexní dodávka elektronického systému spisové služby*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. b), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ
- Klíčová slova: *jednoznačnost zadávacích podmínek, objasnění informací či dokladů, objasnění předložených údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, vyloučení uchazeče*
- Prejudikatura: 62 Af 19/2011-116

V daném případě bylo zahájeno správní řízení na základě návrhu navrhovatele, který namítal, že nebyl naplněn důvod pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení zadavatelem dle ustanovení § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ a ani podle písm. a) citovaného ustanovení ZZVZ, přičemž dle navrhovatele je postup zadavatele v rozporu se zásadou transparentnosti.

Zadavatel v zadávací dokumentaci předmětné zakázky požadoval v rámci nabídky předložit mj. dodavatelem doplněnou tabulku nefunkčních požadavků, jejíž součástí je požadavek NP022, v rámci něhož bylo uvedeno, že *„eSSL bude jako rozhraní pro běžné uživatele využívat tenkého klienta (webový prohlížeč Microsoft Edge, Google Chrome, Mozilla Firefox, Apple Safari ve verzi a funkční specifikaci dle standardů Objednatele). Pro vybrané funkce (digitalizace, vytěžování, anonymizace) může eSSL využívat těžkého klienta“*. Dále zadavatel požadoval v rámci nabídky předložit návrh řešení, ve kterém měly být obsaženy požadované náležitosti relevantní pro splnění předmětu veřejné zakázky a v němž budou zohledněny technické požadavky zadavatele vyplývající mj. z doplněné tabulky nefunkčních požadavků.

Navrhovatel se ve své nabídce zavázal dodat požadované plnění vč. požadavku NP022, když v doplněné tabulce nefunkčních požadavků výslovně deklaroval splnění dotčeného požadavku, tj. že *„eSSL bude jako rozhraní pro běžné uživatele využívat tenkého klienta (webový prohlížeč Microsoft Edge, Google Chrome, Mozilla Firefox, Apple Safari ve verzi a funkční specifikaci dle standardů Objednatele)“*. Nadto navrhovatel v souladu s požadavky zadavatele v rámci své nabídky předložil také návrh řešení požadovaného plnění, kde uvedl, že *„[u]živatelské rozhraní je realizováno webovou aplikací (tenkým klientem), pro korektní zobrazení je podporována verze prohlížeče Microsoft Edge od verze 100.xx“*.

Vzhledem k tomu, že zadavatel považoval návrh řešení a doplněnou tabulku nefunkčních požadavků za vzájemně si odporující, požádal ve smyslu § 46 ZZVZ navrhovatele o objasnění nabídky. Navrhovatel v odpovědi mj. uvedl, že *„[n]ávrh řešení a zmíněný nefunkční požadavek v rozporu nevnímáme. V rámci návrhu řešení je zmíněn explicitně prohlížeč EDGE, který bývá v rámci dodávek nejčastěji veřejnoprávními původci využíván. Řešení podporuje zobrazení v rámci všech prohlížečů, tedy včetně zmíněných v NP022 jmenovitě Google Chrome, Mozilla, Firefox, Apple Safari“*. V návaznosti na uvedené zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení dle § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ.

Úřad ve správním řízení posoudil napadený postup zadavatele, přičemž ve svém rozhodnutí konstatoval, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedodržel pravidla stanovená v § 48 odst. 2 písm. a) a b) ZZVZ ve spojení se zásadou přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 ZZVZ, když svým rozhodnutím vyloučil navrhovatele z předmětného zadávacího řízení s odůvodněním, že navrhovatel předložil nabídku, která dle zadavatele zjevně nesplňuje zadávací podmínku stanovenou v čl. 11 odst. 11.2 zadávací dokumentace, a to konkrétně proto, že ve svém návrhu řešení, který byl součástí předmětné nabídky, navrhovatel nezohlednil nefunkční požadavek NP022 stanovený v příloze č. 4 zadávací dokumentace, resp. požadavek na využití *„tenkého klienta (webový prohlížeč Microsoft Edge, Google Chrome, Mozilla Firefox, Apple Safari ve verzi a funkční specifikaci dle standardů Objednatele)“*, přestože v předloženém návrhu řešení navrhovatel uvedl, že *„[u]živatelské rozhraní je realizováno webovou aplikací (tenkým klientem), pro korektní zobrazení je podporována verze prohlížeče Microsoft Edge od verze 100.xx“* a v příložené tabulce nefunkčních požadavků citovaný požadavek deklaroval za splněný, kdy zadavatel považoval předmětnou nabídku i po jejím objasnění navrhovatelem za vnitřně rozpornou, přestože z dokumentace o zadávacím řízení nebylo možné jednoznačně dovodit, že tento důvod pro vyloučení byl dán, přičemž uvedený postup zadavatele mohl ovlivnit výběr dodavatele.

Jako opatření k nápravě výše uvedeného nezákonného postupu zadavatele Úřad zrušil předmětné rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení a všechny navazující úkony.

Úřad v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že důvod vyloučení podle § 48 odst. 2 písm. b) zákona dopadá na případy, kdy účastník na základě výzvy zadavatele dle § 46 odst. 1 ZZVZ sice předloží údaje, doklady atd., avšak tyto údaje, doklady atd. neobsahují objasnění nebo doplnění dostatečné k prokázání souladu se zadávacími podmínkami. Pokud jsou účastníkem na výzvu dle § 46 předložené další informace a tyto nic neobjasňují či nedoplňují, může zadavatel vyloučit účastníka zadávacího řízení dle písmene b) citovaného ustanovení.

Úřad dále uvedl, že mu není zřejmé, jak by mohly být informace obsažené ve výše zmíněných částech nabídky navrhovatele ve vzájemném rozporu, když ani ze sdělení uvedeného v návrhu řešení nelze vyvodit, že by navrhovatel podporu ostatních požadovaných prohlížečů vyloučil. Jinak by tomu mohlo být například v situaci, kdy by navrhovatel v předloženém návrhu řešení použil slovo „pouze“ nebo jiné slovo obdobného významu, kterým by zadavateli sdělil, že řešení podporuje pouze daný prohlížeč a v důsledku toho by došlo k vyloučení ostatních prohlížečů, u kterých na jiném místě nabídky navrhovatel deklaroval, že je nabízené řešení splňuje. V takovém případě by mohlo být na údaje předložené navrhovatelem nahlíženo jako na vzájemně rozporné. Nicméně k takové situaci nedošlo, neboť navrhovatel svůj návrh řešení v dotčené části takto neformuloval, a naopak právě konkretizoval informace vztahující se k verzi prohlížeče Microsoft Edge, z čehož lze dovodit záměr navrhovatele zdůraznit skutečnost vztahující se k tomuto jednomu prohlížeči.

Nadto Úřad současně uvedl, že za znění zadávacích podmínek je zodpovědný zadavatel a nemůže jít k tíži dodavatelů skutečnost, když blíže nestanoví, jakým způsobem mají dodavatelé učinit, aby požadavky, resp. představy zadavatele splnili. Pokud v průběhu zadávacího řízení vyjde najevo, že zadávací podmínky jsou nejasné či mnohoznačné, nelze tuto skutečnost vykládat k tíži dodavatelů a přistoupit k jejich vyloučení pro nesplnění zadávacích podmínek.

Pokud tedy zadavatel chtěl, aby zadávací podmínka znějící na zohlednění technických požadavků vyplývajících z předmětných doplněných tabulek požadavků byla dodavateli vykládána určitým konkrétním způsobem, měl ji dle Úřadu formulovat precizněji. Zadávací dokumentace však navrhovateli stanovila pouze zohlednit dotčenou tabulku v návrhu řešení, a naopak zde nebylo specifikováno, jakým způsobem to má navrhovatel, resp. jakýkoliv jiný účastník zadávacího řízení, učinit. Pokud pak navrhovatel při objasňování nabídky upřesnil, že jím nabízené řešení podporuje zobrazení v rámci všech prohlížečů zmíněných v požadavku NP022 a tyto pak výslovně vyjmenoval, je třeba toto vnímat jako rozhodný údaj pro ověřování splnění zadávacích podmínek ze strany navrhovatele, neboť tímto navrhovatel jednoznačně odstranil jakékoli možné pochybnosti, co je součástí jeho nabídky.

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0420/2024/VZ](#)

 potvrzeno [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0133/2024/VZ](#)

- Název VZ: *Služby provozní podpory systému eREG, IS registrace a jejich rozvoj*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 1, § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ*
- Klíčová slova: *pochybení při plnění dřívějšího smluvního vztahu, vyloučení dodavatele*
- Prejudikatura: *31 Af 66/2019-95, 29 Af 63/2019-77, 2 As 36/2021-56, 7 As 223/2020-51*

V šetřeném případě bylo zahájeno správní řízení na základě návrhu směřujícího proti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. Navrhovatel uvedl, že zadavatel v rozhodnutí o vyloučení

neodůvodnil a ani neprokázal kumulativní naplnění podmínek vyloučení dle § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ. Současně má navrhovatel za to, že ani v jednom ze zadavatelem zmiňovaných dřívějších smluvních vztahů navrhovatele ve skutečnosti ke kumulativnímu naplnění zákonných podmínek ve smyslu § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ vůbec nedošlo. Tvzení zadavatele uvedená v rozhodnutí o vyloučení jsou dle navrhovatele navíc účelově tendenční, zavádějící a „poskládána“ tak, aby vyvolala „dojem“ závažných a dlouhodobých pochybení navrhovatele při plnění předmětných rámcových dohod.

Zadavatel vyloučil navrhovatele podle § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ, neboť se navrhovatel dle zadavatele dopustil v posledních třech letech od zahájení zadávacího řízení závažných a dlouhodobých pochybení při plnění dřívějšího smluvního vztahu se zadavatelem, která vedla ke vzniku škody, předčasnému ukončení smluvního vztahu nebo jiným srovnatelným sankcím. K naplnění podmínky existence pochybení na straně navrhovatele zadavatel v rozhodnutí o vyloučení uvedl, že v průběhu doby trvání smluvního vztahu se navrhovatel započal dopouštět závažných a dlouhodobých pochybení při plnění smluvně sjednaných závazků spočívajících v nedodržení sjednaných termínů dodávek dle objednávek zadavatele, resp. nereakci na zadavatelem nahlášené chyby, k čemuž zadavatel pro přehlednost zpracoval „Tabulku závažných a dlouhodobých pochybení Účastníka“.

Úřad posoudil zákonnost navrhovatelem napadeného postupu zadavatele, přičemž svým rozhodnutím návrh navrhovatele zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

K předmětné problematice Úřad v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že zadavatel může splnění podmínek nezpůsobilosti účastníka zadávacího řízení prokázat i jinými relevantními způsoby a důkazy než pravomocným rozhodnutím, pokud v rozhodnutí o vyloučení uvede a dostatečně spolehlivě prokáže, že se měl daný účastník zadávacího řízení dopustit pochybení, která by byla způsobilá naplnit intenzitu a následky, s nimiž zákon spojuje možnost vyloučení účastníka z účasti v zadávacím řízení. Zejména tedy zadavatel musí v rozhodnutí o vyloučení srozumitelně, určitě a jednoznačně uvést relevantní informace v takových podrobnostech, aby bylo z rozhodnutí o vyloučení, případně z dokumentů, na které toto přímo odkazuje, zřejmé, že byly naplněny podmínky citovaného ustanovení zákona, aby se mohl dodavatel proti tvrzenému splnění daných podmínek kvalifikovaně bránit, respektive aby mohl Úřad předmětnou skutečnost kvalifikovaně posoudit. Především platí, že uvedené skutečnosti musí vyplývat z obsahu těchto dokumentů, tedy je třeba, aby zadavatel dodavateli transparentně sdělil důvody jeho vyloučení již v rámci rozhodnutí (oznámení) o vyloučení, stejně tak důkazní prostředky musí zadavatel uplatnit vůči účastníkovi zadávacího řízení v souvislosti s rozhodnutím (oznámením) o vyloučení, pokud tak neučinil již dříve, neboť právě proti rozhodnutí (oznámení) o vyloučení účastníka zadávacího řízení je dodavatel oprávněn brojit podáním svých námitek. Úřad k tomu dodal, že nejde o to, aby zadavatel uvedl v rozhodnutí (oznámení) o vyloučení vyčerpávající popis pochybení dodavatele či právně je podřadil jako dlouhodobá či závažná, nýbrž, aby rozvedl rozhodné skutečnosti, kterými prokazuje nezpůsobilost dodavatele dle § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ, potažmo tyto skutečnosti podpořil důkazy, z nichž jednoznačně daná pochybení vyznívají, byť by bylo na tyto důkazy jen odkazováno.

Úřad v daném případě dovodil, že zadavatel v rozhodnutích o vyloučení odůvodnil a prokázal, že se navrhovatel v souvislosti s plněním díla dle rámcových smluv eREG dopustil evidentně alespoň dvou závažných nebo dlouhodobých pochybení (pochybení spočívající v prodlení s plněním osmi dílčích objednávek), přičemž současně došlo k naplnění i zbylých podmínek (podmínka subjektu smluvního vztahu, podmínka časová a podmínka kvalifikovaného následku vytýkaného pochybení), jež ve svém důsledku odůvodňovaly právo zadavatele přistoupit k vyloučení navrhovatele z části 1, 4 a 6 zadávacího řízení na veřejnou zakázku pro nezpůsobilost dle § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ.

Navrhovatel následně podal proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu rozklad, který předseda Úřadu zamítl a potvrdil závěry prvostupňového rozhodnutí.

Předseda Úřadu ve svém rozhodnutí uvedl, že vytýkaná pochybení ze strany zadavatele musí být buď závažná, či dlouhodobá, nebo i obojí zároveň. V tom se projevuje ústavní princip přiměřenosti, neboť ojedinělá drobná pochybení zásadně nejsou způsobilá vyloučení odůvodnit – jednalo by se totiž o nepřiměřený zásah do práv dodavatele.

V odborné literatuře, rozhodovací praxi a judikatuře správních soudů rovněž dle předsedy Úřadu panuje shoda na výkladu podmínky kvalifikovaného následku vytýkaného pochybení, což znamená, že relevantní jsou pouze pochybení, která vedla ke vzniku škody, k předčasnému ukončení smluvního vztahu či k jiným srovnatelným sankcím. Za srovnatelné sankce je potom třeba považovat veškeré právní prostředky, které právní řád či ujednání stran poskytuje zadavateli ke zhojení následků pochybení dodavatele či aby jej za pochybení sankcionoval. Typicky se bude jednat o práva z vadného plnění či právo na smluvní pokutu.

Pro uplatnění postupu dle § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ je ovšem dle předsedy Úřadu podstatné, že s pochybením účastníka řízení je takový následek spojen. Mezi pochybeními a zákonem předvídanými následky těchto pochybení proto musí existovat příčinná souvislost.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0176/2025/VZ²⁸

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0065/2025/VZ

- Název VZ: *Centrální služby pro dodavatele (dodávka, provoz a rozvoj centrálních služeb NIPEZ)*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 2 písm. a), § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ*
- Klíčová slova: *informační technologie, nesplnění kvalifikačních předpokladů, prokázání splnění požadavků na technickou kvalifikaci, referenční zakázka, vyloučení uchazeče, zkušenosti osob zapojených do realizace veřejné zakázky*

Správní řízení bylo zahájeno na návrh směřující proti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení z důvodu nesplnění kritérií technické kvalifikace dle zadávací dokumentace.

Jeden z důvodů pro vyloučení dle § 48 odst. 2 písm. a) a b) ZZVZ zde zadavatel konkrétně spatřoval v tom, že navrhovatel neprokázal splnění požadavků na člena realizačního týmu v kategorii role Solution architekt, když navrhovatel neprokázal splnění požadavku na alespoň dvě zkušenosti s návrhem aplikační a technologické vrstvy architektury v rámci vývoje či rozvoje informačního systému veřejné správy zařazeného do kritické infrastruktury státu.

Úřad posoudil navrhovatelem napadený postup zadavatele, přičemž dospěl k závěru, že zadavatel při vyloučení navrhovatele nepochybil, protože svým rozhodnutím předmětný návrh zamítl.

Úřad dovodil, že navrhovatel neprokázal požadovanou kvalifikaci osoby na pozici Solution architekt — konkrétně nepředložil dvě platné reference na zkušenosti s návrhem aplikační a technologické vrstvy architektury v rámci rozvoje informačního systému veřejné správy zařazeného do kritické infrastruktury státu, jak stanovila zadávací dokumentace.

²⁸ Obdobný případ byl řešen v rozhodnutí Úřadu sp. zn. [S0178/2025/VZ](#)

Přestože zadavatel navrhovateli poskytl dvakrát příležitost k doplnění či objasnění nabídky podle § 46 ZZVZ, navrhovatel ani tak předmětný požadavek splnil, jelikož nedoložil, že daný projekt je součástí kritické infrastruktury.

Úřad ve svém rozhodnutí zdůraznil, že je to především navrhovatel, kdo je povinen svou způsobilost nejen tvrdit, ale i řádně prokázat.

Nadto Úřad taktéž připomenul, že pokud je předmětem přezkumu rozhodnutí zadavatele o vyloučení účastníka ze zadávacího řízení odůvodněné více důvody, ke konstatování, že rozhodnutí je v souladu se zákonem, postačí, pokud je zjištěna existence alespoň jednoho z uvedených důvodů pro vyloučení. I kdyby tedy ostatní důvody pro vyloučení oprávněné nebyly, Úřad při zjištění i jen jediného oprávněného důvodu vyloučení musí rozhodnout, že zadavatel účastníka vyloučil důvodně a jeho postup při vyloučení účastníka byl tedy v souladu se zákonem.

Navrhovatel následně podal proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu rozklad, který předseda Úřadu zamítl a potvrdil závěry prvostupňového rozhodnutí.

Předseda Úřadu konstatoval, že prvostupňový orgán se s námitkami navrhovatele řádně a dostatečně vypořádal a dospěl ke správnému závěru, že navrhovatel neprokázal splnění zadavatelem požadované technické kvalifikace. Dle předsedy Úřadu není povinností zadavatele ani Úřadu nahrazovat aktivitu navrhovatele při dokládání kvalifikace, je to uchazeč, kdo musí svou způsobilost nejen tvrdit, ale též doložit.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0277/2025/VZ

- Název VZ: *Dodávka a podpora systému pro správu aktiv a rizik*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ*
- Klíčová slova: *informační technologie, nesplnění zadávacích podmínek, splnění zadávacích podmínek, vyloučení uchazeče, vyloučení ze zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *7 As 418/2021-31*

Uvedené správní řízení bylo zahájeno na základě návrhu směřujícího proti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení podle § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ z důvodu, že nabídka navrhovatele nesplnila zadávací podmínky.

V šetřeném případě zadavatel v návrhu smlouvy, který tvořil přílohu zadávací dokumentace, stanovil jako jednu z technických podmínek vymezujících předmět veřejné zakázky požadavek, aby byly licence poskytované vybraným dodavatelem nabývány zadavatelem z hlediska osobního rozsahu jako neomezené. Jednalo se o podmínku účasti v zadávacím řízení, tj. kritérium, které musí dodavatelem nabízené plnění splňovat, aby s daným dodavatelem bylo možné uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku. Jelikož však nabídka navrhovatele předmětnou podmínku nesplňovala, zadavatel vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení.

Úřad ve správním řízení posoudil návrhem napadený postup zadavatele, přičemž svým rozhodnutím předmětný návrh zamítl, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

V rámci svého rozhodnutí Úřad uvedl, že z nabídky navrhovatele zcela jednoznačně vyplývá, že navrhovatelem nabízené plnění zahrnuje licence, které z hlediska osobního rozsahu nelze považovat

za neomezené. Tato skutečnost je zřejmá nejen z tvrzení navrhovatele, podle něžž má nabízený systém „podporovat cca 300 interních uživatelů objednatele“, ale především z deklarace, že navrhovatel „při riziku porušení licenčních podmínek či vyčerpání licencí navrhne variantní řešení s finančním dopadem“. Licence nabízené navrhovatelem tak nemohou být považovány za neomezené, když nabídka navrhovatele zjevně počítá s potencialitou jejich vyčerpání, kterou navíc zatěžuje nutností dodatečných finančních výdajů. Úřad měl za zcela nepochybné, že nabídku navrhovatele je (vzhledem k tomu, že v ní navrhovatel výslovně připustil, že může dojít k vyčerpání jím nabízených licencí) třeba vykládat tak, že zjevně není naplněn požadavek zadavatele, aby byly poskytované licence nabývány zadavatelem z hlediska osobního rozsahu jako neomezené.

7. Zrušení zadávacího řízení

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0124/2022/VZ²⁹

- Název VZ: *Informační systémy pro Městskou nemocnici Ostrava, p. o.*
- Výrok rozhodnutí: § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 127 odst. 2 písm. d), § 127 odst. 2 písm. e) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, doba zahájení zadávacího řízení, zrušení zadávacího řízení, financování veřejné zakázky, ztráta dotace, neobdržení dotace, zastaralost nabídek, technický pokrok*
- Prejudikatura: *NSS 2 Afs 64/2009-109; KS 30 Af 65/2013-70*

Zadavatel zrušil zadávací řízení na výše uvedenou veřejnou zakázku s odůvodněním, že (1) z důvodu průtahů vyskytnuvších se v zadávacím řízení v návaznosti na uplatnění opravných prostředků ve správním řízení před Úřadem mu zanikl nárok na dotaci a nemá tedy zajištěno financování veřejné zakázky a (2) podané nabídky na dodávku hardware se staly technicky a morálně zastaralými.

Rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo napadeno jedním z účastníků zadávacího řízení, přičemž Úřad svým prvním rozhodnutím ve věci návrh toto účastníka zadávacího řízení zamítl. Uvedené rozhodnutí bylo nicméně následně zrušeno předsedou Úřadu.

Úřad předmětný návrh opětovně posoudil, přičemž vázán právním názorem předsedy Úřadu dospěl k závěru, že důvody pro zrušení předmětného zadávacího řízení nebyly v daném případě naplněny.

Úřad nejprve s odkazem na ustálenou judikaturu správních soudů konstatoval, že zrušení zadávacího řízení nepředstavuje zákonem o zadávání veřejných zakázek preferovaný způsob ukončení zadávacího řízení, neboť primárním účelem každého zadávacího řízení je výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění. Důvody opravňující zadavatele zrušit zadávací řízení musí být z tohoto důvodu vykládány restriktivně.

Zadavatel zrušil přezkoumávané zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) zákona, tj. s odůvodněním, že se v zadávacím řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které na něm nelze požadovat.

Dosavadní judikatura správních soudů důvody hodné zvláštního zřetele blíže interpretovala jako důvody objektivní, stojící vně veřejného zadavatele, nikoliv jako důvody subjektivního rázu, které by popřely smysl zákona.³⁰ Uvedené důvody se sice mohou týkat ekonomických poměrů zadavatele a mohou být dokonce zadavateli přičitatelné, tj. mohou vyplývat z vnitřních poměrů zadavatele, resp. z jeho vlastního pochybení, musí se však vždy jednat o důvody závažné, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení a kvůli kterým by nebylo možné v řízení pokračovat nebo by pokračování v něm bylo v rozporu se zákonem. Opodstatněnost a závažnost uvedených důvodů musí být přitom vždy posuzována s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti, přičemž jejich interpretace by měla být ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže.

²⁹ Dané rozhodnutí bylo rovněž publikováno ve Sborníku vybraných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z oblasti zdravotnictví (publ. 17. 5. 2023).

³⁰ Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109.

Ve vztahu k nemožnosti dokončit veřejnou zakázku s ohledem na dotační pravidla včas Úřad s odkazem na vyjádření dotačního orgánu konstatoval, že zadavatel nevyčerpal všechny možnosti, jež měl k dispozici, neboť nepožádal dotační orgán o prodloužení termínu dokončení projektu, ačkoliv tento postup dotační pravidla umožňovala. Zadavatelem uváděný důvod zrušení zadávacího řízení spočívající ve ztrátě nároku na poskytnutí dotace z důvodů průtahů zadávacího řízení nebyl tedy dle Úřadu dán.

Jako druhý důvod zrušení zadávacího řízení zadavatel uvedl údajné technické a morální zastarání požadovaného hardware. Předseda Úřadu ve svém zrušujícím rozhodnutí uvedl, že z povahy věci je třeba počítat s tím, že na poli IT dochází v čase k soustavnému pokroku. Současně je nesporné, že zadavatel má výsostnou pravomoc specifikovat v zadávacích podmínkách požadavky na předmět plnění veřejné zakázky, aby odpovídaly jeho potřebám. Jestliže však zadavatel poptává hardwarové vybavení za konkrétním účelem (v daném případě využití při mobilní vizitě) a stanovil tomuto účelu odpovídající minimální parametry, je irelevantní, že z důvodu vědeckého pokroku by mohl v současnosti obdržet plnění vyšší kvality, než původně požadoval. Zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení z důvodu technického vývoje pouze v situaci, kdy náležitě odůvodní, v čem je tento společenský pokrok kritický ve vztahu k účelu poptávaného plnění.

Úřad v navazujícím rozhodnutí uvedené závěry předsedy Úřadu doplnil v tom směru, že pro posouzení dané věci není podstatné, zda na trhu již existují novější hardwarové produkty, které se vyznačují lepšími parametry za srovnatelnou cenu. Pokud by zadavatel od hardwaru požadoval vyšší výkon (a tedy lepší parametry), nic mu nebránilo uvést tyto své nároky již v zadávacích podmínkách, neboť uvedená technická řešení byla v době zahájení zadávacího řízení na trhu dostupná.

Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení přitom neuvedl žádné objektivní důvody, pro které by v současnosti bylo nezbytné pro plnění předmětu veřejné zakázky užít hardwarové produkty s lepšími parametry. Úřad a priori nevyloučil, že by uvedená situace mohla nastat, nicméně zadavatel by v takovém případě musel vycházet z konkrétních podkladů a důvody zrušení jednoznačně vyjádřit v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že k uvedenému nedošlo, Úřad konstatoval, že důvody zrušení zadávacího řízení nebyly v daném případě naplněny, a rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení zrušil.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0610/2021/VZ

[Pozor: změna právní úpravy (zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) – aplikace již neúčinného znění § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ]

- *Název VZ: Nástroj pro naplnění práv subjektů údajů na přístup k osobním údajům a práva na opravu, výmaz nebo omezení zpracování v souvislosti se zefektivněním ochrany osobních údajů*
- *Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ*
- *Dotčená ustanovení: § 50, § 104 písm. a), § 123, § 127 odst. 2 písm. h), § 211 odst. 8 písm. b) ZZVZ*
- *Klíčová slova: jediný účastník zadávacího řízení, komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem, zrušení zadávacího řízení, důvody zrušení zadávacího řízení, bez zbytečného odkladu, oznámení o výběru dodavatele, rozhodnutí o výběru dodavatele, absence podpisu, podpis, další podmínky pro uzavření smlouvy*
- *Prejudikatura: NSS 3 As 249/2017-48, 8 As 164/2018-50*

Navrhovatel svým návrhem napadl zákonnost zrušení zadávacího řízení, které zadavatel odůvodnil skutečností, že v zadávacím řízení byl jediný účastník [§ 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ].

Zrušit zadávací řízení v situaci, kdy v něm je (či zbyl) jediný účastník, je oprávněním, nikoli povinností zadavatele, přičemž platí, že postupovat podle daného ustanovení bylo v rozhodném období možno pouze za podmínky, že dosud nedošlo k odeslání oznámení o výběru dodavatele [Pozor: změna právní úpravy – v současnosti zákon již tuto časovou podmínku nestanoví].

V posuzovaném případě bylo mezi stranami nesporné, že v zadávacím řízení od počátku figuroval pouze jeden účastník – navrhovatel, strany se však rozcházely v tom, zda byla naplněna podmínka druhá, tj. zda již došlo k odeslání oznámení o výběru dodavatele.

Navrhovatel měl za to, že e-mailová komunikace uskutečněná mezi ním a zadavatelem, jakožto i faktické kroky, které obě strany činily v období cca jednoho roku a které směřovaly k předvedení funkčnosti plnění ve smyslu ustanovení § 104 ZZVZ a následnému uzavření smlouvy, materiálně naplňovaly náležitosti oznámení o výběru dodavatele a dodavatel tedy mohl důvodně předpokládat, že k výběru dodavatele došlo. Zadavatel naproti tomu zastával názor, že žádný z jím vůči navrhovateli učiněných kroků nebylo možno kvalifikovat jako oznámení o výběru dodavatele ve smyslu § 50 ZZVZ (potažmo § 123 ZZVZ) a možnost rozhodnout o zrušení ZŘ podle § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ tedy byla zachována.

Úřad považoval za stěžejní, že zákon v ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) jednoznačně výslovně stanovil, že rozhodným okamžikem pro ztrátu možnosti zadavatele zrušit zadávací řízení byl t. č. okamžik odeslání oznámení o výběru dodavatele, tedy úkon zadavatele dle § 123 zákona, resp. § 50 zákona, nikoli samotné přijetí rozhodnutí o výběru zadavatele (na toto rozhodnutí na rozdíl od oznámení o výběru dodavatele ostatně zákon neklade žádné formální požadavky). Ačkoliv se tedy v daném případě bylo možno důvodně domnívat, že zadavatel jistou formu rozhodnutí o výběru dodavatele přijal, neboť činil kroky spadající do fáze zadávacího řízení po výběru dodavatele, neznamená to samo o sobě, že již došlo k odeslání oznámení o výběru dodavatele a dané zadávací řízení se v této fázi reálně nacházelo.

Co se týká materiálního posouzení jednotlivých oznámení a zpráv, které zadavatel navrhovateli adresoval, dospěl Úřad k závěru, že žádné z nich nebylo možno hodnotit jako oznámení o výběru dodavatele ve smyslu zákona, neboť jednak neobsahovaly zákonem vyžadované odůvodnění výběru a nadto nebyly signovány.

Závěrem Úřad konstatoval, že dokud není ukončen proces dle § 104 písm. a) zákona, nemůže být v zadávacím řízení postaveno na jisto, že účastník zadávacího řízení (byť v souladu se zákonnou terminologií poněkud nešťastně nazýván již jako vybraný dodavatel) splňuje zadávací podmínky a že s ním bude uzavřena smlouva. Do ukončení procesu „ověřování funkčnosti nabízeného plnění“ dle § 104 písm. a) zákona tak v daném případě nemohlo být důvodně založeno jakékoliv legitimní očekávání navrhovatele, že k odeslání oznámení o výběru dodavatele dle § 123 zákona již ze strany zadavatele muselo či mělo dojít, a zadávací řízení se tudíž ocitlo ve fázi po odeslání oznámení o výběru dodavatele dle § 123 zákona. Co se týká skutečnosti, že oznámení o výběru dodavatele je zadavatel v souladu s ustanovením § 123 odst. 1 zákona povinen odeslat „bez zbytečného odkladu“, konstatoval k tomu Úřad, že v některých případech se po právu může jednat i o dobu v řádu měsíců, neboť vždy záleží na individuálních okolnostech případu.

Úřad uzavřel, že v daném případě byly naplněny obě podmínky pro postup dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona a zamítl návrh navrhovatele na zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení tedy.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0573/2022/VZ

 potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0029/2023/VZ

- Název VZ: *Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, doba zahájení zadávacího řízení, zrušení zadávacího řízení, zastaralost zadávací dokumentace, zastaralost nabídek, technický pokrok, zásada transparentnosti*
- Prejudikatura: *NSS 2 Afs 64/2009-109, 10 As 23/2021-56; KS 29 Af 81/2016-103*

Navrhovatel brojil proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým ministerstvo zrušilo zadávací řízení na pořízení informačního systému na výplatu nepojistných sociálních dávek.

Zadavatel zrušil zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, tedy proto, že se údajně v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel jako důvod hodný zvláštního zřetele ve svém rozhodnutí uvedl, že formulace zadávacích podmínek již neodpovídá jeho stávajícím potřebám a nekoresponduje s koncepcí informačních systémů v rámci resortních agend. Pokud by přitom zadávací řízení nezrušil, byl by dle svých slov nucen odebrat plnění, které je již obsoletní, nevyhovující a které by nenaplnilo jeho potřeby a fakticky okamžitě by muselo dojít k zásadním změnám díla. Dále zadavatel tvrdil, že v oboru IT došlo k takovému technologickému pokroku, že je schopen naplnit své potřeby zcela jiným, ekonomicky výhodnějším a inovativnějším způsobem a že předmět plnění i nabídky dodavatelů jsou tedy zastaralé (jednalo se ZŘ zahájené v roce 2017 a nabídky z roku 2018).

Úřad k důvodům uvedeným v rozhodnutí zadavatele o zrušení ZŘ konstatoval následující. Zadavatel dle Úřadu nikterak nekonkretizoval, jak se jeho potřeby v průběhu času změnily, v čem jeho nové potřeby spočívají a v čem se liší od původních potřeb. Předmětem plnění přezkoumávané VZ bylo vytvoření návrhu IS, jeho dodání a zprovoznění, migrace dat, poskytnutí služeb provozu, správy a rozvoje, to vše s cílem zajistit nástroj mj. pro procesy a agendy v oblasti nepojistných sociálních dávek, jako jsou dávky státní sociální podpory, dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvky na péči, evidence poskytovatelů sociálních služeb a podpora agend v oblasti dávek pro osoby se zdravotním postižením. Z rozhodnutí o zrušení ZŘ přitom není zřejmé, zda tento předmět plnění již zadavatel nebude v budoucnu poptávat či ho bude poptávat v jiné podobě a případně v jaké. Jelikož zadavatel nerozvedl, v čem konkrétně původní předmět veřejné zakázky neodpovídá jeho potřebám, nebylo možné toto obecné konstatování zadavatele přezkoumat a posoudit jeho relevanci.

Druhý argument zadavatele se týkal nové koncepce informačních systémů. Zadavatel sice v rozhodnutí o zrušení sdělil, že existuje nová koncepce informačních systémů v rámci jeho resortních agend, avšak ani slovem nerozvedl, jaká tato nová koncepce je, co ji tvoří, v čem se odlišuje od koncepce předchozí a jak a proč do ní již nezapadá poptávaný informační systém. Nemuselo by se přitom jednat o ryze odborný či technický popis nové koncepce, postačoval by i víceméně laický (rámcový) popis, z něhož by vyplynulo, např. k jakým došlo zásadním legislativním změnám, změnám v architektuře informačních systémů, ke zvýšení nároků na kybernetickou bezpečnost či k případné budoucí nekompatibilitě s jinými systémy zadavatele.

Třetím zadavatelem uváděným důvodem bylo, že došlo ke změně poměrů na relevantním trhu a technologickému pokroku, tudíž předmět plnění je již zastaralý, stejně jako nabídky dodavatelů. Zadavatel nicméně tuto svoji obecnou proklamaci nijak nevztáhl k danému informačnímu systému. Pokud zadavatel tvrdil, že po technické stránce má IS zastaralou koncepci, a tedy i plnění v duchu této koncepce by bylo nutně zastaralé, měl tyto své úvahy blíže doložit, tj. uvést, co konkrétně zastaralo v zadávacích podmínkách či funkčních a technických požadavcích.

Posledním zadavatelem uvedeným důvodem zrušení zadávacího řízení pak bylo, že byl již schopen uspokojit své potřeby jiným, ekonomicky výhodnějším a inovativnějším způsobem. Ani toto poslední tvrzení však zadavatel nikterak nedoložil a celé rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo tudíž nepřezkoumatelné a netransparentní.

Kromě výše uvedeného Úřad rovněž vytkl zadavateli, že v rozhodnutí o zrušení ZŘ ani rámcově nespecifikoval, kdy nastaly jím tvrzené důvody hodné zvláštního zřetele, přestože ZZVZ uvedení daného časového rámce vyžaduje. Jako nepřipadný pak Úřad posoudil argument zadavatele, že zrušení zadávacího řízení bylo motivováno jeho snahou postupovat hospodárně; Úřad s poukazem na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu uvedl, že snaha o dodržování zásad „3E“ nemůže vést k porušování zákona o zadávání veřejných zakázek.

Lze shrnout, že ačkoliv zákon na rozhodnutí zadavatele o zrušení ZŘ neklade explicitně žádné formální požadavky, je zadavatel s ohledem na zásadu transparentnosti povinen srozumitelným a jednoznačným způsobem popsat a sdělit účastníkům zadávacího řízení, proč přistoupil ke zrušení zadávacího řízení. Pouze pokud zadavatel dostojí této své povinnosti, mají účastníci ZŘ možnost posoudit zákonnost zrušení zadávacího řízení a popřípadě proti rozhodnutí uplatnit opravné prostředky.

Úřad přitom nevyloučil, že důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ mohly být v daném případě skutečně naplněny, v rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení však nebyly relevantním způsobem zachyceny. Vzhledem k této skutečnosti nezbylo Úřadu než předmětné rozhodnutí zadavatele zrušit. Rozhodnutí I. stupně bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

Předseda Úřadu se ztotožnil s argumenty Úřadu, přičemž konstatoval mj., že ačkoliv lze technologický pokrok v IT odvětví presumovat, technologickou zastaralost konkrétní zadávací dokumentace a konkrétních nabídek presumovat nelze, neboť i plnění na základě požadavků z roku 2017 mohlo teoreticky uspokojit potřebu zadavatele. Pokud měl zadavatel za to, že tomu tak není, měl uvést konkrétní projevy tvrzené technologické zastaralosti. Důvody pro zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ sice mohou být subjektivní, tj. mohou vzniknout na straně zadavatele, současně ale musí být objektivizované, tj. musí objektivně a reálně existovat. Pouze pokud jsou následně tyto důvody v konkrétnosti tvrzeny a prokázány, je zamezeno případné libovůli ze strany zadavatele.

Předseda Úřadu zopakoval, že konkrétní důvody zrušení zadávacího řízení musí být uvedeny již v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přičemž k novým důvodům uvedeným až v rámci rozhodnutí o námitkách či v řízení před Úřadem nelze s ohledem na zásadu transparentnosti přihlídnout.

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0074/2023/VZ

- Název VZ: *Integrační platforma stavebního řízení a portál stavebníka*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, doba zahájení zadávacího řízení, zrušení zadávacího řízení, zastaralost zadávací dokumentace, technický pokrok, legislativní změny, zásada transparentnosti*
- Prejudikatura: NSS 1 Afs 45/2010-159, 1 Afs 64/2013, 10 As 23/2021-56; KS 62 Ca 31/2008-114, 62 Af 50/2011-72, 62 Af 61/2012-108, 30 Af 65/2013-70

Navrhovatel brojil proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, kterým toto ministerstvo zrušilo zadávací řízení na pořízení informačního systému na integrační platformu stavebního řízení a portál stavebníka.

Zadavatel zrušil zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, tedy proto, že se v průběhu zadávacího řízení údajně vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel ve svém rozhodnutí jako důvod hodný zvláštního zřetele uvedl dvě skutečnosti; za prvé se jednalo o legislativní změnu nového stavebního zákona, která vedla ke změně v předpokládané architektuře plánovaných informačních systémů, a dále o technologický pokrok na trhu informačních technologií, jenž zadavateli údajně umožnil realizovat projekt digitalizace stavebního řízení efektivnějším a výrazně finančně úspornějším způsobem.

Pokud šlo o první z důvodů, tj. o novelu stavebního zákona, zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení toliko uvedl, že se jedná o novelu sněmovní tisk č. 330/0, jejíž znění přineslo změny v předpokládané architektuře plánovaných informačních systémů. Zadavatel však nijak blíže nevysvětlil, jaký konkrétní vliv má tato novelizace na podobu architektury informačních systémů, a tedy jak konkrétně se měla promítnout do výsledku zadávacího řízení.

Co se týče vývoje na trhu informačních technologií, z oznámení o zrušení zadávacího řízení bylo zřejmé, že mělo dojít k významné finanční úspoře (cca 459 mil. Kč), a to „z důvodu promítnutí dílčích funkcionalit do jediného, komplexního informačního systému“. Zadavatel také uvedl, že přes zjednodušení architektury IS nedojde k úbytku funkcionalit, nýbrž naopak k jejich navýšení, přičemž uvedl demonstrativní výčet těchto nových funkcionalit. Dále zadavatel vyjmenoval nedostatky původní architektury. Co se však týká popisu nedostatků, byl tento ve většině případů velmi obecný, přičemž nebylo zřejmé, zda se jedná o nedostatky, jež by bylo možno v rámci soutěžního dialogu odstranit, či nikoli.³²

³¹ Ke shodným závěrům dospěl Úřad rovněž ve svém rozhodnutí sp. zn. [S0163/2023/VZ](#), které se týkalo zrušení jiné (obdobné) veřejné zakázky téhož zadavatele (rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. [R0075/2023/VZ](#)).

³² Např. sdělení, že „původní architektura nerespektovala nové potřeby agendy stavebního řízení i s ohledem na nové potřeby novely stavebního zákona“, kdy zadavatel nikterak nespécifikoval, jaké potřeby původní architektura nerespektovala, v čem je nerespektovala apod.; či tvrzení, že původní architektura „byla navržena v rozporu s požadavky na vedení spisové služby a archivnictví a není v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dělení spisu na stavební dokumentace a ostatní

Ve vztahu k argumentu o technologickém pokroku na poli informačních technologií Úřad konstatoval, že zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení údajné nové technologické poznatky nikterak blíže nespecifikoval, a tudíž ani nevztáhl k předmětnému plnění. Úřad připomněl, že důvody zrušení zadávacího řízení musí být v dostatečném detailu popsány již přímo v oznámení o zrušení zadávacího řízení, přičemž nedostatky oznámení nelze zhojit v rámci námitkového řízení.

Při posuzování daného případu Úřad přihlédl rovněž ke skutečnosti, že zadavatel postupoval formou soutěžního dialogu, tj. v druhu zadávacího řízení, jehož účelem je hledat, měnit a přizpůsobovat řešení potřebám zadavatele. Tím spíše tedy mělo být v oznámení o zrušení zadávacího řízení zadavatelem vysvětleno, proč oprávněné potřeby zadavatele nelze prostřednictvím daného zadávacího řízení realizovat.

Závěrem Úřad konstatoval, že toliko tvrzená potenciální finanční úspora nemůže bez bližšího upřesnění představovat důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ zakládající právo zadavatele zadávací řízení zrušit.

S ohledem na výše uvedené Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele.

Rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu konstatoval, že zadavatel se skutečně omezil pouze na obecná tvrzení, přičemž nevysvětlil, z jakého důvodu musí tyto důvody vést ke zrušení zadávacího řízení a nelze je dále reflektovat v řízení se soutěžním dialogem. Předseda Úřadu připomněl, že cílem každého zadávacího řízení by mělo být uzavření smlouvy a na důvody zakládající možnost zadavatele zrušit zadávací řízení je tudíž třeba nahlížet restriktivně. Taxativnost předmětného ustanovení má vést k omezení možnosti zneužití institutu zrušení zadávacího řízení a současně k zachování právní jistoty účastníků zadávacího řízení. Zrušení zadávacího řízení musí být provedeno způsobem, který nevzbuzuje žádné reálné a objektivizované pochybnosti, že zadavatel jedná korektně a regulérně a že v zadávacím řízení využívá poctivých prostředků, tj. že jedná v souladu se zásadou transparentnosti. Při posouzení, zda zrušení daného zadávacího řízení proběhlo v souladu se zákonem, je pak třeba právě s ohledem na zásadu transparentnosti vycházet pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

Předseda Úřadu přitom dospěl k závěru, že z odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nelze v daném případě seznat žádný přezkoumatelný důvod, který by zadavatele opravňoval ke zrušení zadávacího řízení – nelze zjistit, jaké konkrétní následky by nastaly v případě pokračování v zadávacím řízení.

Úřad ani předseda Úřadu přitom nevyloučili, že důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ mohly být reálně přítomny, zadavatel je však transparentně a v dostatečné míře detailu nepopsal.

dokumenty)“, aniž by bylo uvedeno, v čem konkrétně původní architektura odporovala uvedeným předpisům a z jakého důvodu není možné v rámci soutěžního dialogu najít žádné řešení.

 potvrzeno **rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0074/2023/VZ**

- **Název VZ:** *Integrační platforma stavebního řízení a portál stavebníka*
- **Výrok rozhodnutí:** § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- **Dotčená ustanovení:** § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- **Klíčová slova:** *zásada transparentnosti, důvody zrušení zadávacího řízení, důvody hodné zvláštního zřetele, ekonomické důvody, oznámení o zrušení zadávacího řízení, odůvodnění rozhodnutí zadavatele, přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele, ne hospodárnost, zastaralost předmětu plnění, technologický pokrok*
- **Prejudikatura:** *NSS 2 Afs 64/2009-109, 1 Afs 45/2010-159, 1 Afs 64/2013, 10 As 23/2021-56; KS 62 Ca 31/2008-114, 62 Af 50/2011-72, 62 Af 61/2012-108, 30 Af 65/2013-70, 29 Af 81/2016-103*

Předmětem správního řízení zahájeného na návrh byl přezkum oznámení zadavatele o zrušení zadávacího řízení, které se týkalo pořízení informačních systémů veřejné správy spjatých s novým stavebním zákonem.

Úřad konstatoval, že zrušit zadávací řízení lze jen z důvodů výslovně stanovených zákonem (§ 127), přičemž rozhodnutí musí být náležitě odůvodněno způsobem, který bude možno považovat za transparentní, a tedy v dostatečném detailu informujícím o skutečných příčinách zrušení zadávacího řízení. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nesmí být za žádných okolností důsledkem libovůle zadavatele, tj. nesmí být například motivováno skutečností, že se má vybraným dodavatelem stát osoba zadavatelem z libovolného důvodu „nechtěná“.

Z § 127 odst. 2 písm. d) zákona, jenž zadavatele opravňuje zrušit zadávací řízení z důvodů tzv. „zvláštního zřetele hodných“, pak plynou dvě obligatorní podmínky: jedna časová, tj. že se důvody pro zrušení vyskytly v průběhu zadávacího řízení, a druhá věcná – musí se jednat pouze o důvody hodné zvláštního zřetele. Odůvodnění zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona by proto mělo obsahovat dostatečně konkrétní popis důvodů hodných zvláštního zřetele a mělo by obsahovat rovněž konkretizaci okamžiku, s nímž zadavatel spojuje výskyt důvodů hodných zvláštního zřetele. Důvody hodné zvláštního zřetele přitom představují neurčitý právní pojem, kterému dávají rozměr konkrétní skutkové okolnosti případu, a zahrnují mj. i důvody subjektivní včetně ekonomických. Platí nicméně současně, že intenzita uvedených důvodů musí dosáhnout takové úrovně, aby na zadavateli nebylo možno požadovat, aby v započatém zadávacím řízení dále pokračoval.

Při posuzování zákonnosti postupu zadavatele jsou přitom relevantní pouze důvody, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení (potažmo oznámení o zrušení zadávacího řízení), neboť pouze s takto vyjádřenými důvody se mohou účastníci zadávacího řízení seznámit a případně proti nim brojit opravnými prostředky.

V posuzovaném případě zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení označil za důvod hodný zvláštního zřetele jednak zásadní legislativní změnu stavebního zákona, která vedla ke změně

³³ Ke stejným závěrům dospěl Úřad rovněž v rozhodnutí č. j. [ÚOHS-19829/2023/500](#), sp. zn. S0163/2023/VZ ze dne 26. 5. 2023 potvrzeném rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. [ÚOHS-30017/2023/163](#), sp. zn. R0075/2023/VZ ze dne 11. 8. 2023. Uvedené rozhodnutí se rovněž týkalo postupu zadavatele při zrušení řízení se soutěžním dialogem (veřejná zakázka „Evidence elektronických dokumentací“). Stejně jako ve zde citovaném případě dospěl Úřad k závěru, že oznámení o zrušení zadávacího řízení nebylo zadavatelem v rozporu s ust. § 6 odst. 1 ZZVZ dostatečně odůvodněno. I v rámci této veřejné zakázky přistoupil zadavatel po skončení správního řízení k opětovnému zrušení zadávacího řízení, které bylo následně napadeno novým návrhem. Návrh byl Úřadem tentokrát zamítnut. [[Rozhodnutí ÚOHS ze dne 13. 3. 2024, sp. zn. S0845/2023/VZ](#)]

v předpokládané architektuře plánovaných informačních systémů, a dále vývoj na trhu informačních technologií, který umožnil realizovat projekt digitalizace stavebního řízení efektivnějším a výrazně finančně úspornějším způsobem. Úřad nicméně konstatoval, že zadavatel odůvodnil zrušení zadávacího řízení natolik obecně, že nebylo možno ověřit, zda a k jaké změně architektury musí novelizace stavebního zákona vést, či zda a k jakému technologickému vývoji došlo (ve vztahu k potřebám zadavatele uspokojovaným daným zadávacím řízením). Z tohoto důvodu považoval Úřad oznámení zadavatele za netransparentní (§ 6 odst. 1 zákona).

Zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že během zadávacího řízení zjistil, že je možné spojit Evidenci elektronických dokumentací a Evidenci stavebních postupů do jednoho informačního systému a vypustit tak požadavek na nespolehlivou informační platformu, se kterou bylo v zadávacích podmínkách veřejné zakázky původně počítáno. Úřad zadavateli vytkl, že tento důvod zrušení zadávacího řízení neuvedl již v oznámení o zrušení ZŘ a současně ani neuvedl legislativní důvod, který by nutnost provést takto významnou změnu vyvolal. Úřad připomněl, že ke zrušení zadávacího řízení nemůže vést zastaralost každé funkcionality informačního systému, ale pouze zásadní neaktuálnosti mající vliv na samotnou podstatu předmětu plnění a na potřeby zadavatele.

Závěrem předmětné části rozhodnutí Úřad zopakoval, že v rámci mantinelů daných ZZVZ neposuzoval, zda důvody pro zrušení zadávacího řízení objektivně existovaly, či nikoli, nýbrž pouze odůvodnění důvodů uvedené v oznámení o zrušení zadávacího řízení. Oznámení o zrušení ZŘ je totiž jediným úkonem zadavatele, na jehož základě mají účastníci řízení možnost posoudit zákonnost zrušení zadávacího řízení a případně proti němu brojit opravnými prostředky. Důvody uvedené v rozhodnutí o námitkách či ve vyjádření k návrhu nejsou proto relevantní.

Co se týká argumentu zadavatele, že zrušení zadávacího řízení bylo opodstatněno finančními důvody, konkrétně ne hospodárností veřejné zakázky, Úřad konstatoval, že obecné tvrzení o možnosti finančních úspor není dostačující. Jako jediný důkaz ne hospodárnosti pak nemůže sloužit ani nezávazná cenová nabídka některého z uchazečů.

S ohledem na výše uvedené Úřad zrušil všechny úkony zadavatele související se zrušením předmětného zadávacího řízení.

Rozhodnutí Úřadu bylo následně v rámci rozkladového řízení potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu. Předseda Úřadu ve shodě s prvostupňovým rozhodnutím konstatoval, že pokud zadavatel shledal, že novela stavebního zákona má vliv na architekturu informačních systémů a současně je možné využít nových technologických poznatků, bylo nezbytné, aby tyto skutečnosti jednoznačně a určitě popsal, tj. aby tyto důvody konkrétním způsobem osvětlil již v odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

V návaznosti na toto zrušující rozhodnutí ÚOHS a jeho předsedy zadavatel následně přistoupil k opětovnému zrušení zadávacího řízení. Druhé rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo znovu napadeno před ÚOHS, tentokrát byl však návrh navrhovatele ze strany ÚOHS zamítnut. Zadavatel napodruhé přednesl konkrétní důvody, ze kterých srozumitelně vyplývalo, na základě jakých skutečností k rozhodnutí zrušit zadávací řízení dospěl. Dané důvody bylo přitom možno klasifikovat jako důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení. Důvod pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ byl tedy jednak naplněn a jednak zadavatelem v jeho rozhodnutí srozumitelně popsán. [jedná se o [rozhodnutí ÚOHS ze dne 20. 3. 2024, sp. zn. S0849/2023/VZ](#)]

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0461/2023/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0125/2023/VZ

- Název VZ: *Zajištění podpory a rozvoje mobilních aplikací Tečka a čTečka*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. a) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, důvody zrušení zadávacího řízení, zásada transparentnosti, zrušení zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *NSS 10 As 23/2021-56, 10 As 356/2017-67*

Navrhovatel se prostřednictvím svého návrhu domáhal zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, neboť dle jeho názoru nebyly splněny podmínky pro postup dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona, tj. zadávací řízení nebylo zrušeno z důvodů hodných zvláštního zřetele, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

Zadavatele ke zrušení zadávacího řízení vedlo zjištění, že by kritéria hodnocení nastavená v zadávací dokumentaci nemusela vést k výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky, resp. že systém kritérií pro hodnocení stanovil v zadávací dokumentaci chybně. Konkrétně pak zadavatel dospěl k závěru, že jím nastavený poměr hodnotících kritérií spolu s absencí cenového stropu umožňoval dodavatelům manipulovat s cenovými nabídkami a podat nabídky, které by byly zcela ekonomicky nepřijatelné. Zadavatel byl přitom na uvedené riziko upozorněn až námitkami jednoho z účastníků zadávacího řízení, na které následně reagoval zrušením zadávacího řízení, tudíž nelze mít za to, že by kritéria pro hodnocení stanovil nevhodně vědomě, s cílem vytvořit si potenciální prostor pro zrušení zadávacího řízení v případě, kdy se vybraným dodavatelem stane někdo jiný než jím preferovaný dodavatel.

Závěrem Úřad připomněl, že za současné právní úpravy je irelevantní, kdo důvody hodné zvláštního zřetele způsobil, tj. zda byl jejich původcem sám zadavatel. Současně dle Úřadu platí, že se musí jednat o důvody závažné, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, přičemž musí být komplexně a jednoznačně popsány v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

Úřad dospěl k závěru, že zadavatel neporušil ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) zákona a návrh tedy zamítl. Rozhodnutí Úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

Rozhodnutí Úřadu S0884/2023/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0046/2024/VZ

- Název VZ: *Dodávka, provoz a rozvoj aplikace Evidence ovocných sadů*
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d), § 263 odst. 2, § 263 odst. 8, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ
- Klíčová slova: *důvody hodné zvláštního zřetele, odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, oznámení o zrušení zadávacího řízení, vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zásada transparentnosti, zrušení zadávacího řízení*
- Prejudikatura: *KS 31 Af 35/2018-75, 30 Af 65/2013-70*

Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, přičemž konstatoval, že zadavatel nedodržel zásadu transparentnosti, když v oznámení o zrušení zadávacího řízení dostatečně konkrétně

nevymezil skutečnosti, které pokládal za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ.

Úřad se předně věnoval právním východiskům aplikace § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ. Uzavřel přitom, že nemůže jít o důvody smyšlené či účelově vytvořené, ale prokazatelně existující a objektivně přezkoumatelné, jež nastaly v průběhu zadávacího řízení, a pro něž nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Vždy přitom záleží na konkrétních skutkových okolnostech daného případu, přičemž důvody pro zrušení zadávacího řízení je třeba vykládat restriktivně.

S ohledem na zásadu transparentnosti je při posuzování aplikace § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ třeba vycházet pouze z důvodů uvedených v oznámení o zrušení zadávacího řízení, neboť v něm musí zadavatel dostatečně konkrétně, tj. jednoznačně a srozumitelně uvést všechny relevantní důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž zadávací řízení zrušil, a rovněž určit okamžik, od něhož odvozuje výskyt důvodů hodných zvláštního zřetele. V šetřené věci však zadavatel své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení takto neodůvodnil, ani neurčil okamžik, od něhož výskyt důvodů hodných zvláštního zřetele odvozoval.

Jako první důvod pro zrušení zadávacího řízení zadavatel uvedl, že nemohl zajistit dodržení zásady transparentnosti podle § 6 odst. 1 ZZVZ, neboť mu účastníci řízení nedali souhlas uvést do zprávy o hodnocení údaje z řešení typových úloh, které v rámci svých nabídek předložili. Úřad ve shodě se svým předsedou konstatoval, že vymezení zrušovacího důvodu v oznámení o zrušení zadávacího řízení nebylo jednoznačné a srozumitelné, neboť z něj nevyplývalo, proč zadavatel považoval za nutné získat souhlas, když v rámci správního řízení sám uvedl, že příslušné informace nepovažuje za obchodní tajemství. Z oznámení nebylo navíc zřejmé, proč zadavatel například nezvolil řešení skrze podrobnější popis provedení hodnocení s uvedením relevantních údajů z nabídek jednotlivých účastníků. Nedostatečné vysvětlení uvedeného důvodu přitom Úřadu fakticky znemožnilo přezkoumat, zda jde o důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, či nikoli.

Další důvod pro zrušení zadávacího řízení se týkal digitalizační platformy. Zadavatel uvedl, že v době předpokládaného vzniku Evidence ovocných sadů (dále „EOS“) by nebyla digitalizační platforma, s níž měla být EOS integrována, dostatečně připravena na integraci, což dle zadavatele podstatně měnilo podmínky vývoje EOS a požadavky na něj. Jak ovšem předseda ÚOHS zjistil, zadavatel od počátku věděl, že digitalizační platforma není připravena na integraci EOS, a mohl tak tomu přizpůsobit zadávací podmínky, což však neučinil. Ze zadávací dokumentace naopak plynulo, že digitalizační platforma již implementována byla. Uchazeči o veřejnou zakázku se ze zadávací dokumentace o aktuálním stavu vývoje digitalizační platformy nedozvěděli a až z odpovědi zadavatele na otázku jednoho z uchazečů si mohli odvodit, že některé části IT dokumentace dosud chybí. Zadavatel všechna tato fakta znal, přesto zadávací řízení zahájil, vyhodnotil nabídky, vybral dodavatele a poté zadávací řízení zrušil, a to s poukazem na důvod, který mu byl znám již dříve – že digitalizační platforma není na integraci připravena. Uvedený postup zadavatele bylo nutno považovat za netransparentní.

Předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu potvrdil závěr ÚOHS, že pokud zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení nespecifikoval, které konkrétní podmínky vývoje EOS se v důsledku nepřipravenosti digitalizační platformy na integraci mění a které konkrétní požadavky na EOS proto musí být přepracovány, nelze ověřit, zda se opravdu jedná o skutečnost ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ. Zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení rovněž blíže nespecifikoval, kdy a na základě čeho se dozvěděl, že digitalizační platforma nebude v době předpokládaného vzniku EOS na integraci dostatečně připravena. Nebylo tedy ani možno přezkoumat, zda se daný důvod vyskytl v průběhu zadávacího řízení, či nikoliv. S ohledem na tyto skutečnosti nezbylo ÚOHS než rozhodnutí zadavatele pro jeho netransparentnost zrušit.

Rozhodnutí Úřadu S0078/2024/VZ

- Název VZ: *Uvolňování a rozvoj informačních systémů VZP ČR*
- Výrok rozhodnutí: *§ 265 písm. a) ZZVZ*
- Dotčená ustanovení: *§ 6 odst. 1, § 67 odst. 2, § 127 odst. 3 ZZVZ*
- Klíčová slova: *zrušení zadávacího řízení, jednání o nabídce, překročení předpokládané hodnoty, výše nabídkové ceny, vysoká nabídková cena*
- Prejudikatura: *NSS 1 Afs 45/2010-159, 1 Afs 64/2013-49; KS 62 Af 57/2011-96, 62 Ca 31/2008-114, 62 Af 50/2011-72, 62 Af 61/2012-108*

Návrh směřoval proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 3 zákona (jednalo se o jednací řízení bez uveřejnění). Zadavatel zadávací řízení zrušil s odůvodněním, že v rámci jednání o rámcové dohodě s dodavatelem došlo k zásadním změnám rozsahu plnění, přičemž finanční rozsah podle cenové nabídky dodavatele činil zhruba trojnásobek oproti nákladům očekávaným zadavatelem před zahájením zadávacího řízení (předpokládaná hodnota veřejné zakázky). Nabídka dodavatele tedy zcela zásadně vybočovala z původních předpokladů zadavatele.

Úřad konstatoval, že zákon nestanoví žádné předpoklady pro zrušení jednacího řízení bez uveřejnění a zadavatel jej může zrušit v zásadě kdykoli. Jedinou podmínkou, kterou zákon na zadavatele klade, je oznámení důvodu zrušení účastníkům jednacího řízení bez uveřejnění. Kromě toho je zadavatel při veškerých úkonech v rámci zadávacího řízení, tedy i při rozhodování o jeho zrušení, povinen dodržovat základní zásady zadávacího řízení, včetně zásady transparentnosti.

Z dokumentace o zadávacím řízení vyplynulo, že mezi zadavatelem a navrhovatelem probíhalo intenzivní vyjednávání o ceně a rozsahu zakázky. Nabídková cena nicméně i po proběhlých jednáních převyšovala předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, a proto se zadavatel rozhodl zadávací řízení zrušit.

Úřad dospěl k závěru, že komunikace mezi stranami byla po celou dobu transparentní a vyjednávání probíhalo v souladu se zákonem. Rozhodnutí zadavatele o zrušení jednacího řízení bez uveřejnění (§ 127 odst. 3 ZZVZ) bylo tedy provedeno v souladu se zákonem. Úřad neshledal důvody pro jeho zrušení a návrh zamítl.

8. Změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku

Příkaz Úřadu sp. zn. S0520/2022/VZ

- Název VZ: ÚZIS Praha – IS IOPL
- Výrok rozhodnutí: § 6 odst. 1, § 100 odst. 1, § 212 odst. 3 písm. b), § 222 odst. 8 písm. c), § 268 odst. 1 písm. b), § 268 odst. 2 písm. a), § 269 odst. 1 písm. c) ZZVZ; § 90 odst. 1 ZOP
- Dotčená ustanovení: § 6 odst. 1, § 100 odst. 1, § 212, § 222 odst. 2 ZZVZ
- Klíčová slova: vyhrazené změny závazku, jednoznačnost výhrady změny závazku, náležitosti výhrady změny závazku, prodloužení termínu plnění, termín plnění, zásada transparentnosti, změna závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, jednoznačnost zadávací dokumentace, jednoznačnost zadávacích podmínek, pandemie covid-19, oznámení o změně závazku
- Prejudikatura: NSS 2 Afs 64/2009-109; KS 30 Af 65/2013-70

Úřad v rámci daného správního řízení posuzoval, zda se zadavatel dopustil přestupku tím, že si v zadávacích podmínkách s odkazem na § 100 ZZVZ vyhradil jednostrannou možnost prodloužit termín pro splnění závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku.

Úřad s odkazem na důvodovou zprávu ZZVZ uvedl, že zákon reguluje tři možné typy vyhrazených změn závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku. Prvním typem vyhrazené změny je změna realizovaná zadavatelem v průběhu plnění veřejné zakázky, (i) která se týká ceny nebo jiných obchodních nebo technických podmínek a (ii) jejíž podmínky i obsah jsou v zadávací dokumentaci jednoznačně vymezeny. Takováto změna (iii) nesmí změnit celkovou povahu veřejné zakázky. Realizace takové změny závazku není následně považována za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku a je připuštěna podle § 222 odst. 2. Aby změna mohla být považována za vyhrazenou ve výše uvedeném smyslu zákona, je nezbytné, aby bezvýhradně splnila veškeré shora definované podmínky.

Změnový mechanismus musí být přitom určen dostatečně jasně a srozumitelně, aby z něj bylo patrné, čeho se má změna týkat a v důsledku čeho k ní má dojít. Pokud má být přijetí vyhrazené změny podmíněno pouze rozhodnutím zadavatele, musí být jednoznačně stanoveno, za jakých konkrétních okolností, jež v průběhu realizace veřejné zakázky nastanou, bude změnové ujednání aktivováno. Je tomu tak proto, aby podobu možných změn ve smlouvě znali dodavatelé již od počátku zadávacího řízení a mohli tomu přizpůsobit svoji nabídku.

Zadavatel v zadávacích podmínkách neuvedl, jaké okolnosti či předpoklady musí nastat, aby lhůtu k plnění prodloužil. Dle Úřadu se tedy jednalo čistě o libovůli zadavatele, zda lhůtu prodlouží či nikoliv, přičemž takto nastavené zadávací podmínky nelze označit za transparentní ve smyslu § 6 odst. 1 zákona.

Rozdíl v termínu dokončení díla přitom činil téměř osm měsíců, což byl rozdíl z hlediska dodavatelů zcela jistě podstatný a jako takový mohl potenciální dodavatele ovlivnit při rozhodování, zda se předmětného zadávacího řízení zúčastní, či nikoli.

Na uvedeném závěru nemění nic ani tvrzení zadavatele, že sporné ustanovení bylo reakcí na pandemii covid-19, jejíž dopady byly v době zahájení zadávacího řízení nepředvídatelné. Zadavatel měl alespoň v obecnosti vymezit, za jakých okolností by přicházelo v úvahu prodloužení lhůty k plnění z jeho strany.

K tvrzení zadavatele, že dodavatelé měli možnost se na dané ustanovení dotázat prostřednictvím žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, Úřad konstatoval, že není povinností dodavatelů žádat o vysvětlení zadávací dokumentace; zadávací podmínky mají být jasné již v okamžiku jejich uveřejnění.

Úřad uzavřel, že předmětná vyhrazená změna závazku byla nezákonná a zadavatel se tedy v souvislosti s nastavením zadávacích podmínek předmětné veřejné zakázky dopustil přestupku.

Kromě toho Úřad v rámci daného přestupkového řízení postihl zadavatele rovněž za neoznámení způsobem předvídaným v § 212 ZZVZ (srov. § 222 odst. 8 ZZVZ) změny závazku ze smlouvy na danou veřejnou zakázku spočívající v prodloužení termínu plnění.

Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0217/2025/VZ

- Název VZ: *Aplikační podpora aplikace datového skladu*
- Výrok rozhodnutí: *§ 131 odst. 5, § 222 odst. 3 písm. c), § 268 odst. 1 písm. a), § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ; § 95 odst. 1 ZOP*
- Dotčená ustanovení: *§ 23 odst. 1, § 131 odst. 5, § 222 odst. 3 ZZVZ*
- Klíčová slova: *doba trvání smlouvy, podstatná změna smlouvy, předpokládaná hodnota, rámcová dohoda, rozšíření předmětu plnění, vliv na výběr dodavatele, změna smluvních podmínek*
- Prejudikatura: *62 Af 130/2016-553, 9 As 153/2019-73, C-216/17, C-274/21, C-275/21, 8 Af 157/2021-35, 9 As 63/2016-43, 4 As 61/2016-34, 29 Af 134/2016-39*

V daném případě se jednalo o řízení o přestupku zahájené z moci úřední na základě obdrženého podnětu.

Úřad prošetřil postup zadavatele v rámci šetření podnětu a následně v rámci zahájeného správního řízení, přičemž v rámci svého rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že v rozporu s § 131 odst. 5 ZZVZ umožnil podstatnou změnu podmínek rámcové dohody, když na základě této rámcové dohody čerpal plnění prostřednictvím 24 prováděcích smluv uzavřených na základě objednávek vystavených mezi dny 27. 10. 2021 a 18. 3. 2024, resp. 25. 3. 2024 v hodnotě o 29 123 160 Kč bez DPH vyšší, než činila předpokládaná hodnota uvedené rámcové dohody, kterou zadavatel stanovil ve výši 15 milionů Kč bez DPH, přičemž zároveň uzavřením prováděcích smluv na základě tří objednávek v rozporu se smluvním ujednáním zakotveným v čl. 21.1 uvedené rámcové dohody mohl navíc vybraný dodavatel plnit na základě uvedené rámcové dohody i po uplynutí doby trvání této rámcové dohody, a to až o 280 dní déle, čímž v souhrnu došlo k významnému rozšíření rozsahu plnění, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.

Úřad v rámci odůvodnění svého rozhodnutí mj. konstatoval, že pro stanovení předpokládané hodnoty rámcové dohody je rozhodná souhrnná předpokládaná hodnota všech veřejných zakázek, které mohou být na základě rámcové dohody zadány. V tomto případě zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu na 15 milionů Kč bez DPH.

Vzhledem k tomu, že předpokládaná hodnota byla určujícím vodítkem pro potenciální dodavatele o rozsahu plnění z rámcové dohody (jelikož nebylo jiného údaje, ze kterého by mohli dodavatelé vycházet), přičemž zadavatel fakticky čerpal plnění od vybraného dodavatele ve zhruba trojnásobné výši oproti předpokládané hodnotě a rovněž ve spojení s tím, že zadavatel umožnil vybranému dodavateli (v rozporu se smluvními podmínkami) plnit i po ukončení platnosti rámcové dohody, a to až o 280 dní, tedy zhruba až o jednu pětinu původní (dohodnuté) délky trvání rámcové dohody déle, nelze dle Úřadu vyloučit, že uvedené změny, spočívající v navýšení objemu objednávaného plnění a současném prodloužení doby trvání, mohly ovlivnit výběr dodavatele, neboť uvedené aspekty jsou dostatečně významné při rozhodování dodavatelů, zda a za jakých podmínek se zúčastní zadávacího řízení.

V tomto ohledu Úřad dospěl k závěru, že změny uvedených aspektů (navýšení čerpaného objemu a prodloužení doby možného plnění a zejména v jejich vzájemné kombinaci) lze hodnotit jako změny smluvních podmínek, které vedly k významnému rozšíření rozsahu plnění veřejné zakázky. Zadavatel přijal plnění od vybraného dodavatele nad rámec předpokládané hodnoty a nad rámec stanoveného časového horizontu, kteréžto nelze hodnotit jako překročení nevýznamné, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že z hlediska finančního bylo plněno několikanásobně více (oproti stanovené předpokládané hodnotě) a z hlediska časového pak zhruba o pětinu déle. Takové navýšení objemu plnění nelze dle názoru Úřadu v rámci okolností šetřeného případu hodnotit jako nepodstatné, zvláště ve chvíli, kdy dotčené parametry jsou z hlediska potenciálních dodavatelů velice významnými, ne-li těmi nejdůležitějšími. V tomto ohledu Úřad uzavřel, že uvedené změny nebyl zadavatel oprávněn učinit bez provedení nového zadávacího řízení podle ZZVZ. Úřad také dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky pro aplikaci žádné ze zákonných výjimek.

9. Zákaz plnění smlouvy

Rozhodnutí Úřadu S0788/2023/VZ

➡ potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0051/2024/VZ

- Název VZ: SMLOUVA O PROVÁDĚCÍM PROJEKTU, VÝVOJI A IMPLEMENTACI INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ PRO DIGITALIZACI STAVEBNÍHO ŘÍZENÍ
- Výrok rozhodnutí: § 55, § 63 odst. 5, § 212 odst. 2, § 254 odst. 1 písm. a), § 264 odst. 1, § 264 odst. 3, § 266 odst. 1 ZZVZ; § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb.
- Dotčená ustanovení: § 51 odst. 4, § 63 odst. 5, § 251 odst. 1, § 254 odst. 1 písm. a), § 264 odst. 1, § 264 odst. 3, § 264 odst. 4 ZZVZ
- Klíčová slova: důvody hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem, digitalizace stavebního řízení, zákaz plnění smlouvy, pokračování plnění smlouvy, odkladná lhůta zákazu plnění smlouvy, nezbytně nutný rozsah, nezbytně nutná doba, krajně naléhavá okolnost, kterou zadavatel nemohl předvídat ani ji nezpůsobil, nepředvídatelnost, aktivní legitimace navrhovatele
- Prejudikatura: SDEU C-126/03, C-129/04, C-24/91, C-410/01; NSS 7 As 57/2023-38, 2 As 126/2019-78; KS 31 Af 54/2012-443, 62 Af 68/2017-209, 62 Af 125/2016-209, 31 Af 39/2021-140, 62 Af 13/2022-57

Správní řízení bylo vedeno na návrh, jehož prostřednictvím navrhovatel usiloval o uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené v souvislosti s digitalizací stavebního řízení v jednacím řízení bez uveřejnění. Úřad dospěl k závěru, že nebyly naplněny podmínky pro použití JŘBU, konkrétně podmínka vyjádřená v § 63 odst. 5 zákona, tzn. existence krajně naléhavé okolnosti, kterou zadavatel nemohl předvídat a ani ji nezpůsobil. Dle zadavatele mělo být zohledněno, že smlouvu uzavíral v době, kdy existovalo nepravomocné rozhodnutí Úřadu o stanovení zadávacích podmínek v předchozím zadávacím řízení s totožným (obdobným) předmětem v rozporu se zákonem.

Dle Úřadu a jeho předsedy obecně platí, že rozhodnutí Úřadu nezákonnost zadávacích podmínek pouze deklaruje, nikoli konstituuje, a zadavatel si především musí být jist zákonností svého postupu, za který odpovídá. Předseda Úřadu připustil, že mohou nastat situace, kdy zadavatel nemůže předvídat, zda Úřad sporné zadávací podmínky shledá nezákonnými, neboť závěr o (ne)zákonnosti zadávacích podmínek stojí na subtilním vyvažování proti sobě stojících právem chráněných zájmů. V takových případech pak může být otázka odpovědnosti posouzena i jinak. V posuzovaném případě nicméně o uvedený případ nešlo.

Předseda Úřadu zohlednil následující skutečnosti: zadavatel je garantem ZZVZ, má širokou odbornou základnu a navíc byl zastoupen prestižní advokátní kanceláří, tzn. že mohl a měl předpokládat důsledky jím stanovených zadávacích podmínek, zvláště když byl na jejich problematičnost opakovaně upozorněn účastníky zadávacího řízení. Nezákonnost se navíc týkala zásadních zadávacích podmínek, které byly elementární pro zvážení účasti a vyhotovení nabídek, jejichž vymezení měl tedy zadavatel věnovat obzvláštní pozornost.

V rozhodnutí předsedy Úřadu se dále zdůrazňuje, že obezřetný zadavatel by se měl snažit předejít vzniku krajně naléhavé situace tím, že ve lhůtách a termínech stanovených v zadávací dokumentaci zohlední možný ne zcela bezproblémový průběh zadávacího řízení (nad rámec minimálních lhůt stanovených v ZZVZ). V posuzovaném případě zadavatel vznik krajně naléhavé okolnosti způsobil sám tím, že v předchozím otevřeném zadávacím řízení a při jeho přípravě postupoval v rozporu se ZZVZ, když jednak nesplnil požadavek na postup s péčí řádného hospodáře, neboť nezahájil otevřené

zadávací řízení včas, a rovněž nastavil zadávací podmínky nezákonně. Jakkoli je skutečnost, že zadavatel byl povinen zajistit provedení předmětu veřejné zakázky v úzkém časovém harmonogramu daném stavebním zákonem a podmínkami financování, pochopitelným důvodem postupu zadavatele, není možné se pouze odkazem na ni zbavit odpovědnosti za řádné a zákonné postupy v zadávacím řízení.

Co se týká podmínky, že smlouva musí být uzavřena pouze v nezbytně nutném rozsahu a pouze na nezbytnou dobu (§ 51 odst. 4 ZZVZ), bylo konstatováno, že právo zadavatele vypovědět smlouvu neznámá, že je smlouva uzavřena pouze na nezbytně nutnou dobu, neboť se jedná o právní jednání závislé na vůli zadavatele, a uvedená klauzule tedy nezaručuje, že k ukončení smlouvy skutečně dojde.

Co se dále týká odkladné lhůty zákazu plnění a důvodů vyžadujících pokračování plnění smlouvy, Úřad ve shodě se svým předsedou uvedl, že nezpochybňuje existenci ani důležitost veřejného zájmu spočívajícího v provedení digitalizace stavebního řízení. Veřejný zájem na digitalizaci stavebního řízení byl ostatně zohledněn při stanovení čtyřměsíční odkladné lhůty týkající se uloženého zákazu plnění smlouvy. Zadavatel však netvrdil žádné konkrétní technické či právní důvody, pro které by naplnění tvrzeného veřejného zájmu v budoucnu bylo z důvodu uložení zákazu plnění smlouvy naprosto vyloučeno. Veškeré závazné termíny navíc zadavatel stanovil sám jakožto gestor stavebního zákona, tzn. krajně naléhavou situaci zapříčinil.

Předseda Úřadu též upozornil, že smyslem stanovené odkladné lhůty v šetřené věci nebylo umožnit, aby zadavatel naplnil cíl nové právní úpravy stavebního řízení, ale poskytnout zadavateli časový prostor pro řešení vzniklé situace, tj. umožnit, aby nedošlo k celkové paralýze stavebního řízení. Jak s tímto prostorem zadavatel naloží, je na něm. Milníky a požadavky, na které se nyní zadavatel i vybraný dodavatel odvolávali, si stanovil zadavatel sám a je tedy zodpovědný za jejich splnění v souladu s právním řádem.

Předseda Úřadu uzavřel, že při zohlednění skutkového stavu šetřené věci by prodloužení odkladné lhůty či upuštění od zákazu plnění smlouvy činilo napadené rozhodnutí „bezzubým“ a celospolečenský zájem na přísném postihu nezákonné realizace JŘBU jakožto nejméně transparentního druhu zadávacího řízení by byl potlačen ve prospěch aprobace zjevného a opakovaného porušení ZZVZ, což je nepřijatelné.

V rámci předmětného správního řízení byla také řešena otázka aktivní legitimace navrhovatele. Úřad ve shodě se svým předsedou konstatoval, že aktivní legitimaci k podání návrhu je třeba vykládat široce, přičemž postačuje, pokud navrhovatel působí na trhu odpovídajícím zadavatelem poptávanému předmětu veřejné zakázky/jeho části. Rozhodné tedy je, zda by subjekt alespoň potenciálně mohl poptávané plnění/jeho část pro zadavatele zajišťovat. Má-li subjekt výhrady proti zadávacím podmínkám nebo nabízí-li něco trochu jiného, než zadavatel poptává, neznámá to, že není aktivně legitimován. Sama skutečnost, že neproběhlo otevřené zadávací řízení, ač dle navrhovatele proběhnout mělo, je pak způsobilým tvrzením o zásahu do práv navrhovatele, resp. způsobilým tvrzením o existenci újmy navrhovatele.

S ohledem na výše uvedené Úřad uložil zadavateli zákaz plnění předmětné smlouvy, a to s odkladnou lhůtou čtyř měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu.

10. Podmínky řízení

[Rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0249/2023/VZ³⁴](#)

➡ rozhodnutí změněno a rozklad zamítnut [rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0139/2023/VZ](#)

- Název VZ: *Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*
- Výrok rozhodnutí: § 265 písm. b) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 47 odst. 2 písm. c), § 241 odst. 1 ZZVZ, § 250 odst. 1 ZZVZ; § 90 odst. 1 písm. c) SŘ
- Klíčová slova: *aktivní legitimace, zánik účasti v zadávacím řízení, účastník zadávacího řízení, újma, změna správního rozhodnutí, lhůta pro podání námitek, veřejná subjektivní práva*
- Prejudikatura: NSS 6 As 169/2017-37, 6 As 286/2018

Navrhovatel brojil proti postupu zadavatele během řízení se soutěžním dialogem, zejména proti krokům zadavatele spjatým s posouzením vhodnosti předložených řešení.

V době, kdy Úřad o návrhu rozhodoval, nebyl již navrhovatel účastníkem předmětného zadávacího řízení, neboť mu účast v zadávacím řízení z důvodu jeho vyloučení zanikla [dle § 47 odst. 2 písm. c) ZZVZ].

Úřad s poukazem na judikaturu NSS konstatoval, že v době, kdy účastníkovi zadávacího řízení zanikne účast v zadávacím řízení, nemůže mu již vzniknout žádná újma, a není proto aktivně legitimován k podání námitek, potažmo návrhu. Pokud je totiž rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení definitivní a nelze jej dále napadnout, dodavatel nemá ani potenciální možnost stát se v rámci daného zadávacího řízení vybraným dodavatelem.

Předseda Úřadu se v rámci rozkladového řízení ztotožnil se závěrem Úřadu, že navrhovatel v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým došlo k zamítnutí jeho návrhu směřujícímu proti rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení ze zadávacího řízení, pozbyl během nynějšího správního řízení aktivní legitimaci, nesouhlasil však s právní kvalifikací nastalé situace. Dle předsedy Úřadu lze z důvodu absence aktivní legitimace navrhovatele návrh na uložení nápravného opatření zamítnout pouze v situaci, kdy navrhovatel není aktivně legitimován již k okamžiku podání návrhu [§ 265 písm. b) ZZVZ]. Jestliže však navrhovatel aktivní legitimaci ztratí až v průběhu správního řízení, je třeba postupovat dle § 66 odst. 1 písm. g) SŘ, tj. správní řízení zastavit pro jeho zjevnou bezpředmětnost. Uložení nápravného opatření by totiž nevedlo k naplnění účelu správního řízení zahájeného na návrh navrhovatele, tj. k ochraně jeho subjektivních práv.

Co se týká argumentu navrhovatele, že újmu spatřuje nikoli pouze ve skutečnosti, že se nestane vybraným dodavatelem, ale rovněž ve skutečnosti, že je dosavadním smluvním partnerem zadavatele a v důsledku výměny stávajícího informačního systému za nový jím být přestane, předseda Úřadu konstatoval, že takto konstruovaná újma není v příčinné souvislosti s napadeným postupem zadavatele. Taková újma totiž nepramení ze zásahu do veřejných subjektivních práv navrhovatele plynoucích z jeho účasti v zadávacím řízení, nýbrž z legitimního rozhodnutí zadavatele pořídit nový informační systém.

Závěrem se předseda Úřadu vyjádřil k věcným argumentům, kterými se navrhovatel opětovně pokusil zpochybnit zákonnost jednotlivých kroků zadavatele učiněných během soutěžního dialogu. Předseda

³⁴ souvisí se správním řízením vedeným pod sp. zn. S0105/2023/VZ (viz výše) a S0106/2023/VZ (viz výše)

Úřadu konstatoval, že žádná z námitek navrhovatele neobstojí, neboť se buď nedotýká správnosti postupu zadavatele při vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, nebo byla uplatněna opožděně.

Usnesení Úřadu sp. zn. S0373/2023/VZ

➡ usnesení potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. R0090/2023/VZ

- Název VZ: Zajištění datových přenosů pro pracoviště ZP MV ČR III.
- Výrok rozhodnutí: § 255, § 257 písm. c) ZZVZ
- Dotčená ustanovení: § 255 ZZVZ
- Klíčová slova: výše kauce, nabídková cena, modelová cena, cena stanovená pro účely hodnocení, struktura nabídkové ceny, skutečná cena
- Prejudikatura: NSS 10 As 331/2017-104, 5 As 247/2016-66

Návrh byl podán ve fázi po podání nabídek a směřoval proti oznámení zadavatele o výběru dodavatele.

Úřad dospěl k závěru, že navrhovatel společně s návrhem nesložil na účet Úřadu správnou výši kauce, a z tohoto důvodu – bez meritorního projednání věci – zastavil správní řízení.

Úřad konstatoval, že nelze zaměňovat pojmy „nabídková cena“ a „skutečná cena“, když „nabídkovou cenou“ je třeba rozumět cenu uvedenou účastníkem v jeho nabídce, oproti tomu pod pojmem „skutečná cena“ je třeba rozumět cenu skutečně uhrazenou zadavatelem za plnění předmětu veřejné zakázky. Uvedené dva typy ceny mohou být totožné, nicméně může nastat i situace, kdy se „nabídková cena“ a „skutečná cena“ budou lišit. Tato situace nastává například při zadávání veřejných zakázek, jejichž předmětem jsou služby či dodávky, které mají být realizovány v určitém konkrétně vymezeném časovém období podle skutečných potřeb zadavatele a na základě předem stanovených cen. Pokud zadavatel v tomto případě stanoví za účelem hodnocení nabídek tzv. „modelový příklad“ rozsahu plnění, vypočítá se kauce jako 1 % z nabídkové ceny uvedené v nabídce uchazeče (tj. podle věty první § 255 odst. 1 zákona). Skutečná celková cena plnění nemusí pak následně odpovídat nabídkové ceně vybraného dodavatele.

V posuzovaném případě bylo z konstrukce nabídkové ceny, jak byla vymezena v zadávací dokumentaci, zřejmé, že se jednalo o modelově stanovenou cenu za jeden měsíc plnění veřejné zakázky – zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci předpokládaný (modelový) rozsah plnění, který měli dodavatelé povinnost nacenit. Povinná struktura nabídkové ceny, jak byla vymezena v zadávací dokumentaci, přitom zahrnovala jednotlivé složky skutečné ceny, která měla být následně účtována při plnění veřejné zakázky dle skutečných potřeb zadavatele. Jednalo se tedy o modelovou cenu za jeden měsíc plnění veřejné zakázky ve výše uvedeném smyslu.

Vzhledem k výše uvedenému měl navrhovatel při stanovení výše kauce vynásobit svoji nabídkovou cenu číslem 48 tak, aby v souladu s § 255 odst. 1 věta první zákona zjistil částku odpovídající prvním čtyřem letům plnění veřejné zakázky, a z ní následně vypočítal 1 %. Jelikož navrhovatelem složená paušální výše kauce (100 tisíc Kč) nedosahovala částky vypočtené dle předchozí věty, Úřadu nezbylo než správní řízení podle § 257 písm. c) ZZVZ zastavit.

Předseda Úřadu se následně v rámci rozkladového řízení ztotožnil se stanoviskem prvního stupně, přičemž zopakoval, že schopnost dodavatele stanovit nabídkovou cenu není dotčena skutečností, že se podobá a rozsah reálného plnění může (či dokonce musí) od modelového příkladu lišit.